

Acesta nu este document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2022:004.#####

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA A II-A PENALĂ

Dosar nr. #####/3/2018

(1677/2021)

DECIZIA PENALĂ NR:#####/A

Ședința publică din data de 28.12.2022

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE – #####

JUDECĂTOR – #####

GREFIER – #####

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA, a fost reprezentat de procuror #####.

Pe rol se află pronunțarea asupra cauzei având ca obiect apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA, împotriva sentinței penale nr. ###/F/23.02.2021 pronunțate de Tribunalul București Secția I Penală, în dosarul #####/3/2018.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 13.12.2022, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat succesiv pronunțarea la data de 22.12.2022 și 28.12.2022 când a decis următoarele:

CURTEA,

Prin sentința penală nr. ###/F/23.02.2021 a Tribunalului București, în baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a C.p.p. a fost achitat inculpatul #####, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prev. de art.289 Cp în referire la art. 6 și 7 lit. a din Legea nr.78/2000, cu aplic art.5 Cp (fapta din perioada #####).

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a Cpp a fost achitat inculpatul ##### sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prev. de art.289 Cp în referire la art. 6 și 7 lit.a din Legea nr.78/2000, cu aplic art.5 Cp (fapta din perioada #####).

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a Cpp a fost achitat inculpatul ##### sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, prev. de art.255 alin.1 Cp 1969 cu referire la art.6 și 7 alin.2 din Legea nr.78/2000 în forma anterioară Legii nr.187/2012, cu aplic. art.5 Cp (fapta din #####).

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a Cpp a fost achitată inculpata SC ##### SRL BUCUREȘTI sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, prev. de art.255 alin.1 Cp 1969 cu referire la art.6 și 7 alin.2 din Legea nr.78/2000 în forma anterioară Legii nr.187/2012, cu aplic. art.5 Cp (fapta din #####).

Au fost ridicate măsurile asigurătorii instituite prin ordonanța din 18.12.2018 (filele 79-95 vol.IV up), până la concurența sumei de 250.000 euro și 857.800 USD asupra imobilului casă de locuit compusă din trei dormitoare și anexe (2,500 sq.ft.) situată în 185 East Square Lake Road, Troy, Michigan -SUA- achiziționat de ##### la data de 24.03.2011.

S-a constatat că prin încheierea de ședință din 13.03.2019, judecătorul de cameră preliminară a dispus revocarea măsurii sechestrului asigurător instituit prin aceeași ordonanță a procurorului asupra imobilului teren cu suprafața de 8.066,11 mp, situat în B-dul General ##### nr.5 F, cu nr. Cadastral 201858, înscris în cartea funciară 201858 a sectorului 6 București.

În baza art.275 alin.3 C.p.p. a dispus rămânerea în sarcina statului a cheltuielilor judiciare avansate de stat.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul nr.###/P/2016 din 20.12.2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - SECȚIA DE COMBATERE A INFRAȚIUNILOR ASIMILATE

INFRAȚIUNILOR DE CORUPȚIE, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților: #####-

sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de: luare de mită, prev. de 289 C.pen. rap. la art. 6 și 7 lit. a din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen.; luare de mită, prev. de 289 C.pen. rap. la art. 6 și 7 lit. a din Legea

nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen.; toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.; #####, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de: dare de mită, prev. de art. 255 alin. 1 C.pen. anterior cu aplicarea art. 6 și 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 în forma anterioară Legii nr. 187/2012, cu aplic. art. 5 C.pen.; SC ##### SRL (###) sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, prev. de art. 255 alin. 1 C.pen. anterior cu aplicarea art. 6 și 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 în forma anterioară Legii nr. 187/2012, cu aplic. art. 5 C.pen.

În actul de inculpare s-a reținut că în perioada ##### # ####, #####, în calitate de primar al sectorului 6 București, a pretins suma de un milion de euro, iar la data de 31.07.2007 a primit suma de 250.000 euro de la societatea spaniolă Gran Via 2006 SL, în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu referitoare la emiterea unor autorizații de demolare, certificat de urbanism și autorizații de construire. Transferul sumei de bani în patrimoniul fostului primar a fost realizat prin intermediul S.C. ## ### S.R.L., societate administrată de #####, persoană interpusă de #####. Totodată, s-a reținut că în cursul anilor 2009 și 2010, inculpatul #####, în calitate de primar al sectorului 6 București, a pretins și a primit, iar inculpații ##### și SC ##### SRL București au promis și au dat suma de 857.800 euro în schimbul exercitării atribuțiilor care îi reveneau în legătură cu atribuirea unor contracte de achiziție publică în favoarea SC ##### SRL București, precum și în legătură cu efectuarea plăților pentru produsele furnizate.

Cu privire la inculpații ##### și SC ##### SRL s-a reținut că în cursul anului 2009 i-au promis lui #####, primarul sectorului 6 București un procent de aproximativ 15% din contravaloarea plăților efectuate, în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu referitoare la atribuirea unor contracte de achiziție publică către societatea menționată anterior și pentru efectuarea plăților pentru produsele furnizate, iar în perioada 2009 – 2010 i-au dat suma de 857.800 euro prin intermediul societății BERTOLF INVESTMENTS Cipru. În acest sens, s-a arătat că inculpatul #####, acționând în realizarea obiectului de activitate în interesul și în numele SC ##### SRL a gestionat relația cu primarul ##### și a participat la realizarea înțelegerii privind transmiterea folosului material în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu, a avut mai multe întâlniri cu persoana care acționa ca un interpus al demnitarului. A realizat demersuri pentru înființarea unei companii off shore controlate de acesta și i-a înmănat contractele care urmau să fie semnate pentru a justifica plata mitei, după care a dispus efectuarea plăților de către compania SMART TECHNICAL SOLUTIONS.

Actul de inculpare a avut la bază următoarele mijloace de probă:

A. Cu privire la infracțiunea de luare de mită de la Gran Via - declarațiile de martor ale numitului #####, declarația martorului ##### Lopez Otero #####, declarația martorului #####, declarația martorului Bucur #####, declarația martorului #####, declarația martorului #####, documentele transmise de către SC ##### SA privind relațiile cu SC ##### SRL, Winmarkt Alfa și Primăria sectorului 6; documentele furnizate de către Transilvania Leasing & Credit IFN privind relațiile cu M&M Young LTD; documentele furnizate de către Bucur ##### privind relațiile M&M Young LTD; documentele transmise de către Primăria sectorului 6 cu privire la atribuțiile arhitectului șef; documentele transmise de autoritățile judiciare spaniole și declarația martorilor ##### Mas ##### și ##### Aguinaga Cardenas; documentele transmise de autoritățile judiciare ungare cu privire la activitatea M&M Young Ltd; documentele bancare și extrasele de cont de la Banca Transilvania (Volksbank) pentru SC ##### SA, documentele bancare și extrasele de cont de la Veneto Banca, pentru SC ##### SA, documentele bancare și extrasele de cont de la Banca Comercială Română pentru ## Tel Communications, datele furnizate de către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor,

B. Cu privire la infracțiunile de dare și luare de mită în legătură cu contractele de furnizare încheiate cu SC ##### SRL - declarațiile de martor ale numitului #####, proces verbal de recunoaștere după fotografie a inc. #####; declarație de martor Ștefainschi ##### cu privire la modalitatea în care au fost înființate societățile Bertolf Investments și Amphrey Limited, respectiv controlul exercitat de #####; declarație de martor #####; declarație de martor #####, declarație de martor #####, documente furnizate de către SC ##### SRL cu privire la societățile Amphrey Limited, Bertolf Investments limited și River Road Investments, proces verbal încheiat la data de 21.03.2017 ca urmare a ridicării unor documente de la SC ##### SRL; documentele transmise de autoritățile judiciare din SUA cu privire la operațiunile derulate de Bertolf Investments; declarația martorului Pang Tong Fong alias #####, transmise de autoritățile judiciare din Singapore cu privire la operațiunile derulate de Curent Pte cu SC ##### SRL; documentele și declarația martorului ##### Yeong, transmise de autoritățile judiciare din Coreea de Sud, proces verbal din 07.04.2017 și înscrisurile puse la dispoziția urmăririi

penale de către ##### și traducerile acestor documente, referitoare la activitatea companiilor Bertolf Investments și River Road Investments pe relația cu Smart Technical Solutions; procese verbale din data de 26.04.2017 și 06.11.2018 și fotocopii ale unor documente identificate ca urmare a percheziției domiciliare realizate la #####, în cauza penală ###/P/2009, documentele puse la dispoziția urmăririi penale de către reprezentanții SC ##### SRL cu privire la operațiunile derulate cu Smart Technical Solutions, respectiv cu Dongyang PC, traducerile acelor documente; documentele bancare și extrasele de cont de la Banca Transilvania (Volksbank) pentru ##### și SC ##### SRL; documentele bancare și extrasele de cont de la Raiffeisen Bank, pentru SC ##### SRL; documentele bancare și extrasele de cont de la UniCredit, pentru SC ##### SRL; documentele bancare și extrasele de cont de la Libra Internet Bank, pentru SC ##### SRL; documentele bancare și extrasele de cont de la Piraeus Bank, pentru SC ##### SRL; datele furnizate de către Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, contractele încheiate de Primăria Sectorului 6 cu SC ##### SRL, documentele de livrare și plată pentru sistemele de parcare; documentația aferentă atribuirii contractului 6/02.04.2010; documentația aferentă atribuirii contractului 31/29.09.201, documentația aferentă atribuirii contractului 35/13.06.2012, documentele de calificare aferente atribuirii contractului 35/13.06.2012, depuse de SC ##### SRL, documentația aferentă atribuirii contractului 58/06.11.2014, documentația aferentă atribuirii contractului 56/03.12.2012, documente referitoare la contractul de furnizare, livrare și instalare sisteme inteligente de parcare 42/28.04.2009 și contractele pentru lucrările adiacente acelei investiții, listele de investiții de la nivelul ADPDU Sector 6; răspunsul Primăriei Sector 6, referitor la procedura de atribuire a contractului 57/28.09.2009; documentele de control întocmite de către Agenția Națională pentru Achiziții Publice cu privire la atribuirea contractelor de livrare a sistemelor de parcare.

Analizând actele și lucrările dosarului Tribunalul a reținut următoarele:

Potrivit actului de sesizare, inculpatul ##### a deținut funcția de primar al Sectorului 6 București în perioada iunie 2004 - iunie 2012. În acest context, inculpatul a primit în repetate rânduri foloase materiale de la diferite persoane în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu, iar pentru a ascunde săvârșirea faptelor de corupție a cerut ca bunurile să fie transferate pe numele unei persoane interpușe, #####.

Pornind de la legătura de rudenie a numitului ##### cu soția fostului primar, acesta din urmă a fost atras în anturajul inculpatului și a fost folosit inițial pentru diverse comisioane domestice, iar pe perioada ##### i s-a cerut să efectueze diverse operațiuni patrimoniale menite să ascundă proprietarul real al unor bunuri.

Pentru o facilă analiză a acuzațiilor formulate în cauză prin actul de inculpare Tribunalul a analizat separat cele două infracțiuni distincte de luare de mită pentru care inculpatul ##### a fost trimis în judecată pe relația cu societatea spaniolă GRAN VIA 2006 SL și, corelativ pentru infracțiunea de luare de mită pentru care același inculpat a fost trimis în judecată pe relația cu coinculpății ##### și SC ##### SRL, trimiși în judecată, la rândul lor, pentru infracțiunile de dare de mită.

A. ##### SĂVÂRȘITĂ DE ##### (DE LA GRAN VIA 2006 SL)

Gran Via 2006 S.L. este o societate înființată în Regatul Spaniei cu scopul declarat de a realiza investiții imobiliare în România (volumul 5, filele 134-150). În luna iunie a anului 2006 a fost înființată societatea ##### SRL, care ulterior a fost redenumită ##### SRL. Structura asociaților a suferit modificări pe parcursul timpului, însă controlul societății a aparținut în permanență ## Via 2006 S.L.

Ulterior, aceiași investitori spanioli au înființat societățile Gran Via 2007 SL și Gran Via 2008 SL, care au devenit împreună cu Gran Via 2006 SL acționari la ##### SA, societate înființată în anul 2008, prin intermediul căreia au fost derulate mai multe proiecte imobiliare pe raza sectorului 6 din București (volumul 1, filele 87-92).

Astfel, prin intermediul ##### SRL a fost inițiat, începând cu anul 2007, un proiect imobiliar pe terenurile localizate pe str. Lujerului 42 și #####, prin intermediul ##### S.A. au fost derulate proiecte imobiliare pe terenuri localizate pe B-dul ##### nr. 58 și #####, iar prin intermediul ##### SRL proiect imobiliar pe un teren localizat în b-dul ##### nr. 58.

La data de 21.12.2006, S.C. ##### S.R.L., reprezentată de ##### Mas #####, a cumpărat de la S.C. ##### S.R.L. un teren în suprafață de 43.743 mp situat în #####, pe raza

sectorului 6 București, în schimbul prețului de 30.620.100 euro.

Așa cum rezultă din declarația martorului ##### Lopez Otero ##### – președintele Consiliului de administrație al Gran Via 2006 SL (volumul 1 up, filele 87-92), pe teren se găseau mai multe construcții care urmau a fi demolate, pentru ca ulterior să fie construit un cartier de locuințe, pentru aceste activități fiind necesară emiterea mai multor autorizații de către Primăria Sectorului 6 București.

Primarul ##### avea atribuții esențiale în procedura de eliberare a acestor autorizații, alături de arhitectul șef al unității administrativ teritoriale (director al Direcției Tehnice) #####.

Astfel, referitor la autorizarea lucrărilor de construire sau demolare, dispozițiile Legii nr. 50/1991, stabilesc faptul că autorizațiile constituie actul de autoritate al administrației publice locale pe baza căruia se asigură aplicarea măsurilor prevăzute de lege, referitoare la amplasarea, proiectarea, executarea și funcționarea construcțiilor – art. 2.

Art. 4 din Legea nr. 50/2001 stipulează că autorizațiile de construire se emit de către primarii de sectoare ale municipiului București pentru lucrările care se execută în teritoriul administrativ al sectoarelor, excepție făcând acele lucrări care sunt autorizate de către primarul general și pentru care primarii de sector își dau avizul. Conform dispozițiilor art. 7 alin. 13, autorizațiile de construire se semnează de către primar, secretar și arhitectul șef sau de persoana cu responsabilitate în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului, responsabilitatea emiterii autorizațiilor revenind semnatarilor. Cu privire la lucrările de demolare, dezafectare ori dezmembrare, parțială sau totală a construcțiilor, legiuitorul a prevăzut că acestea se realizează pe baza autorizațiilor de desființare care sunt emise în aceleași condiții ca autorizațiile de construire (art. 8 din Legea 50/2001).

Activitatea arhitectului șef este reglementată de Legea nr. 350/2001 a amenajării teritoriului și urbanismului, care prevede că acesta face parte din aparatului de specialitate al primarului, fiind conducătorul structurilor responsabile cu urbanismul (art. 27). Conform art. 36 din același act normativ, arhitectul-șef desfășoară o activitate de interes public, ale cărei scopuri principale sunt dezvoltarea durabilă a comunității, coordonarea activităților de dezvoltare teritorială, amenajarea teritoriului și urbanism, protejarea valorilor de patrimoniu și a calității arhitecturale la nivelul unității administrativ-teritoriale.

A reținut judecătorul cauzei că, în ceea ce privește această infracțiune de luare de mită, prin rechizitoriu, inculpatul a fost trimis în judecată, reținându-se două din variantele normative prev. de art. 289 Cod penal, respectiv pretinderea unei sume de bani de la societatea spaniolă dar și primirea la data de 31.07.2007 a sumei de 250.000 euro, în baza înțelegerii inițiale, prin intermediul SC ##### SRL.

În raport de această situație s-a procedat la analiza separată a celor două variante normative prin evidențierea susținerilor procurorului de caz, modalitatea în care ele au fost redactate în rechizitoriu, și corelativ a analizei probatoriului de către instanța de judecată.

A1.1. Înțelegerea privind plata sumei de un milion euro

Conform rechizitoriului procurorul a reținut că „în perioada #####, între inculpatul ##### și reprezentanții Gran Via 2006 SL a intervenit o înțelegere având ca obiect plata sumei de un milion de euro în schimbul exercitării de către primarul Sectorului 6 București a atribuțiilor care îi reveneau în legătură cu emiterea autorizațiilor de urbanism necesare pentru dezvoltarea proiectului imobiliar pe terenul din #####. Conform înțelegerii, o parte din această sumă era destinată lui #####, arhitectul șef al Sectorului 6 București, în schimbul exercitării atribuțiilor care îi reveneau acestuia pentru eliberarea aceluiași autorizații.

S-a reținut în rechizitoriu că data exactă a discuțiilor și identitatea persoanei care a reprezentat Gran Via 2006 SL la realizarea înțelegerii nu au putut fi stabilite cu exactitate, ca urmare a intervalului care a trecut de la săvârșirea faptei și datorită atitudinii nesincere a unora dintre persoanele audiate, însă probele administrate în cauză demonstrează dincolo de orice dubiu existența și conținutul acestei înțelegeri.

Astfel, s-a arătat că între GRAN VIA 2006 S.L Spania, reprezentată de către ##### Mas ####, și SC ##### SRL, reprezentată de #####, persoană apropiată de primarul Sectorului 6 București, a fost încheiat un contract fictiv, datat 14.09.2006, care avea ca unic rol să funcționeze ca justificare pentru remiterea sumei de bani care făcea obiectul înțelegerii. Conform contractului, SC #####

SRL ar fi intermediat tranzacția dintre S.C. ##### S.R.L. și S.C. ##### S.R.L., în schimbul unui comision în valoare de 1.000.000 euro (volumul 2, filele 90-92).

Caracterul fictiv al contractului de intermediere rezultă din declarația martorului #####, care a arătat că nu are cunoștință de încheierea acestui contract și că operațiunea a fost gestionată de inculpatul #####, iar sumele primite îi aparțineau în realitate fostului primar (volumul 1 up, filele

35-46). ##### nu a avut nicio implicare în intermedierea tranzacției, nu cunoaște nimic despre societatea Gran Via 2006 sau despre reprezentanții acesteia, nu a văzut niciodată terenul care a făcut obiectul tranzacției, iar SC ## SRL avea o activitate nesemnificativă pe piața imobiliară.

Parchetul a mai arătat că această susținere se coroborează cu declarațiile martorilor ##### Mas ##### și ##### reprezentanții celor două societăți implicate în tranzacția imobiliară, care nu îl cunosc pe #####, nu cunosc contextul în care s-a încheiat contractul de prestări servicii și nu au putut indica în ce a constat activitatea realizată de SC ## SRL.

În plus, analiza documentelor bancare a demonstrat că primarul ##### și arhitectul șef ##### au fost destinatarii finali ai sumei încasate de SC ## SRL de la Gran Via 2006 SL.

Mai mult, prețul prevăzut în contractul încheiat între GRAN VIA 2006 S.L Spania și SC ## SRL nu se plătea în funcție de prestarea serviciilor de intermediere care făceau în mod formal obiectul convenției, ci în funcție de modul în care urmau să fie exercitate atribuțiile de serviciu de către inculpatul ##### și de arhitectul șef ##### în legătură cu emiterea autorizațiilor de urbanism.

Astfel, părțile contractului de prestări servicii conveneau ca plata prețului de 1.000.000 euro să se realizeze în următoarea modalitate: 250.000 euro urmau a fi achitați la momentul obținerii autorizației de demolare; 250.000 euro la momentul obținerii tuturor avizelor/acordurilor cerute în certificatul de urbanism și necesare obținerii autorizației de construire; 500.000 euro la momentul obținerii autorizației de construire.

Toate argumentele indicate, în opinia procurorului de caz, demonstrează că acest contract a reprezentat doar instrumentul care urma să fie folosit pentru transmiterea foloaselor materiale în patrimoniul demnitarului și reprezintă materializarea înțelegerii dintre inculpat și reprezentanții companiei spaniole. În acest sens, trebuie remarcat și faptul că plata prețului nu era condiționată de încheierea unei tranzacții după vizionarea imobilului, fiind evident că niciun agent imobiliar nu poate primi un milion de euro exclusiv pentru prezentarea unor oferte de vânzare.

Deși contractul menționează ca dată a încheierii ##.09.2006, probele cauzei sugerează faptul că a fost antedatată pentru a ascunde săvârșirea infracțiunii de corupție, iar înțelegerea dintre părți s-a încheiat în realitate după dobândirea dreptului de proprietate asupra imobilului. Dacă această înțelegere ar fi survenit în septembrie 2006, părțile nu puteau face referire la emiterea unor autorizații pentru un imobil care abia urma să le fie prezentat și pe care nu se hotărâseră încă să îl cumpere.

A 1.2. Analiza probatoriilor administrate în cauză

Raportat la varianta normativă a înțelegerii cu privire la pretinderea sumei de 1.000.000 euro, Tribunalul a plecat în analiză de la ceea ce presupune în fapt această înțelegere la care face trimitere procurorul de caz, care practic se regăsește în varianta normativă a pretinderii reglementate de disp. art.289 Cod penal.

Astfel, reține judecătorul cauzei că pretinderea presupune solicitarea direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, a unor bani sau foloase necuvenite, solicitarea impunându-se a fi neechivocă, fiind suficient și necesar ca, în raport cu împrejurările și mijloacele folosite să fie înțeleasă de cel cărui i se adresează.

În cazul dedus judecății, procurorul de caz a arătat că în perioada 2006 – 2007 a avut loc o astfel de înțelegere între inculpatul ##### și reprezentanții Gran Via 2006 SL având ca obiect plata sumei de 1 mil. de euro în schimbul exercitării de către primarul sectorului 6 București a atribuțiilor ce îi reveneau în legătură cu emiterea autorizațiilor de urbanism necesare pentru dezvoltarea proiectului imobiliar derulat de această societate.

Însăși acuzarea precizează în actul de inculpare că data exactă a discuțiilor și identitatea persoanelor care au reprezentat GRAN VIA 2006 SL la realizarea înțelegerii nu au putut fi stabilite cu exactitate, susținându-se însă că probele administrate în cauză demonstrează dincolo de orice dubiu existența și conținutul acestei înțelegeri. Judecătorul cauzei a reținut că inculpatul #####, cel în legătură cu care se afirmă că ar fi pretins suma de bani, nu a dorit să dea declarații în cauză, prevalându-se de exercitarea dreptului la tăcere.

De partea cealaltă a înțelegerii, a fost ## VIA 2006 SL; în cauză, în faza de urmărire penală, a fost audiat reprezentantul acesteia, Mas ##### prin intermediul unei comisii rogatorii, declarația tradusă a acestuia fiind atașată la fila 123 vol.V up. Acesta a arătat că a fost persoana de încredere a societății românești Gran Via 2006 SL de la început, din 2006 până în februarie 2008, această societate acționa ca dezvoltatoare imobiliară în România confirmând faptul că a semnat contracte ca împuternicit punctual al Gran Via 2006 SL, acea procură fiind punctuală pentru contracte anume, și nu una generală. A arătat martorul că nu recunoaște numele ##### și nu îl recunoaște pe acesta în fotografie, arătând totodată că l-a cunoscut pe #####, primarul Sectorului 6 București, și, într-adevăr, îl recunoaște pe acesta în fotografiile ce i-au fost arătate. A mai

precizat martorul că a intervenit în negocierile cu societatea SC ## ### SRL din anul 2006, societate care le oferea terenuri spre a le cumpăra și, de asemenea, îi ajuta în operațiunile administrative, în scopul de a construi pe acele terenuri, arătând că nu cunoștea că în spatele acestei societăți se putea afla inculpatul #####. Martorul a arătat că prețul convenit cu Gran Via a fost un procentaj de 3% din suma totală la care avea să se ridice operațiunea, că societatea AL TELL COMMUNICATIONS i-a ajutat să primească licența de demolare și că, își imaginează că plata de 250.000 euro din iulie 2007, s-a efectuat prin transfer bancar precizând că în perioada în care a fost la Gran Via nu s-au efectuat alte plăți către această societate. Martorul, în finalul declarației, a arătat că nu știa cine efectua plățile dar își imaginează că erau împuterniciții din Madrid, fiindcă ei erau cei care aveau drept de semnătură la bancă, menționând și faptul că nu a auzit de societatea MM YOUNG LTD.

Așadar din declarația acestui reprezentant legal al societății rezultă faptul că acesta îl cunoștea pe inculpatul ##### dar nu știa că în spatele societății cu care martorul a colaborat se putea afla inculpatul, nu face trimitere expresă la acea înțelegere cu privire la suma de 1 mil. de euro ce formează obiectul acuzației penale, arătând în schimb că deși nu îl recunoaște pe ##### nici după nume și nici din fotografie, el, ca reprezentant al societății spaniole, a intervenit în negocierile cu societatea SC ## ### SRL din 2006 (nr. societate reprezentată de #####), care le oferea terenuri spre a le cumpăra, îi ajuta în operațiuni administrative în scopul de a construi pe acele terenuri, arătând că i-a ajutat să primească licența de demolare, în schimbul acestor operațiuni prețul convenit de Gran Via reprezentând un procent de 3% din suma totală la care urma să se ridice operațiunea.

În concluzie, martorul deși nu îl recunoaște și nu știe numele reprezentantului societății AL TELL COMMUNICATIONS face referire la o colaborare pe aspecte imobiliare cu această societate cu care a negociat un procent din totalul sumei care viza întreaga operațiune, practic descriind o relație a societății Gran Via cu această societate fără a face vreo referire la implicarea inculpatului ##### pe acest segment, cu excepția faptului că îl cunoaște după nume și după fizionomie.

În faza de urmărire penală a fost audiat în calitate de martor și ##### Lopez Otero ##### – fila 87 – 92 vol.I up., care a arătat că este președintele Consiliului de Administrație al ## ### VIA 2006 de prin anul 2015 sau 2016, anterior colaborând cu această societate încă de la înființare, respectiv 2006 pentru identificarea unor investitori în societate și apoi pentru organizarea aspectelor financiare ale societății.

În continuare martorul a arătat că Gran Via 2006, face parte dintr-un grup de trei societăți (Gran Via 2006, Gran Via 2007, Gran Via 2008), societăți care alături de investitorii lor dețin calitatea de acționari în SC ##### SA. menționând că Gran Via 2006 Spania este administratorul SC ##### SA martorul fiind persoana desemnată, alături de alte două persoane, de către Adunarea Generală a acționarilor, să reprezinte administratorul persoana juridică. În acest context a arătat că Gran Via România are o serie de proiecte imobiliare în București, printre care a făcut trimitere și la terenul din #####, dobândit începând cu martie 2007, mai exact fosta fabrică Electrotehnica, terenul în cauză fiind achiziționat de la firma Winmarkt, ce făcea parte dintr-un grup american.

Pentru obținerea autorizațiilor de construire pe terenul de la Electrotehnica, a arătat martorul că primele demersuri au început imediat după cumpărare, respectiv a făcut demersuri pentru obținerea autorizației de demolare a construcțiilor existente și ulterior, a făcut demersuri pentru obținerea unui PUZ, deoarece caracteristicile proiectului inițial deținut de vânzător nu corespundeau intențiilor lor de investiții.

Autorizații de demolare a fostelor construcții de pe acele terenuri au fost solicitate pentru toate cele trei loturi, la scurt timp după achiziții, arătând că, crede că PUZ - ul a fost obținut prin anul 2009, iar PUD - ul a fost obținut tot prin anul 2008 sau 2009. Autorizațiile de demolare și PUD - urile au fost obținute de la Primăria sectorului 6, iar PUZ - urile au fost eliberate de Primăria Generală Municipiului București. Martorul precizează că nu mai știe exact persoanele care au gestionat relația cu aceste instituții pentru obținerea autorizațiilor și planurilor urbanistice dar reține că pentru aceste aspecte au colaborat cu IMG Business, cu care filialele Gran Via aveau contract de prestări servicii și cu o societate de construcții GVV Building ce se ocupa de proiectele de construcții. Martorul a mai precizat că nu poate arăta ce persoane țineau legătura și efectuau demersuri la Primăria Sectorului 6 sau Primăria București pentru îndeplinirea formalităților, arătând că reține că Gran Via Lujerului a avut relații și cu un arhitect „#####”, probabil era numele arhitectului, dar exista și o firmă spaniolă de arhitectură cu care a colaborat. Referitor la plata efectuată de Gran Via 2006 către societatea Al Tel Communications, a arătat martorul faptul că reprezintă un comision de intermediere în cazul tranzacției referitoare la terenul de la Electrotehnica, contractul cu Al Tel Communications fiind semnat din partea Gran Via de către domnul ##### Mas, care era omul de încredere din România și care, în prezent nu mai lucrează în

companie. Martorul mai arată că din câte își amintește nu a avut vreo contribuție la semnarea aceluși contract ori vreo legătură cu acea tranzacție și, după cum rezultă din contractul analizat, Al Tel a prezentat oportunitatea de investiție în terenul de la Electrotehnica. S-a mai arătat că serviciile Al Tel au fost contractate de Gran Via 2006, anterior momentului achiziției terenului, iar după materializarea unui acord de vânzare - cumpărare a fost înființată societatea din România care a achiziționat imobilul prețul, suma achitată către Al Tel Communications, nefiind calculat ca procent din valoarea tranzacției, ci a fost un comision fix, fără să știe cine a negociat acel comision, menționându-se că a fost achitată suma de 250.000 Euro, dar nu știe cine a fost semnatul documentelor la bancă, cu mențiunea ca sigur a fost unul din cei care aveau drept de semnătură. Martorului i-au fost prezentate fotografii ale numitului #####, acesta precizând că nu își amintește să fi cunoscut această persoană sau să fi intrat în contact cu el, nu are cunoștință și nici nu a fost informat despre faptul că între societatea AL TEL COMMUNICATIONS și fostul Primar al Sectorului 6 București ar fi fost vreo legătură, arătând că nu a avut vreo întâlnire cu fostul primar, #####.

Analizând declarația acestui martor Tribunalul a constatat că nici aceasta nu este aptă să furnizeze elemente probatorii în legătură cu pretinderea sumei de bani de către inculpatul ##### cu care de altfel martorul arată că nu s-a întâlnit și nici nu a știut că între acesta și societatea AL TEL COMMUNICATIONS a existat vreo legătură.

Ca și în cazul martorului ##### Mas ##### și acest martor arată că nu își amintește să-l fi cunoscut pe ##### sau să fi intrat în vreun contact cu el însă confirmă că societatea Gran Via 2006 a colaborat cu societatea AL TEL COMMUNICATIONS care a prezentat oportunitatea de investiție în terenul de la Electrotehnica, serviciile acestei societăți fiind contractate de Gran Via, anterior momentului achiziției terenului, precum și faptul că plata efectuată de Gran Via 2006 către societatea Al Tel Communications a reprezentat un comision de intermediere în cazul tranzacției referitoare la terenul de la Electrotehnica fiind un comision fix și nu calculat ca un procent din valoarea tranzacției.

Tot pentru acest segment de probațiune, în faza de urmărire penală procurorul a mai audiat prin intermediul comisiei rogatorii și pe martorul ##### Auguinada Cardenas care arata că în anul 2006 a fost președintele consiliului administrativ al Gran Via până în anul 2015 însă nu își amintește contractul încheiat în anul 2006 cu societatea ## ## Tel Communications menționând că era un contract de prestări servicii, serviciile fiind de intermediere a achiziționării unui teren în baza unui comision ce se achita în funcție de niște obiective urbanistice, arătând că societatea lor trebuia să plătească aproximativ 3% doar cu condiția atingerii obiectivelor urbanistice, iar relația cu ## ## TEL COMMUNICATIONS se referea la o tranzacție concretă reprezentând cumpărarea unui teren în sectorul 6 București. A mai arătat martorul că GRAN VIA 2006 a efectuat plata sumei de 250.000 euro către SC ## ## SRL prin transfer bancar, menționând că el nu a intervenit în negocierile cu această societate, nu și-l amintește și nu îl recunoaște în fotografii pe #####, avea cunoștință că numitul ##### era Primarul Sectorului 6 București dar nu știa că în spatele ## ## TEL COMMUNICATIONS putea fi acesta.

Analizând și conținutul acestei declarații Tribunalul a constatat că din punct de vedere probator martorul nu aduce nici un element de noutate legat de momentul pretinderii, înțelegerii dintre numitul #####, direct sau prin intermediar, și reprezentantul Gran Via, precizând însă că are cunoștință de contractul încheiat între societatea spaniolă și societatea din România, care se referea la o tranzacție privind cumpărarea unui teren din Sectorului 6 București în baza unui comision stabilit în procent de 3%, condiționat de atingerea obiectivelor urbanistice.

În faza urmăririi penale, procurorul a procedat la audierea martorului ##### fila 94 și vol.I u.p., care a arătat că „Din luna martie 2000 sunt reprezentant al fondurilor de investiții deținute de NCH (New Century Holding) fonduri ce dețin acțiuni la diverse societăți comerciale înregistrate în România. Aceste societăți din România dețin diverse imobile.

Precizez faptul că în cadrul fondului Brodhurst sau Ivington, nu mai rețin care din ele, ce a deținut SC ##### SA, existau departamente specializate care se ocupau de administrarea imobilelor sau de negocierea și tranzacționarea lor.

Din câte rețin la nivelul anilor #####, departamentul de negociere și vânzare era reprezentat fie de domnul #####, fie de domnul #####. În ce privește administrarea imobilelor din patrimoniul SC ##### SA, transformată ulterior în București Vest Center și în final Winmarkt Alfa, această activitate a fost realizată de către cetățeanul turc ##### Karaca.

Astfel, în ceea ce privește negocierea vânzării terenului cu suprafața de 4,3 ha situat în București, #####, eu nu am avut vreo implicare. Singura activitate ce a presupus implicarea mea a fost cea de

semnare a actului de vânzare-cumpărare, conform procurii și Hotărârii ### a ## ##### Alfa.

Cel mai probabil negocierea a fost realizată prin acel departament de vânzări.

Nu cunosc dacă în acea tranzacție a fost angajat vreun agent sau agenție imobiliară. Nu știu dacă acel departament de vânzări apela la consultanți imobiliari.

Știu că la acel moment terenul care a făcut obiectul tranzacției către firma din Spania era ocupat de o serie de clădiri ale fostei fabrici Electrotehnica.

Nu am cunoștință despre demersurile referitoare la obținerea vreunei documentații de urbanism aferentă acelui teren. Cel mai probabil domnul ##### Karaca a fost cel care s-a ocupat de acele demersuri. Afirm acest lucru deoarece el a fost cel care s-a ocupat de administrarea imobilului.

Nu cunosc ce legătură a existat sau ar fi putut exista între această tranzacție și funcționari din cadrul Primăriei sectorului 6.

Nu cunosc societatea Al Tel Communications sau persoana #####. Nu știu să fi avut vreo implicare în acea tranzacție.

Nu cunosc și nu am auzit de compania MM Young Delaware. Un element comun este faptul că în Delaware este înregistrat fondul de investiții NCH dar alte date nu cunosc.

Precizez că nu am cunoștință dacă Winmarkt a apelat la serviciile vreunui agent imobiliar pentru realizarea acelei tranzacții. Nu știu cum a fost realizat contactul cu spaniolii și cum s-a negociat.

Nu am avut vreo implicare în procedurile de urbanism legate de acel imobil.

Nu știu și nu am participat la discuții privind remiterea vreunui folos către funcționari pentru obținerea documentelor de urbanism aferente acelui imobil. Nici nu cunosc dacă a fost solicitat cuiva sprijin pentru obținerea de astfel de documente.”

Acest martor a fost reaudiat în faza cercetării judecătorești ocazie cu care a arătat că în perioada 2006 – 2007, în calitate de administrator ## ##### VEST CENTER a semnat o cerere de autorizare/demolare construcții, formulată de această societate cu mențiunea că nu s-a ocupat de formalități, nu el a depus cererea la primărie, din câte își amintește s-a ocupat de formalități numitul ##### Karaka, fără a putea preciza dacă acesta a depus cererea la primărie, menționând că terenul vizat era în zona străzii Lujerului.

A mai arătat martorul că nu cunoaște societatea Al Tel Communications ori pe ##### sau firma MM YOUNG Delaware. A subliniat martorul că nu a fost implicat în procedurile de urbanism legate de acel imobil, care de altfel a fost la scurt timp înstrăinat către investitorul Gran Via, afirmând că în perioada 2006 – 2007 piața imobiliară era în dezvoltare, se efectuau multe tranzacții, iar atunci când existau intermediari se percepeau comisioane raportate la valoarea tranzacției.

Analizând până la acest moment declarațiile date în cauză, Tribunalul a constatat că acuzarea nu a reușit să dovedească nici temporal și nici persoanele între care a intervenit această înțelegere, respectiv nu a fost semnalată de către reprezentanții societății spaniole nici prezența inculpatului ##### în legătură cu care afirmau că îl cunoșteau dar nu știau că s-ar fi putut afla în spatele societății ## ##### SRL și nici cu alt intermediar, aceștia afirmând doar existența încheierii unui contract între societatea spaniolă și societatea AL TEL COMMUNICATIONS având ca obiect intermedierea imobiliară pentru care s-a perceput un comision, unii martori spunând că este vorba de un procent, alții de o sumă fixă, pentru ca în final să se arate că s-au transferat în conturile societății din România suma de 250.000 euro.

Susținerea procurorului de caz relativă la faptul că operațiunea a fost gestionată de inculpatul #####, iar sumele primite îi aparțineau în realitate fostului primar, #####, neavând nicio implicare în intermedierea tranzacției, necunoscând nimic despre societatea Gran Via 2006 sau despre reprezentanții acesteia, nevăzând vreodată terenul care a făcut obiectul tranzacției, cu mențiunea că SC ## ##### SRL avea o activitate nesemnificativă pe piața imobiliară, nu poate fi primită, fiind bazată exclusiv pe declarația martorului ##### (asupra căreia vom reveni) și pe raționamente logice, dar nu pe probe.

Este adevărat că niciunul din cetățenii spanioli audiați în cauză, care aveau legătură și competențe cu societatea Gran Via nu au afirmat că îl cunosc pe ##### sau că au intrat în vreun contact cu el, însă, în egală măsură, deși afirmă că îl cunosc pe inculpatul #####, nu l-au plasat pe acesta în legătură cu acuzația formulată în cauză, confirmând în schimb că societatea Gran Via 2006 a colaborat cu societatea AL TEL COMMUNICATIONS (reprezentată de martorul #####), care a prezentat oportunitatea de investiție în terenul de la Electrotehnica, serviciile acestei societăți fiind contractate de Gran Via, anterior momentului achiziției terenului, precum și faptul că plata efectuată de Gran Via 2006 către societatea Al Tel Communications a reprezentat un comision de intermediere în cazul tranzacției referitoare la terenul de la

Electrotehnica.

Așa cum s-a arătat, procurorul și-a fundamentat acuzația pe declarațiile martorului #####, declarații asupra cărora vom face câteva observații atât din perspectiva conținutului acestora, cu impact asupra valorii lor probatorii dar și asupra criticilor de legalitate invocate de apărare ori asupra criteriilor de credibilitate și obiectivitate a acestora.

Prioritar este de subliniat faptul că acest martor a fost audiat doar în faza de urmărire penală, în cursul cercetării judecătorești, acest lucru nefiind posibil, la debutul acesteia martorul depunând la dosar, prin serviciul registratură (fila 91 vol 1 instanță) un memoriu în care arată că „dă și susține această declarație”, întrucât starea de sănătate nu îi permite să se prezinte în fața instanței și a inculpaților din cauză, fiind diagnosticat cu tulburare depresivă recurentă severă și tulburare anxioasă cu atacuri de panică, anexând două rețete medicale dar și o adeverință medicală prin conținutul căreia medicul de familie atestă diagnosticul de sindrom anxio-depresiv cu atacuri de panică. Ulterior, martorul a fost citat la adresele cunoscute și chiar la o adresă unde organul de executare a învederat judecătorului că ar putea să se afle martorul, fără ca acest demers să se fructifice, cu observația că pe parcursul cercetării judecătorești s-a prezentat și soția martorului care a învederat situația medicală a soțului său, precizând că nu este acasă, este plecat de la domiciliu, însă nu poate furniza date concrete în vederea citării sale.

A doua chestiune supusă analizei pleacă de la împrejurarea că prezentul dosar s-a format în urma denunțului martorului #####, în acest sens fiind întocmit procesul-verbal de consemnare a denunțului la data de 12.12.2016, ulterior martorul fiind audiat și, în data de 13.12.2016, 16.01.2017. De asemenea, în dosarul de urmărire penală vol.1, există – o serie de declarații de martor ale acestuia atașate la filele 26 și urm., care sunt concepute ca și date ale audierilor la 27.03.2016 – două declarații și 26.04.2016.

Cu privire la aceste ultime declarații apărarea inculpatului ##### a invocat faptul că acestea au fost date anterior începerii procesului penal care a debutat la data de 13.12.2016, când s-a început urmărirea penală în cauză și, pe cale de consecință, acestea au aparența a fi administrate în afara oricărui cadru procesual.

Raportat la această critică Tribunalul a respins-o, fiind nefondată, pentru următoarele considerente:

Analizând toate declarațiile date în cauză de martor denunțator și atașate în vol.I de urmărire penală se observă că într-adevăr există două declarații având ca dată concepută 27.03.2016 – fila 26 și urm. Vol.I up., respectiv fila 35 și urm. pen, precum și o declarație având ca dată concepută 26.04.2016 – fila 47 și urm. Vo.I u.p.

La toate cele trei momente ale audierii s-a consemnat că i s-a adus martorului la cunoștință calitatea de martor cu privire la denunțul formulat în data de 12.12.2016, detaliindu-i-se cu prilejul fiecărei audieri o anumită chestiune ce urma a fi lămurită, cu mențiunea că la toate cele trei audieri este consemnată la finalul formularului prezența apărătorului ales al acestuia, domnul avocat ##### care de altfel a și semnat aceste declarații.

În aceste împrejurări Tribunalul a constatat că, în realitate este vorba de o eroare de concepție a anului în aceste trei declarații luate, neputând ca martorul să fie audiat în 27.03.2016 și, respectiv în 26.04.2016 în referire la chestiuni legate de denunțul formulat tot de acesta la data de 12.12.2016, practic la o dată ulterioară momentului consemnat ca și dată a audierilor.

Astfel, este evident că ofițerul de poliție judiciară care a stenografiat cele trei declarații a făcut o eroare materială cu privire la data concepției acestora, fiind vorba de anul 2017 și, nu anul 2016, așa cum s-a inserat.

Desigur, această eroare materială nu a fost îndreptată de procuror însă, este de o evidență clară, aceasta rezultând din conținutul declarațiilor dar și din cronologia faptelor, astfel că, după formularea denunțului în data de 12.12.2016 martorul a continuat să fie audiat în cursul aceluiași an și apoi în 16.01.2017 dar și în lunile martie și aprilie 2017 cu privire la denunțul formulat în luna decembrie 2016 așa cum rezultă din conținutul declarațiilor analizate de judecător.

În atare situație, apărarea invocată de inculpatul ##### nu poate fi primită fiind evident că declarațiile la care se face trimitere au fost administrate în cadrul procesual legal, determinat de începerea urmăririi penale la data de 13.12.2016. S-a subliniat și faptul că această susținere nu a fost supusă cenzurii judecătorului de cameră preliminară ca etapă specifică în care se analizează o astfel de chestiune de legalitate.

Al treilea element de analiză al acestei declarații îl reprezintă aspectele ce țin de valoarea declarației ce derivă din exigențele standardului de probațiune față de particularitățile calității de martor denunțator a numitului #####.

Astfel, Tribunalul a avut în vedere că întreaga construcție a acuzării pleacă de la această probă a declarației martorului denunțator, declarație luată în faza de urmărire penală și care ulterior nu a mai putut fi readministrată în faza cercetării judecătorești în ciuda tuturor demersurilor instanței de judecată, procedura contradictorie

neputându-se desfășura având în vedere că martorul nu s-a mai prezentat în fața instanței, epuizându-se din punct de vedere procedural pârghiile pe care judecătorul le are la dispoziție în vederea audierii.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că utilizarea unor declarații de martori în schimbul imunității la urmărire penală sau altor avantaje poate ridica o problemă de echitate a procesului în care este implicat acuzatul și poate da naștere unor problematici sensibile, din moment ce, prin însăși natura lor, aceste declarații sunt susceptibile de a fi manipulate și pot fi date pentru simplul scop al obținerii avantajelor sau pentru răzbunare. Cu toate acestea, folosirea unei astfel de declarații nu este prin ea însăși, suficientă pentru a determina constatarea procedurii în ansamblu ca fiind inechitabilă (cauza Verhoeck c. Olandei).

În atare situație, declarațiile unui martor denunțator trebuie analizate cu mare atenție, instanțele naționale instituind pe cale jurisprudențială o valoare probatorie condiționată a acestor declarații, impunându-se exigența justificată ca declarația martorului denunțator să fie coroborată cu alte mijloace de probă.

A patra chestiune supusă analizei pleacă de la evaluarea depozițiilor acestui martor care, în faza cercetării judecătorești nu a mai putut fi reaudiat, pornind de la jurisprudența europeană *via-a-vis* de standardul european de protecție a drepturilor la un proces echitabil, în condițiile în care, prin jurisprudența sa, Curtea Europeană a statuat că înainte ca un acuzat să fie condamnat, toate probele împotriva acestuia ar trebui examinate în ședință publică, într-o procedură contradictorie.

În speța de față această garanție pentru echitabilitatea procedurii se impune a fi respectată cu atât mai mult cu cât acest martor se încadrează în categoria martorului esențial, determinant pentru acuzare, care așa cum am arătat s-a întemeiat într-o proporție mare pe aceste declarații, având în vedere calitatea de denunțator a martorului.

Acest aspect a fost supus analizei judecătorului, în condițiile în care martorul nu a mai putut fi audiat în ședință publică, în condiții de contradictorialitate, specifice cercetării judecătorești, iar acuzatul nu a avut posibilitatea să adreseze martorului întrebări.

Judecătorul fondului a achiesat la concluziile Curții Europene expuse în hotărârea Al-Khawaja și Tahery c. Regatului Unit relative la faptul că atunci când o declarație dată în faza urmăririi penale este citată în ședință publică, fără ca martorul să dea declarația oral în fața instanței și, fără ca acuzatul să aibă posibilitatea să interogheze martorul, iar această declarație fundamentează în mod exclusiv sau determinant soluția de condamnare, nu va exista o automată încălcare a art.6 paragraf 1. Cu toate acestea, Curtea a statuat că atunci când o condamnare este întemeiată într-un mod exclusiv sau determinant pe declarația unui martor absent Curtea trebuie să supună procesul unei analize extrem de atente. Din cauza riscurilor admiterii unui asemenea mijloc de probă, vor trebui să existe suficiente garanții procedurale care să le contrabalanseze, printre care măsuri care să le permită o evaluare echitabilă și justă a gradului de încredere în mijlocul de probă respectiv.

În cauza Al-Khawaja și Tahery (citată anterior, pct. 119—147), Marea Cameră a clarificat principiile care trebuie aplicate atunci când un martor nu participă la un proces public. Aceste principii pot fi rezumate după cum urmează (a se vedea, de asemenea, Boyets împotriva Ucrainei, nr. 20.963/08, pct. 75, 30 ianuarie 2018):

- i) Curtea ar trebui să examineze mai întâi întrebarea preliminară dacă a existat un motiv întemeiat pentru a admite declarația unui martor absent, având în vedere că martorii ar trebui, ca regulă generală, să dea declarații în cursul procesului și că ar trebui depuse toate eforturile rezonabile pentru a asigura prezența acestora;
- ii) motivele tipice pentru a nu se înfățișa sunt, precum în Cauza Al-Khawaja și Tahery (citată anterior), decesul martorului sau teama de represalii. Există însă și alte motive întemeiate pentru care un martor nu poate participa la proces;
- iii) în cazul în care un martor nu a fost audiat într-o fază anterioară a procesului, admiterea unei declarații a martorului în locul declarației date personal la proces trebuie să fie o măsură de ultimă instanță;
- iv) admiterea ca probă a declarațiilor unor martori absenți are ca rezultat un potențial dezavantaj pentru inculpat, care, în principiu, în cadrul unui proces penal ar trebui să aibă posibilitatea efectivă de a contesta probele în defavoarea sa. În special, acesta ar trebui să aibă posibilitatea de a verifica veracitatea și fiabilitatea declarațiilor date de martori, prin examinarea orală a acestora în prezența lui, fie în momentul în care martorul dă declarația, fie într-o fază ulterioară a procesului;
- v) în conformitate cu regula „temei unic sau decisiv”, în cazul în care condamnarea unui inculpat are ca temei unic sau principal declarații date de martori cărora inculpatul nu poate să le pună întrebări în nicio fază a procesului, dreptul lui la apărare este restrâns în mod nejustificat;
- vi) în acest context, termenul „decisiv(ă)” trebuie interpretat într-un sens strâns, ca desemnând o probă de asemenea relevanță sau importanță încât este în măsură să determine soluția cauzei. În cazul în care declarația neverificată dată de un martor se coroborează cu alte mijloace de probă coroborante, aprecierea caracterului său decisiv depinde de forța probatorie a celorlalte mijloace de probă: cu cât aceasta va fi mai mare, cu atât mai

puțin declarația dată de martorul absent va putea fi considerată decisivă;

vii) cu toate acestea, întrucât art. 6 §3 din Convenție ar trebui interpretat în contextul unei examinări globale a caracterului echitabil al procesului, regula „temei unic sau decisiv” nu ar trebui să se aplice în mod rigid;

viii) atunci când o declarație mijlocită reprezintă proba unică sau decisivă împotriva inculpatului, admiterea sa ca mijloc de probă nu implică automat încălcarea art. 6 §1. În același timp, atunci când o condamnare are ca temei unic sau decisiv declarațiile unor martori absenți, Curtea trebuie să supună procedura celei mai riguroase examinări. Din cauza riscurilor inerente admiterii probelor de acest tip, ar reprezenta un factor important de luat în considerare un factor care necesită măsuri suficiente de contrabalansare, inclusiv garanții procedurale solide. Întrebarea care se pune în fiecare dintre cauze este dacă există suficiente măsuri de contrabalansare, inclusiv măsuri care dau posibilitatea realizării unei aprecieri corecte și echitabile a fiabilității probei respective. Astfel ar fi posibil ca o condamnare să se bazeze pe o astfel de probă numai dacă aceasta este suficient de fiabilă ținând seama de importanța ei în cauză.

Aceste principii au fost clarificate în Schatschaschwili împotriva Germaniei [(MC), nr. 9.154/10, pct. 110—131, CEDO 2015], în care Marea Cameră a confirmat că lipsa unui motiv întemeiat pentru ca un martor să nu se înfățișeze nu poate fi hotărâtor, în sine, pentru lipsa caracterului echitabil al unui proces, deși a rămas un factor foarte important care trebuie pus în balanță în momentul evaluării caracterului echitabil în ansamblu și unul care ar putea înclina balanța în favoarea constatării unei încălcări a art. 6 §1 și §3 lit. d). În plus, având în vedere că preocuparea sa principală era aceea de a stabili dacă procesul a fost echitabil în ansamblu, Curtea ar trebui să verifice nu doar existența unui număr suficient de măsuri de contrabalansare în cauzele în care declarația martorului absent a fost temeiul unic sau decisiv pentru condamnarea reclamantului, ci și în cauzele în care aceasta a considerat că nu este clar dacă proba respectivă a fost unică sau decisivă, dar, cu toate acestea, a fost convinsă că avea o pondere mare și admiterea sa ar fi dezavantajat apărarea. Amploarea măsurilor de contrabalansare necesare pentru ca un proces să fie considerat echitabil ar depinde de ponderea declarației martorului absent. Cu cât este mai importantă declarația respectivă, cu atât mai mare este importanța măsurilor de contrabalansare pentru ca procesul în ansamblu să fie considerat echitabil (a se vedea, de asemenea, Boyets, citată anterior, pct. 76, și Valdhuter împotriva României, nr. 70.792/10, pct. 45, 27 iunie 2017).

În cauza #### împotriva României din 23 iulie 2019 Curtea a conchis că având în vedere lipsa unui motiv întemeiat pentru ca martorul absent să nu se înfățișeze, insuficiența probelor suplimentare în defavoarea inculpatului și a garanțiilor procedurale care să contrabalanseze absența martorului F.D. din faza de judecată a procesului reclamantului, constată că procesul penal, privit în ansamblu, a devenit inequitabil prin admiterea ca probă a declarației date în faza de urmărire penală de martorul absent F.D.

În afară de aceste elemente jurisprudențiale și Curtea Constituțională a României prin Decizia nr. ####/2019 (referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 381 alin. (7) și ale art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală a constatat că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a cristalizat ideea potrivit căreia utilizarea probelor obținute în faza instrucției penale nu contravine art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atât timp cât dreptul la apărare a fost respectat.

De aceea, citirea declarațiilor unor martori care au refuzat să depună mărturie în fața tribunalului nu poate fi luată în considerare dacă acuzatul nu a avut posibilitatea, în niciun stadiu al procedurii anterioare, să interogheze persoanele ale căror declarații sunt citite în ședința de judecată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 1993, pronunțată în Cauza SaA»di împotriva Franței, paragrafele 43 și 44, și Hotărârea din 13 octombrie 2005, pronunțată în Cauza Bracci împotriva Italiei, paragrafele 51 și 54).

Totodată, pentru a determina dacă admiterea unor astfel de probe este compatibilă cu dreptul la un proces echitabil se impune ca mai întâi să se stabilească dacă a existat un motiv temeinic pentru neprezentarea martorului, iar, în măsura în care depoziția unui martor absent este temeiul unic sau decisiv pentru o condamnare, sunt necesare măsuri de contrabalansare suficiente, care să permită o apreciere echitabilă și corespunzătoare a fiabilității probelor în cauză. Cerința de a exista un motiv întemeiat pentru a admite depoziția unui martor absent este o chestiune preliminară, care trebuie examinată înainte de a se pronunța dacă proba a fost unică sau decisivă. Astfel, atunci când martorii nu se înfățișează pentru a depune mărturie, există obligația de a verifica dacă absența lor este justificată (a se vedea Hotărârea din 10 februarie 2015, pronunțată în Cauza ##### împotriva României, paragrafele 43 și 44).

Totodată, faptul că instanța de judecată va ține seama de o astfel de declarație la judecarea cauzei nu înseamnă că își va fundamenta hotărârea de condamnare exclusiv pe aceasta, deoarece, potrivit art. 103 alin. (2) din Codul

de procedură penală, în luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului, instanța va hotărî motivat, cu trimitere la toate probele evaluate (deci și asupra unei astfel de declarații), putând dispune condamnarea doar atunci când are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Practic, prin sintagma "va ține seama de ea la judecarea cauzei" se înțelege faptul că proba respectivă - în măsura în care acuzatul a avut posibilitatea să o conteste - este legală și face parte din ansamblul probator care fundamentează hotărârea, neputând fi exclusă din cauza imposibilității audierii de către instanță a martorului care a dat declarații în fața organelor de urmărire penală.

Aplicând aceste elemente de analiză a instanței europene și a instanței de contencios constituțional, Tribunalul a analizat cu prudență declarația martorului denunțator din prezenta cauză, cu atât mai mult cu cât, nu s-a putut stabili dincolo de orice dubiu rezonabil care a fost motivul pentru care a refuzat să se prezinte în fața judecătorului, în opinia instanței, depunerea unei adeverințe medicale și a două rețete, fiind insuficiente pentru a se putea statua în sensul că martorul se afla într-o imposibilitate obiectivă de audiere. Fără a contesta existența acelor afecțiuni, instanța a apreciat că este necesară prezența martorului pentru a putea, într-o relaționare directă cu martorul să își formeze o imagine a capacității sale de a furniza date pe calea unei declarații, martorul înțelegând însă să nu mai participe în această procedură și, lipsind practic inculpatul de dreptul de a-i adresa întrebări, având în vedere că în nicio etapă a procesului penal nu a beneficiat de acest drept.

Acestea sunt argumentele pentru care instanța a analizat cu prudență declarațiile acestui martor și a contrabalansat lipsa audierii lui cu celelalte mijloace de probă administrate, coroborare din care să valorifice valoarea probelor administrate în cauză.

Ca o ultimă chestiune legată de aspectele de credibilitate a declarațiilor martorului denunțator, Tribunalul a reținut că nu poate ignora și mențiunile de la fila 8 din rechizitoriu – nota 13 de subsol, potrivit căreia procurorul încunoștiințează judecătorul că, prin rechizitoriul nr.####/P/2009 din 26.09.2018 (dată anterioară actului de sesizare ce face obiectul prezentei cauze respectiv 20.12.2018) al Direcției Naționale Anticorupție s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului ##### pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită. Verificând programul ECRIS raportat la situația învedereată Tribunalul constată că în acea cauză alături de inculpatul ##### este trimis în judecată, în aceeași calitate și numitul ##### pentru complicitate la luare de mită.

Revenind la declarațiile acestui martor raportate la acuzația formulată în cauză, pe care le-a evaluat și în raport de aceste criterii de credibilitate, Tribunalul a constatat că numitul ##### a dat mai multe declarații în cauză.

Cu privire strict la această acuzație martorul, în declarația din data de 13.12.2016 fila 7 și urm vol 1 up a arătat următoarele :

„Cred ## după un an de la ocuparea funcției de primar al sectorului 6 de către #####, am intrat în contact cu acesta și soția dânsului, context în care mi-au propus să lucrez pentru dânsii oferindu-mi un salariu de 5000 lei (50.000.000 lei vechi). Nu mai rețin exact ce afaceri derulau atunci.

Inițial am refuzat acea ofertă, însă datorită unor evenimente (un furt comis în dauna firmei mele ## ## Tel Communications) am decis să colaborez cu familia #####.

În acel context am început să prestez pentru familia ##### orice era nevoie și mi se cerea. Concret, de la cumpărături, transportul cu mașina și diverse alte comisioane cerute de #####, eu eram implicat în aproape toate activitățile familiei acesteia.

Pentru toate aceste operațiuni primeam bani de la familia #####, eu țineam o evidență a cheltuielilor și la final le prezentam situația.

Astfel, cred ## am reușit să câștig o oarecare încredere din partea soților #####, motiv pentru care ulterior am fost cooptat de cei doi la o altă categorie de operațiuni.(...)”

De asemenea, cu ocazia audierilor din data de 27 martie 2017 (n.r. conceptată că fiind din anul 2016) -fila 35 vol.1 up, martorul a arătat că:

„Undeva prin anul 2002 am înființat societatea ## ## SRL. Inițial am fost asociat cu un fost colaborator care se numește ####, Inițial afacerile derulate prin această societate au constat în 4 standuri de reparații telefoane mobile, unul în zona Unirii, în Piața #####, în zona Dimitrov și ultimul în zona #####.

După desemnarea ca primar a domnului ##### am fost solicitat de către soția acestuia, cât și de dânsul, să-i ajut cu diverse servicii.

După acel moment, din proprie inițiativă am decis să extind obiectul de activitate al societății și pe domeniul imobiliar. Am sistat activitatea pe domeniul telefoniei mobile, am angajat persoane care aveau experiență în

domeniul imobiliar și am demarat afaceri pe această linie.

Astfel, pe lângă comisioanele, serviciile ce trebuia să le fac pentru familia ##### eu mai mergeam la punctul de lucru de pe str. ##### din sectorul 6 pentru a supraveghea activitatea angajaților.

În materie de închirieri am lăsat ca afacerile, comisioanele să fie luate direct de angajați. Însă în materia intermedierei contractelor de vânzare cumpărarea acestea se făceau prin societate.

De regulă societatea a intermediat tranzacții cu terenuri iar cel mai mare comision încasat a fost de circa 50.000 euro. Nu au fost valori mari încasate drept comision.

Nu pot estima câte intermediarii au fost efectuate de către societatea Al Tel Communications.

Întrebare adresată de organul de urmărire penală: Ce cunoașteți despre achiziția unui teren din ##### fosta fabrică Electrotehnica, tranzacție efectuată între SC ##### SRL și compania Winmarkt? Care a fost contribuția dumneavoastră sau a societății Al Tel Communications în acea tranzacție? Ce venituri au fost realizate? Cum au fost utilizate acele fonduri?

Răspuns: Nu am cunoștință despre o asemenea tranzacție. Nu știu despre ce este vorba.

Întrebare adresată de organul de urmărire penală: La data de 31.07.2007, în contul ## ## Tel Communications, deschis la Banca Comercială Română, a fost încasată suma de 250.000 euro de la GRAN VIA 2006 Spania.

Precizați ce reprezintă această încasare?

Răspuns: Nu cunosc nimic referitor la această tranzacție. Nu știu să fi intermediat vreo afacere cu un teren în zona susmenționată.

Întrebare adresată de organul de urmărire penală: La data de 10.08.2007, din contul ## ## Tel Communications, deschis la Banca Comercială Română, a fost dispus transferul sumei de 150.000 euro către un cont din Ungaria deținut de compania M M YOUNG LTD. Precizați ce reprezintă acest transfer?

Răspuns: Este adevărat că eram singura persoană cu drept de semnătură pe acel cont, dar nu știu nimic legat de dispunerea acestui transfer bancar. Este posibil ca acel transfer să fi fost efectuat din dispoziția soților #####.

Întrebare adresată de organul de urmărire penală: La datele de 08.08.2007 și 26.09.2007, din contul de lei al ## ## Tel Communications, deschis la Banca Comercială Română, au fost dispuse două transferuri (13.000 lei, respectiv 24.000 lei) bani proveniți din schimb valutar-încasare Gran Via - către Asociația Luptătorilor Sportivi. Precizați ce reprezintă aceste transferuri?

Răspuns: Nu-mi amintesc despre aceste transferuri dar cel mai probabil au fost făcute din dispoziția vreunui din soții ##### pentru a avea disponibil în contul Asociației Luptătorilor Sportivi.

Întrebare adresată de organul de urmărire penală: Care a fost/este relația dumneavoastră cu Asociația Luptătorilor Sportivi?

Răspuns: De mai mult timp nu mai am vreo legătură cu această asociație. Înființarea a fost decisă de către domnul ##### care era și președintele Federației de lupte.

La momentul înființării avea nevoie de persoane, motiv pentru care m-a cooptat și pe mine. Ulterior însă am fost înlocuit de alte persoane, probabil a fost vorba despre un apropiat de-al său de prin Primărie. Cel mai probabil poate fi vorba despre domnul ##### un angajat din cadrul Primăriei sector 6.

În afara actelor de constituire eu nu am semnat alte documente. Nu știu ce activitate a derulat această asociație. Știu doar că această Asociație a luptătorilor a închiriat acel spațiu din cadrul Liceului #####, spațiu la care am făcut referiri în declarațiile anterioare. Acolo se mai țineau ședințele Federației de lupte”.

Analizând aceste declarații ale martorului se constată că martorul nu a furnizat date esențiale din punct de vedere al probațiunii pe segmentul pretinderii de către inculpatul ##### de la reprezentanții societății spaniole a unei sume de bani, acesta descrie modalitatea în care a devenit un apropiat al inculpatului și cum și-a înființat o societate, Al Tel Communications, al cărei obiect a fost extins, din proprie inițiativă, în domeniul imobiliar, susținând că, de regulă, societatea a intermediat tranzacții cu terenuri. În ceea ce privește tranzacția cu terenul din #####, martorul a precizat că nu are cunoștință despre o asemenea tranzacție, nu știe despre ce este vorba, nu știe să fi intermediat vreo afacere cu vreun teren în zona susmenționată iar în legătură cu transferurile de bani din contul Gran Via 2006 Spania în contul societății sale și de acolo în contul din Ungaria a companiei M M Young LTD ori către Asociația Luptătorilor Sportivi nu își amintește nimic.

Ori, această poziție a unui martor, care din proprie inițiativă (și nu din dispoziția inculpatului #####) extinde obiectul de activitate a unei societăți cu activitate în domeniul imobiliar, încheie tranzacții de acest gen, este parte a contractului de prestări servicii imobiliare cu societatea spaniolă dar afirmă că nu are cunoștință de această tranzacție, (în condițiile în care martorul ##### Lopez atestă încheierea contractului cu Al Tel Communications pentru un comision de intermediere iar martorul ##### Mas ##### arată că a intervenit în negocierile cu societatea SC ## ## SRL din anul 2006, societate care le oferea terenuri spre a

le cumpăra și, de asemenea, îi ajuta în operațiunile administrative, în scopul de a construi pe acele terenuri) și, mai mult, pe partea de transferuri bancare la și din societate arată că nu își amintește nimic, nu poate fi acreditată de instanța ca fiind o declarație concludentă și care să corespundă standardului de credibilitate în probațiune. De altfel, instanța a observat că martorul doar cu privire la partea de transferuri bancare a făcut trimitere la posibilitatea ca acestea să fi fost efectuate din dispoziția inculpatului #####, dar nici măcar acest aspect nu este unul asumat, martorul folosind sintagme de genul „este posibil”, „cel mai probabil”. În afara acestor posibile transferuri, martorul nu îl plasează pe inculpat în contextul infracțional, nu arată că acesta i-ar fi cerut încheierea contractului cu firma spaniolă, că acest contract ar reprezenta o formă deghizată, aptă să ascundă o infracțiune de luare de mită, că ar fi avut ca și premisă activitatea sa legată de autorizația de demolare și/sau construcție, sau că inculpatul ##### ar fi încheiat în numele său, ca reprezentant al firmei AL TEL contractul, afirmațiile sale fiind extrem de generice și puse sub semnul probabilității. Ori, cu atât mai mult cu cât instanța nu a avut posibilitatea reaudierii sale în condițiile specifice cercetării judecătorești, multe din aceste îndoieli, dubii, nu au putut fi înlăturate, nu s-a putut contura implicarea inculpatului în încheierea și derularea acestei tranzacții și, corelativ nu s-a putut proba acțiunea de pretindere ca element de tipicitate.

Existența contractului de prestări servicii nu este contestată, însă din punct de vedere probator, încheierea unui contract de prestări servicii imobiliare, pe care reprezentanții societății spaniole recunosc că l-au încheiat cu această societate și recunosc asumat și scopul pentru care l-au încheiat (obiectul contractului) nu poate conduce într-o manieră rezonabilă la conturarea elementelor de tipicitate, în cazul de față a conturării pretinderii de către inculpat a sumei de 1 mil de euro de la societatea spaniolă.

Așa cum s-a arătat, reprezentanții societății spaniole, deși îl cunoșteau pe inculpatul ##### au precizat că nu aveau cunoștință, nu știau că acesta s-ar putea afla în spatele firmei AL TEL Communications, părți contractante au fost cele două societăți, iar faptul că reprezentanții Gran via nu îl cunoșteau pe ##### nu conduce, într-o construcție probațională la concluzia de fapt, că cel care controla societatea, care era beneficiarul sumelor de bani, era inculpatul #####.

Susținerea procurorului de caz potrivit căreia prețul prevăzut în contract nu se plătea în funcție de prestarea serviciilor de intermediere care făceau obiectul convenției, ci de modul în care urmau să fie exercitate atribuțiile de serviciu de către inculpatul ##### și de arhitectul șef, #####, în legătură cu emiterea autorizațiilor de urbanism, precum și faptul că acest contract ar fi fost antedat pentru a ascunde fapta de corupție, - reprezintă chestiuni care pot fi acceptate ca interpretări logice a unui mod de săvârșire a unei potențiale infracțiuni de corupție, dar nu pot avea valența unor probe pe care să se poată stabili existența pretinderii sumei de 1 mil de euro de către inculpat.

Mai mult, martorul #####, reaudiat în fața judecătorului, în condiții de contradictorialitate specifice cercetării judecătorești a arătat că nu are cunoștință de existența unei înțelegeri între inculpatul ##### și reprezentanții societății spaniole privind remiterea unei sume de bani de către aceasta din urmă a unei sume de bani în schimbul obținerii autorizației de demolare pentru imobilul din #####, că inculpatul nu i-a pretins niciodată să efectueze demersuri cu încălcarea dispozițiilor legale pentru eliberarea documentelor de urbanism pentru nicio societate și nu cunoaște să fi cerut altor persoane (fila 22 instanța). În faza urmăririi penale același martor declara că nu știe despre implicarea lui ##### pe circuitul celor trei societăți menționate (Gran Via 2006, Al Tel Communications și M&m Young LTD) -declarația din 11.01.2018, nu știe ca primarul să fi pretins -declarația din 18.0.2018.

Așadar, pe acțiunea de pretindere, ca variantă alternativă a laturii obiective a infracțiunii de luare de mită, Tribunalul a constatat, din coroborarea materialului administrat în cauză, că nu este dovedită existența acesteia, persoana care ar fi pretins, respectiv inculpatul sau altă persoană pentru acesta, de la cine a pretins, singura invariabilă fiind contractul de prestări servicii încheiat în speță între societatea aparținând martorului #####, având ca obiect de activitate intermediere imobiliară și societatea spaniolă, contract care nu poate suplini din punct de vedere probator cerințele legale pentru existența elementelor de tipicitate ale infracțiunii. În concluzie, Tribunalul a reținut că acuzarea nu a reușit să demonstreze, la nivelul standardului de probațiune acceptat, existența acestei variante alternative a infracțiunii de luare de mită, respectiv pretinderea.

A.2 .1 Primirea sumei de 250.000 euro

Conform rechizitoriului, la data de 30.07.2007, Primăria Sectorului 6 București, prin inculpatul #####, în calitate de primar și ##### în calitate de arhitect șef, a emis autorizația de demolare nr. 693 pentru continuarea lucrărilor autorizate anterior fostului proprietar al imobilului, respectiv dezafectarea construcției existente pe terenul din ##### (volumul 2, filele 109-110).

S-a susținut că la data de 31.07.2007, GRAN VIA 2006 S.L Spania a transferat suma de 250.000 euro într-un cont bancar deschis de către S.C. ## ### SRL la Banca Comercială Română, plata având drept descriere „SERV. ASESORAMIENTO INMOBILIAR” - servicii de consiliere imobiliară – (volumul 2, filele 93-94). Suma corespunde clauzelor contractului dintre GRAN VIA 2006 S.L Spania și SC ## ###

SRL prezentat anterior și reprezintă folosul material pretins de ##### în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu în legătură cu emiterea autorizației de demolare.

Ulterior, această sumă a fost folosită în parte în interesul inculpatului, iar o altă parte a fost transferată în patrimoniul lui #####. Toate transferurile au fost realizate din dispoziția inculpatului, așa cum rezultă din declarația martorului, faptă care face obiectul unui alt dosar în care s-a dispus trimiterea în judecată a acestuia.

La data de 03.08.2007, suma de 110.747,40 RON a fost utilizată de Al Tel Communications pentru achitarea unor onorarii notariale în legătură cu alte operațiuni imobiliare efectuate în interesul #####. Astfel, au fost dispuse patru plăți către Biroul Notarilor Publici ##### și #####, plăți efectuate cu ordinele de plată numerotate de la 17 la 20. Aceste transferuri reprezintă onorariile pentru autentificarea unor contracte de dare în plată prin care era mascată transmiterea unor terenuri cu titlu de mită către inc. #####, faptă care face obiectul unui alt dosar în care s-a dispus trimiterea în judecată a acestuia.

În datele de 08.08.2007 și 26.09.2007, Al Tel Communications a efectuat plăți ce totalizează 37.000 RON către Asociația Luptătorilor Sportivi. Asociația în cauză fusese înființată la data de 14.03.2006, inculpatul ##### deținând funcția de membru fondator și președinte, acesta fiind beneficiarul real al tuturor sumelor indicate

Tot din suma încasată de la GRAN VIA 2006 S.L Spania, la data de 10.08.2007, Al Tel Communications a dispus efectuarea unui transfer în sumă de 150.000 euro într-un cont bancar deschis la Central European International Bank din Ungaria de către compania MM YOUNG LTD.

Din înscrisurile comunicate de autoritățile judiciare din Ungaria în baza unei cereri de comisie rogatorie internațională (volumul 7, filele 70-131) rezultă că din suma încasată de la ## ### SRL, a fost transferată la data de 13.08.2007 suma de 25.000 euro către #####, persoana care la data săvârșirii faptelor avea calitatea de arhitect șef al Sectorului 6 București (director al Direcției Tehnice). S-a arătat că fictivitatea contractelor folosite pentru a justifica transferul bancar către MM YOUNG LTD și ulterior către ##### rezultă din declarațiile martorilor ##### și #####, persoana care deținea dreptul de semnătură pentru conturile deținute de M&M Young LTD la CIB Bank.

Raportat la această situație de fapt, s-a reținut că inculpatul ##### este autorul faptei de primire a foloaselor necuvenite, faptă săvârșită în mod indirect printr-un intermediar, în condițiile în care demnitarul controla bunurile aflate în patrimoniul Al Tel Communications.

Concluzionează procurorul în sensul că, împrejurarea că inculpatul a împărțit o parte din suma primită cu titlu de mită cu un alt funcționar care avea atribuții în legătură cu eliberarea aceluiași acte administrative nu afectează încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina lui #####. În condițiile în care probele cauzei demonstrează că inculpatul este cel care a participat la realizarea înțelegerii privind transmiterea folosului necuvenit, iar suma de bani a fost remisă în patrimoniul controlat de acesta, s-a reținut ca obiect al infracțiunii de luare de mită întreaga sumă plătită de societatea spaniolă, independent de utilizarea sa ulterioară.

A2.2 Analiza probatoriilor administrate în cauză

Raportat la varianta normativă a primirii sumei de 250.000 euro (n.r. conform rechizitoriului, din suma de 1 mil. de euro pretinsă, Tribunalul a reținut că procurorul de caz nu a făcut nicio distincție a modalității în care se susține că suma de 250.000 euro a fost primită de inculpatul #####, în sensul că în mod direct sau prin intermediar.

Pe de altă parte, la momentul la care se analizează varianta normativă a primirii sumei de bani, procurorul a arătat că ”inculpatul ##### este autorul faptei de primire a foloaselor necuvenite, faptă săvârșită în mod indirect printr-un intermediar, în condițiile în care demnitarul controla bunurile aflate în patrimoniul Al Tel Communications”.

Raportat la această situație, instanța a verificat ambele variante posibile de primire, respectiv, în mod direct sau prin intermediar – SC ## ### SRL.

Din perspectiva existenței unei acțiuni de primire într-un raport direct -societatea spaniolă și inculpat- nu există nicio probă la dosarul cauzei care să o ateste.

În ceea ce privește primirea de către inculpat a sumei de bani la care se face referire în actul de sesizare,

indirect, prin intermediar, instanța a reținut că procurorul arată că la data de 31.07.2007 societatea spaniolă a transferat suma de 250.000 euro în contul societății aparținând martorului #####, cu explicația „servicii de consiliere imobiliară”.

Instanța a fost de acord cu raționamentul acuzării referitor la faptul că suma corespunde clauzelor contractului încheiat între cele două societăți, însă susținerea potrivit căreia suma reprezintă folosul material pretins de inculpat în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu este doar o supoziție care nu se regăsește în materialul probator administrat.

Varianta unei pretinderi, a unei înțelegeri între inculpat și societatea spaniolă nu a fost demonstrată ca și existență, iar faptul că suma de bani se virează în contul societății AL TEL COMMUNICATIONS la o zi după emiterea autorizației de demolare nr.693 din 30.07.2007 nu creează o legătură de cauzalitate directă între acțiunile inculpatului care era primar la acea vreme (premisa emiterii autorizației în legătură cu vreo eventuală încălcare sau condiționare a exercitării atribuțiilor de serviciu nefăcând obiectul analizei prezentului dosar, în care inculpatul nu a fost trimis în judecată pentru infracțiuni de serviciu) și această plată.

Așa cum însuși procurorul arată, plata s-a făcut în baza contractului de intermediere imobiliară încheiat de către cele două societăți, contract pe care partea spaniolă nu îl contestă și care prevedea, la punctul 5, că plata comisionului se va face în baza următorului grafic: 250.000 euro se va plăti în momentul când se obține autorizația de demolare emisă de către autoritatea municipală.

În ceea ce privește poziția martorului ##### cu privire la această tranzacție, acesta, cu ocazia audierilor din data de 27.03.2017 a arătat că nu cunoaște nimic referitor la această tranzacție, nu știe să fi intermediat vreo afacere cu un teren în zona menționată.

În ceea ce privește criteriile de apreciere din perspectiva credibilității declarației, având în vedere calitatea de martor denunțator a acestuia, martor considerat esențial de acuzare, absent în cursul cercetării judecătorești și care este cercetat în alt dosar alături de inculpatul ##### pentru o infracțiune de corupție, având calitatea de complice, nu au fost reluate aspectele analizate anterior.

Dincolo de aceste aspecte, Tribunalul a reținut și atitudinea cel puțin de eschivă a acestui martor, care deși este asociatul și reprezentantul legal al societății implicate în această tranzacție, afirmă că nu cunoaște nimic în legătură cu tranzacția, și că “nu își amintește să fi intermediat vreo afacere cu un teren în zona menționată”. Ori, atunci când, din proprie inițiativă o persoană înființează o societate cu obiect de activitate în domeniul imobiliar, afirmă că a intermediat tranzacții cu terenuri, este cel puțin rezonabil să poată să furnizeze informații despre aceasta, fiind puțin credibil ca martorul, tocmai o afacere pentru care este stabilit un comisin de 1 mil de euro să nu și-o amintească sau să o pună sub semnul probabilității, arătând că nu își amintește.

În opinia Tribunalului, neputându-se lămuri aceste afirmații prin reaudierea martorului, în condițiile specific cercetării judecătorești, nu se poate considera că această declarație, cu caracter esențial în probațiune poate fi avută în vedere.

Desigur, Tribunalul a reținut că poate fi de acord, la nivel teoretic cu susținerea procurorului relativă la faptul că în spatele acestei tranzacții s-ar putea afla inculpatul, însă nici măcar această declarație a martorului ##### nu face trimitere direct la implicarea inculpatului, el neafirmând niciun moment că inculpatul i-ar fi spus să încheie contractul cu societatea spaniolă sau că acesta a fost cel care a reprezentat societatea în realitate la încheierea contractului, etc, singurele afirmații fiind legate de faptul că nu cunoaște nimic despre tranzacție, sau nu își amintește (ceea ce nu exclude posibilitatea cunoașterii tranzacției într-un raționament logic), plasându-l pe inculpat în contextual faptic descris doar legat de transferurile bancare de la AL TEL COMMUNICATIONS, în alte conturi, după alimentarea de către firma spaniolă cu suma de 250.000 euro, aspect asupra căruia vom reveni. Ca o observație, martorul nu a indicat cu prilejul niciunei audieri faptul că societatea sa era controlată de inculpat, cu atât mai mult cu cât în declarația din 13.12.2016 precizează că, în decursul timpului și la sugestia și indicațiile inculpatului a acceptat să dețină calitatea de acționar în cadrul unor societăți în care nu avea vreo implicare, indicând societățile ### ##### SRL, ##### ##### SRL, ## ### WASTE MANEGEMENT, nu însă și societatea ## ### ##### SRL.

Etapa următoare de analiză este stabilirea modalității în care se presupune că banii de la societatea spaniolă au avut ca beneficiar final pe inculpat, procurorul indicând existența a trei tipuri tranzacții efectuate din contul ## ### Al Communications.

Astfel, s-a arătat că la data de 03.08.2007, suma de 110.747,40 RON a fost utilizată de Al Tel Communications pentru achitarea unor onorarii notariale în legătură cu alte operațiuni imobiliare efectuate în interesul #####. Astfel, au fost dispuse patru plăți către Biroul Notarilor Publici ##### și #####, plăți efectuate cu ordinele de plată numerotate de la 17 la 20. Aceste transferuri reprezintă

onorariile pentru autentificarea unor contracte de dare în plată prin care era mascată transmiterea unor terenuri cu titlu de mită către inculpatul #####, faptă care face obiectul unui alt dosar în care s-a dispus trimiterea în judecată a acestuia.

Prima observație care se impune a fi făcută pleacă de la susținerea procurorului de caz, care a arătat că toate transferurile au fost realizate din dispoziția inculpatului #####, așa cum rezultă din declarația martorului #####. Legat de această chestiune în declarația martorului ##### – cu ocazia audierii din 27 martie 2017, când este întrebat despre tranzacțiile legate de acest contract (n.r. ce face obiectul cercetărilor în cauză), martorul nu este chestionat și nici nu dă nicio informație în legătură cu acest transfer.

Singurele trimeri la perfectarea a două contracte de dare în plată prin care ## ## TEL Communications obțineau dreptul de proprietate asupra unui teren de 12.000 mp, respectiv 14.000 mp amplasat în #####, le face cu ocazia audierii din data de 13 decembrie 2016, fără însă ca acest aspect să fie dezvoltat și lămurit dacă există identitate între acele contracte de dare în plată și cele pentru care s-au făcut plățile onorariilor de autentificare. În lipsa unor precizări pe acest segment al situației de fapt și în lipsa unor lămuriri suplimentare de la martorul ##### care nu a mai putut fi audiat în cursul cercetării judecătorești, Tribunalul a constatat că materialul probator administrat nu are aptitudinea de a demonstra că aceste transferuri către un cabinet notarial au fost făcute în beneficiul inculpatului.

În acest sens, în opinia Tribunalului o relevanță deosebită o are mențiunea de la fila 8 rechizitoriu, unde nota de subsol 13, la care se face trimitere în legătură cu suma de 110747,40 lei utilizată de AL Tel COMMUNICATIONS pentru achitarea onorariilor notariale, precizează că prin rechizitoriul nr.###/P/2018 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului ##### pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, dosar în care, așa cum a rezultat din aplicația Ecris martorul ##### are calitatea de inculpat pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită.

Ori, în atare situație, susținerea procurorului potrivit căreia aceste transferuri reprezintă onorariile pentru autentificarea unor contracte de dare în plată prin care era mascată transmiterea unor terenuri cu titlu de mită către inculpatul #####, nu poate avea valoarea unei probe certe, pe de o parte pentru că în acea cauză nu s-a pronunțat o soluție care să dea autoritate acestui context faptic, iar, pe de altă parte, având în vedere calitatea de complice a numitului ##### în acel dosar, nu se poate reține, dincolo de un dubiu rezonabil că această plată a fost făcută în beneficiul inculpatului ##### sau i-a vizat pe amândoi coinculpții din acel dosar, inclusiv pe ##### care are calitatea de martor în prezentul dosar, ori doar pe acesta din urmă.

În concluzie, legat de folosirea acestei prime sume de bani, Tribunalul constată că nu s-a făcut dovada că plata făcută de firma AL TEL COMMUNICATIONS l-a avut ca beneficiar pe inculpat.

De asemenea, arată procurorul de caz că în datele de 08.08.2007 și 26.09.2007, Al Tel Communications a efectuat plăți ce totalizează 37.000 RON către Asociația Luptătorilor Sportivi. Asociația în cauză fusese înființată la data de 14.03.2006, inculpatul ##### deținând funcția de membru fondator și președinte, acesta fiind beneficiarul real al tuturor sumelor indicate.

Referitor la aceste plăți, de asemenea Tribunalul nu a contestat efectuarea lor dar a apreciat că nici pe acest palier nu s-a demonstrat că beneficiarul sumelor a fost inculpatul.

În declarația din data de 27.03.2016 -fila 39 vol 1 up, martorul arată că nu își amintește despre aceste transferuri dar că cel mai probabil au fost făcute din dispoziția vreunui din soții ##### pentru a avea disponibil în contul Asociației Luptătorilor, asociație cu care arată că de mai mult timp nu mai are vreo legătură, ea a fost înființată de inculpat iar la momentul înființării acesta l-a cooptat și pe el.

Primul aspect ce se impune a fi subliniat este că și de astă dată, martorul, reprezentantul legal al ## ## TEL și, conform propriei declarații din aceeași dată, singurul împuternicit pe cont, afirmă că nu își amintește nimic despre transferuri, plasând, din nou, sub semnul probabilității să fi fost făcute din dispoziția vreunui din soții #####. Ori, o asemenea poziție, nesusținută de alte probe nu poate fi primită în sensul de a demonstra, pe baza unei probe care să respecte standardul probator, că beneficiarul sumelor de bani este inculpatul.

Este greu de acceptat că singurul împuternicit pe contul unei societăți nu își amintește de tranzacțiile proprii firme, față de care avea obligații inclusiv pe segmentul cheltuielilor pe care aceasta le face iar afirmația că este probabil ca tranzacția să fi fost făcută din dispoziția unuia dintre soții ##### nu demonstrează susținerea procurorului referitoare la faptul că acesta este beneficiarul sumelor doar pentru că Asociația Luptătorilor a fost înființată de inculpat (n.r. probabil acest lucru făcând diferența pentru care nu s-a afirmat că beneficiarul sumelor de bani a fost soția inculpatului față de afirmațiile martorului care îi indică, improbabil pe amândoi soții

#####).

De altfel, martorul denunțator, în denunțul din data de 12 decembrie 2016-fila 3 vol.1 up arăta că în perioada în care era primar (n.r. inculpatul #####), soții ##### foloseau un seif, care stătea la sediul Federației de lupte din Liceul #####, martorul și ##### dețineau chei la acel seif, susținând că el ridica și depunea sume de bani în numerar, conform solicitărilor care îi erau adresate de soții #####, iar toate plățile le trecea într-o agendă pentru a le putea justifica. De asemenea, în cuprinsul aceleiași declarații, martorul a arătat că în acel seif a efectuat depuneri de bani pe care i-a primit de la cei doi (n.r. soții #####) sau apropiați de-ai lor din bani proveniți ca urmare a tranzacțiilor imobiliare în care fusese interpus.

Cu alte cuvinte, martorul ##### nu era deloc o persoană străină de acea asociație, căreia îi gestiona împreună cu soția inculpatului sumele de bani, ținând evidența banilor din seif, făcând depuneri de bani inclusiv a celor proveniți din tranzacțiile în care era interpus. Practic, martorul recunoaște implicit interpunerea sa în tranzacțiile pe care soții ##### le derulau, parchetul nu a lămurit în ce constă această interpunere a martorului și de aici, corelativă sa calitate în contextul faptic reținut, astfel încât, în afara argumentelor de substanță a probatoriilor, se accentuează concluzia lipsei de credibilitate a martorului, care încearcă să arate cu privire la aceste tranzacții făcute în contul Asociației că, posibil să fi fost făcute din dispoziția inculpatului (fără a lămuri în ce constă actul de dispoziție de vreme ce el era singurul imputernicit pe cont) doar pentru că era creată de inculpat, încercând să acrediteze ideea că nu mai avea nicio legătură cu această asociație.

În concluzie, Tribunalul a constatat că nici cu privire la aceste tranzacții din contul firmei sale în contul asociație Luptătorilor nu se poate demonstra prin probe pe baza cărora să se poată pronunța o hotărâre de condamnare că adevăratul beneficiar ar fi fost inculpatul.

În fine arată parchetul că tot din suma încasată de la GRAN VIA 2006 S.L Spania, la data de 10.08.2007, Al Tel Communications a dispus efectuarea unui transfer în sumă de 150.000 euro într-un cont bancar deschis la Central European International Bank din Ungaria de către compania MM YOUNG LTD iar din înscrisurile comunicate de autoritățile judiciare din Ungaria în baza unei cereri de comisie rogatorie internațională (volumul 7, filele 70-131) rezultă că din suma încasată de la ##### SRL, a fost transferată la data de 13.08.2007 suma de 25.000 euro către #####, persoana care la data săvârșii faptelor avea calitatea de arhitect șef al Sectorului 6 București (director al Direcției Tehnice).

Cu privire la acest transfer, martorul #####, la data de 27 martie 2017 – fila 39 vol.1 up arăta că “este adevărat că eram singura persoană cu drept de semnătură pe acel cont dar nu știu nimic legat de dispunerea acelui transfer bancar. Este posibil ca acel transfer să fi fost efectuat din dispoziția soților #####”.

Într-o altă declarație, data în data de 26.04.2017 – fila 53 vol.1 up martorul precizează că nu reține denumirea societății MM YOUNG și nu știe ce a reprezentat acel transfer din anul 2007, arătând că probabil, plata a fost făcută la solicitarea domnului sau doamnei #####, menționând că el nu a fost în Ungaria pentru afaceri sau în alte scopuri, din ce cunoaște nici familia ##### nu a mers în Ungaria dar mergea destul de des în Austria, la Viena.

Se poate observa că poziția martorului este în aceeași notă în care arată că nu știe nimic de tranzacție, plasând sub semnul posibilității ca transferul să se fi efectuat din dispoziția inculpatului sau soției sale (n.r. situație față de care iarăși sunt neclare argumentele pentru care s-a apreciat că beneficiarul este inculpatul și nu soția sa, sau amândoi).

Este evident că această declarație, care nu a putut fi readministrată în faza cercetării judecătorești, nu poate fi evaluată sub aspectul credibilității ei, în condițiile în care singura persoană cu drept de semnătură pe cont afirmă că nu știe nimic în legătură cu o tranzacție care vizează o sumă de 150.000 euro, nu dă detalii sub niciun aspect, nici măcar asupra acelei posibilități a intervenției inculpatului în actul de dispoziție, astfel să se poată raționa în sensul că acesta din urmă este beneficiarul sumelor de bani.

În ceea ce privește susținerile din rechizitoriu relative la caracterul fictiv al contractelor folosite pentru a justifica transferul bancar către MM YOUNG LTD și ulterior către #####, despre care se arată că rezultă din declarațiile martorilor ##### și #####, persoana care deținea dreptul de semnătură pentru conturile deținute de M&M Young LTD la CIB Bank, Tribunalul a analizat, în afara declarației martorului denunțator (pe care deja am realizat-o) și declarațiile martorilor #####, Copilu ##### și #####.

În faza cercetării judecătorești a fost reaudiat martorul #####, care a precizat că a fost director la firma MM YOUNG LTD, firmă din America, iar în România a făcut consultanță în mai multe domenii, aducea mașini, utilaje, ambarcațiuni. A arătat că îl cunoaște pe inculpatul ##### pentru că a avut în intenție să construiască un proiect imobiliar cu o firmă din România cu partener spaniol, care nu s-a mai realizat, în schimb

nu îi cunoaște pe ceilalți inculpați din dosar, pe martorul ##### sau firmele ## #####, Grand Via și Al Tel Communications. Martorul a arătat că nu are cunoștință de existența unui transfer făcut de AL TEL într-un cont bancar deschis de compania la care lucra, la o bancă din Ungaria, transfer care viza suma de 150.000 euro sau cel puțin nu își amintește să fi auzit de acest transfer de la acea firmă. A mai precizat că pe arhitectul șef al sectorului 6, numitul ##### îl cunoaște dar nu a derulat afaceri cu acesta și nu știe ca societatea MM YOUNG LTD să fi efectuat vreun transfer de bani către inculpatul #####, arătând că el avea mandat limitat pe acea firmă, pe contractele pe care le încheia și pentru care primea un comision.

Analizând această declarație constată, contrar procurorului, că martorul nu aduce niciun element important din punct de vedere probator, arătând că nu are cunoștință de existența unui transfer făcut de AL TEL într-un cont bancar deschis de compania la care lucra la o bancă din Ungaria, în ciuda faptului că existența transferului a fost confirmată prin relațiile primite de la autoritățile din Ungaria. Această împrejurare nu creează nicio dovadă care să constituie o legătură directă cu inculpatul, care ar fi fost, așa cum susține rechizitoriul beneficiarul sumelor de bani, sumă pe care ar fi împărțit-o cu #####, nu a evidențiat o activitate de “transfer a sumelor” din contul AL Tel către MM YOUNG și apoi la inculpat, nu a confirmat nici măcar faptul că o parte din suma primită a fost transferată în contul lui ##### și cu ce titlu. Chiar dacă existența tranzacțiilor a fost dovedită, ca infracțiunea de luare de mită, sub forma primirii, să fie demonstrată, trebuie să se arate, la un nivel de probațiune situat dincolo de orice îndoială rezonabilă, că primirea a avut loc direct, ceea ce nu s-a demonstrat sau prin intermediar, dar condiția esențială este să se stabilească faptul că intermediarul a luat sumele de bani însă nu pentru a dispune el de ele ci pentru a le remite beneficiarului real sau a face actele de dispoziție în numele beneficiarului, aspect nedemonstrat în prezenta cauză.

În ședința publică din 01.09.2020 a fost audiat și martorul Copilu ##### care a arătat că nu a fost director în perioada ##### la MM YOUNG LTD și nu cunoaște aspecte legate de tranzacțiile efectuate de aceasta, a precizat că îl cunoaște pe ##### cu care a fost asociat într-o altă societate dar și pe #####, pe care i l-a prezentat #####, dar nu a avut niciun fel de relații cu acesta. A mai menționat martorul că nu a auzit discuții de la ##### potrivit cărora ar fi efectuat transferuri bancare către angajați ai Primăriei sectorului 6 București ori către vreo firmă apropiată primarului #####.

La termenul de judecată din 07.07.2020 a fost audiat, în calitate de martor și ##### care, în legătură cu transferul de la MM YOUNG, a arătat că nu îi spune nimic denumirea acestei societăți, nu are cunoștință de vreun transfer dispus din conturile acestei societăți pentru care el este menționat ca și beneficiar. A arătat martorul că ulterior momentului la care a fost întrebat de către procuror a depus și un înscris de la banca din Spania din care rezultă că acel cont care figura pe numele său este zero, cu precizarea că nu știa de existența acestui cont dar pe baza pașaportului a cerut relații de la banca din Madrid care i-a comunicat că figurează cu un cont deschis cu sold zero. A mai menționat martorul că nu a fost niciodată la acea bancă pentru a-și deschide cont și nu își amintește să fi mandatat pe cineva să îi deschidă lui contul, menționând că îl cunoaște pe #####, se salută, vorbesc dar nu au făcut afaceri niciodată.

Coroborând probatoriile administrate în cauză pe segmentul acestui transfer bancar, Tribunalul a constatat că singurele elemente certe sunt tranzacția prin care Al Tel a transferat suma de 150.000 euro într-un cont bancar aparținând societății MM YOUNG, despre care nici unul dintre reprezentanții societății afirmă că nu au cunoștință, precum și tranzacția prin care din suma încasată de la AL TEL a fost transferată suma de 25.000 euro către #####, tranzacție despre care, de asemenea directorul firmei care a dispus transferul și pretinsul beneficiar arată că nu au cunoștință.

În opinia instanței, parchetul trebuia să continue firul investigației și să demonstreze, pe baza probelor, susținerile pe care le face în rechizitoriu, relative la faptul că beneficiarul sumelor de bani ar fi fost inculpatul #####, care a împărțit o parte din sumă cu ##### și mai ales modalitatea în care s-a realizat efectiv primirea sumelor de bani, aspect care lipsește cu desăvârșire.

Ceea ce nu a demonstrat acuzaarea a fost legătura dintre firmele între care a operat transferul sumei de 150.000 euro, și corelativ dintre MM YOUNG și #####, explicația reală a transferurilor, în condițiile în care se susține că acele contracte folosite pentru a le justifica au fost fictive, simpla susținere fără un suport probator neputând conduce, indubitabil, la concluzia că sumele de bani îi erau destinate inculpatului, omițându-se a se demonstra cum efectiv a primit suma de bani inculpatul, simpla tranzacție dintre firme sau firmă și o altă persoană fizică nedemonstrând modalitatea remiterii prin intermediar.

În concluzie, acuzația infracțiunii de luare de mită, în ambele variante alternative reținute s-a bazat într-o măsură covârșitoare pe declarațiile martorului denunțator, declarații asupra cărora am făcut o analiză a criteriilor de credibilitate, declarații care nu au putut fi readministrate pentru a lămuri eventualele dubii, astfel că ele conțin

informații îndoielnice cu privire la existența elementelor de tipicitate, în legătură cu fapta imputată, și nu pot reprezenta un standard obiectiv pe baza căruia instanța să își formeze o convingere care să se constituie într-o certitudine.

Or, din perspectiva exigențelor pronunțării unei soluții de condamnare, judecătorul cauzei trebuie să aibă spre analiză probe solide, concrete care să susțină acuzațiile, nu doar supoziții, raționamente, presupuneri. Desigur, la o analiză a contextului faptic, raționamentul procurorului relativ la contextul faptic descris, poate să se constituie într-o suspiciune dar aceasta este insuficientă pentru a se putea pronunța o soluție de condamnare, standardul de probațiune în această situație fiind reprezentat de probe.

În consecință, Tribunalul, constatând că nu sunt îndeplinite elementele de tipicitate ale infracțiunii de luare de mită, în consens și cu argumentele apărării în temeiul art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a Cpp a dispus achitarea inculpatului ##### sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzută de art.289 Cp în referire la art. 6 și 7 lit.a din Legea nr.78/2000, cu aplic art.5 Cp (fapta din perioada #####).

B. INFRACTIUNEA DE LUARE DE ##### SĂVÂRȘITĂ DE ##### ȘI INFRACTIUNI DE DARE DE ##### SĂVÂRȘITE DE CĂTRE ##### ȘI SC ##### SRL BUCUREȘTI

Conform actului de inculpare, inculpatul #####, profitând de necesitatea amenajării unor locuri de parcare pe raza unității administrativ teritoriale, a coordonat și determinat activitatea de atribuire a unor contracte de achiziție de către Primăria Sectorului 6, direct sau prin intermediul unei entități subordonate, către furnizorul S.C. ##### S.R.L. București, fără a fi respectate condițiile de transparență și competitivitate prevăzute de legislația în domeniu, cu scopul de a obține pentru sine și pentru alții foloase constând în sume de bani.

Astfel, s-a susținut că atribuirile s-au realizat fără planificarea investițiilor anterior demarării procedurilor de achiziție, fără bugetarea sumelor și prin aplicarea unor proceduri de achiziție publică directă interzise de dispozițiile O.U.G. nr. 34/2006, în vigoare la momentul săvârșirii faptelor. Modul atipic în care s-a realizat achiziția și au fost depuse documentele la autoritatea contractantă demonstrează, în opinia parchetului că, încă de la începutul acestor demersuri, ##### ajunsese la o înțelegere cu inculpatul #####, manager de proiect în cadrul ##### SRL, care a reprezentat societatea în relația cu Primăria sectorului 6, în sensul că în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu legate de atribuirea și executarea contractelor să primească o sumă de bani.

Primarul unității administrativ teritoriale avea atribuții semnificative atât în procedura de atribuire a contractelor, cât și în asigurarea fondurilor necesare pentru efectuarea ulterioară a plăților, prevăzute de art. 62 – 63 din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, precum și de art. 21 – 22 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice.

#####1 Atribuirea contractelor de furnizare societății SC ##### SRL București :

Cu titlu preliminar, deși acuzațiile din acest dosar nu privesc o eventuală infracțiune de serviciu, aceasta fiind însă permisă dezvoltată de acuzare care a stat la baza săvârșirii infracțiunilor de corupție, (reținându-se că inculpatul ##### a cerut și a primit de la ceilalți coinculpați un procent de 15% din contravaloarea plăților efectuate, în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu referitoare la atribuirea unor contracte de achiziție publică către SC ##### SRL), au fost prezentate câteva elemente privind situația contractelor încheiate de Primăria sectorului 6 cu SC ##### SRL, așa cum rezultă din considerentele rechizitoriului.

Atribuirea primului contract de furnizare societății SC ##### SRL București:

Conform actului de inculpare se arată că, în cursul lunii ianuarie 2009, ##### a direcționat către conducerea Administrației Domeniului Public și Dezvoltare Urbană Sector 6, instituție aflată în subordinea sa, o ofertă de vânzare pentru „sisteme de parcări verticale, tip carusel, acționate electric / SM12L” care îi fusese transmisă anterior de către reprezentanții SC ##### SRL (volumul 31, filele 6-7). Această modalitate de transmitere a ofertei, prin remiterea personal către primarul în subordinea căruia funcționează autoritatea contractantă și în lipsa unei solicitări din partea acesteia, este total atipic pentru circuitul documentelor într-o instituție publică și demonstrează existența unei relații privilegiate între ##### și reprezentanții societății.

În antetul ofertei sunt utilizate date menite să creeze impresia că provine de la un furnizor credibil, cu posibilități reale de realizare a livrărilor. În fapt, SC ##### SRL nu avea nicio experiență în domeniul respectiv, iar la acel moment nu avea încheiat un contract cu vreun producător sau furnizor pentru produsele oferite, dar cu toate acestea în ofertă preciza faptul că este „unic importator ce deține drepturi exclusive de vânzare, instalare, punere

în funcțiune și service”.

Din declarațiile martorilor ##### – director și ##### – director adjunct A.D.P.D.U. rezultă că, în contextul în care inculpatul ##### solicita identificarea de soluții pentru înființarea de locuri de parcare, a apărut oferta de vânzare a parcarilor inteligente din partea SC ##### SRL (volumul 1 up, filele 71-86).

Ulterior, inculpatul #####, motivând necesitatea înființării de noi locuri de parcare și creându-le convingerea că oferta provine din partea unui unic distribuitor, a cerut subordonaților semnarea unui contract de furnizare cu SC ##### SRL, prin simularea unei proceduri de negociere fără publicare prealabilă. Obiectul achiziției a fost restrâns prin faptul că nu au fost prevăzute date generice pentru sisteme de parcare, ci au fost preluate datele tehnice specifice ale produsului descris în ofertă, iar lipsa de transparență procedurii a determinat participarea unui singur ofertant.

Un alt aspect relevat de probatoriul administrat este că la momentul depunerii ofertei (22.01.2009), respectiv cel al invitației transmise de ADPU Sector 6 (26.01.2009), furnizorul SC ##### SRL nu avea încheiat vreun contract cu producătorul sistemelor de parcare și nu avea capacitatea tehnică de a furniza produsele.

Procedura de atribuire a acestui contract către S.C. ##### S.R.L. a încălcat regulile menite să asigure transparența, competitivitatea și asigurarea bunei gestionări a fondurilor publice. Altfel spus, procedura avea dinainte stabilit furnizorul, fără a fi făcute demersuri pentru realizarea unei cercetări de piață pentru a identifica eventuale produse similare sau prețurile practicate de alți furnizori.

Aceste concluzii sunt confirmate de constatările controlului efectuat de Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice (actual A.N.A.P.), din care rezultă că primul contract atribuit SC ##### SRL București a fost rezultatul unor încălcări ale prevederilor legale ce reglementează domeniul achizițiilor publice (volumul 31 up, filele 300-331). Astfel, actul de control evidențiază în primul rând faptul că autoritatea contractantă nu a clarificat situația furnizorului, respectiv calitatea acestuia de unic distribuitor al sistemelor, prin urmare nu avea dreptul de a aplica procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, în condițiile art. 122 lit. b) din OUG nr. 34/2006. Totodată, a fost constatat și faptul că nu au fost respectate condițiile de publicare a anunțului de atribuire a contractului.

Graba impusă în demararea procedurii și semnarea contractului cu S.C. ##### S.R.L. este demonstrată de lipsa de planificare a etapelor necesare punerii în funcțiune a acelor sisteme de parcare. Astfel, contractul încheiat cu S.C. ##### S.R.L. prevedea doar furnizarea echipamentelor, fără luarea în calcul a celorlalte servicii menite să asigure punerea în funcțiune.

Cu toate aceste lipsuri, la data de 28.04.2009, Administrația Domeniului Public și Dezvoltare Urbană Sector 6 București a încheiat cu SC ##### SRL contractul nr. 42, având ca obiect furnizarea, livrarea și instalarea unui număr de 4 „Sisteme inteligente de parcare SM 12L”, în schimbul prețului de 3.069.967,20 lei (744.000 euro), la care se adaugă TVA 583.293,77 lei, total 3.653.260,97 lei. Contractul avea o durată de 5 luni, începând de 28.04.2009 și până la 01.10.2009, iar începerea execuției era prevăzută pentru 01.05.2009 (volumul 31, filele 60-65).

Semnarea acestui contract din partea SC ##### SRL a fost realizată de inculpatul #####, deși în clauzele contractului este menționat administratorul #####.

Prin actul adițional nr. 1, a cărui dată de încheiere nu poate fi stabilită, au fost modificate o serie de clauze, astfel: Obiectul contractului prevedea furnizarea, livrarea și instalarea unui număr de 6 „Sisteme inteligente de parcare SM12 L”, valoarea totală a contractului se suplimenta la 5.479.891,45 lei, durata contractului era prelungită la 7 luni, contractul încetând la 27.11.2009 (volumul 31, filele 66-67).

Controlul efectuat de A.N.A.P. a identificat încălcări ale legislației privind achizițiile publice și cu privire la acest act adițional.

Contractul a mai fost modificat prin actul adițional nr. 2, act ce nu face referiri la data semnării, prin care a fost înlocuit achizitorul, respectiv Administrația Domeniului Public și Dezvoltare Urbană sector 6 a fost substituită de Primăria Sectorului 6.

Conform procesului verbal 2607/18.09.2009, ADPDU Sector 6 a recepționat de la S.C. ##### S.R.L. un număr de 6 echipamente montate pe ##### str. Sergent maj. ##### și b-dul 1 Mai.

Instalațiile de parcare și celelalte servicii au fost facturate de SC ##### SRL, astfel:

-Factura 001/18.08.2009, pentru transportul a 6 sisteme de parcare, cu valoarea totală de 441.926,73 lei (factură achitată integral de ADPU Sector 6 la data de 27.08.2009)

-Factura 004/16.09.2009, pentru 6 sisteme de parcare cu valoarea totală de 4.596.037,99 lei (factură achitată integral de Primăria sectorului 6 la data de 23.09.2009);

-Factura 005/08.10.2009, pentru montajul a 6 sisteme de parcare cu valoarea totală de 441.926,73 lei (factură achitată integral de Primăria sectorului 6 la data de 23.10.2009) -volumul 31, filele 72-90.

Încheierea și derularea acestui prim contract a generat societății, în afara foloaselor materiale, o serie de beneficii menite să o departajeze de alți competitori în cadrul unor proceduri similare și a creat temeiul pentru autoritatea contractantă în a desemna SC ##### SRL ca furnizor.

Astfel, în cadrul procedurilor organizate ulterior la nivelul Primăriei sectorului 6 pentru acordarea unor contracte cu obiect similar, contracte semnate și în cea mai mare parte executate pe perioada mandatului de primar deținut de #####, au fost introduse cerințe de calificare care presupuneau lucrări executate anterior. În condițiile în care sistemele inteligente de parcare reprezintă o piață limitată, pentru care există puțini furnizori, SC ##### SRL a beneficiat de un avantaj care i-a permis să câștige toate aceste contracte. Spre exemplu, în cadrul procedurilor de achiziție publică pentru atribuirea contractului 610/02.04.2010, reprezentanții SC ##### SRL au prezentat o cifră de afaceri generată în principal de valoarea contractului nr. 42/2009, iar ca experiență similară au prezentat execuția aceluiași contract.

Așadar, prin acordarea primelor contracte de furnizare a fost creat cadrul necesar pentru transformarea SC ##### SRL dintr-o societate fără experiență în domeniu, în deținătoarea unui monopol de facto din perspectiva condițiilor de atribuire a contractelor.

Încheierea și derularea contractelor ulterioare :

Pe perioada mandatului de primar deținut de inculpatul #####, societății SC ##### SRL i-au fost atribuite de către Primăria sectorului 6 patru contracte pentru furnizarea unor echipamente și servicii cu o valoare de 40.314.575 lei, din care au fost decontați 33.880.387 lei.

Aceste contracte au făcut la rândul lor obiectul unor verificări din partea Agenției Naționale pentru Achiziții Publice (volumul 31, filele 300-331), context în care au fost constatate încălcări ale legislației în cazul contractului 57/2009, cu privire la care s-a concluzionat că „nu rezultă că pentru atribuirea contractului de furnizare ar fi fost aplicată una din procedurile de atribuire prevăzute la art. 18 din OUG 34/2006”. Încalcări ale procedurilor au fost constatate și cu privire la procedura urmată pentru atribuirea contractului 610/2010.

Situația contractelor încheiate de Primăria sectorului 6 cu SC ##### SRL, respectiv realizarea și decontarea lucrărilor se prezintă sintetic astfel:

o1.Contractul 57/28.09.2009 (volumul22 up, filele 6-22)

Achizitor: Primăria sectorului 6 reprezentată de ##### în calitate de primar și ##### director executiv al Direcției Economice

Furnizor: S.C. ##### S.R.L. reprezentată de inc. #####

Obiectul: furnizare, livrare și instalare 6 „Sisteme inteligente de parcare SM 12L”.

Prețul : 5.583.876,98 lei inclusiv TVA.

Contractul avea o durată de 3 luni, începând de 28.09.2009

Procedura de achiziție: Din documentele puse la dispoziția urmăririi penale nu rezultă procedura de atribuire, iar Primăria sectorului 6 nu a identificat documente în legătură cu atribuirea acestui contract (volumul 31, filele 290-299).

Aferent acestui contract au fost emise facturile cu nr. 006/09.11.2009 cu valoarea de 5.133.564,32 lei (pentru transportul și livrarea a 6 instalații), respectiv 007/18.12.2009 cu valoarea totală de 450.312,66 lei (servicii de montaj 6 instalații). Facturile în cauză au fost decontate integral de către Primăria sectorului 6, la datele de 11.11.2009, respectiv 23.12.2009 (volumul 22, filele 17-22).

o2.Contract nr. 610 din data de 02.04.2010 (volumul 22up, filele 23-50 și volumele 23-26)

Achizitor: Primăria Sectorului 6 reprezentată de inc. #####

Furnizor: SC ##### SRL reprezentată de #####, administratorul societății

Obiectul: Amenajare parcuri - proiectare și execuție parcuri cu sistem rotativ pe verticală, cu schelet metalic.

Prețul : 8.556.398 lei (2.000.000 euro) la care se adaugă TVA 1.625.715,62 lei

Procedura de achiziție: licitație deschisă

La data de 01.09.2009, în cadrul Primăriei sectorului 6 au fost înregistrate cu nr. 187 și 188 „##### de estimare” și „Referatul” întocmit de către ##### - directorul economical primăriei, vizând necesitatea achiziționării unui număr de 10 sisteme de parcare inteligentă, pentru un cost estimat la 20.580.000 lei fără TVA (4.900.000 euro), cu posibilitatea de suplimentare a contractului inițial.

Referatul de necesitate a fost întocmit de către directorul Direcției Economice - ##### iar nota de estimare a fost întocmită de către ##### - șef serviciu. Ambele documente sunt aprobate de fostul primar #####.

În conținutul referatului de necesitate este invocată „eficiența mare a Sistemelor inteligente de parcare SM 121, instalate de Administrația Domeniului Public și Dezvoltare Urbană Sector 6, cu SC ##### SRL pe teritoriul sectorului 6”.

Din datele expuse în cele două documente se deduce faptul că anterior demarării procedurii de achiziție au fost efectuate lucrări de instalare a unor sisteme de parcare, de către ##### SRL. Aceeași situație rezultă și din „#### justificativă”, din data de 01.10.2009, în care se menționează că „Primăria sectorului 6 a contractat prin ADPDU 6 sisteme inteligente de parcare”. ##### în cauză menționează că procedura aleasă pentru atribuirea contractului de lucrări este licitație deschisă.

Procedura de atribuire a contractului de către primăria sectorului 6 a făcut obiectul anunțului de participare 87949 din 05.10.2009.

La data de 21.10.2009, comisia de evaluare, condusă de ##### a procedat la deschiderea ofertelor depuse în vederea încheierii contractului de lucrări având ca obiect „Amenajare parcări - proiectare și execuție parcări cu sistem rotativ pe verticală, cu schelet metalic”

Conform mențiunilor din procesul verbal întocmit cu acea ocazie, au fost depuse două oferte astfel:

-SC ##### SRL, reprezentată de #####, a oferit prețul de 6.678.215,6 lei (1.560.987,24 euro) fără TVA, cu termen de execuție de 21 zile;

-SC ##### SRL, reprezentată de #####, a oferit prețul de 8.556.398 lei (2.000.000 euro) fără TVA, cu termen de execuție de 60 zile.

Atât cu ocazia deschiderii ofertelor cât și ulterior, reprezentanții SC ##### SRL au invocat faptul că oferta SC ##### SRL ar fi fost depusă după termenul limită prevăzut, răspunsul oferit de către autoritatea contractantă fiind semnat de primarul #####.

Contestația formulată de SC ##### SRL a fost înregistrată de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 39674/26.10.2009. Motivând faptul că documentația prevedea executarea lucrărilor până la data de 31.12.2009, respectiv faptul că ofertele depuse aveau o durată limitată de 60 și 21 zile, în contextul nesoluționării contestațiilor de către CNSC, la data de 18.12.2009 Primăria sectorului 6 a decis anularea procedurii de licitație deschisă pentru atribuirea contractului, deși contestațiile fuseseră soluționate de către CNSC la data de 17.12.2009.

Începând cu data de 10.03.2010, a fost reluată procedura de la momentul etapei de evaluare, iar la data de 24.03.2010, comisia de evaluare condusă de ##### a procedat la examinarea și evaluarea celor două oferte, declarând ca ofertant câștigător societatea ##### SRL cu o propunere financiară de 8.556.398 lei.

În ceea ce privește facturarea, recepția și plățile efectuate în baza acestui contract se constată următoarele: - 12.04.2010 S.C. ##### S.R.L. emite factura cu nr. 0008 pentru livrarea a 10 unități - Instalație inteligentă automată de ridicat autoturisme SM12L și transport sisteme inteligente de parcare tot 10 unități, total factură 8.705.707,04 lei, factură ce a fost achitată integral de către Primăria sectorului 6 la data de 21.04.2010;

-12.04.2010 SC ##### SRL emite factura cu nr. 0009 pentru execuție fundație - 10 unități, total factură 712.748,12 lei (factura a fost achitată integral de către Primăria sectorului 6 la data de 21.04.2010);

-06.05.2010 SC ##### SRL emite factura cu nr. 0010 pentru montaj instalații inteligente de parcare SM121 - 10 unități, total factură 763.658,46 lei (factura a fost achitată parțial - 549.748,51 lei de către Primăria sectorului 6, la data de 27.05.2010 iar diferența la 11.06.2010);

Aferent primelor două facturi au fost identificate și procesele verbale de recepție încheiate la data de 12.04.2010, din partea executantului semnând inc. #####.

o3.Contract nr. 31 din data de 29.09.2010 (volumul 22up, filele 51-66, volumul 27)

Achizitor: Primăria Sectorului 6 reprezentată de inc. ##### și #####

Furnizor: S.C. ##### S.R.L. reprezentat de inc. #####

Obiectul: Amenajare parcări - proiectare și execuție parcări cu sistem rotativ pe verticală, cu schelet metalic – 9 unități.

Prețul inițial: 9.475.878,83 lei din care TVA 1.834.041,06 lei

Durata contractului : 1 an și trei luni, adică de la data de 29.09.2010 până la 31.12.2011.

Procedura de atribuire: negociere fără publicarea unui anunț de participare.

Începând cu data de 17.09.2010, la nivelul Primăriei sector 6 sunt redactate o serie de documente prin care se justifică necesitatea achiziției și demarării unei proceduri de negociere fără publicarea unui anunț de participare cu SC ##### SRL, pentru încheierea unui nou contract de lucrări similare contractului cu nr. 6/02.04.2010, având ca obiect instalarea a 12 echipamente cu o valoare estimată la 10.210.000 lei.

La data de 21.09.2010, comisia constituită la nivelul Primăriei sector 6 hotărăște încheierea contractului cu SC ##### SRL. Din partea SC ##### SRL, la ședința de negociere a participat inc. #####, fiind stabilite următoarele condiții :

-Prețul final de 849.093,2 lei/unitate incluzând valoarea echipamentului, transportul, montajul și punerea în funcțiune;

-Durata de execuție 31.12.2010.

Deși în oferta depusă de SC ##### SRL se face referire la numărul total de 12 unități, aspect menționat și în comunicarea rezultatului negocierii, raportul procedurii de negociere nu menționează acest lucru iar contractul încheiat are ca obiect doar livrarea și instalarea unui număr de 9 echipamente iar durata contractului este prevăzută până la 31.12.2011.

Atribuirea contractului a făcut obiectul anunțului pe SEAP cu nr. 97770/18.12.2010.

Contractul în cauză a fost modificat prin actul adițional nr.1 din data de 26.10.2010, respectiv prin actul adițional nr. 2 din 15.02.2011, context în care valoarea contractului a fost majorată la 12.634.505,53 lei (volumul 27, filele 132-134).

Pentru cele 9 echipamente contractate inițial a fost emisă factura 0011/01.11.2010, în valoare de 9.475.878,78 lei, factură achitată integral cu ordinul de plată 2470.

Aferent actului adițional nr. 2 al contractului a fost identificată factura 0014/16.02.2011 (valoare totală 3.149.287,46) privind livrarea, transportul și montajul altor trei instalații de parcare inteligentă, echipamente recepționate la aceeași dată, astfel că în final au fost livrate 12 unități de parcare inteligentă.

o4.Contract nr. 35 din data de 13.06.2012 (volumul 22 up, filele 67-100, volumul 28)

Achizitor: Primăria sectorului 6, reprezentată de ##### și #####

Furnizor: SC ##### SRL, reprezentată de #####

Obiectul: Construcție parcuri supraterrane etajate automatizate - 6 unități.

Prețul : 6.434.188,8 lei din care TVA 1.245.326,88 lei

Durata contractului : până la 31.12.2012.

Procedura de atribuire a contractului: cerere de ofertă

La data de 04.05.2012, în cadrul Direcției Investiții a Primăriei Sector 6 sunt elaborate documentele pentru demararea unei noi achiziții de echipamente pentru parcuri inteligente, aprobate de primarul #####

Documentația de atribuire a făcut obiectul anunțului SEAP publicat cu nr. 35901 din 04.05.2012 însă la data de 22.05.2012 A.N.R.M.A.P. a respins documentația.

În atare situație, la data de 24.05.2012, au fost refăcute o serie de documente și tot în aceeași zi a fost publicat pe SEAP anunțul cu nr. 40254. Anunțul privea un contract de achiziție publică cu o valoare estimată de 5.089.516 lei fără TVA, până la data de 31.12.2012, autoritatea contractantă rezervându-și dreptul de a achiziționa noi lucrări similare prin procedura de negociere fără publicare prealabilă a unui anunț de participare, valoarea contractului putând ajunge până la 17.631.200 lei.

Prin dispoziția primarului din 01.06.2012 a fost constituită comisia de evaluare, comisie care la data de 11.06.2012 procedează la deschiderea singurei oferte depusă de ##### SRL iar în ziua următoare la redactarea raportului procedurii.

Contractul a fost semnat la data de 13.06.2012 de către inculpatul #####

Aferent acestui contract au fost emise facturile 0039/01.09.2012 cu valoarea totală de 3.102.235,72 lei (6 proiecte de fundație, 3 fundații executate și 4 instalații de parcare), respectiv 0044/01.10.2012 cu valoarea totală de 3.331.950,68 lei (3 fundații executate, 2 instalații de parcare, 6 unități de automatizare, 6 lucrări instalare și punere în funcțiune), lucrările au fost decontate în intervalul 07.09.##### # #####.2013.

Analiza probatoriilor administrate în cauză :

Tribunalul a reținut că inculpatul nu a fost trimis în judecată pentru o infracțiune de serviciu, însă, dat fiind conținutul normativ al infracțiunii de luare de mită se impun câteva lămuriri. Acest aspect se impune cu atât mai mult cu cât, procurorul de caz reține că „Modul atipic în care s-a realizat achiziția și au fost depuse documentele la autoritatea contractantă demonstrează că, încă de la începutul acestor demersuri, ##### ajunsesse la o înțelegere cu inculpatul #####, manager de proiect în cadrul ##### SRL, care a reprezentat societatea în relația cu Primăria sectorului 6, în sensul ca în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu legate de atribuirea și executarea contractelor să primească o sumă de bani”.

În acest sens, judecătorul cauzei constată că unul din elementele „atipice” ale procedurii, la care se referă procurorul este modalitatea de transmitere a ofertei, prin remiterea personal, către primarul în subordinea căruia

se afla autoritatea contractantă și în lipsa unei solicitări din partea acesteia.

În legătură cu această chestiune, Tribunalul a constatat că în volumul 31 Up, la fila 6 se află înscrisul denumit „ofertă de vânzare” emisă de ## #####, înregistrată, conform mențiunilor cu nr. 015 din 22.01.2009, fiind vizibilă, în partea superioară a înscrisului mențiunea unei adrese de fax. Desigur, adresa este ilizibilă, judecătorul nu a putut să stabilească cu certitudine că acesta este exemplarul depus de ## ##### sau este exemplarul redirecționat ulterior, dar, oricare variantă ar fi acreditată, nu s-a putut da valoare probatorie acestei susțineri a acuzării, privind modalitatea de depunere a ofertei.

De altfel, în declarația dată de martorul ##### în fața instanței, la termenul de judecată din 03.03.2020, acesta în calitate de asociat unic al ## #####, întrebat fiind de reprezentantul parchetului, a declarat că în cadrul proiectului de marketing pe care l-a derulat a făcut oferte generale ale proiectului, arătând că nu știe când a ajuns aceasta la Primăria Sectorului 6 București dar, în aprilie 2009 a primit o invitație pe fax din partea acestei instituții pentru a-și prezenta proiectul.

Cu privire la circuitul actelor, calificat de acuzare ca fiind „atipic” a dat detalii și martorul #####, cu ocazia audierii din 26.05.2020, ocazie cu care a arătat că .. „, în lipsa identificării unui teren care să corespundă cerințelor privind adâncimea și aria s-a renunțat la acest proiect (n.r. se referea la un proiect privind un parcaj subteran, în urma unei oferte primit din Austria sau Germania), căutându-se în continuare soluții privind parcarile. Martorul a arătat că ulterior, prin mapă, s-a primit o ofertă, mai exact o scrisoare de intenție din partea firmei SC ##### SRL privind un sistem de parcări inteligente suprateran. Cu privire la modalitatea în care s-a primit această scrisoare de intenție arată că era una uzuală, în aceeași modalitate se primise și oferta de la firma din Austria sau Germania, alături de multe alte oferte prin care diverse societăți voiau să vândă ceva, martorul precizând că presupune că aceste oferte erau depuse la sediul primăriei și erau redirecționate de la acele compartimente.

Așadar, concluzionând pe acest aspect, în opinia Tribunalului, parchetul a nu demonstrat rezonabil modalitatea în care a ajuns cererea de ofertă, așa încât raționamentul acuzării să poată fi acceptat.

În ceea ce privește susținerea acuzării referitoare la faptul că acea cerere a ajuns în lipsa unei solicitări din partea autorității contractante, în afara pasajelor din declarația martorului ##### redată mai sus, instanța a constatat că, în aceeași declarație din 26.05.2020 martorul a arătat că în legătură cu afirmația sa de la urmărirea penală prin care arăta că „mi s-a părut ciudat că apăreau oferte în condițiile în care nu demarasesem o procedură”, susține că atât oferta din Austria cât și cea din Coreea au venit la mapă.

Aceast punct de vedere se coroborează și cu pasajele din declarația martorului #####, din data de 03.03.2020, ocazie cu care arată că, în țară, au început un program de marketing, realizând pliante pe care le-au adresat tuturor primăriilor de sector și din țară iar la nivelul anului 2009 interesată de oferta lor a fost doar primăria Sector 6 București. Totodată, a precizat martorul că în cadrul proiectului de marketing pe care l-au derulat au făcut oferte generale ale proiectului.

Ori, în atare situație, raționamentul acuzării nu se poate poziționa într-o realitate probatorie că acea scrisoare de intenție (chiar dacă este intitulată ofertă de vânzare, natura acesteia rezultă chiar din înscrisul depus la fila 8 vol.31 up, în care Direcția Investiții precizează în adresa nr. 128 din 26.01.2009 că „, față de scrisoarea de intenție nr.015/ 22.01.2009 vă comunicăm că oferta tehnică prezentată este atrăgătoare pentru noi...” invitând societatea Tettas la data de 04.02.2009 la sediul acesteia) a fost depusă înainte de a se demara procedura, în realitate fiind vorba de o ofertă generală și nu de o cerere de vânzare cum este intitulată. Ori, regimul unei oferte generale, este cu totul altul, practic este etapa în care orice furnizor poate lansa o ofertă generală cu privire la diferite produse din portofoliu lor.

Din punctul de vedere al instanței această terminologie a înscrisului a determinat o confuzie pe care s-au întemeiat și următoarele susțineri relative la faptul că, în antetul ofertei, sunt utilizate date menite să creeze impresia că provine de la un furnizor credibil, cu posibilități reale de realizare a livrărilor și că la acel moment, ## #####, o firmă fără experiență în domeniul respectiv nu avea încheiat u contract cu vreun producător sau furnizor pentru produsele oferate.

Așa cum am arătat mai sus, înscrisul de la fila 6 vol.31 up, nu este în realitate o ofertă de vânzare pe baza căreia să se declanșeze o procedură de achiziție publică, ci o ofertă generală (reținând că nu este însoțită de documentație suplimentară) sau mai exact, așa cum a calificat-o și autoritatea contractantă, o scrisoare de intenție, care, considerată ca fiind atrăgătoare de către Direcția Investiții, a stat la baza lansării, la data de 26.01.2009 a unei invitații la sediul autorității pentru data de 04.02.2009.

Ulterior, autoritatea contractantă, la data de 13.04.2009 trimite ## ##### Srl o nouă „, invitație de participare” în care o încunoștințează asupra procedurii alese – negociere fără publicarea unui anunț de participare (în baza

referatului de necesitate din data de 04.03.2009, -fila 9, a notei justificative din 10.04.2009 -fila 10 și a notei justificative privind selectarea procedurii de achiziție publică din 10.04.2009 -fila 11). Cu această ocazie, așa cum rezultă din înscrisul de la fila 12 același vol up, societatea este invitată să participe la data de 16.04.2009 la procedura de atribuire a contractului de achiziție publică, ocazie cu care se precizează că oferta depusă trebuie să cuprindă o serie de documente solicitate, propunerea tehnică, propunerea financiară, la aceeași dată fiind invitată la procedură și Unitatea pentru Coordonarea și Verificarea Achizițiilor Publice .

La aceeași dată, s-a emis decizia nr.### privind constituirea comisiei de evaluare iar la data de 16.04.2009 SC ##### SRL a depus declarația privind eligibilitatea, declarația privind neîncadrarea în situațiile prev. la art.181, declarația privind calitatea de participant la procedură, certificat constatator de la ORC, certificat de importator și distribuitor exclusiv pentru sistemul „Smart Parking” , emis de DYPC, Dongyang PC, INC 8 emis la 03.02.2009 (deci anterior momentului la care autoritatea contractantă lansează prima invitație societății, la 04.02.2009 și corelativ, anterior întocmirii referatului de necesitate și a notelor justificative), valabil până la 02.02.2019, atestarea de conformitate a produsului, propunerea tehnică, propunerea financiară, formularul de ofertă și graficul de timp, precum și formularul de ofertă - toate atașate la filele 25 -52 din vol 31 up. De altfel, Martorul ##### a arătat cu ocazia declarației dată în fața instanței că la momentul la care au făcut ofertele (este vorba de ofertele generale) SC ##### SRL nu avea încheiat contractul cu societatea coreeană dar susține că aveau o înțelegere fermă în legătură cu semnarea acelui contract de distribuție pentru care a și cerut și exclusivitate, tocmai pentru a evita concurența. A precizat, totodată că nu era necesar să aibă acel contract încheiat, pentru că putea oricând să ia acele parcări și să le distribuie.

În data de 16.04.2009 s-a întocmit procesul verbal al ședinței de deschidere și, în urma negocierilor avute oferta finală este semnată și ștampilată, înscris identificat în materialitatea lui la fila 56 din vol.31 Up.

În opinia Tribunalului, susținerea existenței unei înțelegeri între inculpatul ##### și coinculpatul #####, în calitate de manager de proiect în cadrul SC ##### SRL nu este demonstrată, argumentele invocate de acuzare referitoare al procedura atipică nesustînându-se din punct de vedere probator și, nedemonstrând o eventual o promisiune din partea firmei Tettas sau a managerului de proiect ori, corelativ, o pretindere de către inculpatul #####.

În ceea ce privește procedura de atribuire în sine derulată, cu nerespectarea condițiilor de transparență și competitivitate prevăzute în legislația în domeniu, așa cum susține acuzarea, de către inculpatul #####, care ar fi coordonat și determinat activitatea de atribuire către furnizorul Tettas, s-a reținut că potrivit declarației martorului #####, dată în faza de urmărire penală (volumul 1 up, filele 71-80), se arată că: „ În perioada 2006 - ianuarie 2010 am activat în cadrul Primăriei sectorului 6. Inițial am deținut calitatea de inspector în cadrul Direcției Investiții, ulterior avansat pe funcția de șef compartiment rețele edilitare, prin luna septembrie 2006 am fost desemnat prin decizie a primarului pe funcția de director adjunct la Direcția Investiții iar ca urmare a unui concurs am ocupat acea funcție abia prin anul 2007.

La un moment dat Direcția investiții au fost transferat în cadrul ADP Sector 6, care a fost redenumită ADPU Sector 6. Funcția de director adjunct a acelei Direcții de investiții, ulterior ADPU am deținut-o până în luna decembrie 2009 când am depus demisia. Cererea de demisie am formulat-o ca urmare a stresului de la locul de muncă, mai precis datorită faptului că nu era apreciată activitatea mea deși aveam un program foarte aglomerat și susținut

Conducerea Primăriei sectorului 6 de la acel moment dorea și rezolvarea problemelor de achiziții peste noapte, lucru ce nu era și nu este posibil pe domeniul achizițiilor publice. Rețin că la un moment dat fostul primar ##### mi-a precizat că preferă un angajat care să doarmă 22 de ore dar măcar să lucreze două ore. (...).

Precizez faptul că, în acea perioadă, o preocupare constantă a direcției în care activam a fost aceea de a identifica și amenaja locuri de parcare pe raza sectorului. La un moment dat soluțiile clasice constând în identificarea și betonarea unor amplasamente nu mai erau viabile, fiindcă nu mai erau locuri disponibile pentru mărirea locurilor de parcare.

Nu pot preciza cu exactitate momentul, dar într-o ședință a Consiliului Local sau o ședință cu directorii din cadrul Primăriei, fostul primar a solicitat să identificăm, să găsim soluții alternative de parcare sau supraterane, astfel încât pe aceeași suprafață să poată fi parcate mai multe autoturisme decât în sistemul clasic.

Îmi amintesc că în prima fază la ADP a fost trimisă o ofertă din partea unei firme străine (Austria sau Germania), privind realizarea unui parcaj subteran pe două nivele, sistem prevăzut cu un sistem inteligent de transport a autoturismelor (aproximativ 40 de locuri de parcare). Oferta era doar din punct de vedere tehnic, nu conținea prețuri. Pentru implementarea acestei oferte era necesar un amplasament de vreo 400-600 mp.

În vederea implementării acelei investiții am solicitat Direcției de urbanism să identifice un posibil amplasament. rețin că au fost propuse două amplasamente, unul în zona Virtuții intersecție cu Uverturii iar cealaltă în zona Autogării Militari, însă ambele terenuri nu făceau parte din domeniul public al sectorului 6. În final nu a mai fost demarat niciun proiect din lipsa unui teren.

Ulterior aceluși moment, la ADPU a fost primită o altă ofertă tehnică pentru parcuri supraterane care ocupau la sol o suprafață mult mai mică. Nu rețin exact, dar acele specificații tehnice pentru parcuri supraterane cred ## erau direct ale unui producător coreean. Nu rețin dacă erau depuse de SC ##### SRL. Cred ## SC ##### SRL a depus ulterior documente din care rezulta că este unic distribuitor al producătorului coreean.

Acea documentație tehnică am primit-o la mapa de corespondență fiind recepționată prin registratura ADP, inițial fiind înregistrată la Primăria sectorului 6.

Având în vedere datele tehnice din acea ofertă am solicitat Direcției de urbanism identificarea unor posibile amplasamente. Aceștia au identificat și ne-au comunicat 6 sau 7 amplasamente.

Ulterior, în cadrul unei ședințe, primarul ##### a spus că unicul distribuitor al produselor oferite de producătorul coreean este societatea ##### SRL iar pentru achiziționarea parcarilor inteligente doar această societate le poate oferta.

Rețin că tot în cadrul acelor ședințe s-a decis demararea unui program pilot de achiziție a acelor parcuri. Inițial s-a plecat pe două parcuri după care s-a decis achiziția a 4.

Tot la mapa de corespondență am primit ulterior un document din care rezulta că ## ##### era unicul distribuitor al acelor parcuri inteligente. Tot atunci cred ## a fost transmis și un document din care rezulta prețul unei parcuri.

Din acel moment au fost efectuate demersuri pentru cuprinderea în bugetul local a investiției pentru patru parcuri și astfel să putem demara achiziția. Nu pot preciza când au fost bugetate acele investiții în parcuri, sfârșitul anului 2008 sau începutul anului 2009.

După bugetarea acelei investiții, într-o ședință condusă de primarul ##### am fost întrebat dacă am inițiat procedura de achiziție și când pot fi achiziționate acele parcuri.

Eu am precizat că în conformitate cu termenele din legislație durează circa 2 - 3 luni, intenționând să fie inițiată o procedură de licitație deschisă. În acel context mi s-a reproșat că ne mișcăm foarte greu și a fost dat exemplul de la sectorul trei unde se poate rezolva repede. Acest reproș a venit din partea lui #####.

Tot atunci, dar nu mai rețin exact de către cine, s-a ridicat problema urgentării, accelerării procedurii. Eu am precizat că nu am elemente pentru o procedură accelerată, context în care mi-a fost precizat faptul că soluția tehnică a acelor parcuri inteligente este supusă unor drepturi de autor, există un patent, și dacă această situație nu impune o procedură accelerată.

Eu am replicat că nu mi-au fost depuse documente referitoare la acel drept de autor, ci doar o exclusivitate de vânzare, reprezentare.

La scurt timp după acea ședință, la 3-4 zile, am primit la mapă un document depus de Tettas din care rezulta că soluția tehnică oferită era patentată, înregistrată sub un număr la un registru de invenții. În esență acel document arăta că soluția tehnică aparține exclusiv grupului coreean.

Cu siguranță am avut acel document referitor la drepturi de autor. Inițial a fost trimis în copie iar apoi, în documentele depuse în cadrul procedurii a fost primit și cu traducere legalizată.

Rețin că am efectuat niște verificări pentru a identifica produse similare cu cele oferite de Tettas. Atât eu cât și colegii mei nu am identificat parcuri oferite de alți producători, distribuitori. Verificările le-am făcut având în vedere criteriul referitor la suprafața ocupată de un astfel de sistem de parcare (aproximativ 40 mp) iar fundația necesară nu era ceva în profunzime.

Ulterior, îmi amintesc că a mai sosit o ofertă pentru sisteme de parcare produse de o firmă indiană. Din punctul meu de vedere și această ofertă a apărut în mod ciudat, deoarece nu făcusem publică intenția unei achiziții pentru parcuri inteligente.

Acea ofertă era în limba engleză, nu conținea documente de specificare europeană, privea niște parcuri etajate, automate fără specificații clare sau descriere. Oferta era pe o singură pagină și în esență nu conținea prea multe date pentru a fi luată în seamă, motiv pentru care a fost arhivată alături de celelalte.

Așa cum am precizat mi s-a părut ciudat că apăreau astfel de oferte în condițiile în care nu demaraseam vreo procedură.

În condițiile în care nu am identificat, în căutările pe site-uri de specialitate, alte oferte pentru astfel de parcuri și având în vedere acele documente din care rezulta dreptul de exclusivitate al producătorului coreean și de exclusivitate al distribuitorului Tettas, am inițiat demararea unei proceduri de negociere fără publicare.

Am considerat că unicitatea produsului era dovedită de către Tettas prin cele două documente (exclusivitate la distribuție și patentul/dreptul de autor al firmei coreene) a fost demarată procedura de negociere inovând acele dispoziții ale art. 122 lit. b din OUG 34.

Referatele ce au stat la baza acelei proceduri au fost realizate de mine, ca urmare a unor analize făcute la nivelul Primăriei, în cadrul ședințelor conduse de către ##### căruia eu îi prezentam datele.

După demararea procedurii, am cunoscut pe reprezentantul ## ##### un anume ##### care a mai venit însoțit de un domn mai în vârstă și unul mai tânăr.

Precizez faptul că anterior demarării acelei proceduri, eu îl mai văzusem pe acel domn ##### la sediul Primăriei sectorului 6, fie pe holuri fie pe la secretariatul primarului #####.

Rețin că a fost o negociere în cadrul procedurii de atribuire și apoi încheiat contractul cu Tettas dar nu am avut implicare în acea negociere sau pe partea de execuție a lucrărilor și de recepționare a lor. Totodată rețin că pentru implementarea acelei investiții a mai fost necesară contractarea altor lucrări pentru realizarea fundațiilor, bransamentelor la electricitate, etc.

În ceea ce privește procedura achiziției acelor parcări, așa cum am precizat a fost o negociere fără publicare. Din acest motiv nu a fost publicată intenția de achiziție dar eu rețin că s-a publicat anunțul de atribuire și procedura s-a realizat conform legislației: invitație, ofertă inițială, negociere, ofertă finală și încheiere contract.

Cu reprezentanții Tettas eu nu am interacționat. Nu am făcut parte din comisia de negociere și nu am făcut parte din comisia de recepție a lucrărilor.(...)

Tot la vreo doi ani de la placarea din primărie, am fost solicitat pentru a da lămuriri la o verificare efectuată de Curtea de Conturi. Din ce am dedus eu atunci, nu au fost semne de întrebare.

După analiza documentelor aferente acelei achiziții, documente puse la dispoziție de către organul de urmărire penală, precizez următoarele:

Faptul că în documentele, referatele aferente achiziției, este menționat produsul „SM 12L” cred ## este o scăpare a colegilor. Verificările efectuate pentru identificarea altor oferte pentru parcări inteligente au fost efectuate pe criteriul suprafeței ocupate, parcare supratrană, numărul de mașini și afectarea rețelelor. Nu a fost făcută o căutare după denumirea produsului SM 12lb și nici a producătorului.

Am verificat prevederile bugetare și am constatat că în bugetul rectificat în luna septembrie este prevăzută suma de 500.000 lei, iar în cel rectificat în luna august suma de 6.500.000 lei.

Cel mai probabil diferența dintre cele două prevederi a fost dată de faptul că a mai fost operată vreo factură.

În mod cert, atribuirea și semnarea contractului nu se putea realiza fără prevederea sumelor în buget. În caz contrar cei de la direcția economică nu semnau un astfel de contract.

În ceea ce privește actul adițional nr. 2 la contractul încheiat cu ## #####, cred ## încheierea a fost impusă de faptul că, plata urma să se facă din împrumutul contractat de Primăria sector 6 de la ###, iar banca nu efectua plăți în care primăria nu era parte.

Precizez că bugetul Primăriei sector 6 era compus din bugetele instituțiilor subordonate și cu personalitate juridică, dar bugetul ADPU era prevăzut în mod distinct.

Nu pot să explic modul de plată către ## #####, respectiv faptul că doar o mică parte a fost achitată de ADPU și restul de către Primărie.

La acel moment era o mare bulibăseală în acte datorită acelor comasări, modificări de direcții (trecerea Direcției de Investiții la ADPU și altele), dar evidența actelor există.

Aș dori să menționez faptul că, datorită relației tensionate pe care o aveam cu fostul primar #####, care ne reproșa că ne mișcăm foarte greu pe achiziții, eu eram foarte circumspect și totodată atent cu privire la actele întocmite.

După analiza actelor de la dosarul de urmărire penală constat că nu se regăsește acel document care făcea referire la dreptul de proprietate intelectuală al producătorului coreean. Eu rețin că acel document a venit și la mapă anterior procedurii de achiziție cât și ulterior când a fost depus la dosarul achiziției însoțit de copie legalizată.. Totodată, nu am identificat documentele justificative ale plăților efectuate, respectiv situații de lucrări, ordine și dispoziții de șantier, recepții etc.

Având în vedere modalitatea în care au fost efectuate plățile către Tettas nu pot preciza care a fost circuitul documentelor, respectiv dacă toate documentele au trecut prin ADPU, inclusiv cele aferente plăților efectuate direct de Primăria sectorului 6.

Plecarea mea din cadrul Primăriei sectorului 6 a fost determinată de faptul că factorii de decizie de la acel moment nu înțelegeau o serie de termene și condiții impuse de lege în materie de achiziții publice.

Nu exclud în totalitate posibilitatea unor scăpări pe parcursul achiziției de la ## ##### datorită presiunilor la

care eram supus, dar în mod cert eu am depus eforturi pentru respectarea procedurilor legale.

Pe de altă parte, necesitatea investiției în locurile de parcare nu poate fi pusă sub semnul întrebării.”

Se poate observa din analiza acestei declarații, indicată de acuzare în probațiune că martorul nu contestă oportunitatea achiziției parcarilor inteligente, din contră, arătând că s-au căutat constant soluții, sens în care face trimitere la oferta pentru parcare subterană transmisă de o firmă din Germania sau Austria, care nu s-a materializat din cauza faptului că terenurile identificate nu aparțineau domeniului public al sectorului 6, deci nu a fost o cauză subiectivă a vreunui factor de decizie implicat în această procedură. Tot important în probațiune este și aspectul relatat de martor privind primirea ofertei de la Tettas, la un moment ulterior analizei ofertei de parcare subterană, ceea ce demontează, o dată în plus, acuzația relativă la faptul că oferta ar fi fost depusă înainte de începerea vreunei proceduri, fiind, așa cum s-a arătat o ofertă generală, care este prealabilă unei proceduri de achiziție publică, așa cum s-a întâmplat și cu oferta din Austria sau Germania la care a făcut trimitere martorul.

Deosebit de importantă este și prezentarea cronologică a procedurii de către martor, care a arătat că a fost o procedură de negociere fără publicare, arătând că aceasta s-a derulat cu respectarea legislației în materie: invitație, ofertă inițială, negociere, ofertă finală și încheiere de contract, prezentarea etapelor corespunzând cu prezentarea pe care instanța a făcut-o pe baza înscrisurilor atașate în volumul 31 up.

De asemenea, martorul a arătat că a existat, cu siguranță, documentul referitor la drepturile de autor, în plus acesta și colegii săi făcând verificări pentru identificarea de produse similare și, având în vedere documentele din care rezulta dreptul de exclusivitate al producătorului coreean și de exclusivitate al distribuitorului Tettas, a precizat că au inițiat demararea unei proceduri de negociere în baza dispozițiilor art.122 lit.b din OUG 34. Mai mult, martorul a arătat că ulterior a avut loc o verificare efectuată de Curtea de Conturi dar, din ce a dedus, nu au fost semne de întrebare din partea auditorilor, arătând că el era atent cu privire la actele întocmite.

În cursul cercetării judecătorești, în ședința publică din 26.05.2020, martorul a fost reaudiat, ocazie cu care a arătat că în perioada de referință era director adjunct la Direcția de Investiții din cadrul Primăriei Sector 6, precizând modalitatea în care a sosit oferta, mai exact scrisoarea de intenție de la Tettas, aspecte analizate deja, astfel că nu le vom relua, punctând în sensul că este adevărat că primarul și administratorul public își doreau, în general, ca lucrurile să se facă repede și au fost discuții în diverse ședințe pe această temă, dar a susținut că asta nu s-a reflectat în condițiile de organizare a achiziției parcarilor inteligente. A precizat că la momentul depunerii ofertei de către ## ##### aceasta a fost o ofertă sumară, scrisoarea de intenție cuprinzând de fapt un desen și câțiva parametri tehnici, ulterior fiind depuse documente tehnice, arătând că în final, procedura a fost demarată și a fost o procedură de negociere fără publicare motivat de faptul că era o soluție înregistrată ca marcă. Martorul a precizat în fața instanței că Tettas a fost singurul ofertant pentru că procedura de negociere fără publicarea unui anunț presupune trimiterea unei invitații din partea lor, celui care a făcut scrisoarea de intenție. A subliniat faptul că au ales această procedură de achiziție pentru că s-a demonstrat că Tettas avea un produs marcă înregistrată.

Martorul a arătat că singura persoană pe care a cunoscut-o la semnarea contractului a fost administratorul societății, fără să îi cunoască numele iar pe inculpatul ##### prezentat de judecător în instanță, arată că l-a văzut de câteva ori în primărie, putea să îl vadă fie la etajul 1 unde era secretariatul primarului, fie la etajul 3 unde era direcția economică, pentru că acolo erau locurile unde martorul venea, dar, cu aceste ocazii nu a purtat discuții cu acesta despre procedura de achiziție, procedură în care a comunicat în scris cu societatea. A mai susținut că este posibil să se mai fi întâlnit ulterior cu ##### pe stradă dar nu a discutat cu acesta despre procedura de achiziție. A precizat, de asemenea, martorul că nu are cunoștință ca inculpatul să fi pretins de la reprezentanții Tettas vreo sumă de bani în această procedură de achiziție.

Se poate observa că în declarația acestui martor nu au intervenit elemente de substanță care să aibă caracter contradictoriu, din contră, martorul, la întrebările adresate în etapa cercetării judecătorești a dus lămuriri suplimentare cu privire la procedura de achiziție aleasă, motivele care au determinat-o, motivele existenței unei singur ofertant, elemente din care nu se conturează supoziția acuzării referitoare la acordarea societății Tettas a unei regim privilegiat în raport de alți posibili ofertanți.

Subliniază, încă o dată Tribunalul, că susținerile acuzării relative la faptul că la momentul depunerii ofertei – 22.01.2009, respectiv al invitației transmise de ADPU sector 6 la data de 26.01.2020 furnizorul Tettas nu avea încheiat contractul cu producătorul sistemelor de parcare, contract încheiat la data de 03.02.2009, nu sunt corecte, pentru că momentul 22.01.2020 nu era decât momentul depunerii unei scrisori de intenție (chiar dacă intitulată ofertă de vânzare, terminologia neputând da o altă calificare unei înscris decât cel care rezultă din însăși voința părții și condițiile de substanță).

Momentul care a declanșat procedura de achiziție nu a fost 22.01.2020, ca moment al depunerii acelei „oferte”,

fiindcă, așa cum rezultă din declarația martorului #####, persoană specializată în achiziții publice, anterior, o altă firmă străină a depus o altă ofertă, ceea ce nu a declanșat o procedură de achiziție. Așa cum am arătat, în cazul ## #####, autoritatea contractantă, considerând oferta interesantă, au lansat o invitație inițială, apoi a început procedura propriu zisă, prin întocmirea referatului de necesitate din data de 04.03.2009, -fila 9, a notei justificative din 10.04.2009 -fila 10 și a notei justificative privind selectarea procedurii de achiziție publică din 10.04.2009 -fila 11.

În aceeași registru al probațiunii, s-a procedat la audierea martorului #####, care în faza de urmărire penală (volumul Iup, filele 81-86) a arătat următoarele:

„Dacă nu mă înșel, prin fax a fost recepționat de la SC ##### SRL o ofertă pentru parcări inteligente. Am prezentat acea ofertă domnului #####, mai precis am contactat telefonic ofertantul care a trimis un reprezentant și împreună cu acesta am mers la primar pentru a discuta oferta.

Nu rețin numele reprezentantului dar cred ## l-am întâlnit de două ori odată fiind la semnarea contractului.

În prezența lui #####, reprezentantul Tettas a făcut o prezentare a sistemului de parcare oferat. La acea prezentare au mai fost prezenți și alți funcționari din primărie dar nu-i pot nominaliza.

După ce direcția de specialitate condusă de ##### a făcut verificări pentru a identifica alte oferte pentru sisteme de parcare știu că a fost demarată o procedură de negociere.

Eu nu am fost implicat în acea procedură, nu era specialitatea mea. ##### și compartimentul lui a derulat procedura.

Dacă nu mă înșel în prima fază au fost achiziționate trei parcări pentru a se vedea impactul la nivelul populației iar apoi au mai fost cumpărate două sisteme.

Nu mai rețin exact procedura, știu că au fost alese locurile de amplasare și apoi s-a realizat instalarea. Nu știu exact cine s-a ocupat de urmărirea execuției contractului. Cred ## a fost considerat ca fiind contract de achiziție de produs, fapt ce nu necesită o urmărire a etapelor.

Cred ## plata acelor sisteme de parcare a fost făcută de către Primăria sectorului 6, cert este că după achiziționarea primelor parcări Primăria sectorului 6 a preluat proiectul și a continuat achiziționarea parcarilor. Detaliile continuării aceluși proiect nu le mai cunosc motivat de faptul că am demisionat.

La nivelul anului 2009, în calitate de ordonator terțiar, ADPDU nu avea un buget care să-i permită achiziția altor sisteme de parcare inteligentă în afara celor contractate inițial iar primarul ##### și managerul sectorului, o doamnă - posibil ##### au decis continuarea proiectului direct de către Primărie. Nu știu detalii despre bugetele prevăzute pentru continuarea proiectului, sursele de finanțare sau împrumuturile făcute.

La momentul încheierii contractului de către ADPDU cu SC ##### SRL, Direcția de investiții a Primăriei sectorului 6 era trecută în cadrul ADPDU și în acest context investiția a fost realizată prin intermediul ADPDU. După un timp acea direcție de investiții a revenit la primărie și achizițiile au fost făcute direct.

Altfel spus, acea primă achiziție de parcări inteligente a fost într-un fel intermediată pentru Primăria sectorului 6. După montarea sistemelor acestea erau preluate de către serviciul parcări.

Mai mult, așa cum am precizat, eu rețin că plata acelor sisteme de parcare a fost realizată de către Primăria sectorului 6.

Ulterior derulării acestui contract, am fost solicitat în cadrul unei ședințe a comitetului director de la Primăria sectorului 6, mai precis domnul primar și administratorul public, mi-au solicitat să demarez achiziția altor 10 sisteme de parcare.

Eu am invocat că ADPDU nu mai poate face o astfel de procedură, motivat de faptul că nu aveam buget iar la nivelul primăriei era înființată direcție de investiții care se putea ocupa de achizițiile publice.”

În cursul cercetării judecătorești, în ședința publică din 26.05.2020, reaudiat, martorul a arătat că era director al ADPU și, în această calitate, dată fiind necesitatea găsirii unor soluții pentru locurile de parcare a procedat la o cercetare de piață și apoi a derulat o procedură de achiziție pentru structuri de parcare inteligentă în sectorul 6, aceștia ocupându-se de identificarea locațiilor. Martorul a precizat că, din câte își amintește, procedura de achiziție derulată era una fără publicare prealabilă, fiind vorba de un producător unic, o societate din Coreea, dar nu poate da amănunte pentru că nu a participat în această etapă, arătând că el a întocmit referatul de specialitate, însă restul procedurii s-a derulat în cadrul Direcției de Investiții din Administrația Domeniului Public. A precizat martorul că, în această etapă s-au achiziționat 6 sau 8 structuri, plata făcându-se de către primărie, ulterior a avut loc o reconstrucție a structurii primăriei și toate procedurile de achiziție au trecut la Direcția de Investiții din cadrul primăriei. Cu privire la oferta primită de la Tettas, martorul arată că nu își amintește cum a sosit, i-a prezentat-o primarului #####, care a fost de acord și au demarat procedura.

Analizând declarațiile acestui martor, Tribunalul a constatat că nu furnizează date care să susțină acuzația parchetului vis-a-vis de modalitatea preferențială în care s-a derulat procedura, procedură pe care martorul a descris-o, ca fiind o procedură fără publicare prealabilă, arătând că era vorba de un furnizor unic iar cu privire la modalitatea în care ar fi ajuns oferta de la ### #####, considerată atipică de procuror, martorul, în declarația de la urmărirea penală, din data de 07.04.2017 a arătat că, dacă nu se înșală, oferta a sosit prin fax, pentru ca în fața instanței, la data de 26.05.2020 să arate că nu își mai amintește cum a sosit aceasta, în ambele declarații precizând că i-a arătat-o primarului și apoi au discutat-o.

Această poziție procesuală a martorului, evident că nu poate susține presupunerea acuzării referitoare la modalitatea în care ar fi ajuns oferta, în condițiile în care, cu ocazia primei audieri, în anul 2017 martorul arată că aceasta a fost primită prin fax (n.r. și nu direct de către primar), iar la un interval de timp de 3 ani declară că nu își mai aduce aminte. Deși s-ar putea aprecia că prima declarație este cea care corespunde mai fidel realității, fiind luată la un interval de timp mai scurt de la data faptelor, chiar și în ipoteza acreditării celei de-a doua declarații (pentru a nu da valoare preferențială unei probe), tot nu se poate exporta din punct de vedere probator susținerea procurorului, martorul precizând că nu își amintește, însă, precizează că a primit oferta și apoi i-a arătat-o primarului, ceea ce presupune, într-o interpretare logică faptul că oferta nu fusese primită inițial de primar.

Pe aspectele de pretindere a vreunei sume de bani, ori corelativ, de promisiune a acesteia de către inculpatul #####, respectiv ##### ori ## ##### martorul a arătat că nu are cunoștință ca inculpatul ##### să fi pretins vreo sumă de bani de la reprezentanții Tettas, precizând că el nu a fost deloc implicat în partea economică iar cu ##### a arătat că a discutat o singură dată pe aspecte tehnice, ce țin de acea structură, iar de câte ori s-au întâlnit nu au discutat probleme de ordin financiar.

În cursul cercetării judecătorești s-a procedat la audierea martorilor ##### și #####, martori audiați și în faza cercetării judecătorești dar neconceptați în citativul rechizitoriului.

Astfel, în ședința publică din 21.07.2020, s-a procedat la audierea martorului #####, ocazie cu care acesta a arătat că a fost șef serviciu achiziții în cadrul primăriei până în decembrie 2009, după acest moment până în 2010 fiind șef serviciu Urmărire și Derulare contracte.

În acest context a arătat că a fost membru într-o comisie de licitație pentru achiziționarea unui număr de parcări inteligente, procedură demarată în septembrie 2009, o licitație deschisă, publicată în SEAP, la care au participat două firme, Tettas și o altă firmă, a cărei denumire nu și-o amintește, licitație contestată și anulată, întrucât nu se mai putea respecta termenul de execuție și se încheia anul bugetar. Arată totodată că în anul 2010 s-a derulat o nouă procedură, nu își mai amintește tipul de achiziție publică, precizând că a fost membru în comisie până la momentul plecării sale din primărie, fără să își amintească dacă a semnat sau nu contractul. Cât privește investiția, martorul arată că, în opinia sa era necesară, date fiind problemele care existau la acel moment în sectorul 6, cu parcările, precizând că nu a impus inculpatul ##### la nivelul primăriei ca procedura să fie câștigată de firma Tettas și nu cunoaște ca acesta să fi pretins vreo sumă de bani de la această firmă pentru încheierea contractului.

Martorul #####, audiat la același termen de judecată a arătat că din anul 1998 este director în cadrul Direcției Economice a Primăriei Sector 6 București și, în anul 2008, a făcut parte din Comisia de licitații, având ca obiect achiziționarea a 10 parcări smart, cu posibilitatea de prelungire, fiind vorba de o procedură de achiziție a licitației deschise cu anunț SEAP, la care au participat două firme, Tettas și o firmă din ##### a cărei denumire nu și-o amintește, licitație anulată, pentru că fusese contestată de mai multe firme și care până la sfârșitul anului 2009 nu fuseseră soluționate. Precizează că în martie 2010 procedura de licitație s-a reluat, cu mențiunea că nu a mai participat la aceasta pentru că nu mai făcea parte din comisie, știe că a fost tot o licitație deschisă, însă nu cunoaște modul de derulare a procedurii, având cunoștință de faptul că ## ##### a fost firma care a câștigat, pentru că, în calitate de director economic a semnat contractul. Ca și martorul ##### și ##### arată că investiția era una necesară, existând un deficit de locuri de parcare, arătând că nu știe, nu crede că „inculpatul ##### să fi impus vreo firmă câștigătoare, nu era stilul acestuia”, și nu a auzit ca acesta să fi primit vreo sumă de bani de la reprezentanții Tettas.

Analizând declarațiile acestor doi martori, Tribunalul a constatat că acestea sunt extrem de asemănătoare ca și conținut, remarcând faptul că cei doi au făcut parte din comisia de licitații, așa cum au precizat, nu au fost în măsură să furnizeze informații legate despre modul în care oferta a fost depusă, procedura de achiziție pentru care s-a optat, ce criterii și argumente au stat la baza acestei decizii, ambii vorbind de o licitație deschisă cu anunț SEAP din anul 2009, anulată, urmată de o nouă licitație în anul 2010, în legătură cu care primul martor a precizat că, deși a fost membru și de astă dată în comisie, nu își amintește tipul de procedură, în timp ce al doilea

martor arată că nu a mai făcut parte din comisia de licitații în 2010, arătând că a fost tot o licitație deschisă dar nu cunoaște amănunte despre modul de derulare.

Cu privire la procedurile uzitate, se observă că declarațiile martorilor sunt cel puțin eliptice, în condițiile în care au avut calitatea de membri în comisiile de licitații, ceea ce presupune că ar fi trebuit să fie în măsură să declare în fața instanței chestiuni punctuale, tehnice, în legătură cu derularea acestor contracte. În plus, se observă că aceștia au făcut trimitere doar la o procedură de licitație din 2009, licitație anulată, fără a face trimitere la contractul nr.42 și a celorlalte patru contracte ulterioare, din conținutul cărora, rezultă, acolo unde s-a putut identifica, procedura care a fost aplicată și, în referire la care, niciun din martori nu a făcut precizări, sens în care apreciem că declarații acestora nu sunt relevante în cauză.

Singura constantă a fost poziția martorilor cu privire la oportunitatea achiziției, aspect de altfel necontestat și cu precizarea că inculpatul ##### nu a impus firma câștigătoare, primul martor arătând că „nu a impus..”, cel de-al doilea arătând că „nu știu, nu cred...## fi impus”, aspecte ce vor putea fi apreciate în probatoriu prin prisma relevanței lor (în condițiile în care nu au precizat în legătură cu care contract, procedură de achiziție au făcut această afirmație), doar în măsura în care se coroborează cu celelalte mijloace de probă.

Pe același palier de analiză a modului în care s-a derulat procedura de achiziție, în cauză, la propunerea inculpatului ##### au fost audiați martorii Amaranducăi ##### și #####. Audiat în cauză, în ședința publică din 01.09.2020, martorul ##### că, în anul 2009 era șef serviciu Achiziții Concesiuni din cadrul ADP Sector 6 București, calitate în care a semnat nota justificativă privind achiziționarea unor sisteme inteligente de parcare dar nu își amintește dacă el a fost cel care a și conceput acea notă. A menționat că prin semnarea notei a verificat condițiile și modalitatea de alegere a procedurii și nu a identificat nereguli pe zona sa de competență, cu mențiunea că nu a auzit și nici nu a primit sugestii din partea primarului (n.r. inculpatul #####) pentru atribuirea acestei proceduri unei anumite firme și nici nu a auzit discuții ori suspiciuni legate de faptul că s-ar fi oferit eventuale sume de bani în această procedură de achiziție.

La același termen de judecată a fost audiată și martora Amaranducăi ##### care a arătat că din anul 2001 este consilier juridic la ADP Sector 6 București și, după ce i-a fost prezentat înscrisul denumit notă justificativă în ședința publică a precizat că este semnată de aceasta dar nu și întocmită, semnătură care reprezintă o viză de legalitate, în calitate de consilier juridic, șef de birou la acea vreme. Precizează martora că această viză o aplica după ce efectua verificări la departamentele contabilitate și achiziții publice, verificări în urma cărora nu identifica probleme legate de procedura de achiziție, inclusiv pe aspectul modalității de achiziție; în caz contrar, arată martora că întocmea o notă justificativă de nelegalitate, arătând că nu își aduce aminte să fi existat o astfel de situație în cazul de față. A mai învederat martora că ea nu participa la procedura de achiziție, semna doar actele justificative, după ce în prealabil semna decizia pentru constituirea comisiei de licitație iar la final, semna contractul de achiziție. A mai arătat martora că nu a auzit, nu i-a comunicat nimănui și nici față de ea nu s-a sugerat de către cineva că primarul ##### ar fi impus atribuirea contractului unei anumite firme, nu a auzit discuții referitoare la oferirea unor eventuale sume de bani funcționarilor ori primarului sectorului 6, în legătură cu atribuirea acestui contract.

Analizând aceste două depoziții, ale unor martori care au semnat nota justificativă, Tribunalul a constatat că aceștia au precizat că au făcut verificările, pe sfera lor de competență privind modalitatea de alegere a procedurii și nu au identificat elemente de nelegalitate, aspecte care, coroborate cu celelalte probatorii analizate mai sus, întăresc concluzia, bazată pe probele administrate că inculpatul ##### nu a creat un privilegiu, un avantaj firmei Tettas pentru a câștiga procedura, în schimbul obținerii unui avantaj pecuniar, nu a procedat într-o modalitate diferită, atipică, față de alte situații; în acest sens se reține că nu s-a demonstrat că scrisoarea de intenție a ajuns într-o modalitate specială spre analiză, prin remiterea personal către primar, cum susține rechizitoriul, ci prin fax, ori la masa de lucru, cum au precizat martorii, nu s-a susținut acuzația relativă la existența unei înțelegeri prealabile între cei doi coinalpați, și nici aspectele legate de inexistența unui contract cu producătorul de către ofertant, confundându-se probabil momentul depunerii scrisorii de intenție cu cel al declanșării procedurii de achiziție, nu s-a demonstrat nici faptul că inculpatul ##### ar fi cerut, așa cum se arată în actul de sesizare subordonaților încheierea unui contract de furnizare cu ## #####, prin simularea procedurii de negociere fără publicare prealabilă. Cu privire la procedura aleasă, martorii audiați în cauză, cu competențe și participare efectivă la procedură au arătat că nu s-au identificat nereguli cu privire la condițiile și modalitatea de alegere a procedurii, arătând că a determinat alegerea acesteia, punctând în sensul că ##### nu a impus atribuirea contractului unei anumite firme.

Desigur, aspectele tehnice, legate de oportunitatea și legalitatea procedurii de achiziție rezultate din declarațiile

martorilor audiați nu pot să fie integral la adăpostul oricăror critici privind aceste criterii de apreciere, văzând aici și concluziile controlului efectuat de Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice (actual A.N.A.P), din care rezultă că primul contract atribuit SC ##### SRL București a fost rezultatul unor încălcări ale prevederilor legale ce reglementează domeniul achizițiilor publice (volumul 31 up, filele 300-331). Astfel, actul de control evidențiază în primul rând faptul că autoritatea contractantă nu a clarificat situația furnizorului, respectiv calitatea acestuia de unic distribuitor al sistemelor, prin urmare nu avea dreptul de a aplica procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, în condițiile art. 122 lit. b) din OUG nr. 34/2006. Totodată, a fost constatat și faptul că nu au fost respectate condițiile de publicare a anunțului de atribuire a contractului

Aceste chestiuni însă, nu fac obiectul cercetărilor din prezenta cauză, în care acuzația o reprezintă o infracțiune de luare și corelativ, dare de mită. Astfel de infracțiuni pot fi comise, generic vorbind, și în cazul unor proceduri de achiziție derulate cu respectarea legii dar și cu încălcarea ei. Ceea ce nu a reușit parchetul prin probele administrate în cauză este o potențială legătură între conduita, participatia inculpatului ##### și procedura de achiziție derulată cu SC ##### SRL, care să fi constituit o premisă pentru ca acesta să primească mita, așa cum descrie actul de inculpare, respectiv că „modul atipic în care s-a realizat achiziția și au fost depuse documentele la autoritatea contractantă demonstrează că, încă de la începutul acestor demersuri, ##### ajunsesse la o înțelegere cu inculpatul #####, manager de proiect în cadrul ##### SRL, care a reprezentat societatea în relația cu primăria sectorului 6, în sensul că în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu legate de atribuirea și executarea contractelor să primească o sumă de bani.”

Această înțelegere, care s-ar circumscrie în variantele normative reținute de procuror, respectiv promisiunea-pentru inculpații ##### și ##, respectiv pretinderea – pentru inculpatul #####, nu este susținută de materialul probator, care nu este apt să demonstreze existența ei, nici într-o modalitate directă și nici indirectă, cum s-a încercat pe baza acestor raționamente, presupuneri, care ar deriva din modalitatea de încheiere a contractelor privind parcările inteligente.

În concluzie, aspectele analizate vizau premisele în care a avut loc o eventuală pretindere, ori promisiune cu privire la o anumită sumă de bani ce urma să îi fie remisă inculpatului ##### de către cei doi coinculpați ca urmare a încheierii contractelor privind parcările inteligente, în condițiile prezentate de procuror, pe care nu le vom mai relua.

Probele administrate pe acest segment factic, nu au fost însă în măsură să fundamenteze acuzația nici în ceea ce privește o promisiune dar nici în ceea ce privește o pretindere de către inculpatul ##### în legătură cu procedura de achiziție derulată, aspect rezultat din declarațiile martorilor audiați în cauză, respectiv #####, #####, #####, #####, #####, Amaranducăi #####, declarații deja analizate.

B 2.1. În continuare, prin actul de sesizare, procurorul a prezentat mecanismul prin care susține că au fost obținute sumele ce urmau să fie plătite cu titlul de mită, prezentarea din actul de sesizare vizând două etape diferite, respectiv relația comercială a ## cu compania coreeană Dongyang PC, producătorul sistemelor de parcare și aspectele legate de simularea unor relații comerciale între SC ##### SRL și Smart Technical Solutions LLC, pentru a genera resursele financiare despre care s-a susținut că au fost folosite pentru remiterea foloaselor necuvenite.

a) Relația comercială a SC ##### SRL cu compania coreeană Dongyang PC, producătorul sistemelor de parcare

La data de 03.02.2009, a fost încheiat contractul de distribuție exclusivă nr. DY09020301RM, între SC ##### SRL România (în calitate de distribuitor) reprezentată de ##### și Dongyang PC (în calitate de producător), societate înregistrată în Coreea de Sud cu nr. #####, reprezentată de D.Y. ##### (### Yeong).

În baza acestui contract, S.C. ##### S.R.L. devenea distribuitor pentru România al sistemelor de parcare produse de Dongyang PC. Contractul a fost încheiat pe o perioadă de 10 ani, distribuitorul urmând să achiziționeze în interval de 6 luni un număr de 10 unități, iar pe perioada contractului 100 de unități (volumul 9, filele 92-98, volumul 14, filele 188-195, volumul 15, filele 3-9).

În cursul urmăririi penale, reprezentanții ##### S.R.L. au depus o anexă din data de 01.07.2009 (volumul 14, fila 196), prin care contractul a fost modificat în sensul că ##### SRL primea posibilitatea să achiziționeze componente și sisteme de operare ale sistemelor de parcare printr-un intermediar, respectiv Smart Technical Solutions LLC SUA.

Din probele administrate în cauză a rezultat că interpunerea Smart Technical Solutions LLC pe lanțul de livrare a

sistemelor de parcare s-a realizat în mod fictiv, singurul scop fiind ca ##### SRL să realizeze o parte din plăți în contul bancar al acestei companii, pe care o controla nemijlocit. Ulterior, sumele obținute în această modalitate urmau să fie folosite pentru plăți cu titlu de mită către inculpatul #####. Astfel, se arată în rechizitoriu, reprezentatul producătorului coreean – ##### Yeong, cu ocazia declarației din data de 25.01.2018 (volumul 8, filele 154-160, volumul 9, filele 183-190), administrată prin intermediul unei comisii rogatorii internaționale, a arătat că interpunerea Smart Technical Solutions LLC a fost impusă de către reprezentanții ##### SRL și că această companie nu a avut nicio implicare efectivă în relația comercială desfășurată, toate negocierile fiind realizate, ca și anterior, exclusiv cu partenerii din România.

„Întrebare: (16) A mai intervenit o altă firmă în timp de a fost efectuată livrarea bunurilor pe perioada afacerilor cu SC ##### SRL?

Răspuns: Nu a mai intervenit nicio altă firmă.

Întrebare: (17) La data 01.06.2009, referitor la SC ##### SRL, Smart Technical Solutions LLC, v-ați întâlnit pentru notificarea cu privire la desemnarea unui agent de achiziții (Notification on the appointment of the purchasing agent), însă cine anume a prezidat această întâlnire și care a fost motivul acestei întâlniri?

Răspuns: Nu au avut loc întâlniri pentru consultări, Tettas doar ne-a notificat informându-ne referitor la comanda cu privire la programul de operare, și s-a procedat doar în această manieră.

Întrebare: (18) Ce știți despre Smart Technical Solutions LLC și în ce fel au ajutat societatea Dvs. pe parcursul afacerii?

Răspuns: Precum am menționat, societatea afiliată a efectuat comanda în calitate de desemnat, și asta este tot ce știu, nu mai cunosc alte informații despre societatea de mai sus.

Întrebare: (19) Societatea Dvs. a mai efectuat și alte afaceri cu Smart Technical Solutions LLC înainte de data de 01.06.2009?

Răspuns: Nu. Nu avem nicio legătură și nu am mai tranzacționat cu această companie înainte.

Întrebare: (20) Cine a reprezentat societatea Smart Technical Solutions LLC în perioada în care ați făcut afaceri și cine conduce societatea?

Răspuns: Nu știu. În documentul comenzii Smart Technical Solutions LLC apare ca desemnat, iar reprezentantul era înregistrat a fi altul decât cel de la Tettas. A realizat împreună cu Tettas toate consultările în perioada tranzacționării referitoare la programul de operare comandat de către ##### SRL și în perioada instalării.

Întrebare: (21) În ce sens v-a ajutat ##### SRL în afacerea societății Dvs.?

Răspuns: Am primit din partea ##### SRL, în calitate de desemnat, comanda pentru programul de operare al sistemului smart parking, însă, de fapt, tranzacția a fost efectuată cu Tettas, așadar nu știu exact în ce fel a ajutat societatea de mai sus.

Întrebare: (22) În ce perioadă și în baza căror condiții s-au realizat tranzacționările cu ##### SRL?

Răspuns: Tranzacționările s-au realizat în aceeași perioadă în care s-au realizat tranzacționările și cu Tettas și, condițiile au fost toate decise în cadrul consultărilor, iar referitor la preț, precum am menționat, nu îmi amintesc bine prețul, dar acesta se poate verifica observând materialele.

Întrebare: (23) Societatea Dvs. a avut și alte întâlniri cu ##### SRL referitoare la afacere?

Răspuns: Cu excepția instalării programului de operare al sistemului smart parking nu am avut alte întâlniri speciale.”

Declarația în cauză a fost completată, la data de 26.01.2018, prin furnizarea de către ##### Yong a situațiilor privind furnizările efectuate către SC ##### SRL și Smart Technical Solutions LLC (volumul 9, filele 198,208, 209, 217). Din aceste înscrisuri rezultă următoarele:

- în intervalul 04.05.2009 – 24.12.2015, SC ##### SRL a formulat în mod direct un număr de 7 comenzi de livrare către Dongyang PC pentru sisteme de parcare în valoare de 5.278.751 dolari SUA;
- concomitent, în perioada 19.01.2010 – 07.07.2011, Dong Yang a mai efectuat 7 livrări către SC ##### SRL, constând în componente, panouri de control și alte subansamble necesare operării sistemelor de parcare, inclusiv componente necesare conversiei sistemului de operare, în valoare totală de 44.628 USD, volumul 9 fila 217;
- în intervalul 22.06.2009 – 13.12.2009, ##### SRL a formulat un număr de 3 comenzi de livrare către Dongyang PC pentru subansamble/materiale necesare realizării protecției și acoperișului sistemelor de parcare, respectiv a suportat costurile aferente asistenței tehnice pentru instalarea primelor 6 unități, totul în valoare de 162.506 dolari SUA, volumul 9 filele 209;

S-a arătat că fictivitatea intermediarii realizate de Smart Technical Solutions LLC rezultă și din lipsa oricărei rațiuni economice a acestei modalități de realizare a tranzacțiilor. Astfel analiza documentelor demonstrează că în aceeași perioadă în care a fost interpusă compania americană, cea mai mare parte a comenzilor a fost realizată în mod direct de către SC ##### SRL, care nu avea nevoie de un intermediar în acest scop.

Analiza documentelor bancare, coroborată cu datele furnizate de către Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, a condus la identificarea de transferuri bancare realizate de către SC ##### SRL pentru plata produselor livrate de către compania Donyang PV Coreea de Sud (n.r. începând cu 29.05.2009 și până 26.08.2015, conform tabelului redat în rechizitoriu).

În cadrul documentelor puse la dispoziție de către reprezentanții SC ##### SRL au fost identificate mai multe facturi aparent emise de către Dong Yang PC, care însă nu sunt menționate de către producătorul coreean printre documentele transmise prin intermediul comisiei rogatorii internaționale (volumul 14, filele 76,84, 90, 92, 119, 146, 149). Facturile în cauză prezintă alte elemente comparativ cu facturile emise pentru materialele importate și trecute prin sistemul vamal, respectiv nu au fost identificate elemente care să ateste modalitatea de transport/livrare ceea ce conduce la concluzia că au un caracter fictiv.

b) Simularea unor relații comerciale între SC ##### SRL și Smart Technical Solutions LLC pentru a genera resursele financiare folosite pentru remiterea foloaselor necuvenite. Susține, în continuare, actul de sesizare că, înțelegerea inițială a ##### SRL cu partenerul din Coreea de Sud nu a vizat vreo implicare a societății Smart Technical Solutions LLC. După perfectarea acordului de distribuție, reprezentanții ##### SRL au solicitat includerea companiei înregistrate în SUA, în sensul că acea societate putea să intervină ca agent de achiziții pentru ##### SRL, respectiv avea capacitatea de a emite comenzi de achiziție care erau recunoscute doar cu confirmarea reprezentanților societății din România (volumul 14 fila 6 și volumul 15, fila 47).

Din aceeași înțelegere a părților rezultă că mărfurile comandate de compania Smart Technical Solutions urmau a fi expediate în România și priveau, în principal, subansamble necesare realizării adăposturilor pentru sistemele de parcare. Cu toate acestea, la data de 01.06.2009, SC ##### SRL, reprezentată de #####, a încheiat cu Smart Technical Solutions LLL contractul STS 119244ERF2009, (volumul 14, filele 7-10 și volumul 15, filele 48-51), prin care compania din SUA convenea să vândă sisteme de „parcare inteligentă tip vertical rotativ SM12L”. Conform clauzelor acestui contract, părțile conveneau cu privire la vânzarea/cumpărarea unui număr de minim 50 de unități pe an, prețul pentru fiecare lot (unitate) fiind de 205.300 USD.

În cadrul documentelor puse la dispoziție de către reprezentanții ##### SRL au fost identificate 6 ordine de cumpărare (volumul 14, filele 11-16, volumul 15, filele 52-56), astfel:

- Ordin de cumpărare din 15.06.2009 privind livrarea materialelor din polycarbonat necesare adăpostului, ușă de intrare, 2 panouri din inox cu uși și soft de îmbarcare, în cantitate de 6 bucăți la prețul unitar de 90.500 USD - valoare totală de 543.000 USD (la această valoare au fost adăugate taxe de încărcare 3100 USD și taxe de asigurare a încărcării 257 USD);
- Ordin de cumpărare din 25.06.2009 privind bilete de avion, servicii de cazare, instruire și supraveghere pentru o echipă tehnică necesară în vederea instalării a 6 unități SM 12L, cantitatea comandată a fost 6 cu valoarea unitară 15.000 USD - valoare totală de 90.000 USD ;
- Ordin de cumpărare din 15.09.2009 privind livrarea materialelor din polycarbonat necesare adăpostului, ușă de intrare, 2 panouri din inox cu uși și soft de îmbarcare, în cantitate de 8 bucăți la prețul unitar de 114.000 USD - valoare totală de 915.357 USD;
- Ordin de cumpărare din 10.11.2009 privind livrarea unui număr de 4 sisteme de parcare inteligentă SM 12L (componente principale) și uși duble, panouri din polycarbonat pentru pereți și acoperiș, silicon și piese SDS (valoare 76.900 USD/unitate, total 307.600 USD). Separat sunt menționate 10 licențe pentru programul de operare (114.000 USD/unitate), respectiv taxe de încărcare 5.025 USD și taxe de asigurare a încărcării 550 USD, total 1.462.625 USD;
- Ordin de cumpărare din 10.12.2009 pentru „dezvoltarea de software de identificare prin radiofrecvență de autorizare pentru accesul auto în parcare inteligentă” cu valoarea de 270.440 USD;
- Ordin de cumpărare din 27.10.2010 pentru „ Smart Parking SM12L - licența acces sistem de operare” 10 unități cu valoarea de 114.000 USD/unitate, valoare totală de 1.140.000 USD.

Coroborând documentele comerciale pe relația Dongyang PC - Smart Technical Solutions LLC – ##### SRL, se constată că reprezentanții firmei din România au generat un circuit menit să majoreze în mod artificial valoarea mărfurilor achiziționate. Concret, mărfurile erau comandate la producătorul coreean de către reprezentanții Tettas prin intermediul Smart Technical Solutions, după care erau livrate către ##### SRL la o

valoare cu mult mai mare. În acest sens, că toate comenzile efectuate de Smart Technical Solutions trebuiau vizate de ##### SRL.

Astfel, la data de 22.06.2009, Smart Technical Solutions comandă la Dongyang PC materiale pentru realizarea adăpostului pentru 6 sisteme de parcare și subansamble pentru instalare (volumul 9, fila 131) la un preț de livrare de 36.516 USD, iar aceleași materiale sunt comandate la Smart Technical Solutions de către ## ##### la valoarea de 543.000 USD (volumul 14, fila 11).

Mărfurile au fost livrate de producătorul coreean la valoarea din comanda Smart Technical Solutions LLC, conform facturii DY ##### din 17.07.2009 (volumul 9, fila 132), factură în care se menționează ca beneficiar final firma Tettas și persoană de contact „#####”. Ulterior, Smart Technical Solution a emis două facturi, una pentru materiale cu valoarea de 246.768 USD (volumul 14, fila 26) și alta pentru „instalare soft de îmbarcare pentru parcare inteligentă SM12L tip vertical” cu o valoare de 296.232 USD (volumul 14, fila 27, volumul 15, fila 58), facturi ce au fost achitate de către reprezentanții ##### SRL.

O situație similară a fost și cu privire la serviciile de asistență și instruire pentru instalarea unui număr de 6 sisteme de parcare. Dongyang PC a emis factură pentru acele servicii la valoarea de 34.540 USD (volumul 9, filele 136), însă Smart Technical Solution, pe baza comenzii transmisă de ##### SRL, a facturat aceleași servicii la valoarea de 90.000 USD, din care a fost scăzută valoarea serviciilor de cazare achitate în România (volumul 14, fila 30, volumul 15, fila 59).

Sintetizând, Smart Technical Solution a achiziționat de la Dongyang PC, pentru SC ##### SRL, produse și servicii în valoare totală de 162.506 dolari SUA (volumul 9, filele 131-153), însă a facturat către SC ##### SRL mărfuri și servicii cu o valoare totală de 3.332.994 USD (volumul 14, filele 25-48).

Diferența valorilor de facturare a fost generată prin majorarea prețurilor de livrare a produselor furnizate de către Dongyang, precum și prin facturarea unor produse inexistente, respectiv licențe și soft de operare. În acest sens se remarcă facturile din 26 iulie 2009, 17 martie 2010 și 23 noiembrie 2010, privind livrarea de software, cu o valoare cumulată de 1.820.672 USD (volumul 14, filele 27,35 și 40).

În acest context SC ##### SRL a dispus efectuarea de plăți către Smart Technical Solutions, în contul deschis la FBME Bank Nicosia Cipru, plăți ce au totalizat 3.384.748 USD (volumul 14, filele 17-24, 49-50, volumul 21).

Transferurile în cauză, conform extraselor de cont și datelor centralizate de către Oficiul Național de prevenire și Combateră a Spălării Banilor se prezintă sintetic astfel:

Din declarațiile martorilor ##### Yeong, Pang Tong Fong și ##### rezultă că operațiunile Smart Technical Solution LLC erau coordonate de către inculpatul #####, situație ce este confirmată și de faptul că, în cadrul documentelor de livrare depuse la dosar prin intermediul comisiei rogatorii, acesta era menționat ca persoană de contact.

Astfel, ##### figurează ca persoană de contact în facturile emise de Dong Yang PC către Smart Technical Solutions (volumul 9, filele 132, 141, 143, 147, 150).

Totodată, ##### este menționat și în facturile emise de Smart Technical Solutions către ##### S.R.L. din 26.09.2009, 27.10.2009, 23.10.2009, 13.01.2010 pentru aceleași mărfuri, dar cu valori mult majorate (volumul 14, fila 26, 32, 34, 37).

Așa cum rezultă din contractul încheiat cu Dong Yang PC, întreaga activitate a Smart Technical Solutions era controlată de către ##### S.R.L., orice comandă urmând să fie confirmată de către societatea din România. De altfel, singurul client al companiei a fost ##### S.R.L., relațiile comunicate de către Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor confirmând că nu au existat alte transferuri efectuate de sau către alte persoane fizice ori juridice din România. Ca orice companie offshore, Smart Technical Solutions avea un director nominal (##### Fontaine), care acționa însă exclusiv din dispoziția beneficiarului real, acesta din urmă fiind în realitate autorul actelor juridice ale persoanei juridice.

Analiza probatoriilor administrate în cauză :

Tribunalul a examinat susținerile acuzării din perspectiva probatoriilor administrate în ambele faze ale procesului penal, pentru a putea concluziona asupra raționamentului emis de acuzare relativ la faptul că ## ##### ar fi inclus în circuitul financiar pe Smart Tehnical Solutions LLC, pe care ar fi controlat-o, interpunere care s-a realizat fictiv cu scopul ca firma românească să realizeze o parte din plăți în contul Smart și, ulterior, sumele obținute în această modalitate să fie folosite pentru plăți cu titlu de mită de către inculpatul #####.

Prioritar s-a constatat că inculpatul ##### nu a dat declarații în cauză, prevalându-se de exercitarea dreptului la tăcere.

A doua precizare și care reprezintă un fapt necontestat este existența contractului încheiat între SC ##### SRL, în calitate de distribuitor (reprezentată de #####) și Dongyang PC, Inc, în calitate de producător, încheiat la data de 03.02.2009, pe o perioadă de 10 ani, contract prin care, societatea românească devenea distribuitor pentru România a sistemelor de parcare produse de firma coreeană, urmând să se achiziționeze în interval de 6 luni un număr de 10 unități, iar pe perioada contractului 100 de unități.

Audiat în faza urmăririi penale, martorul ##### -fila 63 și urm vol.1 Up a arătat că în anul 1991 a înființat SC ##### SRL, în anul 2007 a decis să găsească o soluție alternativă pentru rezolvarea locurilor de parcare în orașele aglomerate, descoperind pe internet o soluție tehnică patentată de un producător corean. A purtat discuții prin poșta electronică cu reprezentanții Dongyang Pc și cu reprezentanții Current Pte Ltd din Singapore, prin anul ##### a mers în Coreea și a vizitat fabrica, context în care au stabilit posibilitatea unei colaborări în sensul distribuirii, montajului și service pe teritoriul României, ulterior, martorul precizând că prin anul 2009 a încheiat un contract de distribuție exclusivă pentru sistemele de parcare inteligentă.

Martorul a arătat că nu mai reține exact dar, cel mai probabil, reprezentantul distribuitorului internațional, domnul Pang ##### i-a transmis un document referitor la modul în care urma să fie transpusă în fapt relația comercială pentru importul acelor sisteme de parcare, mai precis, pe relația fabricant, distribuitor internațional și ## ##### se mai interpunea societatea americană Smart Technical Solutions LLC. Concret, martorul a arătat că până la atingerea unui target de 30 de bucăți livrate pe teritoriul României, societatea românească trebuia să facă importurile prin intermediul Smart, iar după atingerea acelei ținte putea să facă importurile direct de la producător, document încheiat în luna iunie 2009.

Arată martorul că primul contract de furnizare și instalare a sistemelor de parcare inteligentă pe raza sectorului 6 a fost încheiat prin toamna anului 2008 sau 2009, nu mai reține exact, punerea în funcțiune a primului sistem s-a realizat cu aportul unei echipe de specialiști din Coreea, la inaugurarea sistemului fiind prezenți reprezentanții producătorului, ai distribuitorului, arătând că, dacă nu se înșală a fost prezentă și o doamnă din partea Smart Technical Solutions, fără să îi rețină numele, arătând că era o doamnă de culoare. A mai precizat martorul că în baza contractelor încheiate cu Primăria Sectorului 6 până în anul 2016 firma lor a pus în funcțiune 54 de unități de parcare inteligente, că a importat 55 de astfel de sisteme, beneficiari fiind această primărie și o firmă privată.

Arată ##### că nu mai reține exact cum a fost pus în aplicare acel document încheiat cu producătorul, distribuitorul și Smart Technical Solutions, respectiv dacă primele 30 de sisteme au fost importate doar prin intermediul firmei din SUA, însă, după ce a fost atinsă ținta de 30 de unități importate, societatea Tettas a intrat în relație directă cu producătorul Dongyang. Martorul a arătat că nu cunoaște cine deține și controlează firma Smart, societatea fiind interpusă pe circuitul comercial de reprezentantul distribuitorului internațional ##### Pang, precizând că prin ##### a avut emisă o împuternicire de către directorul Smart, doamna Eve ##### Fontaines, conform căreia putea să discute, să negocieze și să fie un fel de agent de marketing în numele Smart, pe care nu a utilizat-o și nu a încheiat vreun act în numele societății din SUA. În ceea ce o privește pe ##### Fontainess, martorul arată că a interacționat de vreo două ori telefonic cu aceasta și dacă, doamna de culoare prezentă la inaugurarea parcarii era aceasta, atunci a întâlnit-o dar nu a discutat cu aceasta.

În ceea ce-l privește pe #####, martorul arată că nu reține (n.r. fiindu-i prezentată de ofițerul de poliție judiciară o fotografie a acestuia) să-l fi cunoscut, denumirea societății Bertolf Investment Ltd Cipru nu îi spune nimic și nu știe de vreo relație a societății din SUA cu ##### sau Bertolf Investment Ltd.

În cursul cercetării judecătorești martorul a fost reaudiat, în condițiile specifice de contradictorialitate, -fila 131 vol instanță, ocazie cu care a precizat că își menține declarația dată în cursul urmăririi penale, reluând prezentarea premiselor perfectării contractului cu societatea producătoare de parcare inteligente, care s-au derulat, conform precizărilor martorului în anul 2009.

În continuare a arătat că în luna iunie 2009 s-au perfectat normele de aplicare a acordului (n.r. cu reprezentantul firmei producătoare și cu distribuitorul internațional al acesteia), ocazie cu care a primit o notificare de la Current PTE LTD, distribuitorul internațional, reprezentat de ##### Pang cu privire la modul de execuție, mai exact se interpunea pe relația societatea coreeană, distribuitorul internațional și ## ##### o societate americană, Smart Technical care trebuia să livreze materialele conexe, mai exact softul autorizat și structura secundară, managementul privind pornirea acestui tip de parcare. Precizează martorul că nu a avut nicio contribuție în interpunerea acestei societăți în colaborare, punctând că a primit o notificare în acest sens de la distribuitorul internațional pe care a acceptat-o prin semnare și nu crede că inculpatul ##### ar fi avut vreo

contribuție în acest sens.

Pe parcursul acestei audieri martorul a revenit și a punctat câteva aspecte. Astfel a arătat că relația comercială stabilită, respectiv societatea coreeană – distribuitorul internațional – societatea americană Smart -## ##### era astfel configurată doar până la atingerea targetului de 30 de parcări iar după atingerea acestui target, din această configurare a fost scoasă societatea americană, care există și în prezent dar nu știe cine o deține sau controlează. În legătură cu împuternicirea la care a făcut trimitere în declarația de la urmărirea penală arată că era în fapt un certificat de reprezentare a politicii de marketing și de aplicare a acestui soft licențiat, practic era o formă de efectuare de marketing pe gratis pentru această firmă. În continuare, martorul a arătat că el a perceput-o ca fiind un dublu control asupra firmei sale, astfel încât să nu fie introdusă o altă societate din ##### în circuitul comercial și astfel să se ajungă la concurență neloială. În acest sens, a arătat că personal a realizat că dacă ar utiliza-o în scop de marketing i-ar face firmei coreene concurență neloială iar firmei Smart, marketing gratuit, astfel încât, în acțiunile de promovare a proiectului pe care le-a făcut în alte țări din Europa, le-a făcut în numele firmei coreene și nu în numele Smart.

A mai învederat martorul că nu își amintește dacă înaintea notificării din iunie 2009 a făcut comenzi dar, arată că indiferent de moment, comenzile făcute către societatea coreeană vizau partea tehnică și nu cuprindeau și softul, fără de care parcare nu era funcțională, soft care era comandat de la Smart. Ulterior arată că a mai fost o etapă în care au construit paleți în România și atunci comanda producătorului coreean partea tehnică, fără paleți, dar softul îl comandau tot de la Smart. Martorul nu știe cine făcea acel soft și nu a fost curios atâta timp i s-a spus de unde să îl comande, respectiv de la Smart și nu a avut cunoștință de aspectul în legătură cu care a fost întrebat de procuror, respectiv dacă banii încasați de Smart de la ## ##### au ajuns la o persoană din România și nu în America.

Cu privire la inaugurarea primei parcări, martorul a făcut o precizare față de declarația de la urmărirea penală, în sensul că persoana care a reprezentat firma Smart, era de sex feminin, o persoană de culoare, nu îi poate indica numele dar își amintește că s-a prezentat ### și era directorul acelei societăți.

Un martor la care face trimitere acuzarea în rechizitoriu este reprezentantul producătorului coreean, ##### Yeong, audiat în cursul urmăririi penale prin comisie rogatorie, declarație aflată, în varianta tradusă în limba română la fila 183 și urm. vol 8 up., declarație redată în cuprinsul rechizitoriului dar nu în integralitate, sens în care, Tribunalul a reanalizat-o (martorul nefiind reaudiat în faza cercetării judecătorești), pornind de la necesitatea lămuririi unor elemente de fapt ce țin de obiectul contractului încheiat între producător și firma românească, aspectele de interpunere a societății Smart pe circuitul comercial, interpunere în legătură cu care, actul de inculpare afirmă că ar fi fictivă.

Astfel, martorul a arătat că este administratorul societății Dongyang, care are ca obiect de activitate stațiile de parcare automatizate, arătând că au început în România cu societatea Tettas și exportă către 30 de țări, menționând că pentru fiecare țară efectuează vânzări în regim de exclusivitate, de regulă, încheind un contract de distribuție de exclusivitate cu o singură companie. A precizat martorul că firma românească a observat anunțul publicitar al companiei Current, companie din Singapore, căreia Dongyang i-a exportat stații de parcare smart, iar din anul 2008 prin aceasta, în calitate de intermediar, martorul susține că a exportat societății Tettas stații de parcare smart. Arată martorul că au fost contactați prin intermediul directorului companiei din Singapore, ##### Pang iar la data de 03.02.2009 la biroul lor (n.r. din Coreea) a avut loc o întâlnire cu 5 persoane, indicând pe directorul companiei române, #####, membrul bordului director, #####, ##### Pong, consultantul local al companiei române și directorul companiei române de construcții, conținutul negocierii făcând referire la contractul de exclusivitate referitor la regiunea din România.

În aceeași declarație martorul a arătat că prețul programului de operare nu este inclus în prețurile unitare, fiind unul separat, completând această afirmație prin răspunsul de la întrebarea nr.13, arătând că ## ##### a înaintat societății coreene o comandă pentru sistemul de smart parking, cu excepția programului de operare iar societatea SMART TECHNICAL SOLUTIONS, companie afiliată societății TETTAS a înaintat societății DONYANG o comandă pentru programul de operare pentru sistemul de smart parking, subliniind că prețul agreat în baza contractului pentru sistem nu include și prețul pentru software.

De asemenea, la întrebarea nr.15 martorul a arătat că în momentul în care se face o comandă dintr-o altă țară pentru sisteme de smart parking comanda se face cu prețul întreg incluzând programul de operare, cu toate acestea, fără să știe de ce, ## ##### a făcut o comandă de sistem smart parking fără programul de operare, aceste a fiind motivul pentru care nu își amintește prețul programului de operare.

Ca o observație, judecătorul a constatat că această parte din declarația martorului nu a fost dată în rechizitoriu, în partea de analiză a probelor, când procurorul a procedat la prezentarea declarației martorului ##### Yeong.

În acest sens, martorul a arătat că nu a mai intervenit nicio altă firmă în legătură cu livrarea bunurilor pe perioada afacerilor derulate cu SC ##### SRL, precizând, la întrebarea procurorului referitoare la vreo întâlnire la data de 1 iunie 2009 pentru notificarea cu privire la desemnarea unui agent de achiziții, că nu au avut loc întâlniri pentru consultări, TETTAS doar i-a notificat, informându-i referitor la comanda cu privire la programul de operare și s-a procedat doar în această manieră.

În ceea ce privește societatea SMART, martorul a arătat că societatea afiliată a efectuat comanda în calitate de desemnat și nu cunoaște alte informații despre această societate cu care a arătat că nu a mai tranzacționat cu alte ocazii și nu a avut nicio legătură cu aceasta.

În același context a arătat martorul că nu știe cine a reprezentat societatea SMART (nr. în perioada în care au făcut afaceri), arătând că în documentul comenzii, SMART TECHNICAL SOLUTION apare ca desemnat iar reprezentantul era înregistrat a fi altul decât cel de la TETTAS. A mai precizat că a realizat împreună cu TETTAS toate consultările în perioada tranzacționării referitoare la programul de operare comandat de către SMART și în perioada instalării.

În ceea ce privește un eventual ajutor al firmei SMART în afacerea societății coreene martorul a arătat că a primit din partea acestei societăți, în calitate de desemnat, comanda pentru programul de operare al sistemului SMART PARCKING însă, de fapt, tranzacția a fost efectuată cu TETTAS așa încât nu știe în ce fel a ajutat societatea SMART. În plus, a mai arătat că tranzacționările cu SMART s-au realizat în aceeași perioadă în care s-au realizat tranzacționările și cu TETTAS și condițiile au fost toate decise în cadrul consultărilor, iar referitor la preț nu și-l amintește bine.

În cuprinsul aceleiași declarații martorul a arătat că nu a mai avut alte întâlniri speciale cu SMART cu excepția instalării programului de operare al sistemului SMART PARKING.

Analizând această declarație Tribunalul a constatat că această se coroborează cu declarația martorului ##### pe aspectele legate de faptul că societatea românească a contractat de la societatea coreeană sistemul de smart parking, firma americană SMART TEHNICAL fiind cea care trebuia să livreze softuri autorizate. Reprezentantul firmei coreene a confirmat faptul că prețul programului de operare nu era inclus în prețurile unitare ale sistemului de SMART PARKING iar societatea TETTAS a înaintat comanda societății coreene pentru acest sistem, cu excepția programului de operare în timp ce societatea SMART, afiliată societății românești a înaintat societății coreene o comandă pentru programul de operare.

O altă chestiune importantă sub aspect probator este și aspectul referitor la acea notificare din 01 iunie 2009 cu privire la desemnarea unui agent de achiziții, martorul coreean arătând că în legătură cu aceasta nu au avut loc întâlniri pentru consultări, fiind doar informați de către TETTAS referitor la comanda cu privire la programul de operare.

Interpunerea acestei societăți americane este explicată de martorul #####, care în faza de urmărire penală, a precizat că, cel mai probabil, reprezentantul distribuitorului internațional este cel care i-a trimis un document referitor la modul în care urma să fie transpusă în fapt relația comercială pentru importul sistemelor de parcare, mai precis pe relația fabricant – distribuitor internațional – ## ##### intervenind societatea americană SMART cu privire la care martorul arată că până la atingerea unui target de 30 de bucăți livrate pe teritoriul României societatea românească trebuia să facă importurile prin aceasta (nr. prin SMART SOLUTION), iar după atingerea acelei ținte importurile trebuiau făcute direct de la importator. Același martor în faza cercetării judecătorești a arătat că în luna iunie 2009 s-au perfectat normele de aplicare a acordului, ocazie cu care a primit o notificare de la CURRENT PTE LTD, distribuitor internațional reprezentat de ##### PANG cu privire la modul de execuție constând în aceea că se impunea pe relația societate coreeană- distribuitor internațional ## ##### o societate americană SMART TEHNICAL care trebuia să livreze materialele conexe, mai exact softul analizat și structura secundară, martorul arătând că nu a avut nicio contribuție în interpunerea acestei societăți în colaborare, primind notificarea de la distribuitorul internațional pe care a acceptat-o prin semnare.

În faza de urmărire penală, tot în comisie rogatorie s-a procedat la audierea martorului Pang Tong Fong Raimond care a arătat că a reprezentat compania CURRENT PTE LTD, fiind distribuitorul în Singapore pentru Dongyang Pc, furnizând, instalând și asigurând mentenanța pentru parcare inteligentă în Singapore. A precizat martorul că în legătură cu contractul de distribuție exclusivă din 03 feb 2009 având ca părți Dongyang PC și ##### SRL că domnul ##### de la firma coreeană primea solicitări în cadrul tranzacțiilor internaționale dar, pentru că avea limitări de natură lingvistică au lucrat ## un model de afacere prin care Current acorda asistență societății Dongyang în calitate de distribuitor principal pentru a oferi ajutor privind întrebările legate de distribuția internațională, însă modelul nu a funcționat deloc deoarece distribuitorii preferă să trateze direct cu

producătorul, prin urmare renunțându-se la acest mod de afacere în scurt timp. Martorul confirmă faptul că echipa română a vizitat Coreea pentru a vizita fabrica și sistemul de parcare apoi ei au vizitat România pentru a vedea locul unde urma să fie instalat sistemul, martorul arătând că l-a asistat pe domnul ##### în discuțiile cu TETTAS, amintindu-și că a fost odată doar pentru a evalua amplasamentul instalației, apoi a fost în România împreună cu managerul său operațional pentru a asista echipa coreeană pe parcursul primei instalări a parcarilor inteligente.

În ceea ce privește materializarea contractului de distribuție exclusivă martorul a arătat că, dacă își amintește exact, acordul a fost semnat între Dongyang, CURRENT în calitate de distribuitor principal, la acel moment și TETTAS. Martorul arată că nu reprezenta un avantaj economic menținerea companiei CURRENT pe post de intermediar și s-a renunțat la acest model de afacere, operațiunile de facturare, plată și furnizare efectuându-se direct între TETTAS ȘI Dongyang și nu prin intermediul CURRENT sau Singapore. Martorul nu a fost în măsură să furnizeze date despre prețurile pe parcare inteligentă, arătând că nu are idee despre prețurile percepute de Dongyang și nici dacă prețul pe unitatea de parcare include softw-ul. A mai precizat martorul că din câte cunoaște el nu au fost interpușe alte companii pe traseul de livrare pe parcursul relațiilor comerciale cu ## ##### și, la întrebarea legată de cine a inițiat înțelegerea și a determinat încheierea notificării din 01 iunie 2009 privind desemnarea agentului de cumpărare, martorul a arătat că nu știe.

În ceea ce privește societatea SMART martorul a arătat că nu o cunoaște, că anterior datei de 01 iunie 2009 nu știe dacă producătorul a avut vreo relație cu SMART însă arată că distribuitorul internațional nu a avut vreo astfel de relație și nu cunoaște cine reprezintă acea societate ori care a fost contribuția ei.

Analizând conținutul acestei declarații judecătorul cauzei a constatat că martorul nu relevă date importante care să poată fi exploatate din punct de vedere probator legate de interpunerea societății americane pe circuitul economic, pentru a putea să se aprecieze prin prisma lor dacă este susținută sau nu afirmația parchetului referitoare la caracterul fictiv al interpunerii.

Din punctul de vedere al instanței poziția martorului a fost una nelămuritoare iar intervenția acuzării ar fi trebuit să fie una activă pentru a lămuri eventualele neconcordanțe între declarația acestui martor și declarația martorului ##### care afirmă că interpunerea societății americane a fost determinată de distribuitorul internațional al producătorului.

Aceste aspecte se impuneau a fi lămurite pentru a se putea stabili o legătură din punct de vedere probator între aceste afirmații și înscrisurile atașate la dosarul cauzei.

În acest sens, se observă că în cuprinsul rechizitoriului la fila 19 procurorul a arătat că în cursul urmăririi penale reprezentanții ##### SRL au depus o anexă din data de 1 iulie 2009 prin care contractul a fost modificat în sensul că ## ##### primea posibilitatea să achiziționeze componente și sisteme de operare ale sistemelor de parcare printr-un intermediar, respectiv SMART TEHNICAL SOLUTIONS LLC SUA.

Plecând de la această afirmație Tribunalul a identificat în vol.15 up., la fila 47 înscrisul numit „Notificare pentru desemnarea agentului de achiziții” purtând data de 1 iunie 2009 provenind de la trei părți : #####, în calitate de director general ##### SRL, distribuitor unic și exclusiv pentru România, EVE ##### FONTAINES în calitate de director general al SMART TEHNICAL SOLUTIONS LLC, agent de achiziții și domnul D.Y. #####, președinte/ director general al Dongyang PC ING, în calitate de producător. Conform acestui înscris cele trei părți confirmă faptul că au convenit să desemneze SMART TEHNICAL SOLUTION LLC, corporație organizată corespunzător să acționeze ca agent de achiziții pentru sistemul de parcare inteligentă pentru România. Totodată, se arată că toate ordinele privind achiziția sistemului de parcare inteligentă de la ##### SRL pot fi emise de Smart Tehnical Solution LLC sau de ##### SRL direct, totuși ordinele de achiziție emise de Smart trebuie să fie recunoscute/aprobate de ##### SRL pentru a avea efecte . S-a convenit ca livrarea sistemului de parcare inteligentă care cuprinde parcare inteligentă SM 12L patentat, foaie din policarbonat împreună cu accesorii de aluminiu pentru acoperiș și ușă automată comandat de STS (Smart Tehnical Soluțion) va fi expediat direct doar către România iar întreaga plată, dacă nu se specifică altfel, va fi executată de Smart Tehnical Soluțion, acord care va produce efectele de la 1 iunie 2009. Acest înscris, tradus se regăsește în același volum de urmărire penală, în limba engleză – fila 114, vol.15, observându-se că poartă semnăturile atât a reprezentantului societății românești, a firmei americane, a firmei coreene dar și a distribuitorului internațional din Singapore reprezentată de ##### Pank, cel care în declarația dată, afirmă că nu are cunoștință de această notificare,.

De aceea s-a apreciat că se impunea lămurirea acestor chestiuni pentru că probarea susținerii parchetului referitoare la interpunerea fictivă a societății SMART trebuie să aibă ca punct de plecare stabilirea celui care a avut inițiativa acestei interpuneri, scopului pentru care a făcut-o și a efectelor produse cu atât mai mult cu cât

,plecând de la acest raționament juridic procurorul își continuă motivarea acuzării pe aceste argumente. Mai mult, așa cum arăta în rechizitoriul procurorul la fila 196 vol.14 u.p., respectiv fila 9 vol.15, up- varianta tradusă în limba română s-a depus anexa la acordul exclusiv de distribuție din 1 iulie 2009 prin care firma coreeană autorizează firma românească să contracteze fabricarea și furnizarea paleților pentru SM 12L către producători calificați români. Se arată astfel că SC ##### SRL trebuie să notifice DYPC (firma coreeană), despre orice producător angajat, SC ##### SRL trebuie să se asigure că paleții furnizați de către distribuitorii locali sunt în concordanță cu standardele menționate mai sus. Totodată, firma coreeană autoriza firma românească să cumpere piese pentru SM 12L, precum uși automate, materiale și accesorii pentru acoperișurile de polycarbonat, programe informative licențiate de acces de la SMART TECHNICAL SOLUTION LLC din SUA, pentru fiecare unitate de SMART PARCHING instalată în România. Acest înscris este semnat de reprezentantul firmei coreene, al firmei românești și al reprezentantului distribuitorului internațional. Acest înscris este în concordanță cu declarația martorului ##### data în fața instanței de judecată potrivit căreia, arăta că societatea românească făcea comenzi către societatea coreeană ce vizau partea tehnică iar soft-ul, fără de care parcare nu era funcțională era comandat de la SMART. Totodată, în aceeași declarație, martorul a arătat că a mai fost o etapă care construia paleți în România și atunci comandau producătorului coreean partea tehnică, fără paleți dar soft -ul îl comandau tot de la Smart.

În cursul cercetării judecătorești a fost depus la dosarul cauzei, este adevărat, netradus din limba engleză, un înscris ce poartă mențiunea copie „conform cu originalul” datat 15.12.2010 emis de firma coreeană DONGYANG PC ING, prin care societatea Tettas era încunoștințată despre faptul că începând cu data de 01 ianuarie 2011, pot renunța la contractul cu societatea SMART TECHNICAL SOLUTION.

Deși din conținutul acestui înscris nu rezultă alte elemente cauzale precise, totuși conținutul acestui înscris are aparența coroborării sale cu declarația aceluiași martor, #####, care afirma că acea relație comercială configurată între cele patru societăți prin interpunerea societății americane era valabilă doar până la atingerea țarghetului de 30 de parcări iar după atingerea acestui target societatea americană a fost scoasă din acest circuit.

Coroborând toate mijloacele de probă analizate pe acest segment de probațiune Tribunalul a constatat că acuzarea nu a putut să demonstreze dincolo de orice dubiu rezonabil, prin probe certe și complete pe de o parte, că impunerea pe acest circuit financiar a societății americane s-a făcut din dispoziția societății românești prin vreunul dintre reprezentanții legali, în scopul de a găsi o modalitate pentru ca anumite sume de bani să ajungă în contul din Cipru aparținând societății Bertolf Investments, cu scopul de a fi remise ulterior cu titlu de mită inculpatului #####, și nici nu s-a demonstrat că această interpunere a fost una fictivă.

În esență, în ceea ce privește societatea TETTAS și ##### cei care au fost trimiși în judecată pentru dare de mită acuzarea nu a reușit să demonstreze în acest raționament juridic implicarea lor în interpunerea societății Smart, interpunere care a avut un caracter fictiv.

Declarațiile martorului ##### și ale reprezentantului societății coreene au fost constante în a arăta că firma coreeană furniza firmei românești parcare inteligentă dar fără soft, care era comandat de la firma Smart; în acest sens, martorul ##### Yeong arata că societatea Tettas a înaintat societății sale o comandă pentru sistemul de Smart Parking (cu excepția programului de operare) iar Smart Tehnical Solutions, companie afiliată societății Tettas a înaintat societății sale o comandă pentru programul de operare pentru sistemul de smart parking, arătând totodată că, deși ca regulă comanda se făcea cu preț întreg, incluzând programul de operare, în cazul Tettas fără să știe de ce, societatea românească a făcut o comandă fără acest program de operare.

Desigur în opinia instanței au rămas nelămurite o serie de chestiuni pe această relație a celor patru societăți pe care procurorul ar fi trebuit să le lămurească în faza de urmărire penală dar care nu pot fi folosite în acuzarea inculpaților pentru că standardul probator presupune demonstrarea acuzației pe baza unor probe certe, probe care așa cum arată considerentele Deciziei Curții Constituționale ##### trebuie să aibă capacitatea de a demonstra vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Ori, în cazul dedus judecății aceste exigențe de probațiune nu sunt realizate aflându-ne în situația în care martorul ##### susține că interpunerea societății americane a fost făcută de distribuitorul internațional, el neavând nicio implicare în acest lucru, acesta audiat prin comisie rogatorie afirmă că nu are cunoștință de notificarea din 1 iunie 2009 privind desemnarea agentului de cumpărare, deși această notificare atașată în vol.15 de urmărire penală, în varianta în limba engleză – fila 114 poartă semnătura la rubrica „directorului distribuitorului internațional Current PTE LTD, ##### Pang”.

Faptul că acest din urmă martor nu poate da nicio relație despre această notificare arătând că nu cunoaște societatea și nici care a fost implicarea acesteia, mai mult, arătând la începutul declarației că operațiunile de

facturare, plată și furnizare s-au efectuat direct între societatea românească și cea coreeană și nu prin intermediul ei, nu sunt chestiuni apte să susțină acuzația parchetului ci, din contră sunt apte să creeze un dubiu rezonabil asupra modului în care aceste patru societăți au înțeles să lucreze, asupra existenței sau inexistenței vreunui interes financiar economic sau mai puțin economic (cum ar fi crearea unui circuit prin care să circule sume de bani cu titlu de mită). Aceste chestiuni au rămas într-un stadiu al probațiunii care nu înlătură echivocul, astfel încât ele nu pot fi folosite în acuzare cu valoare de probă certă.

De asemenea, nu pot fi primite susținerile procurorului de caz referitoare la faptul că martorul coreean ##### Yeong ar fi declarat la data de 25.01.2018 că interpunerea SMART TEHNICAL a fost impusă de către reprezentanții Tettas pentru că acest aspect nu rezultă din lecturarea acestei declarații, cu atât mai mult cu cât notificarea depusă în volumul de urmărire penală este semnată și de acest reprezentant.

În atare situație, într-un mod rezonabil nu se poate susține probator că interpunerea societății americane s-a realizat în mod fictiv, cu scopul unic ca firma din România să efectueze o parte din plăți în contul bancar al acestei companii, pe care o controla nemijlocit și, ulterior sumele obținute să fie folosite pentru plăți cu titlu de mită către inculpatul #####.

Această afirmație se bazează inclusiv pe declarația martorului ##### care semnalează prezența unei doamne de culoare care s-a prezentat cu numele Eve, reprezentând firma Smart, în calitate de director al societății, cu ocazia inaugurării primei parări la București, ceea ce presupune că nu a fost vorba doar de o interpunere fictivă, reprezentantul acestei societăți participând activ, alături de echipa coreeană la implementarea proiectului asumat prin contract.

Este adevărat că prezența acestei doamne sau a unui alt reprezentant al acestei firme la București nu a fost semnalată de martorul coreean ori de cel din Singapore însă, lecturând întrebările adresate nu s-a formulat o astfel de întrebare celor doi martori.

De altfel, se poate observa că modalitatea de audiere, nu a lămurit o serie de aspecte care ținau de latura obiectivă și subiectivă a implicării părților în circuitul economico-financiar analizat, și, uneori, modalitatea de consemnare a răspunsurilor naște îndoieli. În acest sens, se poate observa că martorul ##### Yeong, precizează că nu a mai intervenit nicio altă firmă (n.r. la întrebarea 16 “ A mai intervenit o altă firmă în timp de a fost efectuată livrarea bunurilor pe perioada afacerilor cu SC ##### SRL? “, pentru ca, la întrebările ulterioare să dea informații legate de Smart, în calitate de societate afiliată, arătând că aceasta a efectuat comanda în calitate de desemnat, (întrebarea 18) ceea ce presupune o implicare a acesteia în activitatea contractuală derulată și nu una fictivă. De asemenea răspunsul martorului la întrebarea nr.20 potrivit căruia “În documentul comenzii ##### SRL apare ca desemnat, iar reprezentantul era înregistrat a fi altul decât cel de la Tettas. A realizat împreună cu Tettas toate consultările în perioada tranzacționării referitoare la programul de operare comandat de către ##### SRL și în perioada instalării”. Ori, cel puțin din modul de consemnare rezultă o colaborare a Smart la toate consultările cu Tettas , aspect care contrazice susținerile procurorului referitoare la un caracter fictiv al interpunerii.

Nu în ultimul rând, s-a apreciat că acuzarea nu s-a oprit în analiza relației comerciale asupra societății Smart, neexistând acte de urmărire penală prin care să se lămurească situația ei juridică, reprezentativitatea acesteia, eventual, după identificare audierea reprezentantei legale pe aspectele esențiale suținerilor legate de interpunerea fictivă a acesteia, împrejurare în care, doar analiza unor situații privind furnizările efectuate de către Tettas si Smart (înscrisuri puse la dispoziție de ##### Yeong) este insuficientă pentru a susține acuzația procurorului. De altfel, s-a exprimat dezacordul cu raționamentul acuzării relativ la faptul că acest caracter fictiv al intermedierei realizate de către Smart rezultă și din lipsa oricărei rațiuni economice a acestei modalități de realizare a tranzacțiilor, doar pe considerentul că acest caracter (pe care instanța nu îl exclude apriori) nu este dovedit prin probe care să fie apte să susțină acuzațiile ce fac obiectul prezentului dosar, supoziții, presupuneri, pot exista dar ele trebuie transpuse în probe pentru a putea sta la baza unei soluții de condamnare.

De asemenea, analiza documentelor puse la dispoziție de către reprezentanții Tettas, printre care arată parchetul că au fost identificate facturi aparent emise de firma coreeană, care însă nu sunt menționate de producătorul coreean printre documentele transmise prin intermediul comisiei rogatorii, nu este o chestiune aptă să confere o valoare probatorie relevantă suținerilor acuzării pe acest segment de probațiune. Desigur, instanța nu a exclus această posibilitate, a unui comportament economic defectuos al societății, însă, acest aspect nu face obiectul cercetării pendinte în cauză și nu influențează palierul de probațiune al infracțiunilor de corupție.

În atare situație si pe acest segment de probațiune există lacune care nu au fost lămurite în cursul urmăririi penale motiv pentru care ele nu pot fi fructificate cu caracter de probă certă și, corelativ nu susțin acuzațiile formulate în cauză.

De asemenea relevant în cauză, sub aspectul variantei normative a infracțiunilor de luare/dare de mită este faptul că, nici pe acest segment factic nu se probează existența unei promisiuni din partea societății românești și a managerului său de proiect, această promisiune nerezultând ex re din această interpunere a societății Smart, cum se creionează în rechizitoriu, pentru considerentele arătate anterior.

Nici pretinderea, ca variantă alternativă a luării de mită de către ##### nu este demonstrată, niciunul din cei trei martori audiați pe acest palier nedeclarând în acest sens.

Concret, martorul #####, audiat la terenul de judecată din 03.03.2020 a arătat că nu are cunoștință ca inculpatul ##### să fi pretins vreo sumă de bani de la vreun reprezentant Tettas în procedura de achiziție.

De asemenea, martorul ##### Yeong, la întrebarea nr.28-31 a arătat că nu îl cunoaște pe #####, pe ##### doar l-a salutat când i-a fost prezentat de directorul societății române, dar nu a avut conversații cu el separat, a negat faptul că la semnarea contractului ar fi primit solicitarea să primească parte din contract ca sumă ce reprezintă mită, răspunzând că nu știe nimic la întrebarea dacă cunoaște dacă este adevărat că, pe parcursul desfășurării vânzării de produse în România, vreunul dintre partenerii societății sale ar fi oferit bunuri sau o parte din bani reprezentanților guvernamentali ai României.

Totodată, martorul Pang Tong Fong ##### a precizat cu ocazia audierilor că își amintește că l-a întâlnit pe primar în cursul lansării oficiale a sistemului (întrebarea 28), a arătat că nu i-a fost solicitată avansarea vreunei sume cu titlu de mită în vederea derulării acelor contracte (întrebarea 30), răspunzând negativ la întrebarea nr.31 dacă cunoaște ca vreunul dintre partenerii săi, pe relația de distribuție către România, să fi fost determinat sau să fi avut inițiativa transmiterii unor sume de bani sau altor foloase cu titlu de mită către funcționarii români.

Concluzionând, Tribunalul, constată că nici pe această etapă de analiză, probele nu au evidențiat, direct sau indirect, existența elementelor de tipicitate ale infracțiunilor de dare, respectiv, luare de mită, pentru care cei trei inculpați au fost trimiși în judecată, într-o manieră aptă să respecte exigențele de probațiune.

B. 3.1.Pretinderea/ promisiunea și remiterea /primirea foloaselor materiale

Astfel, conform actului de inculpare, s-a arătat că în cursul anului 2009, în intervalul ianuarie- iulie, la o dată care nu a putut fi stabilită cu certitudine, ##### a ajuns la o înțelegere cu inculpatul #####, manager de proiect în cadrul ##### SRL, care reprezenta societatea în relația cu Primăria sectorului 6, ca pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu legate de atribuirea și executarea contractelor să primească o sumă de bani.

În baza acestei înțelegeri, inculpatul ##### i-a cerut lui ##### să se întâlnească cu inculpatul ##### pentru a stabili modalitatea concretă în care urmau a fi transmise foloasele necuvenite. Conform declarațiilor martorului #####, care se coroborează cu documentele ridicate de la acesta în urma percheziției domiciliare, între cei doi au avut loc mai multe întrevederi.

Inițial, inculpatul ##### i-a cerut ##### să semneze un contract de intermediere vânzări, datat 01.07.2009, prin care Smart Technical Solutions îi acorda calitatea de agent cu un comision ce putea atinge 16% (volumul 13, filele ### # ###), pentru a servi ca o justificare a transferurilor sumelor de bani destinate fostului primar.

După semnarea înscrisului, inculpații ##### și ##### au conștientizat că această modalitate de transfer a foloaselor necuvenite putea conduce la identificarea beneficiarului real al sumelor de bani, motiv pentru care au renunțat la transferul banilor direct în patrimoniul martorului și i-au cerut acestuia să preia o companie offshore.

În acest context, au fost întreprinse demersuri atât de #####, cât și de reprezentanții ##### SRL, pentru ca martorul să devină beneficiarul real al unei companii înmatriculate într-o jurisdicție străină, care să asigure confidențialitatea operațiunilor ulterioare.

Astfel, ca urmare a demersurilor realizate de reprezentantul ##### S.R.L., la data de 13.10.2009 a fost înregistrată compania River Road Investments Inc. din Republica Dominicană, societate pentru care era desemnat ca beneficiar real #####. Documentele companiei au fost transmise în România prin intermediul FedEx la sediul social al societății ##### SRL (volumul 10, filele 10-49). Ulterior, aceste documente au fost predate de inculpatul ##### martorului #####.

În paralel, la data de 30.10.2009, ##### a preluat controlul asupra companiei Bertolf Investments Limited, înregistrată în Cipru (volumul 10, filele 133-187) prin intermediul societății specializate de intermediere ##### SRL.

În acest context, a fost semnat un nou contract de comision, datat 23.09.2009, prin care Bertolf Investments Limited a devenit agent pentru operațiunile Smart Technical Solutions (volumul 10, filele 4-6, 120-130), urmând să primească un comision de 15% din veniturile obținute în urma vânzării sistemelor de parcare. Cu privire la acest contract, martorul ##### a arătat că i-a fost pus la dispoziție pentru a fi semnat tot de către inc. #####.

Contractul reprezintă o materializare a înțelegerii infracționale dintre ##### în calitate de reprezentant al ##### S.R.L. și #####, urmând să fie folosit ca o justificare pentru remiterea foloaselor materiale promise și pretinse în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu ale primarului. Demersurile lui ##### de remitere a documentelor către ##### în vederea semnării și de a-l ajuta să înființeze o companie offshore se circumscriu unor acte de complicitate care sunt absorbite în forma principală de participare a autoratului la darea de mită.

În continuare, se arată că, în perioada 26.06.2009 - 16.11.2010, din conturile SC ##### SRL, deschise la Banca Transilvania și Raiffeisen Bank, au fost efectuate un număr de 9 transferuri bancare în contul CY5011501001063563USDCACC001 din Cipru, având ca titular societatea Smart Technical Solutions LLC, în valoare totală de 3.384.748 dolari SUA.

Din sumele încasate de la ##### SRL, reprezentanții Smart Technical Solutions au dispus efectuarea a trei transferuri în valoare totală de 857.800 USD către contul deținut la Bank of Cyprus de către Bertolf Investments Limited, societatea controlată de #####. Astfel, în cursul lunii decembrie 2009, contul Bertolf Investments a fost alimentat cu suma de 257.800 USD, iar în lunile mai și decembrie 2010 cu două tranșe a câte 300.000 USD.

Din probele administrate în cauză a rezultat că aceste sume reprezintă o parte a folosului material pretins cu titlu de mită de inculpatul ##### în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu în legătură cu contractele încheiate între Primăria sectorului 6 și SC ##### SRL.

Astfel, din declarația lui ##### rezultă că Bertolf Investments Limited nu a prestat nici un serviciu în schimbul sumelor de bani încasate și că el a acționat exclusiv ca un interpus al lui #####, care era adevăratul beneficiar al sumelor transferate către această companie.

În cursul anului 2010, ca urmare a declanșării unui dosar penal care îl viza pe ##### și care viza suprafețe de teren retrocedate nelegal și primite de inculpat prin intermediul martorului, acesta i-a cerut lui ##### să părăsească teritoriul României pentru a nu putea fi audiat de organele de urmărire penală. Ca urmare a acestui fapt, în perioada 2010 – 2011 martorul a locuit pe teritoriul SUA, iar pentru a se întreține a efectuat mai multe transferuri din contul Bertolf Investment Ltd, inclusiv pentru achiziția unor imobile pe teritoriul acestui stat.

Raportat la această situație de fapt s-a arătat că autorii faptei de remitere a foloaselor materiale sunt atât #####, persoana care a gestionat relația cu primarul ##### și cu interpusul acestuia, s-a ocupat de încheierea contractelor fictive folosite ca justificare pentru plata mitei și a controlat activitatea companiei Smart Technical Solutions, cât și persoana juridică S.C. ##### S.R.L., având în vedere că faptele de corupție au fost săvârșite în realizarea obiectului de activitate, în interesul și în numele acesteia.

este autorul faptei de primire a foloaselor necuvenite, faptă săvârșită în mod indirect printr-un intermediar, în condițiile în care demnitarul controla bunurile aflate în patrimoniul Bertolf Investment Ltd.

B 3.2. Analiza probatoriilor administrate în cauză :

Prima observație ce se impune a fi făcută pleacă de la varianta normativă reținută în sarcina inculpaților, respectiv societatea Tettas și inculpatul ##### au promis un procent de 15% din valoarea contractului inculpatului ##### și, corelativ acesta a cerut același procent.

Astfel, judecătorul cauzei a reținut că promisiunea presupune angajamentul, făgăduiala, obligația pe care și-o asumă o persoană față de un funcționar public de a remite în viitor o sumă de bani sau alte foloase, dacă va acționa sau nu va acționa în sensul urmărit și dorit de acea persoană, fiind un act unilateral al mituitorului.

În egală măsură, pretinderea presupune solicitarea direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, a unor bani sau foloase necuvenite, solicitarea impunându-se a fi neechivocă, fiind suficient și necesar ca, în raport cu împrejurările și mijloacele folosite să fie înțeleasă de cel cărui i se adresează.

În cazul dedus judecății, procurorul de caz a arătat că în cursul anului 2009, în intervalul ianuarie- iulie, la o dată care nu a putut fi stabilită cu certitudine, ##### a ajuns la o înțelegere cu inculpatul #####, manager de proiect în cadrul ##### SRL, care reprezenta societatea în relația cu Primăria

sectorului 6, ca pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu legate de atribuirea și executarea contractelor să primească o sumă de bani.

Însăși acuzarea precizează în actul de inculpare că data exactă la care se susține că a avut loc înțelegerea nu a putut fi stabilită cu exactitate, susținându-se însă că probele administrate în cauză demonstrează dincolo de orice dubiu existența și conținutul acestei înțelegeri.

Faptul că nu se precizează exact data înțelegerii dintre părți este o chestiune care a creat dificultăți instanței să analizeze momentele obiective ale acesteia, inclusiv prin prisma caracterului neechivoc al pretinderii și pe cel serios al promisiunii.

Pe de altă parte, indicarea unui interval temporal poate furniza elemente pe aceste segment de analiză, în măsura în care, elemente de fapt, transpuse în probe pot furniza aceste informații pentru clarificarea existenței sau inexistenței elementelor de tipicitate analizate.

Se poate observa că procurorul a ales această modalitate laxă de prezentare a spațiului temporal și nu numai, arătând că părțile implicate au ajuns la această înțelegere, constând în aceea că “pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu legate de atribuirea și executarea contractelor să primească o sumă de bani”.

Ulterior, în cuprinsul actului de inculpare, analiza acuzării a devenit punctuală, arătându-se implicarea, așa cum a fost ea acreditată de acuzare, pe fiecare segment al etapelor de derulare a contractului, de la momentul depunerii ofertei generale, pe parcursul procedurii de achiziție, etapa de încheiere și derulare a contractelor de către SC ##### SRL privind parcările inteligente, cu dezvoltarea analizei circuitului comercial între societatea coreeană, distribuitorul internațional, societatea Smart și societatea românească, continuând cu partea de transfer a sumelor de bani din contul Smart în contul Bertolf Investments Limited și, de acolo, circuitul sumelor de bani, în legătură cu care acuzarea arată că reprezentau o parte a folosului material pretins cu titlu de mită de inculpatul ##### care este și autorul faptei de primire a acestora, săvârșită în mod indirect, prin intermediar.

S-a demonstrat că, în urma relațiilor comerciale derulate în etapa executării contractelor privind achiziționarea parcărilor inteligente, din sumele încasate de la ## #####, în urma celor 9 transferuri bancare în contul din Cipru al societății Smart Technical Solutions, reprezentanții acesteia din urmă au efectuat trei transferuri în valoare de 857.800 dolari în contul din Cipru al Bertolf Investments Limited, societate controlată de #####, în baza unui contract de comision data de 23.09.2009, prin care Bertolf a devenit agent pentru operațiunile Smart Technical Solutions (comision reprezentând un procent de 15% din veniturile încasate în urma vânzării sistemelor de parcare).

Modalitatea de încheiere a acestui contract de consultanță este prezentată de procuror în maniera descrisă în rechizitoriu, în urma unor întâlniri între ##### și inculpatul #####, acuzarea susținând că inculpatul ##### este cel care i-a cerut lui ##### să se întâlnească cu coaculpatul pentru a stabili modalitatea de transmitere a foloaselor necuvenite.

Așa cum am s-a arătat, pe parcursul procesului penal inculpații ##### și ##### s-a prevalat de exercitarea dreptului la tăcere.

Martorul ##### a fost audiat în faza de urmărire penală, în faza cercetării judecătorești acest lucru nu s-a mai putut realiza, în ciuda eforturilor de ordin procedural efectuate de instanță.

Nu au fost reluate argumentele legate de prudența evaluării valorii probatorii a declarației acestui martor, în condițiile în care este un martor esențial în cauză, martor denunțator, martor absent la cercetarea judecătorească și martor care este cercetat într-o altă cauză, în calitate de complice alături de inculpatul #####, în calitate de autor, pentru o infracțiune de corupție.

Sub aspectul conținutului declarațiilor acestui martor, Tribunalul a constatat că acesta, la data de 12.12.2016 a formulat un denunț în cauză, din conținutul procesului-verbal de consemnare a denunțului reținând că :

“ În perioada #####, la cererea lui #####, am înființat o societate în Cipru, cu denumirea Bertolf, printr-o firmă de intermediere ##### și am deschis conturi bancare la Bank of Cyprus. În acest cont s-a realizat, din dispoziția lui #####, o încasare de 800.000 USD de la Smart Technical Solutions Delaware, în baza unui contract de consultanță. Nu îmi amintesc cu exactitate numele persoanei cu care am luat legătura pentru semnarea acestui contract, dar voi verifica și voi preciza ulterior acest lucru. Suma de 800.000 USD am folosit-o în perioada în care m-am aflat în Statele Unite ale Americii, unde fusesem trimis de soții ##### pe perioada în care se efectuau cercetări împotriva fostului primar în dosarul unde a fost ulterior condamnat.”

Cu ocazia declarației de martor dată la 13.12.2016 martorul a declarat următoarele:

“Undeva, prin anul 2007 am fost în excursie în Cipru context în care am decis să deschid un cont bancar acolo pentru a avea un cont și în străinătate. Nu am utilizat acel cont vreodată.

Ulterior, prin anul 2008 sau 2009, nu mai rețin cine anume dar cu siguranță unul din soții ##### mi-a cerut să fac demersuri pentru înființarea unei societăți off shore. Nu mi-au fost date alte indicații ci doar să înființez o astfel de firmă „să fie”.

Personal m-am interesat și am intrat în legătură cu reprezentanții ##### Management, mai precis filiala din România. Concret am intrat în contact cu o doamnă ##### care avea biroul pe lângă Piața #####. Ulterior am fost consiliat și de alte persoane care lucrau la acel birou.

Prin intermediul celor de la ##### Management am înființat ## ##### Investment Ltd Cipru pentru care am deschis un cont la Bank of Cyprus.

Cred ## prin anul 2009, ##### mi-a cerut să merg la o întâlnire cu o persoană indicată de el, persoană al cărei nume nu mi-l amintesc acum dar voi face demersuri pentru a mi-l aminti. ##### mi-a spus că la acea întâlnire trebuie să dau datele societății din Cipru iar de restul se ocupă cealaltă parte. Probabil că pe baza unui apel telefonic am stabilit întâlnirea. Rețin că era un bărbat de circa 45 ani dar nu mai rețin locul întâlnirii. Cred ## am avut în total vreo două întâlniri. Știu că am semnat niște acte aduse de acel bărbat. Unul din acele acte se referea la un contract de vânzare cu o societate Smart Technical Solutions din SUA. Persoana cu care am avut acele întâlniri mi-a spus că urmează să se facă un transfer în contul Bertolf dar nu mi-a precizat ce sumă.

La scurt timp după acele întrevăderi am făcut verificări cu sprijinul celor de la ##### Management și am constatat că în contul din Cipru fusese încasată suma de 800.000 dolari SUA.

În atare situație i-am comunicat lui ##### faptul că a intrat acea sumă în cont. El nu a spus nimic de acei bani. Nu știu ce reprezintă acea sumă, eu sau firma din Cipru nu am avut nici o contribuție la vreo prestație sau livrare.

Banii încasați au stat în contul din Cipru până în momentul în care am plecat eu în America, undeva prin anul 2009 sau 2010.”

La data concepută de 27 martie 2016 (am arătat că este conceput din eroare 2016, fiind 2017) – fila 26 și urm. vol.1 up, întrebat fiind martorul cu ce persoane a intrat în contact pentru a stabili detaliile acestui transfer (n.r. efectuat de Smart în contul Bertolf) martorul a arătat că:

“ Am intrat în contact cu o singură persoană, un bărbat cu înălțimea de 1,85 m, cu părul grizonat, brunet, cu vârsta de aproximativ 50-60 de ani, nu pot aprecia exact dar sigur era mai în vârstă decât mine. Rețin că avea fața mai prelungită și din tonul vocii dădea impresia unei persoane sigure pe ea.

Totodată, rețin că avea un timbru vocal care ieșea în evidență.

Prima dată l-am întâlnit în incinta Liceului ##### iar de câteva ori ne-am întâlnit și în alte locuri dar nu mai rețin exact.

Inițial acea persoană a vrut să semneze un contract cu mine ca persoană fizică și mi-a cerut să îi dau datele vreunui cont deținut de mine în străinătate.

Astfel, am dat acelui bărbat datele mele de identitate și datele contului ce-l deschiseseam ca persoană fizică. Apoi el mi-a adus un contract redactat în limba engleză.

Nu știu la ce se referea acel contract nu cred ## avea consemnată vreo valoare. De altfel nici nu l-am citit.

Cu acea ocazie sau ulterior telefonic, ori eu am spus că dețin o companie în străinătate, ori am fost abordat pe această temă de către persoana respectivă.

După ce-am dat datele societății Bertolf Investments Ltd și contul din Cipru, bărbatul respectiv a revenit cu un contract pe care l-am semnat. Astfel, eu rețin că acest ultim contract a înlocuit contractual în care figuram ca persoană fizică

Personal nu am avut alte legături cu acea persoană. Nu rețin să-l fi întâlnit în alte împrejurări.

Pot recunoaște după fotografie acea persoană. “

În aceeași zi, martorul este din nou audiat, fila 35 și urm. vol 1up, ocazie cu care, la fila 41 face următoarele precizări:

„La un moment dat, domnul ##### mi-a cerut să fac demersuri pentru înființarea unei societăți off shore. Nu mi-au fost date alte indicații. Cred ## nici el nu știa prea multe cu privire la acest domeniu.

Cu ocazia unei vacanțe petrecute în Cipru am încercat să intru în contact cu o firmă specializată în înființarea de societăți off shore. Am fost îndrumat să iau legătura cu filiala din ##### Management din București.

Astfel, am intrat în legătură cu reprezentanții ##### Management, filiala din România, mai precis cu ##### Stefainschi, prin intermediul căreia am înființat ## ##### Investment Ltd Cipru pentru care am deschis un cont la Bank of Cyprus.

Cred ## la scurt timp după înființarea acestei societăți, ##### mi-a cerut să merg la o întâlnire cu

#####. ##### mi-a spus că la acea întâlnire trebuie să dau datele contului meu din Cipru pentru că trebuie să-mi transfere niște bani.

Precizez faptul că pe timpul concediului petrecut în Cipru am făcut demersuri pentru deschiderea unui cont personal la Bank of Cyprus.

La prima întâlnire cu ##### i-am dat acestuia datele personale și ale contului deschis în Cipru. Nu mi-a oferit alte detalii. Era pe relația cu ##### și nici eu nu am cerut detalii.

Cronologic, relația cu acest ##### cred ## s-a derulat astfel:

- După discuția la care i-am dat datele mele și ale contului el a venit cu contractul ce a fost identificat cu ocazia percheziției domiciliare și se regăsește în volumul 27 filele 105 la 111.

- Următoarea întâlnire cu ##### a fost la momentul în care probabil am dat acel contract semnat. Cu siguranță i-am furnizat lui ##### și datele societății Bertolf. Nu rețin dacă el știa despre Bertolf de la ##### sau i-am furnizat eu informația că dețin și o societate în Cipru. Cert este faptul că din momentul în care a aflat despre existența societății Bertolf, ##### mi-a cerut să transferăm contractul cu Smart Technical Solutions de pe persoană fizică pe societatea din Cipru, pentru că „era mai bine așa”.

- În final ##### mi-a adus contractul în care Bertolf era parte alături de Smart Technical Solutions, contract pe care l-am semnat în calitate de reprezentant al societății din Cipru.

Cred ## acele contracte mi-au fost prezentate de ##### cu semnăturile reprezentantului Smart Technical Solutions.

După momentul semnării acelor acte, rețin că am fost anunțat telefonic de către ##### cu privire la faptul că în contul Bertolf au fost efectuate transferuri. Dacă nu mă înșel au fost efectuate două sau trei transferuri ce însumai aproximativ 800.000 USD.

Cel puțin cu privire la un transfer am fost anunțat de către #####.

(...)

Nu știu dacă există vreo legătură între bani transferați în contul Bertolf și investițiile în parcări inteligente efectuate de Primăria sectorului 6.

Eu sau societatea Bertolf Investments nu am prestat nimic către firma Smart Technical Solutions.

Banii încasați au stat în contul din Cipru până în momentul în care am plecat eu în America, undeva prin anul 2009 sau 2010. (...).

Se poate observa că acuzația se bazează pe declarația acestui martor care, audiat în mai multe ocazii a prezentat într-o modalitate amplă cum s-ar fi derulat întâlnirile pe care acesta le-a avut cu ##### pentru semnarea celor două contracte, inițial unul încheiat cu el în calitate de persoană fizică și unul, care l-a înlocuit pe cel inițial, cu societatea înființată de martor în Cipru, Bertolf, care a devenit agent pentru operațiunile Smart Technical Solutions, contract în baza căruia contul Bertolf a fost alimentat cu suma de 800.000 USD.

Desigur, urmărind cronologic, declarația martorului se poate observa cum evoluează acestea, în sensul că în denunț declara martorul că “Nu îmi amintesc cu exactitate numele persoanei cu care am luat legătura pentru semnarea acestui contract”, în declarația din 13.12.2006 arăta că “##### mi-a cerut să merg la o întâlnire cu o persoană indicată de el, persoană al cărei nume nu mi-l amintesc acum dar voi face demersuri pentru a mi-l aminti. (...) Probabil că pe baza unui apel telefonic am stabilit întâlnirea. Rețin că era un bărbat de circa 45 ani dar nu mai rețin locul întâlnirii”, în declarația din data de 27 martie 2007 arăta că „Am intrat în contact cu o singură persoană, un bărbat cu înălțimea de 1,85 m, cu părul grizonat, brunet, cu vârsta de aproximativ 50-60 de ani, nu pot aprecia exact dar sigur era mai în vârstă decât mine. Rețin că avea fața mai prelungită și din tonul vocii dădea impresia unei persoane sigure pe ea. Totodată, rețin că avea un timbru vocal care ieșea în evidență” pentru ca în aceeași zi, să-și amintească cu în amănunt aspect legate despre această persoană, astfel arătând că „, la scurt timp după înființarea acestei societăți, ##### mi-a cerut să merg la o întâlnire cu #####”, prezentând etapele întâlnirilor din perspectivă cronologică, precum și ceea ce s-a întâmplat cu ocazia acestor întâlniri.

Aceste precizări au fost făcute doar din perspectiva analizei de credibilitate a martorului, martor care, desi este semnatarul unor contracte de comision, primește în contul unei firme pe care a înființat-o în Cipru o sumă semnificativă de bani, cu privire la care urmează să se analizeze cum dispune de ea, se poziționează în postura unei persoane care a acționat în permanență la dispoziția inculpatului #####, care, desi afirmă că el sau societatea Bertolf Investments nu au prestat nimic către firma Smart Technical Solutions, nu a cerut niciun fel de lămurire atunci când susține că a semnat contractele aduse de #####, (afirmând că “Nu știu ce

prevedea acel contract, nu m-a interesat și nu l-am citit. Nu știu ce trebuia să acopere acel contract. Fiind înțelegeri ale domnului ##### nu m-a interesat”) și nici când contul societății sale a fost alimentat cu 800.000 USD. Practic, martorul s-a situat în postura unei persoane care a acționat, cu maximă nonșalanță, din dispoziția inculpatului #####, fără a-și asuma vreo responsabilitate pentru această conduită, în legătură cu care, la urmărirea penală declară în calitate de martor.

Desigur, Tribunalul nu a contestat existența contractului de comision care se regăsește în volumul 10 up, ca și a facturilor din 15 noiembrie 2009, 29 noiembrie 2008 și 5 mai 2010 emise de Bertolf, în baza cărora au fost virate sumele de bani în contul acesteia.

Ceea ce nu rezultă însă, este legătura de cauzalitate dintre încheierea acestor contracte și implicarea celor doi coinculpați în raport de faptele pentru care au fost trimiși în judecată.

Acuzarea nu a lămurit în niciun fel relația contractuală dintre Smart și Bertolf, limitându-se la a da valoare singurei declarații și probe din cauză din care rezultă că acest contract nu a fost unul bazat pe contraprestații, ci unul încheiat din dispoziția inculpatului #####, pentru ca ulterior, din contul acestei firme sumele de bani să ajungă, cu titlu de mită la inculpat.

Instanța, nu a exclus și această ipoteză de lucru, însă nici nu o poate acredita cu valoare de probă certă, în condițiile în care se bazează doar pe declarația unui martor denunțator, care nu a mai fost audiat în cauză în faza cercetării judecătorești, etapă în care s-ar fi putut lămuri, în condiții de contradictorialitate, o serie de aspecte și li s-ar fi dat posibilitatea și inculpaților să adreseze întrebări. Aceste îndoieli, care profită inculpaților provin și din faptul că martorul, așa cum rezultă din cuprinsul denunțului și a declarațiilor ulterioare a derulat colaborări cu inculpatul ##### pe multiple planuri, acționând ori controlând mai multe societăți, Bertolf nefiind singura societate off shore înființată de acesta, în acest sens relevantă fiind declarația martorei Stefainschi #####-##### care a arătat la termenul din 03.03.2020 că ##### a venit la ##### Management LTD pentru a înființa sau a prelua două societăți, una în Cipru -Bertolf și una în Seychelles – Amphrey. Nu în ultimă instanță, martorul este trimis în judecată, într-un alt dosar penal, în calitate de complice pentru o infracțiune de corupție al cărei autor este inculpatul #####, împrejurare care obligă instanța la prudență în aprecierea valorii probatorii a declarației martorului.

Aceeași martoră, Stefainschi #####-#####, întrebată în fața instanței de judecată a arătat că nu a perceput că sumele din contul Bertolf nu i-ar fi aparținut acestei societăți și ar fi avut un alt beneficiar real, susținând că nu i-a mărturisit niciodată ##### că adevăratul beneficiar al sumelor de bani ar fi fost #####.

În concluzie, Tribunalul a apreciat că acuzarea nu a dus segmentul investigativ până la final cu privire la această relație dintre cele două societăți, pentru a se putea demonstra, dincolo de declarația unui martor denunțator, că transferul acestor sume de bani din contul Smart în Bertolf a reprezentat în realitate remiterea sumei de bani cu titlu de mită către inculpatul ##### și nu o relație comercială licită sau speculativă între Smart și firma înființată de #####.

Ultimul palier de analiză îl reprezintă probatoriile ce stau la baza variantei alternative a primirii sumelor de bani ajunse prin acest circuit financiar în contul firmei Bertolf, al căror beneficiar era inculpatul #####.

În ceea ce privește remiterea sumei de bani, constând în acest circuit financiar descris mai sus, constată Tribunalul că acuzarea a arătat că în contul deținut la Bank of Cyprus de către Bertolf Investments Limited, societatea controlată de ##### a fost virată de către Smart Solutions o sumă în valoare totală de 857.800 USD către, după cum urmează : în cursul lunii decembrie 2009, contul Bertolf Investments a fost alimentat cu suma de 257.800 USD, iar în lunile mai și decembrie 2010 cu două tranșe a câte 300.000 USD, sume despre care s-a afirmat că reprezintă o parte a folosului material pretins cu titlu de mită de inculpatul ##### în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu în legătură cu contractele încheiate între Primăria sectorului 6 și SC ##### SRL.

De asemenea, s-a reținut că în cursul anului 2010, ca urmare a declanșării unui dosar penal care îl viza pe ##### și care viza suprafețe de teren retrocedate nelegal și primite de inculpat prin intermediul martorului, acesta i-a cerut lui ##### să părăsească teritoriul României pentru a nu putea fi audiat de organele de urmărire penală. Ca urmare a acestui fapt, în perioada 2010 – 2011 martorul a locuit pe teritoriul SUA, iar pentru a se întreține a efectuat mai multe transferuri din contul Bertolf Investment Ltd, inclusiv pentru achiziția unor imobile pe teritoriul acestui stat.

Chiar dacă, în opinia Tribunalului, acuzarea nu a reușit să lămurească sub toate aspectele caracterul tranzacțiilor dintre cele două societăți off shore, aspecte ce au făcut obiectul analizei precedente, în cele ce urmează s-a analizat, din punct de vedere probator, modalitatea în care a avut loc primirea de către inculpatul ##### a sumelor de bani care, în opinia acuzării aveau ca titlu mită.

Potrivit declarațiilor martorului denunțator, #####, la data de 12 decembrie 2016 acesta arăta că :
“ Suma de 800.000 USD am folosit-o în perioada în care m-am aflat în Statele Unite ale Americii, unde fusesem trimis de soții ##### pe perioada în care se efectuau cercetări împotriva fostului primar în dosarul unde a fost ulterior condamnat.

(...)

În perioada în care am fost în Statele Unite am cumpărat pe numele meu cu banii primiți în conturile Bertolf o casa situată în statul Michigan, localitatea Troy. “.

În declarația data la 13 decembrie 2016 același martor arăta că .

“ După demararea cercetărilor în dosarul penal în care, la final, ##### a fost condamnat am fost instruit de ##### și ##### să plec în străinătate, mai precis în America la un prieten de-al lor, #####.

Totodată, cei doi mi-au pus la dispoziție și suma de 25.000 USD pentru a avea disponibilități.

După parcurgerea formalităților am plecat în America unde am stat până prin anul 2011.

În America eu am deschis două conturi la TCF Bank și Chase Bank. Aceste conturi le-am utilizat în sensul că am dispus alimentarea lor cu banii încasați în Cipru de către Bertolf Investement Ltd. Mai precis, datorită faptului că nu mă pricepeam să utilizez digipass-ul pus la dispoziție de Bank of Cyprus, transmiteam prin mail la ##### Management niște ordine de transfer și o serie generată de acel dispozitiv. Cei de la ##### le transmiteau mai departe la bancă și în final se făcea transferul.

În total cred ## am făcut vreo 4,5 sau 6 astfel de transferuri prin care am alimentat conturile mele din America.

....
În America am locuit în Troy Michigan, initial la locuința lui #####, apoi cu chirie și în final am achiziționat o casa.

Din cei 800.00 USD existenți în contul firmei Bertolf am transferat în America tot ce mai rămăsese după plata unor taxe și comisioane în Cipru, cred ## era vorba de 600-700.000 USD, bani pe care i-am utilizat astfel:

-Achiziția casei și reparația ei 250.000 USD;

-Achiziția a două autoturisme cu valoarea de 150.000 USD,

-Circa 100.000 USD bani pentru investiții la ##### dar care nu i-am mai recuperate.

Precizez faptul că eu nu aveam acordul soților ##### de a utiliza acei bani. Însă, am considerat că acei bani compensează faptul că trebuise să plec din țară unde mi se luase o mașină de către #####.

Arăt faptul că, înainte de a pleca din România aveam un autoturism Masserati care era înmatriculat pe societatea All Plan a doamnei #####. La plecare mașină rămăsese la locuința mea însă ulterior a fost preluată de soții ##### care au dat-o fiului lor #####. “

În declarația data la data de 27.03.2017 (concepută 2016), martorul a declarat că “ nu știu dacă există vreo legătură între banii transferați în contul Bertolf și investițiile în parcări inteligente efectuate de Primăria sectorului 6“.

În aceeași declarație martorul a arătat că : “ O parte din banii încasați în Cipru de către Bertolf Investement Ltd i-am transferat în conturile firmei Champions Import Export, iar o parte în conturile personale deschise la cele două bănci. Societatea a încercat să facă import de granit și chiuvete din #####, dar nu am reușit să le vindem. Cu banii din conturile personale am cumpărat două case în statul Michigan. Una dintre acestea este în localitatea Troy, pe care o dețin și acum, iar alta la o distanță de aproximativ 25 de mile, pe care am revândut-o. De asemenea, am cumpărat două autoturisme, un Lexus și un #####, care au costat aproximativ 125.000 dolari. De asemenea, am încercat să fac niște investiții la bursă. Am citit pe internet cum se procedează, am mers și la niște cursuri, apoi am deschis conturi pe platformele ITRADE și SCOTTRADE. Am încercat să folosesc metoda Martingale, dar am investit în opțiuni în perioada crizei financiare din ##### și am pierdut cam 100.000 USD. Am mai făcut niște transferuri către cumnatul meu #####, cam 5-10.000 euro într-un cont din România, pe care i-a retras și mi i-a dat mie în numerar, după revenirea în România.

A mai transferat o sumă, nu îmi amintesc cât, în Anglia către prietenul meu #####, care locuiește în Londra, i-a retras în numerar acolo și mi i-a adus în numerar la București, în tranșe. Am procedat în acest mod deoarece mă temeam să mai deschid conturi bancare datorită dosarului în curs și pentru că începusem să îmi dau seama că lucrurile care s-au petrecut nu sunt corecte, având în vedere și știrile din mass media despre problemele lui #####.

(...)

Am dispus de acești bani fără să îl anunț de #####, întrucât acesta îmi luase mașina Maseratti și am considerat că trebuie să mă stabilesc definitiv în America și trebuia să investesc o anumită sumă ca să obțin un

statut de business, în jur de 500.000 USD.

La o discuție avută cu #####, aceasta mi-a spus, de principiu, că dacă voi avea nevoie de bani pot folosi banii aflați în contul din Cipru. Nu pot localiza în timp această discuție și oricum asta nu însemna că aveam undă verde să dispun asupra acelor bani

Ulterior, când am revenit în România, ##### nu m-a mai întrebat nimic despre banii din Cipru și am considerat că pot să mă folosesc în continuare de ei când am avut nevoie. La un moment dat ##### mi-a cerut să-i prezint o situație a banilor din Cipru dar eu am tot amânat să i-o prezint.

Cred ##### că ##### a simțit faptul că am utilizat acei bani, pentru că atunci când se supăra pe mine cu ceva aducea în discuție solicitarea de a-i prezenta situația banilor din Cipru, și astfel încerca să mă țină sub un anumit control.”

De altfel, despre transferurile efectuate de ##### atestă și martora Stefainschi ##### – ##### care, audiată în ambele faze ale procesului penal a arătat că după revenirea în România (n.r. a lui #####) a reluat relația cu acesta și reține că acesta a făcut demersuri pentru transferul unor sume de bani din contul Bertolf, de acca 90.000 USD. Martora arată că din câte își amintește, ##### a dat instrucțiuni ca suma să facă obiectul unor transferuri către conturi ale unor persoane fizice, își amintește de prenumele #####, menționând că unele transferuri sau chiar toate au fost către conturi deschise pe teritoriul Angliei.

Analizând declarațiile martorului #####, pe care le-am prezentat în extenso, tocmai pentru a crea o imagine fidelă a poziției procesuale a acestuia, se poate observa, dincolo de orice interpretare contrară, că acesta a dispus de sumele de bani, precizând, pe de o parte, că nu știe dacă acestea au vreo legătură cu contractele privind parcarile inteligente, pe de altă parte că nu a avut acordul soților ##### să îi folosească și totuși, i-a folosit, fără să îl anunțe de #####, întrucât a considerat că trebuie să se stabilească definitiv în America și trebuie să investească o anumită sumă ca să obțină un statut de business.

Martorul a povestit detaliat cum o parte din banii încasați în Cipru de către Bertolf Investments Ltd i-a transferat în conturile firmei Champions Import Export, iar o parte în conturile personale deschise la cele două bănci, achiziționând în America două locuințe, două autoturisme, investind la bursă, încercând să facă import de chiuvete de granit din #####, deschizând conturi pe platformele ITRADE și SCOTTRADE, încercând să folosească metoda Martingale, transferând sume de bani către cumnatul său într-un cont din România (pe care acesta i-a retras și i-a dat în numerar) dar și în conturi din Anglia, la prietenul său care locuiește în Londra (care i-a retras în numerar acolo și i-a adus în numerar la București, în tranșe) .

Ori aceste acte de dispoziție a unor sume de bani cu privire la care susține că nu le cunoaște proveniența dar nici nu îi aparțin pentru că el sau societatea Bertolf Investments nu au prestat nimic către firma Smart Technical Solutions, sunt cel puțin ciudate și nu se circumscriu noțiunii de cheltuieli menite să îi asigure subzistența în SUA, motivat de faptul că a fost trimis acolo din dispoziția soților #####, cu atât mai mult cu cât, în declarația din 13 decembrie 2016 arată că ”cei doi mi-au pus la dispoziție și suma de 25.000 USD pentru a avea disponibilități”.

Este dincolo de limita de rezonabilitate a se acredita ideea ca o persoană să dispună de o sumă, despre care pretinde că nu îi aparține, într-un cuantum semnificativ – 800.000 USD, fără a avea consimțământul proprietarului sau persoanei care îi era destinată, fără să dea explicații despre cum a utilizat-o, în condițiile în care, conform propriilor declarații a urmărit realizarea unui statut de business. De altfel, tipul achizițiilor și investițiilor, așa cum au fost ele declarate, demonstrează că acesta nu a utilizat banii în scopul de a “ supraviețui “ în America și a acționat ca un adevărat antreprenor, creând imaginea că ar fi fost beneficiarul acestor sume. Cum în cauză nu există alte dovezi, ale unor eventuale transferuri de bani, remiteri directe, către inculpatul #####, nu s-a achiesat la raționamentul procurorului potrivit căruia ##### este autorul faptei de primire a foloaselor necuvenite.

Instanța a fost de acord că primirea unei sume cu titlu de mită se poate realiza fie direct, fie indirect, prin intermediar, cum se susține în cazul de față, că inculpatul ar fi primit suma de 857.000 USD, prin intermediul societății Bertolf Investments, însă chiar și prin interpus, trebuie să se dovedească, cu probe certe acțiunea de primire a sumei de bani, aspect nedovedit în cauză, investigația oprindu-se la momentul alimentării contului Bertolf, din acest moment demonstrându-se doar cum a utilizat sumele de bani #####. Ori, în opinia Tribunalului, alimentarea contului societății ce aparține martorului denunțator, nu poate demonstra, prin ea însăși realizarea elementului material al acțiunii de primire, ca element de tipicitate a infracțiunii.

Instanța nu a exclus posibilitatea teoretică că raționamentele procurorului să poată fi reale, însă, constată că nu este respectată exigența de a fi demonstrată această concluzie, cu valență de acuzație penală, conform standardului probator.

Regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției de nevinovăție, principiu de bază al procesului penal, consacrat inclusiv la nivel constituțional. Potrivit art.4 alin.1 și 2 C.proc.pen., „orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă. După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului”.

Ori, înfăptuirea justiției penale cere ca judecătorul să nu se întemeieze în hotărârile pe care le pronunță pe probabilitate, ci pe certitudine dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

În acest punct al analizei amintește judecătorul că actualul Cod de procedură penală transpune normativ doctrina probei dincolo de orice îndoială rezonabilă ca standard probatoriu, aceasta fiind de plano compatibilă cu principiul libertății de apreciere a valorii probante. Astfel, potrivit art.103 alin.2 Cpp condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. De altfel, așa cum arată și instanța de contencios constituțional în Decizia nr.####/2020, paragraful 26, din interpretarea întregului Cod de procedură penală, rezultă înlocuirea de către legiuitor în cuprinsul noii reglementări a orientării specifice dreptului continental, bazată pe formarea convingerii intime a judecătorului, cu cea de -a doua orientare preluată în legislația românească din jurisprudența CEDO. Practic, legislația procesual penală actuală păstrează caracterul predominant continental european dar, ca noutate, introduce multe elemente de tip adversarial.

Mai mult, subliniază Curtea, în paragraful 30, că standardul probei dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o garanție procesuală a aflării adevărului și, implicit a dreptului la un proces echitabil. De asemenea, acest standard, asigură respectarea prezumției de nevinovăție până la momentul asumării de către judecător a convingerii cu privire la vinovăția inculpatului, dincolo de orice îndoială rezonabilă, asumare concretizată prin pronunțarea hotărârii judecătorești de condamnare.

Raportat la toate aceste considerente Tribunalul a constatat că această condiție nu a fost respectată în cauză prin prisma standardului probator, nici în ceea ce privește infracțiunea de dare de mită pentru care inculpații ##### și SC ##### SRL au fost trimiși în judecată (în niciuna din variantele alternative de comitere) motiv pentru care va dispune achitarea inculpatului și nici infracțiunea de luare de mită pentru care inculpatul ##### a fost trimis în judecată (de asemenea în niciuna din variantele de comitere – pretindere/primire), în cauză nefiind demonstrată, ca și în cazul primei infracțiuni de luare de mită reținută în sarcina inculpatului #####, elementele de tipicitate ale infracțiunilor.

În consecință, față de toate considerentele expuse anterior, Tribunalul, în baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a Cpp a dispus achitarea inculpatului ##### sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prev. de art.289 Cp în referire la art. 6 și 7 lit.a din Legea nr.78/2000, cu aplic art.5 Cp (fapta din perioada #####).

De asemenea, în baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a Cpp a dispus achitarea inculpaților ##### și SC ##### SRL BUCUREȘTI sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, prev. de art.255 alin.1 Cp 1969 cu referire la art.6 și 7 alin.2 din Legea nr.78/2000 în forma anterioară Legii nr.187/2012, cu aplic. art.5 Cp (fapta din #####).

În ceea ce privește măsurile asigurătorii dispuse în cauză, Tribunalul a constatat că, că raportat la temeiul achitării dispuse în cauză, respectiv art.16 alin.1 lit.a Cpp, reținându-se că faptele nu există, în cauză nu mai există temeiuri pentru care să se mențină măsurile asigurătorii, prin raportare și la dispozițiile legale -art-397 alin.5 în ref. la art.25 alin.5 Cpp, situația dedusă judecății, neregăsindu-se printre ipotezele în care se pot menține aceste măsuri.

În consecință, au fost ridicate măsurile asigurătorii instituite prin ordonanța din 18.12.2018 (filele 79-95 vol.IV up), până la concurența sumei de 250.000 euro și 857.800 USD asupra imobilului casă de locuit compusă din trei dormitoare și anexe (2,500 sq.ft.) situată în 185 East Square Lake Road, Troy, Michigan -SUA- achiziționat de ##### la data de 24.03.2011. Ca o observație, s-a subliniat faptul că dispoziția de ridicare a măsurilor asigurătorii nu este executorie, dispozițiile art.397 alin.4 Cpp stipulând cazurile expres și limitativ prevăzute de lege care conferă caracter executoriu, mai exact în situația dispozițiilor din hotărâre privind luarea măsurilor asigurătorii și restituirea lucrurilor, situație care nu se regăsește în speța analizată.

S-a constatat că prin încheierea de ședință din 13.03.2019, judecătorul de cameră preliminară a dispus revocarea măsurii sechestrului asigurător instituit prin aceeași ordonanță a procurorului asupra imobilului teren cu suprafața de 8.066,11 mp, situat în B-dul General Vasile ##### nr.5 F, cu nr. Cadastral 201858, înscris în cartea funciară 201858 a sectorului 6 București.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal a declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție, criticând sentința pentru netemeinicie, sub trei aspecte:

1. Greșita achitare a inculpatului ##### pentru infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 C.pen. cu referire la art. 6 și 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen., fapta din #####

2. Greșita achitare a inculpatului ##### pentru infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 C.pen., cu referire la art. 6 și art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen.

3. Greșita achitare a inculpaților ##### și SC ##### SRL pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 255 alin. 1 C.pen. din 1969 cu referire la art. 6 și art. 7 alin. 2 din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen.

În motivarea criticilor formulate, s-au arătat următoarele:

1. În ceea ce privește soluția de achitare a inculpatului #####, s-a arătat faptul că judecătorul fondului a analizat fragmentat cele două acțiuni ale inculpatului, de pretindere și primire a unei sume de bani, deși ele alcătuiesc conținutul aceleiași infracțiuni, fiind vorba despre o activitate infracțională unică.

În ceea ce privește pretinderea sumei de 1000.000 de euro de către reprezentanții societății spaniole, instanța de fond a reținut că declarațiile acestora nu sunt apte să furnizeze elemente probatorii privind activitatea infracțională. Totodată, instanța a reținut, în privința martorului denunțator #####, că, acesta nu a putut fi audiat în fața instanței de fond, deși au fost epuizate toate pârghiile procedurale existente în vedere aducerii lui în fața instanței. În aceste condiții, invocând jurisprudența CEDO, instanța a reținut că utilizarea declarațiilor martorului care a avut imunitate sau alte avantaje la urmărirea penală poate ridica o problemă de echitate a procesului. În plus, din analiza declarațiilor date de acesta în cursul urmăririi penale nu au rezultat date esențiale în ceea ce privește pretinderea de către inculpat a unei sume de bani de la reprezentanții societății spaniole.

În continuare, s-a arătat că probele administrate la urmărirea penală, pe care s-a fundamentat această acuzație (respectiv, declarațiile reprezentanților societății spaniole, contractul încheiat între ## ##### VIA 2006 SL Spania, reprezentată de ##### Mas ##### și SC ## ##### SRL, reprezentată de #####), au fost analizate de instanța de fond în mod disparat, iar nu în ansamblu, și în plus, a analizat acțiunea pretinderii banilor separat de acțiunea ulterioară a primirii banilor și de probele care atestă comiterea acestei ultime variante alternative.

Astfel, reprezentanții societății spaniole au declarat că deși au încheiat un contract cu SC ## ##### SRL, reprezentată de martorul #####, nu l-au recunoscut pe acesta din fotografii, în schimb, au declarat că îl cunosc pe inculpatul #####. Nici măcar martorul #####, reprezentantul SC ##### SRL, care a vândut imobilul societății spaniole nu l-a cunoscut pe martorul #####, conform declarației date de acesta. Prin urmare, se poate constata că deși acești martori s-au implicat în încheierea contractului de intermediere cu SC ## ##### SRL, nu i-au văzut pe reprezentanții acestei societăți, în schimb, ambii martori îl cunosc pe inculpatul #####. Rezultă de aici, în opinia parchetului, că o altă persoană a negociat condițiile încheierii contractului.

Această presupunere este întărită de martorul #####, care a arătat că nu cunoaște nimic despre tranzacția dintre SC ##### SRL și compania Winmarkt iar societatea sa avea o activitate nesemnificativă pe piața imobiliară (cel mai mare comision fiind de 50.000 de euro). Cu privire la primirea sumei de 250.000 de euro în contul societății sale, și efectuarea mai departe din această sumă a unor transferuri către persoane fizice sau juridice, martorul a arătat că, cel mai probabil aceste transferuri au fost făcute din dispoziția soților #####. Prin urmare, s-a arătat că soții ##### aveau control asupra SC ## ##### SRL și astfel, se explică, de ce reprezentanții societății spaniole nu îl cunosc pe ##### și îl cunosc pe inculpatul #####. Aceeași stare de fapt rezultă și din declarația martorului #####, care a arătat nu are cunoștință despre vreo societate care să fi prestat servicii imobiliare societății spaniole, ceea ce indică caracterul fictiv al contractului.

Parchetul a susținut că este important de analizat însuși contractul încheiat, care reprezintă paravanul înțelegerii

infracționale, fiind de observat că prețul prevăzut în contract nu se plătea în funcție de prestarea serviciilor de intermediere care făceau obiectul contractului, ci în funcție de modul în legătură cu emiterea autorizațiilor de urbanism, care, formal se circumscriu atribuțiilor de serviciu ale inculpatului #####. Chiar și stabilirea unui comision de 1 milion de euro pentru prezentarea de oferte este nevesomibilă, niciun agent imobiliar neputând primi această sumă exclusiv pentru prezentarea unor oferte de vânzare.

În ceea ce primește primirea sumei de 250.000 de euro, instanța de fond a reținut că nu există nicio probă care să ateste primirea în mod direct de către inculpatul ##### a acestei sume. Trecând peste împrejurarea că martorul ##### nu a putut fi audiat în fața instanței de fond, acest martor a indicat în mod clar că nu cunoaște despre contractul încheiat cu societatea spaniolă, că nu s-a ocupat el de afacere, însă a gestionat banii obținuți din afacere. Deși nu a menționat în mod expres că în realitate inculpatul ##### a folosit societatea martorului sau că i-a cerut acestuia să semneze contractul în interesul inculpatului, cu toate acestea, declarația acestuia conține suficiente elemente care atestă această realitate.

Astfel, martorul a relatat despre faptul că prin societatea sa, la data de 13.12.2016, sub îndrumarea inculpatului ##### a dobândit un teren pe numele societății sale SC ## SRL, însă, a conștientizat că terenul era primit „cadou” pentru inculpatul _____. Privite integral, declarațiile martorului indică clar faptul că inculpatul a dobândit bunuri și sume de bani prin intermediul martorului ori societății ## SRL. În plus, martorul a declarat că suma de 250.000 de euro a fost folosită de către inculpat prin efectuarea mai multor transferuri.

Deși la nivel teoretic instanța de fond a admis că în spatele tranzacțiilor martorului stătea inculpatul #####, cu toate acestea martorul nu a făcut trimitere în mod direct la implicarea inculpatului. Aceasta cu atât mai mult cu cât instanța nu a avut ocazia să evalueze credibilitatea martorului și să-i pună întrebări.

În continuare, s-a arătat că instanța de fond a reținut că nu există nicio probă că adevăratul beneficiar al sumei de 250.000 de euro este inculpatul. Or, martorul _____. a arătat că, cel mai probabil, aceste transferuri au fost efectuate de inculpat, declarație care chiar dacă conține un dubiu, ea trebuie coroborată cu faptul dobândirii mai multor bunuri de către inculpat prin intermediul martorului și al societății acestuia. Unele plăți au fost făcute la Asociația Luptătorilor Sportivi, despre care martorul a declarat că a fost înființată ca urmare a deciziei inculpatului _____.

Din această sumă au fost transferate unele sume pentru plata unor onorarii notariale, din contul SC ## SRL, însă, instanța de fond a reținut că întrucât există un dosar penal pe rol cu acest obiect, în care martorul _____ are calitatea de inculpat, fiind complice al inculpatului, credibilitatea martorului atunci când afirmă că a devenit proprietar al imobilului cumpărat doar cu numele (în realitate aparținând inculpatului _____) este diminuată.

Parchetul a arătat că în sine, constatarea instanței ar fi fost corectă, dacă era vorba despre o singură operațiune izolată, însă, în realitate, există mai multe probe care demonstrează, chiar și indirect, că astfel de tranzacții erau obișnuite.

Instanța de fond a reținut că nici plata către martorul _____, arhitectul șef din cadrul Primăriei sectorului 6 București, a sumei de 25.000 de euro, nu dovedește fapta reținută în sarcina inculpatului _____. Instanța și-a întemeiat concluzia pe declarațiile martorilor _____, Copilu _____, _____. Primii doi martori, reprezentanți ai societății MM Young, au declarat că nu cunosc nimic despre acest transfer, fapt susținut și de către martorul _____, care a arătat că a primit suma de 25 000 de euro într-un cont deschis la o bancă din Spania de la ## Tel Communications, prin intermediul societății MM Young, însă nu a avut cunoștință despre acest cont.

În opinia parchetului, martorul _____, cel care a emis autorizația de demolare, nu putea confirma implicarea sa în acest transfer, fiind pasibil de răspundere. Cu toate acestea, probatoriul este întărit de însăși împrejurarea primirii într-un cont deschis într-o altă țară, de către arhitectul șef al primăriei conduse de inculpat, a sumei de 25.000 euro, tocmai de la societatea prin intermediul căreia s-a primit mita de către inculpatul _____.

II. În ceea ce privește achitarea inculpatului _____ pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 6 și art. 7 lit. a din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen. (fapta din _____) și a inculpaților _____ și SC _____ SRL pentru dare de mită prevăzută de art. 255 alin. 1 C.pen. din 1969 cu referire la art. 6 și 7 alin. 2 din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen.

S-a arătat că instanța de fond a reținut că aspectele analizate au vizat procedura de achiziții publice desfășurate de Primăria sectorului 6 București, cu referire la parcările inteligente și cu prilejul căreia a avut loc o eventuală

pretindere ori promisiune cu privire la o sumă de bani ce urma să fie remisă inculpatului ##### de către inculpații ##### și SC ##### SRL, ca urmare a contractelor încheiate.

Parchetul a arătat că s-a probat în cauză faptul că inculpatul ##### avea o relație privilegiată cu SC ##### SRL, ceea ce reprezintă prin sine însăși o probă, alături de celelalte. Și de această dată, în opinia parchetului, instanța de fond a analizat separat mai multe componente ale acuzației, și nu activitatea infracțională în ansamblu.

Astfel, potrivit declarației martorului #####, inculpatul ##### i-a cerut acestuia să se întâlnească cu inculpatul ##### pentru a încheia anumite contracte. Este important de reținut, și aspectul că au fost dovedite mai multe încălcări ale procedurilor de achiziții publice, evidențiate și cu ocazia controlului efectuat de ANRMAR. Or, inculpatul avea atribuții semnificative în procedura atribuirii contractelor cât și a asigurărilor fondurilor necesare, astfel că încălcarea procedurii de achiziție publică este legată de conduita inculpatului. În situația din speță au avut loc proceduri de negociere fără publicarea unui anunț prealabil, în condițiile legii, împrejurare de natură a o favoriza pe SC ##### SRL și care reprezintă o probă în contextul infracțiunii de luare de mită.

În continuare, s-a arătat că, deși în mod corect instanța de fond a reținut că infracțiunile de luare și dare de mită pot fi comise în cazul unei achiziții publice derulate atât cu respectarea legii cât și cu încălcarea ei, nu a validat în niciun fel probele care atestă încălcarea legii, situație de natură a sprijini acuzația că pretinderea și primirea sumelor de bani s-a făcut în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu ale inculpatului.

S-a arătat că instanța de fond a concluzionat că acuzarea nu a putut demonstra dincolo de orice dubiu rezonabil, prin probe certe și complete că impunerea în acest circuit financiar a societății americane s-a făcut la dispoziția societății românești, în scopul de a găsi o modalitate pentru ca anumite sume de bani să ajungă în contul din Cipru.

Pentru a ajunge la această concluzie instanța a avut în vedere declarația martorului #####, reprezentantul SC ##### SRL și declarațiile martorilor ##### Yeong și Pang Tong Fong Raimond. Instanța a constatat că din declarația martorului ##### Yeong nu rezultă că interpunerea societății Smart Technical Solutions a fost impusă de SC ##### SRL și că acest martor confirmă cele susținute de martorul ##### care a arătat că societatea coreeană a impus intermediarul.

În opinia parchetului există o contradicție evidentă între declarația martorului ##### și martorul ##### Yeong sub aspectul părții care a introdus intermediarul Smart Technical Solutions. Chiar dacă martorul ##### Yeong nu a menționat în mod expres, din declarația acestuia rezultă că tranzacțiile cu intermediarul s-au efectuat de fapt tot cu #####, cu aceeași ocazie.

În ceea ce privește credibilitatea martorului #####, fondatorul SC ##### SRL, este de menționat faptul că acesta este implicat și în achiziția publică care face obiectul prezentei cauze, chiar dacă împotriva acestuia nu s-au formulat acuzații.

Martorul ##### Yeong a arătat că presupusele tranzacții cu Smart Technical Solutions s-au efectuat cu inculpada SC ##### SRL, declarația acestuia coroborându-se cu facturile emise de societatea coreeană către intermediar, unde, la rubrica persoană de contact a ##### Technical Solutions apare inculpatul #####. Totodată, inculpatul ##### este menționat și în facturile emise de Smart Technical Solutions către ##### SRL din datele de 26.09.2009, 27.10.2009, 23.10.2009, 13.01.2010, pentru aceleași mărfuri, dar cu valori mult majorate.

Prin urmare, pe lângă faptul că reprezentantul societății coreene a arătat clar că nu a existat un intermediar între societatea coreeană și cea românească, că Smart Technical Solutions nu a ajutat relația cu ##### și că a existat contractul cu această societate doar în ceea ce privește programul de operare al sistemului, din înscrisuri a rezultat că persoana de contact a acestei societăți era inculpatul #####. În plus, martorul ##### a declarat că inculpatul ##### i-a adus spre semnare contractul încheiat între Smart Technical Solutions și societatea Bertolf Investment Limited. De aici se desprinde concluzia că Smart Technical Solutions era reprezentată de inculpatul ##### iar declarația martorului ##### cu privire la impunerea intermediarului de către societatea coreeană nu corespunde realității.

S-a mai arătat și că instanța de fond a analizat primirea efectivă a sumelor de bani reprezentând luare de mită, însă, a reținut că nu s-a putut stabili cu precizie data înțelegerii dintre părți. Parchetul a arătat că, deși nu s-au stabilit toate momentele înlegerii infracționale, cu toate acestea, activitatea infracțională trebuie avută în vedere în mod integral, pe baza probelor privite în ansamblu.

După ce instanța a considerat dovedite plățile efectuate în sumă totală de 857.800 dolari, în contul societății Bertolf Investment Limited, controlată de martorul #####, în absența declarațiilor martorului

și a inculpatului #####, a concluzionat că inculpatul nu este autorul infracțiunii de luare de mită. Argumentele instanței au fost acelea că banii au fost primiți într-un cont al unei societăți controlate de martorul ##### iar cheltuielile efectuate de acest martor în Statele Unite ale Americii ar infirma ideea că banii aparțin în realitate inculpatului #####. În opinia parchetului sumele de bani primite în contul Bertolf Investment Limited aparțineau inculpatului #####. Favorizarea inculpatei SC ##### SRL de către Primăria sectorului 6 București, în procedura de achiziție publică, introducerea unui intermediar și a unor servicii fictive de către reprezentanții SC ##### SRL, pentru a genera o sumă de bani, sunt aspecte, care, în opinia parchetului au fost dovedite. Martorul ##### a declarat că inculpatul ##### a fost cel care i-a cerut să se întâlnească cu inculpatul #####, pentru a încheia anumite contracte, lucru pe care l-a și făcut, menționând și contractul încheiat cu Smart Technical Solutions. În declarația dată la 27 martie 2016 martorul a arătat că a deschis contul bancar în Cipru la solicitarea inculpatului ##### iar atunci când acesta din urmă i-a cerut să se întâlnească cu inculpatul #####, i-a spus să-i dea și datele contului din Cipru pentru un transfer de bani. În același timp, a arătat că inculpatul ##### i-a adus spre semnare contractul încheiat între ## ##### Technical Solutions și societatea Bertolf Investment Limited, pe care l-a semnat fără să îl citească, fiind o înțelegere a inculpatului #####.

În opinia parchetului, având în vedere declarația martorului, nu există nicio îndoială asupra beneficiarului real al sumelor încasate în contul Bertolf Investment Limited.

Pentru aceste considerente, a apreciat că surprinde faptul că instanța de fond nu a acordat valoare probatorie acestor elemente de fapt care sunt lipsite de echivoc, dând valoare probatorie împrejurării că martorul ##### a cheltuit o sumă impresionantă de bani-800 000 de dolari.

Lămurirea acestui aspect, în opinia parchetului, ține de înțelegerea mediului și stilului de viață pe care aceste persoane îl aveau, precum și a relațiilor dintre acestea. Martorul ##### a declarat că era implicat în toate activitățile familiei #####, ținea o evidență a cheltuielilor și apoi le prezenta situația acestora. A semnat mai multe documente privind dobândirea dreptului de proprietate asupra unor terenuri, și cu siguranță, că, martorul a figurat și ca vânzător al unora dintre terenuri, însă, în afară de semnarea actelor, martorul nu a avut niciun aport. În legătură cu suma de bani cheltuită de martor în Statele Unite, a arătat că deși nu a avut acordul soților #####, a considerat că această sumă de bani este o compensare a faptului că a trebuit să plece din țară, la solicitarea familiei #####, precum și pentru faptul că aceștia i-au luat un autoturism pe care martorul îl avea în țară.

Într-o altă declarație, martorul a arătat că în timp ce se afla în Statele Unite s-a întâlnit cu inculpatul ##### iar acesta l-a încurajat și i-a spus să mai aibă răbdare pentru că în scurt timp se va întoarce în România.

Toate aspectele relatate, s-a arătat de către parchet, au logică, având în vedere că martorul ##### a fost folosit pentru dobândirea de bunuri și bani o perioadă îndelungată. Relația celor doi rezultă și din decizia penală nr. ###A/22 mai 2015 a Curții de Apel București, prin care inculpatul ##### a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, constând în aceea că, în calitate de primar al sectorului 6 București, în cursul anului 2006, nu și-a îndeplinit ori și-a îndeplinit în mod defectuos atribuțiile pe parcursul procedurilor care au stat la baza emiterii mai multor titluri de proprietate, cauzând o pagubă de 58.230.034 euro, corelativ cu realizarea unor avantaje patrimoniale numiților #####, Schwartzberg #####, și #####.

Prin urmare, s-a susținut că o evaluare riguroasă a probelor, cu luarea în calcul a tuturor circumstanțelor și a particularităților acestei cauze, nu pune probleme în ceea ce privește stabilirea situației de fapt în concordanță cu susținerile procurorului din actul de acuzare, iar privirea probelor în ansamblul acestora este de natură să înlăture orice dubiu rezonabil.

Cu referire la neaudierea martorului ##### în fața instanței de fond, s-a arătat că instanța de fond a diminuat valoarea probatorie a declarațiilor acestui martor din cursul urmăririi penale, pentru că nu s-a prezentat în fața instanței de judecată. Or, se poate constata că în cauză s-au emis mandate de aducere de mai multe ori și de fiecare dată, niciunul dintre mandate nu a putut fi pus în executare pentru că înainte de termenele de judecată, martorul pleca într-o destinație necunoscută. Din procesele-verbale încheiate cu ocazia punerii în executare a mandatelor de aducere rezultă că martorul nu s-a prezentat în fața instanței de fond pentru a fi audiat în mod deliberat.

Ministerul Public a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței apelate și rejudecând, să se dispună condamnarea inculpatului ##### pentru infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art.

289 C.pen., cu aplicarea art. 6 și 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen. (fapta din #####), condamnarea inculpatului ##### pentru infracțiunea de dare de mită prevăzută de art. 289 C.pen. cu aplicarea art. 6 și art. 7 lit. a din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen. (fapta din #####), condamnarea inculpatului ##### și a inculpate SC ##### SRL pentru infracțiunea de dare de mită prevăzută de art. 255 alin. 1 C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 6 și 7 alin. 2 din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen.

În susținerea apelului declarat, Ministerul Public a solicitat administrarea de probe de către instanța de apel, în conformitate cu dispozițiile art. 421 pct. 2 lit. a) C.p.p. și art. 100 alin. 2 și 3 C.p.p., respectiv, audierea martorilor Ștefainschi #####, #####, #####, #####, #####, ##### și #####, probe ce au fost încuviințate prin încheierea din data de 10.12.2021.

Toți martorii mai sus menționați au fost audiați pe parcursul procedurii de apel. Inculpații nu au dat declarații în fața instanței de apel, exprimându-și poziția în acest sens, după ce li s-a adus la cunoștință acest drept de către instanța de apel.

În procedura apelului s-a solicitat de către inculpații ##### și SC ##### SRL schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina acestora prin actul de sesizare, din infracțiunile de dare de mită, prevăzute de art. 255 alin. 1 C.pen. anterior, cu aplicarea art. 6 și 7 alin. 2 din Legea 78/2000, în infracțiunile de dare de mită, prevăzute de art. 255 alin. 1 C.pen. anterior. În esență, cererea de schimbare a încadrării juridice a fost întemeiată pe împrejurarea că darea de mită nu a avut loc în raport cu un funcționar cu atribuții de control și nu a avut legătură cu exercitarea atribuțiilor de control ale funcționarului public.

Instanța de apel, prin încheierea din 15.11.2022 a schimbat încadrarea juridică a infracțiunii de dare de mită pentru care inculpații au fost trimiși în judecată, din infracțiunea prevăzută de art. 255 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 6 și alin. 7 alin. 2 C.pen., în infracțiunea prevăzută de art. 255 alin. 1 C.pen. În esență, Curtea a avut în vedere că infracțiunea de dare de mită imputată inculpaților nu este pusă, prin actul de acuzare, în raport cu atribuțiile de control ale inculpatului ##### și în concret, nu a fost săvârșită în timpul exercitării atribuțiilor de control de către inculpatul menționat.

Calitatea subiectului activ la infracțiunea de luare de mită (de care depinde agravarea infracțiunii de dare de mită, potrivit dispozițiilor vechiului Cod penal, în măsura în care s-ar aprecia că este lege penală mai favorabilă) nu poate fi privită independent de latura obiectivă a infracțiunii, deoarece, fapta este tipică numai atunci când pretinderea, primirea de bani sau alte foloase se realizează în scopul îndeplinirii, neîndeplinirii sau întârzierii îndeplinirii unui act care intră în atribuțiile de serviciu ale funcționarului. De aceea, faptei de luare de mită îi lipsește unul din elementele sale constitutive, dacă mituirea funcționarului nu are legătură cu exercitarea atribuțiilor concrete de serviciu.

În ceea ce privește aspectul dacă, dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea 78/2000, în varianta anterioară Legii nr. 187/2012, de punere în aplicare a noului Cod penal, care reglementează o formă agravată a infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 255 C.pen. 1969, se interpretează în sensul în care, este suficient ca funcționarul față de care se comite infracțiunea de dare de mită, să aibă atribuții de control (prin fișa postului sau prin lege) sau este necesar ca respectivul funcționar să se fi aflat în exercitarea acelor atribuții la momentul comiterii infracțiunii, Curtea a făcut trimitere la raționamentul avut în vedere de Înalta Curte de Casație și Justiție-completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, la pronunțarea Deciziei nr. #/2017, publicată în M.Of. nr. 135/22 februarie 2017.

Prin decizia sus amintită, în interpretarea unor dispoziții similare, respectiv a celor cuprinse în art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (forma în vigoare anterior anului 2014) cu referire la agravarea infracțiunii de luare de mită în cazul în care aceasta are ca subiect activ un funcționar cu atribuții privind constatarea și sancționarea contravențiilor, s-a stabilit că dispozițiile mai sus menționate se aplică doar în ipoteza în care infracțiunea de luare de mită este săvârșită de făptuitor în legătură cu atribuțiile de serviciu ale acestuia privind constatarea sau sancționarea contravențiilor.

S-a reținut că „în forma agravată, fapta de luare de mită este săvârșită în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle de serviciu sau cu scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, dar nu a oricăror îndatoriri, ci doar a acelor care se circumscriu competențelor subiectului activ, respectiv funcționarului cu atribuții de constatare sau sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor.

În ceea ce privește actul pentru a cărui îndeplinire, neîndeplinire, întârziere, se pretinde, se primește, se acceptă sau nu se resping bani sau alte foloase necuvenite - ca și condiție esențială pentru existența infracțiunii - trebuie să facă parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale funcționarului, adică să fie un act privitor la îndatoririle de serviciu ale acestuia sau un act contrar acestor îndatoriri.

Varianta agravată a infracțiunii de luare de mită este incidentă doar în ipoteza în care pretinderea, primirea, acceptarea ori nerespingerea promisiunii, respectiv darea de mită, se realizează în legătură directă cu atribuțiile persoanei care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau de judecare a infracțiunilor.

Aceste atribuții trebuie să derive din lege, fiind nesocotite de subiectul activ al infracțiunii, care a pretins, a primit ori a acceptat promisiunea de bani sau alte foloase, sau de subiectul pasiv adiacent.”

Anterior analizei pe fondul apelurilor declarate, a fost invocată de către inculpați prescripția răspunderii penale a acestora.

În același timp, urmare a invocării prescripției răspunderii penale de către inculpați, a fost formulată de către Ministerul Public o solicitare de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

I.Cererile referitoare la prescripția răspunderii penale a inculpaților.

Întrucât pe parcursul soluționării prezentei cauze, dispozițiile art. 155 C.pen.. care reglementează întreruperea termenelor de prescripție a răspunderii penale au fost declarate de două ori neconstituționale, cu consecința inexistenței pentru un interval de timp determinat a cazurilor întreruptive de prescripție și pe cale de consecință, a prescripției speciale, inculpații au formulat cereri prin care au solicitat să se constate intervenită această cauză de încetare a răspunderii penale și anume prescripția răspunderii penale.

Astfel, inculpatul ##### a solicitat să se constate impedimentul la exercitarea răspunderii penale prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. f) C.p.p. -prescripția răspunderii penale, solicitând în același timp continuarea procesului penal în conformitate cu dispozițiile art. 18 C.p.p. și art. 396 alin. 7 și 8 C.p.p.

Impedimentul prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. f) C.p.p. este un obstacol absolut în ceea ce privește exercitarea în continuare a acțiunii penale, ce trebuie analizat cu prioritate.

A arătat că în urma Deciziilor nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale a României, cadrul normativ ce reglementează materia prescripției a fost reconfigurat, mai întâi prin pronunțarea Deciziei nr. ###/2018 prin care dispozițiile art. 155 alin. 1 au fost declarate neconstituționale în ceea ce privește sintagma „prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză”, iar mai apoi, prin Decizia nr. ###/2022 prin care, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea art. 155 alin. 1 C.pen., în forma incompletă rămasă în vigoare după pronunțarea Deciziei nr. ###/2018, reținându-se că, în tăcerea legiuitorului, identificarea cazurilor de întrerupere a cursului prescripției penale a rămas o operațiune realizată de către organul judiciar, ajungându-se la o nouă situație lipsită de claritate și previzibilitate, ce a determinat aplicarea diferită la situații similare a dispozițiilor criticate.

Prin Decizia nr. ###/2022 Curtea a clarificat și natura Deciziei nr. ###/2018, arătând că aceasta a fost una extremă, sancționând unica soluție legislativă pe care art. 155 alin. 1 C.pen. o cuprindea, și în aceste condiții, în absența intervenției legiuitorului pe perioada cuprinsă între publicarea acestei decizii și intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, fondul activ al legislației nu a prevăzut niciun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.

S-a mai arătat că în considerentele Deciziei nr. ###/2018 s-a menționat că prescripția răspunderii penale este o instituție de drept material, consecința fiind aceea a înlăturării răspunderii penale la data împlinirii termenului de prescripție.

Ulterior publicării celei de-a doua decizii a Curții Constituționale a României, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. ##/25.10.2022 a tranșat definitiv această chestiune, subliniind că dispozițiile art. 155 alin. 1 C.pen. în forma anterioară Deciziei nr. ###/2018, constituie o normă de drept material, iar nu o normă de procedură penală. Instanța supremă a arătat în mod expres că nu este posibilă extinderea regulilor referitoare la aplicarea în timp a legii procesuale care reglementează condițiile de legalitate ale actului procedural care constituie cauza, la efectul de drept material al întreruperii cursului prescripției. Mai concret dacă s-ar admite că întreruperea cursului prescripției este reglementată de norme procesuale, întrucât cauza ei este un act de procedură, ar însemna să se confunde cauza în sine cu efectul principal constând în întreruperea cursului

prescripției penale.

În al doilea rând, s-a arătat că prin înlăturarea din fondul activ al dispozițiilor art. 155 alin. 1 C.pen., au devenit aplicabile dispozițiile art. 5 alin. 1 C.pen., care confînțesc regulile de aplicare a mecanismului legii penale mai favorabile.

S-a arătat că doctrina și practica au împărțit aceeași opinie, reținându-se că se va aplica în aceste situații tranzitorii principiul legii mai favorabile atât în ceea ce privește termenele de prescripție cât și actele întrerupătoare de prescripție. Concluzia se desprinde și din Decizia #/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție și Decizia Curții Constituționale a României nr. 1092/2012.

Principiul aplicării legii penale mai favorabile devine incident atunci când de la data actului de conduită și până la soluționarea definitivă a cauzei s-au succedat mai multe legi care modifică condițiile de incriminare, de tragere la răspundere penală sau de sancționare a faptei. În același timp, în sfera noțiunii de lege penală mai favorabilă sunt incluse și deciziile de neconstituționalitate, principiul aplicându-se și actelor normative sau prevederilor din acestea declarate neconstituționale.

Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat în Decizia nr. ###/2022 că normele referitoare la întreruperea prescripției sunt norme de drept material și sunt supuse din perspectiva aplicării lor în timp, principiului activității legii penale prevăzut de art. 3 C.pen., cu excepția dispozițiilor mai favorabile potrivit principiului mitior lex.

Având în vedere faptul că pe perioada cuprinsă între data publicării Deciziei CCR ##### și momentul intrării în vigoare a OUG nr. 71/2022 a intervenit o lege penală mai favorabilă prin prisma efectelor generate de declararea neconstituționalității art. 155 alin. 1 C.pen., prin înlăturarea din fondul activ al legislației al singurului text de lege care reglementa cazurile de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale, aceasta va produce efecte retroactive.

Prin urmare, termenele de prescripție au curs în mod neîntrerupt în cauză, încă de la momentul săvârșirii faptelor. Chiar dacă actele de procedură sunt guvernate de principiul tempus regit actum, aplicarea imediată a acestora vizează condițiile de validitate a actului în sine precum și efectele pe care le produc în plan procesual. Însă, ele nu vor putea produce efectul de drept substanțial al întreruperii prescripției răspunderii penale.

Cu referire la situația concretă a inculpatului #####, s-a arătat că, acesta este trimis în judecată pentru săvârșirea în concurs a două infracțiuni de luare de mită. Prima dintre acestea, prevăzută de art. 289 C.pen., cu aplicarea art. 6 și art. 7 lit. a din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen., constă în aceea, că, în perioada #####, în calitate de primar al sectorului 6 București, a pretins de la reprezentanții societății spaniole Gran Via suma de un milion de euro, în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu referitoare la emiterea unor autorizații de demolare, certificat de urbanism și autorizații de construcție pe un teren situat în #####, iar la data de 31.07.2007 a primit în baza acestei înțelegeri, suma de 250.000 de euro, prin intermediul SC ## SRL.

Cea de-a doua faptă, prevăzută de art. 289 C.pen., cu aplicarea art. 6 și art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, constă în aceea că în cursul anului 2009, în calitate de primar al sectorului 6 București, a cerut de la inculpatul ##### și inculpata SC ##### SRL București 15% din contravaloarea plăților efectuate în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu referitoare la atribuirea unor contracte de achiziție publică către societatea anterior menționată și pentru efectuarea plăților pentru produsele furnizate iar în perioada ##### a primit în baza acestei înțelegeri suma de 857 800 de euro prin intermediul societății Bertolf Investments Cipru. S-a arătat, în ceea ce privește momentul consumării infracțiunii, că acesta s-a realizat la momentul executării acțiunii de pretindere, infracțiunea de luare de mită fiind o infracțiune cu consumare anticipată, în acest sens fiind doctrina și practica judiciară. Realizarea ambelor modalități de comitere a faptei nu afectează caracterul unitar al infracțiunii, în acest sens fiind și jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție. Stabilirea momentului consumptiv prezintă importanță din perspectiva curgerii termenului prescripției răspunderii penale, în cazul de față termenul curgând de la momentul realizării acțiunii de pretindere.

Având în vedere limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea prevăzută de art. 289 alin. 1 C.pen., majorate cu o treime ca urmare a aplicării art. 7 lit. a din Legea 78/2000, rezultă un termen de prescripție a răspunderii penale de 10 ani, conform art. 154 alin. 1 lit. c C.pen., termen care a început să curgă de la momentul realizării primei variante alternative de comitere a infracțiunii, aceea a pretinderii.

Astfel, în ceea ce privește prima infracțiune de luare de mită, în relația cu Gran Via 2006 SL, s-a arătat că în rechizitoriu pretinderea este plasată în perioada ##### iar primirea la data de 31.07.2007. În absența indicării unui moment al pretinderii precum și în absența administrării unor probe care să contribuie la individualizarea acestui moment, s-a arătat că termenul de prescripție trebuie să fie calculat începând cu

momentul incipient al realizării pretinderii, identificat în rechizitoriu ca fiind anul 2006, aceasta cu atât mai mult cu cât este vorba despre o infracțiune simplă, cu consumare anticipată. În acest sens, concluzia este întărită de faptul că în chiar rechizitoriul întocmit se arată că la data de 14.09.2006 a fost încheiat între Gran Via 2006 SL Spania și SC ##### SRL un contract fictiv ca justificare pentru sumele de bani încasate. Pe calea raționamentului logic se poate conchide că înțelegerea a avut loc anterior încheierii contractului fictiv, din 14.09.2006.

Prin urmare, în cazul acestei infracțiuni, termenul de prescripție a început să curgă anterior datei de 14.09.2006. În raport cu dezlegările date prin Deciziile nr. 297/2018, nr. 358/2022 ale CCR și față de interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție -Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 67/2022, în prezenta cauză, termenul general de prescripție pentru această infracțiune se consideră împlinit în anul 2016. Luând în calcul momentul realizării pretinsei pretinderi, ca modalitate de realizare a elementului material, anterior datei de 14.09.2006, rezultă că termenul general de prescripție de 10 ani s-a împlinit înainte de momentul emiterii ordonanței de începere a urmăririi penale în rem, la data de 13.12.2016.

Chiar și în ipoteza în care s-ar accepta că momentul consumptiv a avut loc la data pretinsei primiri a ultimei sume de bani, cu titlu de mită-31.07.2007, prescripția răspunderii penale a devenit incidentă la data de 31.07.2017.

În ceea ce privește infracțiunea de luare de mită pretins săvârșită în relația cu SC ##### SRL București, în rechizitoriu s-a arătat că în cursul anului 2009, a pretins de la ##### și SC ##### SRL un procent de 15% din valoarea plăților efectuate în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu iar în perioada ##### a primit în baza acestei înțelegeri suma de 857.800 de euro prin intermediul societății Bertolf Investments Cipru. S-a arătat că momentul pretinderii nu este clar individualizat temporal, însă este plasat de către parchet la nivelul anului 2009. Prin urmare, raportat la momentul presupusei pretinderi, termenul de prescripție generală a pedepsei s-ar fi împlinit în orice caz la 31.12.2019.

Chiar și în condițiile în care s-ar lua în considerare ca dată a consumării infracțiunii momentul primirii ultimei sume de bani, 14.12.2010, prescripția răspunderii penale a devenit incidentă la 13.12.2020 sau la 13.02.2021 dacă se adaugă și perioada de suspendare a cauzei din timpul stării de urgență.

SC ##### SRL a solicitat, de asemenea, să se constate intervenirea prescripției răspunderii penale.

S-a arătat, în primul rând, că prin încheierea din 15.11.2022, instanța de apel a dispus admiterea cererilor formulate de inculpații SC ##### SRL și ##### și a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de dare de mită pentru care aceștia au fost trimiși în judecată, din infracțiunea prevăzută de art. 255 alin. (1) C.p. 1969, cu aplicarea art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, în infracțiunea prevăzută de art. 255 alin. (1) C.p. 1969.

În al doilea rând s-a arătat că, având în vedere actuala configurație a încadrării juridice în privința infracțiunii reținute în sarcina inculpatei SC ##### SRL, trebuie precizat că legea penală mai favorabilă din perspectiva art. 5 C.p. este Codul penal 1969. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 255 alin. (1) C.p. 1969: promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în modurile și scopurile arătate în art. 254, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. În continuare, potrivit dispozițiilor art. 122 alin. (1) lit. d) C.p. 1969, termenul general de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea de dare de mită este de 5 ani.

S-a arătat că infracțiunea de dare de mită, în modalitatea reținută în cuprinsul rechizitoriului, îmbracă forma infracțiunii unice, cu consumare anticipată, presupus a fi fost săvârșită în două modalități alternative: promisiunea și darea.

Prin urmare, presupusa infracțiune de dare de mită reținută în sarcina SC ##### SRL s-ar fi consumat în momentul realizării promisiunii, respectiv ” în cursul anului 2009, în intervalul ianuarie -iulie, la o dată care nu a putut fi stabilită cu certitudine”. În condițiile în care există o descriere deficitară din perspectiva identificării riguroase a momentului la care ar fi avut loc presupusa înțelegere infracțională (promisiunea), apărarea s-a raportat la data de 22.01.2009 sau la data de 01.07.2009, ca moment al consumării infracțiunii de dare de mită.

Prin raportare la cele expuse anterior, termenul general de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit la data de 22.01.2014, sau, după caz, cel mai târziu la data de 01.07.2014, în ceea ce o privește pe inculpata SC ##### SRL. Față de lipsa efectuării unor acte întreruptive (în înțelesul art. 123 C.p. 1969), în interiorul termenului de prescripție prevăzut de dispozițiile art. 122 alin. (1) lit. d) C.p. 1969, nu se impune dezvoltarea unei discuții cu privire la incidența în cauză a instituției prescripției speciale.

Inculpatul ##### a solicitat să se constate că termenul general de prescripție stabilit în conformitate cu dispozițiile vechiului Cod penal, aplicabil în cauză, respectiv termenul de 5 ani este împlinit.

Momentul de început al acestui termen ar trebui să fie cel în care s-a realizat varianta alternativă a pretinderii sumelor de bani, respectiv luna ianuarie 2009, iar nu momentul decembrie 2010, când acuzarea a apreciat că s-ar fi epuizat cea de-a doua variantă alternativă a elementului material al infracțiunii de dare de mită. Ministerul Public, în ceea ce privește prescripția răspunderii penale a inculpaților a arătat următoarele:

În legătură cu prescripția răspunderii penale referitoare la infracțiunile de luare de mită reținute în sarcina inculpatului #####-#####

Conform reglementării anterioare datei de 01.02.2014, având în vedere datele comiterii a celor două infracțiuni de luare de mită reținute în sarcina inculpatului #####-#####, pedepsite cu închisoarea de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, se poate conchide:

- cu privire la prima infracțiune de luare de mită (comisă la data de 31.07.2007), termenul general de prescripție a răspunderii penale, de 10 ani, s-ar fi împlinit (în lipsa actelor întreruptive de prescripție) la data de 30.07.2017, iar termenul special de prescripție a răspunderii penale, de 15 ani, s-ar împlini la data de 07.02.2023;

- cu privire la a doua infracțiune de luare de mită (comisă la data de 14.12.2010), termenul general de prescripție a răspunderii penale, de 10 ani, s-ar fi împlinit (în lipsa actelor întreruptive de prescripție) la data de 11.02.2021, iar termenul special de prescripție a răspunderii penale, de 15 ani, s-ar împlini la data de 20.06.2026. Conform reglementării ulterioare datei de 01.02.2014, având în vedere datele comiterii a celor două infracțiuni de luare de mită reținute în sarcina inculpatului #####-#####, pedepsite cu închisoarea de la 4 ani la 13 ani și 4 luni și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta, se poate conchide:

- cu privire la prima infracțiune de luare de mită (comisă la data de 31.07.2007), termenul general de prescripție a răspunderii penale, de 10 ani, s-ar fi împlinit (în lipsa actelor întreruptive de prescripție) la data de 30.07.2017, iar termenul special de prescripție a răspunderii penale, de 20 ani, s-ar împlini la data de 07.02.2028;

- cu privire la a doua infracțiune de luare de mită (comisă la data de 14.12.2010), termenul general de prescripție a răspunderii penale, de 10 ani, s-ar fi împlinit (în lipsa actelor întreruptive de prescripție) la data de 11.02.2021, iar termenul special de prescripție a răspunderii penale, de 20 ani, s-ar împlini la data de 20.06.2031. În continuare, s-a arătat că aplicarea Deciziilor CCR nr. 297/2018 și nr. 358/2022 și a Deciziei ÎCCJ nr. 67/2022 ar încălca dreptul Uniunii Europene, care obligă instanțele naționale să lase neaplicate normele de drept național în materie de întrerupere a cursului termenului de prescripție a răspunderii penale, astfel cum au fost sancționate de instanța de contencios constituțional și interpretate de instanța supremă, fără a se aduce, deopotrivă, atingere principiului legalității infracțiunilor și pedepselor, prevăzut de art. 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Preeminența dreptului Uniunii, consacrată pentru prima dată prin Hotărârea Curții din data de 15 iulie 1964 – Flaminio ##### împotriva E.N.E.L., impune ca în cazul în care apare un conflict între un aspect al dreptului UE și un aspect al dreptului unui stat membru al UE (al dreptului național), va prevala dreptul UE. Obiectul prezentei cauze, respectiv judecarea unor infracțiuni de corupție, intră sub incidența art. 325 alin. (1) Tratatul de funcționare a Uniunii Europene și a Deciziei #####CE a Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției, toate aceste acte ale Uniunii fiind aplicabile României, în temeiul art. 2 din Tratatul de aderare și a art. 2 din Actul de aderare, începând cu 1 ianuarie 2007.

Dispozițiile art. 325 alin. (1) TFUE, Decizia ##### și art. 49 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, se opun reglementării naționale în materie de prescripție a răspunderii penale, rezultate în urma Deciziilor nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale a României și a Deciziei nr. ###/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care, sub pretextul stabilirii și aplicării unor standarde naționale de protecție a drepturilor fundamentale (precum dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare), s-au înlăturat din legislație, cu caracter retroactiv, cazurile de întrerupere a prescripției răspunderii penale, și, de asemenea, prin care, sub justificarea aplicării principiului mitior lex instituției întreruperii prescripției răspunderii penale și a principiului legalității incriminării și pedepsei, a fost anulat efectul întreruptiv de prescripție al actelor de procedură valabil îndeplinite anterior Deciziei CCR nr. 297/2018, întrucât aplicarea obligatorie a acestor decizii este de natură să conducă, în mod sistematic și iminent, la o impunitate de jure a faptelor de corupție de genul celor de care este acuzat inculpatul #####-#####, împiedicând eficiența luptei împotriva

faptelor de corupție în general, obiectiv pe care România s-a obligat să îl atingă, împiedicând astfel aplicarea unor sancțiuni efective și disuasive într-un număr considerabil de cazuri de corupție.

De asemenea, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în cauza Euro Box Promotion, chiar prin răspunsul formulat la întrebarea nr. 2, a arătat că normele europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări sau unei practici naționale în măsura în care aplicarea acestei reglementări sau a acestei practici naționale este de natură să creeze un risc sistemic de impunitate a faptelor ce constituie infracțiuni grave de fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii sau de corupție în general. Obligația de a se asigura că astfel de infracțiuni fac obiectul unor sancțiuni penale care au un caracter efectiv și disuasiv nu scutește instanța de trimitere de verificarea respectării necesare a drepturilor fundamentale garantate la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, fără ca această instanță să poată aplica un standard național de protecție a drepturilor fundamentale care să implice un asemenea risc sistemic de impunitate.

S-a apreciat că supremația, unitatea și caracterul efectiv al dreptului Uniunii, astfel cum a fost consacrat de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, ar fi compromise prin aplicarea pretinselor standarde naționale, așa-zis superioare, de protecție a drepturilor fundamentale. Or, una dintre constatările CJUE realizate în cauza C-42/17 M.A.S., M.B., în Hotărârea pronunțată de Marea Cameră la data de 5 decembrie 2017, par. 47, este aceea că „autoritățile și instanțele naționale sunt libere să aplice standarde naționale de protecție a drepturilor fundamentale, cu condiția ca această aplicare să nu compromită nivelul de protecție prevăzut de cartă, astfel cum a fost interpretată de Curte, și nici supremația, unitatea și caracterul efectiv al dreptului Uniunii.

Situația-premisă din prezenta cauză, generată de Deciziile CCR și Decizia ÎCCJ, anterior menționate, este diferită de cea avută în vedere de către CJUE în cauza „Taricco I”, în care erau în discuție „condiții de incriminare mai severe decât cele în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii” care ar fi putut conduce la aplicarea unor sancțiuni pe care, după toate probabilitățile, persoanele acuzate le-ar fi evitat (par. 60-61).

Cauzele Taricco I și Taricco II sunt amintite și în considerentele Deciziei nr. ###/2022 a ÎCCJ, cu scopul de a justifica aplicabilitatea lipsei cazurilor de întrerupere a prescripției răspunderii penale, ca și lege penală mai favorabilă, însă din coroborarea respectivelor hotărâri, rezultă că CJUE a explicat că instanțele naționale pot să aplice dispozițiile dreptului intern care permit constatarea intervenirii prescripției răspunderii penale dacă aduc atingere principiului legalității infracțiunilor și pedepselor, pe care tot Curtea de Justiție îl definește, făcând referire la art. 49 din Cartă, ca fiind interdicția sancționării unui comportament care nu este interzis de o normă națională adoptată înainte de săvârșirea infracțiunii imputate, ori interdicția agravării regimului răspunderii penale ulterior săvârșirii infracțiunii imputate. Or, prin lăsarea neaplicată a legislației naționale în privința legii penale mai favorabile în materie de întrerupere a prescripției răspunderii penale nu se aduce atingere principiului legalității incriminării și pedepsei în sensul reținut de CJUE; prin urmare, jurisdicțiile naționale (CCR și ÎCCJ) nu pot da, în mod valabil, un înțeles mai larg principiului legalității incriminării și pedepsei decât cel explicat de CJUE în baza art. 49 din Cartă, pentru a furniza o justificare unor hotărâri de încetare a procesului penal, cu încălcarea dreptului Uniunii Europene care impune măsuri de sancționare efective și disuasive ale faptelor de corupție și nu numai. Așadar, nu este posibil ca fiecare stat membru UE să interpreteze diferit, după bunul plac, conținutul principiului legalității incriminării și pedepsei, în dreptul intern, pentru a se putea exonera de obligația de lăsa neaplicate dispoziții ori practici naționale contrare dreptului Uniunii Europene. În caz contrar, s-ar pierde supremația, unitatea și caracterul efectiv al dreptului Uniunii.

Pentru aceste motive, s-a apreciat că trebuie dată eficiență actelor întreruptive de prescripție a răspunderii penale, valabil efectuate la momentul îndeplinirii lor, în privința faptelor de luare de mită reținute în sarcina inculpatului #####-#####-, căruia îi va fi aplicabil termenul special de prescripție a răspunderii penale, care, așa cum am arătat, nu este împlinit în privința celor 2 infracțiuni de luare de mită.

În legătură cu prescripția răspunderii penale referitoare la infracțiunea de dare de mită reținută în sarcina inculpaților ##### și ##### S.R.L.

Având în vedere data comiterii infracțiunii de dare de mită (14.12.2010) reținute în sarcina inculpaților ##### și societatea ##### S.R.L., se poate conchide că termenul general de prescripție a răspunderii penale, de 5 ani, s-ar fi împlinit (în lipsa actelor întreruptive de prescripție) la data de 13.12.2015, iar termenul special de prescripție a răspunderii penale, de 7 ani și 6 luni, s-ar fi împlinit la data de 13.06.2018.

Astfel, în privința inculpaților ##### și societatea ##### S.R.L., este incident cazul de împiedicare a exercitării acțiunii penale, prev. de art. 16 alin. (1) lit. f) teza a II-a C.proc.pen., respectiv prescripția răspunderii penale, fiind împlinit termenul general de prescripție a răspunderii penale, strict prin raportare la faptul că primul act întreruptiv de prescripție (respectiv ordonanța de efectuare în continuare a urmăririi penale din 06.07.2017) a intervenit după împlinirea, la data de 13.12.2015, a termenului general de

prescripție a răspunderii penale, de 5 ani, astfel cum a fost redus ca urmare a operării schimbării de încadrare juridică.

II. Cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea pronunțării, cu titlu preliminar, în temeiul art. 267 TFUE, asupra interpretării dispozițiilor art. 325 alin. (1) TFUE, ale Deciziei #####CE și ale art. 49 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene

S-a arătat că urmare a Deciziei nr. ###/2022 a Curții Constituționale a României și a Deciziei nr. ###/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin înlăturarea termenului special de prescripție a răspunderii penale pentru perioada ##### (prin Decizia C.C.R. nr. 358/2022), pe de altă parte, a aplicării retroactive a normelor legale privind întreruperea cursului termenelor de prescripție a răspunderii penale (prin Decizia ÎCCJ nr. 67/2022), s-a creat un risc sistemic și iminent de impunitate, la nivel național, a persoanelor care au săvârșit infracțiuni îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, de evaziune fiscală, de corupție și asimilate acestora, de spălare a banilor, precum și a tuturor persoanelor care au comis orice tip de infracțiune (cu excepția celor imprescriptibile) ce au fost săvârșite anterior datei de 30.05.2022, în privința cărora nu s-au pronunțat hotărâri definitive.

S-a arătat că activitățile referitoare la descoperirea și investigarea infracțiunilor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, a infracțiunilor de evaziune fiscală, de corupție și asimilate acestora (precum cele din prezenta cauză), a infracțiunilor de spălare a banilor, implică anchete complexe și greoaie, mai ales datorită faptului că organele judiciare sunt sesizate după mulți ani de la data săvârșirii unor asemenea fapte penale, dar și a caracterului complex, elaborat și insidios al activităților infracționale.

Durata procedurilor în fața instanțelor de judecată din România este de așa natură, în acest tip de cauze, încât impunitatea de fapt ar putea constitui în România nu un caz excepțional, ci regula, în acest sens fiind exprimată opinia de către Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin decizia penală nr. Decizia penală nr. ## din 7 aprilie 2022, pronunțată de ÎCCJ – Completul de 5 judecători – în dosarul nr. #####/1/2018. Pe de altă parte, înlăturarea termenului special de prescripție nu reprezintă voința legiuitorului ordinar sau delegat (de altfel, legiuitorul delegat a acționat imediat după pronunțarea deciziei C.C.R. și anterior publicării ei), ci ar fi o consecință directă a deciziilor instanței de contencios constituțional, autoritate situată în afara sistemului judiciar, ai cărei membri sunt numiți de actori eminamente politici (2/3 din membri de puterea legislativă și 1/3 de către președintele republicii).

În acest sens, s-a făcut trimitere la cele statuate deja de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza Euro Box Promotion și alții (C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 și C-840/19), în care s-a arătat că articolul 2 și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și Decizia ##### trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări sau unei practici naționale potrivit căreia deciziile Curții Constituționale naționale sunt obligatorii pentru instanțele de drept comun, cu condiția ca dreptul național să garanteze independența curții constituționale menționate în special față de puterile legislativă și executivă, astfel cum este impusă de aceste dispoziții.

Legătura cauzei cu dreptul Uniunii Europene este dată de obiectul acesteia, respectiv săvârșirea de infracțiuni de corupție la cel mai înalt nivel, pe care România s-a obligat să le combată prin tratatele la care a devenit parte odată cu aderarea la Uniunea Europeană.

În acest sens, în cauza Euro Box Promotion și alții (C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 și C-840/19), Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că dispozițiile art. 325 alin. (1) TFUE impun statelor membre să combată fraudă și orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii prin măsuri disuasive și efective. În ceea ce privește România, obligația de combatere a corupției care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, așa cum rezultă din articolul 325 alineatul (1) TFUE, este completată de angajamentele specifice pe care și le-a asumat la încheierea negocierilor de aderare la 14 decembrie 2004. În conformitate cu punctul I (4) din anexa IX la Actul de aderare, România s-a angajat printre altele să „acelereze considerabil lupta împotriva corupției, în special împotriva corupției de nivel înalt, prin asigurarea unei aplicări riguroase a legislației anticorupție”. Acest angajament specific a fost concretizat ulterior prin adoptarea Deciziei #####/928, prin care au fost stabilite obiective de referință în vederea remedierii deficiențelor constatate de Comisie înainte de aderarea României la Uniune, în special în domeniul luptei împotriva corupției, în anexa la această decizie, în care sunt expuse respectivele obiective de referință, prevăzându-se la punctul 3, obiectivul continuării unor cercetări profesionale și imparțiale cu privire la acuzațiile de corupție de nivel înalt și, la punctul 4, obiectivul adoptării unor măsuri suplimentare de prevenire și combatere a corupției, în special în

cadrul administrației locale. România are obligația de a se abține să pună în aplicare orice măsură care ar risca să compromită atingerea acestor obiective.

De asemenea, rezultă, pe de o parte, din prevederile articolului 325 alineatul (1) TFUE, care impun combaterea fraudei și a oricărei alte activități ilegale care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, și, pe de altă parte, din cele ale Deciziei #####/928, care impun prevenirea și combaterea corupției în general, că România trebuie să prevadă aplicarea unor sancțiuni efective și disuasive în cazul unor astfel de infracțiuni (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 iunie 2018, Kolev și alții, C 612/15, EU:C:2018:392, punctul 53).

României îi revine sarcina de a se asigura că normele sale de drept penal și de procedură penală permit o sancționare efectivă a infracțiunilor de fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii și de corupție în general. Astfel, deși sancțiunile prevăzute și procedurile penale instituite pentru combaterea acestor infracțiuni intră în competența acestui stat membru, respectiva competență este limitată nu numai de principiile proporționalității și echivalenței, ci și de principiul efectivității, care impune ca sancțiunile respective să aibă un caracter efectiv și disuasiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 mai 2018, Scialdone, C 574/15, EU:C:2018:295, punctul 29, precum și Hotărârea din 17 ianuarie 2019, Dzivev și alții, C 310/16, EU:C:2019:30, punctele 29 și 30).

Cu referire la necesitatea interpretării dreptului Uniunii Europene, aceasta rezultă din existența unei reale sau aparente inconciliabilități între legislația Uniunii Europene în privința respectării principiului obligativității sancționării efective și disuasive a faptelor de corupție, ca obiectiv de referință pe care România s-a obligat să îl atingă – art. 325 alin. (1) TFUE și Decizia #####CE, a principiului legalității infracțiunilor și pedepselor – art. 49 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și a principiului supremației/preeminenței dreptului Uniunii, cu legislația națională în materie de prescripție a răspunderii penale, astfel cum aceasta a fost amendată prin Deciziile CCR nr. 297/2018 și nr. 358/2022 și interpretată prin Decizia ÎCCJ nr. 67/2022, întrucât acestea din urmă ar putea împiedica eficiența luptei împotriva corupției și în special a corupției la nivel înalt, care decurge din obiectivele de referință prezentate în anexa la Decizia ##### coroborate cu angajamentele specifice ale României, obiective pe care România este obligată să le atingă.

În ceea ce privește supremația dreptului Uniunii europene, s-a arătat că în Hotărârea din 15 iulie 1964 pronunțată în cauza Flaminio ##### împotriva E.N.E.L., Curtea a stabilit principiul supremației dreptului comunitar, înțeles în sensul în care consacră prevalența acestui drept asupra dreptului statelor membre. În această privință, Curtea a constatat că instituirea prin Tratatul CEE a unei ordini juridice proprii, acceptată de statele membre pe bază de reciprocitate, are drept corolar imposibilitatea statelor menționate de a face să prevaleze, împotriva acestei ordini juridice, o măsură unilaterală ulterioară sau de a opune dreptului născut din Tratatul CEE norme de drept național, indiferent de natura acestora, altfel existând riscul ca acest drept să își piardă caracterul comunitar și ca fundamentul juridic al Comunității înseși să fie pus în discuție.

Or, în acest context faptic și normativ, este evident că se impune a cunoaște dacă efectivă aplicare coroborată a Deciziilor CCR nr. 297/2018 și nr. 358/2022 și a Deciziei ÎCCJ nr. 67/2022 (a căror aplicare este obligatorie pentru instanțele naționale) ar încălca dreptul Uniunii Europene și dacă acest drept al Uniunii obligă/permite instanțelor naționale să lase neaplicate normele de drept național în materie de întrerupere a cursului termenului de prescripție a răspunderii penale, astfel cum au fost sancționate de instanța de contencios constituțional și interpretate de instanța supremă, fără a se aduce, deopotrivă, atingere principiului legalității infracțiunilor și pedepselor, prevăzut de art. 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Aplicarea reglementărilor naționale în materie de întrerupere a prescripției, în forma conturată în urma Deciziilor CCR nr. 297/2018 și nr. 358/2022 și a Deciziei ÎCCJ nr. 67/2022, în cauzele privind judecarea infracțiunilor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene și a celor de corupție, ar conduce la pronunțarea unor soluții de încetare a procesului penal în foarte multe dintre aceste cauze (precum în prezenta cauză), aplicare de natură să creeze un risc sistemic de impunitate a faptelor ce constituie infracțiuni grave de fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii sau de corupție în general, contrar articolului 325 alin. (1) TFUE coroborat cu Decizia #####CE.

Față de cele mai sus arătate, au fost precizate întrebările pe care instanța de apel urmează să le adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Întrebarea preliminară nr. 1

Art. 325 alin. (1) TFUE, Decizia ##### și art. 49 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că supremația, unitatea și caracterul efectiv al dreptului Uniunii se opun unor reglementări sau practici naționale în materie de prescripție a răspunderii penale, rezultate în urma unor decizii ale instanței de contencios constituțional și ale instanței supreme naționale, precum Deciziile nr.

297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale a României și Decizia nr. ###/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, ce au caracter obligatoriu pentru instanțele naționale, prin care, sub pretextul stabilirii și aplicării unor standarde naționale de protecție a drepturilor fundamentale (precum dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare), s-au înlăturat din legislație, cu caracter retroactiv, cazurile de întrerupere a prescripției răspunderii penale, și, de asemenea, prin care, sub justificarea aplicării principiului mitior lex instituției întreruperii prescripției răspunderii penale și a principiului legalității incriminării și pedepsei, a fost anulat efectul întreruptiv de prescripție al actelor de procedură valabil îndeplinite anterior Deciziei CCR nr. 297/2018, în măsura în care aplicarea obligatorie a acestor decizii este de natură să conducă, în mod sistematic și iminent, la o impunitate de jure a faptelor penale în toate cauzele pendinte în care s-a împlinit termenul general de prescripție, precum și la un risc sistemic și iminent de impunitate a faptelor penale în cauzele pendinte în care nu s-a împlinit încă termenul general de prescripție, inclusiv în cazurile vizând infracțiuni de corupție în general, împiedicând astfel aplicarea unor sancțiuni efective și disuasive într-un număr considerabil de cazuri de corupție?

Relevanța și importanța acestei întrebări preliminare este dată de una dintre constatările Curții de Justiție a Uniunii Europene realizate în cauza C-42/17 M.A.S., M.B., în Hotărârea pronunțată de Marea Cameră la data de 5 decembrie 2017, par. 47: „În această privință, autoritățile și instanțele naționale sunt libere să aplice standarde naționale de protecție a drepturilor fundamentale, cu condiția ca această aplicare să nu compromită nivelul de protecție prevăzut de cartă, astfel cum a fost interpretată de Curte, și nici supremația, unitatea și caracterul efectiv al dreptului Uniunii (Hotărârea din 26 februarie 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, punctul 29 și jurisprudența citată).”.

Întrebarea preliminară nr. 2

Art. 325 alin. (1) TFUE, Decizia ##### și art. 49 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și principiul supremației dreptului Uniunii, trebuie interpretate în sensul că permit/impun instanțelor naționale lăsarea neaplicată a unei reglementări naționale constând în inexistența temporară a cazurilor de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale (reglementare rezultată în urma Deciziilor nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale a României) și căreia i s-a conferit o aplicare retroactivă prin Decizia nr. ###/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, fapt ce a condus la lipsirea de efectul întreruptiv de prescripție a actelor de procedură valabil îndeplinite anterior Deciziei CCR nr. 297/2018, în măsura în care aplicarea acestei reglementări este de natură să conducă, în mod sistematic și iminent, la o impunitate de jure a faptelor penale în toate cauzele pendinte în care s-a împlinit termenul general de prescripție, precum și la un risc sistemic și iminent de impunitate a faptelor penale în cauzele pendinte în care nu s-a împlinit încă termenul general de prescripție, inclusiv în cazurile vizând infracțiuni de corupție în general, împiedicând astfel aplicarea unor sancțiuni efective și disuasive într-un număr considerabil de cazuri de corupție?

Întrebarea preliminară nr. 3

Art. 49 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (referitoare la principiul legalității infracțiunilor și pedepselor) trebuie interpretat, pe de o parte, în sensul că se referă și la normele referitoare la condițiile de tragere la răspundere penală, precum cele privind prescripția răspunderii penale, iar, pe de altă parte, în sensul că impun aplicarea retroactivă a acestor norme (care nu prevăd „o pedeapsă mai ușoară”, în sensul art. 49 alin. (1) teza finală din Cartă), în cazul în care ar fi mai favorabile persoanei acuzate?

Întrebarea preliminară nr. 4

Art. 49 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că posibilitatea/obligatia instanțelor naționale, în cadrul unei proceduri penale având ca obiect infracțiuni de corupție, de a lăsa neaplicate dispoziții interne în materie de prescripție care intră sub incidența dreptului material național și care împiedică aplicarea unor sancțiuni penale efective și disuasive într-un număr considerabil de cazuri de corupție, prin aceea că au înlăturat, în mod retroactiv, efectul întreruptiv de prescripție al actelor de procedură valabil efectuate, precum și posibilitatea întreruperii pe viitor a cursului termenului de prescripție, determină o încălcare a principiului legalității infracțiunilor și pedepselor, ca urmare a neaplicării retroactive a unei atare legislații care prevede, astfel, condiții de tragere la răspundere penală mai favorabile decât cele în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii?

S-a arătat că ultimele două întrebări preliminare sunt pertinente, concludente și utile soluționării prezentei cauze întrucât se grefează pe o situație-premisă diferită de cea avută în vedere de către CJUE în cauza „Tarico I”, în care erau în discuție „condiții de incriminare mai severe decât cele în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii” care ar fi putut conduce la aplicarea unor sancțiuni pe care, după toate probabilitățile, persoanele acuzate le-ar fi evitat (par. 60-61).

Examinând cu prioritate cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea o apreciază ca fiind neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 267 TFUE:

(1) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la:

(a) interpretarea tratatelor;

(b) validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii;

(2) În cazul în care o asemenea chestiune se invocă în fața unei instanțe dintr-un stat membru, această instanță poate, în cazul în care apreciază că o decizie în această privință îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre, să ceară Curții să se pronunțe cu privire la această chestiune.

(3) În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe naționale ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, această instanță este obligată să sesizeze Curtea.

(4) În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe judecătorești naționale privind o persoană supusă unei măsuri privative de libertate, Curtea hotărăște în cel mai scurt termen. Potrivit art. 2 alin. (2) și alin. (3) teza a II-a din Legea nr. 340 din 11 noiembrie 2009 privind formularea de către România a unei declarații în baza prevederilor art. 35 paragraful (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană, instanța de apel este obligată să solicite Curții de Justiție a Uniunii Europene de a se pronunța cu titlu preliminar pentru interpretarea dreptului Uniunii, caz în care suspendarea cauzei este obligatorie.

Înainte de a examina necesitatea și utilitatea pentru cauză a întrebărilor preliminare propuse, se apreciază ca fiind necesară o scurtă prezentare a competenței Uniunii Europene în materia dreptului penal.

Fără a avea competența de a edicta direct norme propriu-zise de drept penal sau de procedură penală, prin intermediul principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare, precum și prin competența de adoptare unor norme minime în materie de incriminări și sancțiuni, dar și în materie procesual-penală, Uniunea Europeană impune statelor membre, pe calea unei proceduri legislative democratice, o politică penală supranațională. În acest context, Uniunea Europeană se supune principiilor fundamentale ale dreptului penal, izvorâte din valorile demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și respectării drepturilor omului, în conformitate cu prevederile art. 2 TUE.

Dimensiunea penală a spațiului de justiție al Uniunii se înscrie în competența partajată a acesteia cu statele membre, esențială fiind din acest punct de vedere respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității. Acestea răspund necesității respectării identității statelor membre dintr-o perspectivă de antropologie juridică și a celei de a lua decizii cât mai aproape de cetățean. Posibilitatea adoptării unor norme minime în materia definirii infracțiunilor și a sancțiunilor este redusă la unele infracțiuni deosebit de grave și cu potențial important transfrontalier, așa-numitele „eurocrime”, precum și la situația în care normele minime sunt indispensabile asigurării caracterului efectiv al unei politici a Uniunii, în cazul căreia s-a încercat, deja, apropierea legislațiilor. Primele două alineate ale articolului 83 TFUE prevăd situațiile în care Uniunea poate stabili norme minime cu privire la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor. Astfel, pot fi adoptate măsuri în temeiul art. 83 alin. (1) paragraful 2 TFUE cu privire la o listă de zece categorii de infracțiuni grave, așa numitele eurocrime, enumerate expres: terorismul; traficul de persoane și exploatarea sexuală a femeilor și a copiilor; traficul ilicit de droguri; traficul ilicit de arme; spălarea banilor; corupția; contrafacerea mijloacelor de plată; criminalitatea informatică și criminalitatea organizată. Dispozițiile art. 83 alin. (1) paragraf 1 TFUE stabilesc că normele minime cu privire la conținutul infracțiunilor și pedepsele aplicabile acestora se pot adopta „în domenii ale criminalității de o gravitate deosebită de dimensiune transfrontalieră ce rezultă din natura sau din impactul acestor infracțiuni ori din nevoia de a le combate pornind de la o bază comună”.

Ultima teză a art. 83 alin (1) paragraf (1) TFUE arată însă că se pot stabili norme minime privind conținutul și pedepsele infracțiunilor nu doar având în vedere gravitatea și caracterul transnațional al acestora raportat la momentul săvârșirii faptelor sau la momentul producerii rezultatului periculos, ci și având în vedere „nevoia de a le combate pornind de la o bază comună”. Aceasta presupune nevoia de a înțelege aceste infracțiuni în același fel la nivelul Uniunii; a avea o reprezentare unică despre valorile sociale afectate, constituind obiectul juridic al infracțiunilor, precum și o viziune #####, conducând la consecința stabilirii unor limite ale pedepselor prevăzute de legea penală proporționale cu gravitatea lor. Elementul cel mai important, însă, din perspectiva conceptului de „combatere pornind de la o bază comună”, îl reprezintă perspectiva cooperării judiciare în materie penală.

Dispozițiile art. 83 alin (1) paragraf 2 din Tratat pot determina stabilirea unor norme minime, în materia conținutului și sancțiunilor aplicabile pentru săvârșirea euroinfracțiunilor, însă, revine Parlamentului European și Consiliului, competența ca prin procedura legislativă ordinară, să hotărască prin directive, ceea ce înseamnă,

implicit, stabilirea obiectivelor ce trebuie atinse, fără însă a obliga statele membre la anumite mijloace sau forme de realizare a acestora. Văzând conceptul de „norme minime”, folosit de Tratat, combinat cu alegerea directivei ca act juridic al Uniunii în vederea stabilirii acestor norme minime, rezultă că statele membre pot oricând să dezvolte standarde mai înalte în privința conținutului „euroinfracțiunilor” și al sancțiunilor aplicabile acestora. În prezenta cauză se solicită interpretarea prevederilor art. 325 alin. (1) TFUE, a Deciziei nr. #####/928 și a art. 49 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, susținându-se legătura cu prezenta cauză în sensul celor mai sus menționate.

În ceea ce privește interpretarea art. 325 din TFUE, Curtea notează aspectul că, pe lângă faptul că acest articol a fost interpretat de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene în jurisprudența sa, cu referire la prescripția răspunderii penale pentru infracțiunile îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, reține în plus, că interpretarea nu este necesară în cauză, infracțiunile imputate inculpaților neavând legătură cu interesele financiare ale Uniunii Europene.

Interesele financiare ale Uniunii Europene se referă la interesele legitime ale acesteia privind execuția în deplină legalitate a bugetului său, atât din perspectiva dreptului Uniunii Europene, cât și din perspectiva dreptului intern al fiecărui stat membru, având în vedere că legalitatea constituirii și încasării veniturilor, precum și a alocării și cheltuirii fondurilor este determinată, în mare parte, de ordinile juridice ale statelor membre.

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene înseamnă prevenirea și combaterea fraudelor care au potențial de a aduce prejudicii materiale Uniunii, în cadrul activității de executare a bugetului acesteia. În acest sens, în cadrul Părții a șasea, titlul II TFUE, „Dispoziții financiare”, art. 310, referitor la bugetul Uniunii Europene, prevede în alineatul (6) că: „Uniunea și statele membre, în conformitate cu articolul 325, combat fraudă și orice activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii”.

Din formularea art. 310 alin. (6) TFUE, rezultă că în materia combaterii fraudei și a altor activități ilegale care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, există o competență partajată a UE cu statele membre. Ca urmare a Tratatului de la Lisabona, TFUE a consacrat, în art. 325 intitulat „Combaterea fraudei”, principiile fundamentale ale acțiunii UE și a statelor membre în materia luptei împotriva faptelor ilicite ce cauzează sau pot cauza prejudicii Uniunii. Aceste principii sunt: combaterea efectivă și echivalentă a fraudelor și principiul cooperării loiale. Cristalizarea lor în timp s-a produs pornind de la jurisprudența CJUE, începând cu hotărârea pronunțată în așa-numita „Cauză a porumbului grecesc”.

Partajarea competențelor între Uniunea Europeană și statele membre în materia combaterii fraudelor ce cauzează prejudicii Uniunii rezultă fără putință de tăgadă din împrejurarea că la 5 iulie 2017, a fost adoptată Directiva (UE) ##### a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal. Termenul de transpunere a Directivei pentru toate statele membre (cu excepția Danemarcei și a Regatului Unit) a fost 6 iulie 2019, dată de la care Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995, împreună cu cele trei protocoale adiționale ale acesteia, a fost înlocuită prin amintita Directivă.

Directiva (UE) ##### privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal („Directiva PIF”) are ca temei juridic art. 83 alin. (2) TFUE, ce semnifică competența Uniunii numai în ceea ce privește adoptarea unor norme minime comune în materia definirii infracțiunilor și pedepselor, cu păstrarea diversității sistemelor naționale în privința mijloacelor și a formei de transpunere, cu respectarea caracteristicilor juridice și penale ale acestora.

În România, Directiva ##### a fost transpusă prin intermediul Legii 283/2020, prin care au fost operate o serie de modificări la Legea 78/2000.

Cât privește directivele, pe calea acestora nu se poate realiza nici măcar o incriminare indirectă de către Uniune, iar răspunderea penală a unei persoane nu se poate antrena niciodată în temeiul unei directive de armonizare a dreptului penal. În cazul în care un stat membru nu transpune în termen o directivă de acest tip, o transpune incomplet sau greșit, nu operează regula generală a efectului direct al directivei, însă respectivul stat membru poate deveni subiect al acțiunii în constatarea încălcării unei obligații din Tratat, în condițiile art. 258-262 TFUE.

De altfel, din întreaga jurisprudență a CJUE se desprinde principiul potrivit căruia directivele (adoptate în orice domeniu al dreptului Uniunii) nu pot crea obligații, prin ele însele, în sarcina particularilor și nici nu pot fi invocate direct împotriva acestora (așa-numitul efect direct vertical invers sau efect direct vertical descendent) (CJUE, Hotărârea din 26 februarie 1986, Marshall, 152/84, EU:C:1986:84, punctul 48; Hotărârea din 14 iulie 1994, Faccini Dori, C-91/92, EU:C:1994:292, punctul 20).

Prin urmare, Curtea constată, pe lângă aspectul că în cauză nu este aplicabil cu efect direct art. 325 din TFUE,

inculpații nefiind acuzați de infracțiuni care ar aduce atingere fondurilor UE, reține în plus, faptul că dispozițiile art. 325 din TFUE au stat la baza adoptării Directivei nr. 2017/1371, directivă care este transpusă în legislația română, aceasta din urmă fiind cea aplicabilă în aceste condiții.

Așa fiind, în opinia Curții, nu se impune formularea unor trimiteri preliminare la Curtea de Justiție a Uniunii Europene în vederea interpretării dispozițiilor art. 325 din TFUE.

În ceea ce privește întrebările care vizează interpretarea Deciziei ##### a Comisiei Europene și a art. 49 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene

În susținerea necesității trimiterii preliminare privind decizia menționată mai sus, au fost aduse drept argumente, cele statuate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza Euro Box Promotion și alții (C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 și C-840/19), în hotărârea pronunțată reținându-se că, pe lângă obligația de combatere a corupției care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, așa cum rezultă din articolul 325 alineatul (1) TFUE, România și-a asumat și angajamente specifice la încheierea negocierilor de aderare la 14 decembrie 2004. În conformitate cu punctul I (4) din anexa IX la Actul de aderare, s-a angajat printre altele să accelereze considerabil lupta împotriva corupției, în special împotriva corupției de nivel înalt, prin asigurarea unei aplicări riguroase a legislației anticorupție. Acest angajament specific a fost concretizat ulterior prin adoptarea Deciziei #####/928, prin care au fost stabilite obiective de referință în vederea remedierii deficiențelor constatate de Comisie înainte de aderarea României la Uniune, în special în domeniul luptei împotriva corupției. Astfel, anexa la această decizie, în care sunt expuse respectivele obiective de referință, prevede la punctul 3 obiectivul „continuării unor cercetări profesionale și imparțiale cu privire la acuzațiile de corupție de nivel înalt”, și, la punctul 4, obiectivul „adoptării unor măsuri suplimentare de prevenire și combatere a corupției, în special în cadrul administrației locale”.

S-a arătat că obiectivele de referință pe care România s-a angajat astfel să le atingă au caracter obligatoriu, în sensul că acesta este supus obligației specifice de a atinge obiectivele respective și de a lua măsurile adecvate în vederea realizării lor în cel mai scurt timp. De asemenea, statul membru are obligația de a se abține să pună în aplicare orice măsură care ar risca să compromită atingerea aceluiași obiective. Or, obligația de a lupta în mod efectiv împotriva corupției și în special a corupției la nivel înalt, care decurge din obiectivele de referință prezentate în anexa la Decizia ##### coroborate cu angajamentele specifice ale României, nu se limitează doar la cazurile de corupție care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii.

De asemenea, rezultă din prevederile Deciziei #####/928, care impun prevenirea și combaterea corupției în general, că România trebuie să prevadă aplicarea unor sancțiuni efective și disuasive în cazul unor astfel de infracțiuni (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 iunie 2018, Kolev și alții, C 612/15, EU:C:2018:392, punctul 53). În această privință, deși statul membru menționat dispune de libertatea de alegere a sancțiunilor aplicabile, care pot lua forma unor sancțiuni administrative, a unor sancțiuni penale sau a unei combinații a celor două, el este totuși obligat, în conformitate cu articolul 325 alineatul (1) TFUE, să se asigure că infracțiunile de fraudă gravă și de corupție gravă care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii sunt pasibile de sancțiuni penale care au un caracter efectiv și disuasiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 iunie 2018, Kolev și alții, C 612/15, EU:C:2018:392, punctul 54 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 17 ianuarie 2019, Dzivev și alții, C 310/16, EU:C:2019:30, punctul 27). În plus, în ceea ce privește infracțiunile de corupție în general, obligația de a prevedea sancțiuni penale care au caracter efectiv și disuasiv decurge, pentru România, din Decizia #####/928. României îi revine sarcina de a asigura că normele sale de drept penal și de procedură penală permit o sancționare efectivă a infracțiunilor de fraudă care aduc atingere intereselor financiare ale UE și de corupție în general. Astfel, deși sancțiunile prevăzute și procedurile penale instituite pentru combaterea acestor infracțiuni intră în competența acestui stat membru, respectiva competență este limitată nu numai de principiile proporționalității și echivalenței, ci și de principiul efectivității, care impune ca sancțiunile respective să aibă un caracter efectiv și disuasiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 mai 2018, Scialdone, C 574/15, EU:C:2018:295, punctul 29, precum și Hotărârea din 17 ianuarie 2019, Dzivev și alții, C 310/16, EU:C:2019:30, punctele 29 și 30). Această cerință de efectivitate se extinde în mod necesar atât la urmărirea și la sancționarea infracțiunilor de fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii și de corupție în general, cât și la punerea în aplicare a pedepselor dispuse, întrucât, în lipsa unei executări efective a sancțiunilor, ele nu ar putea avea caracter efectiv și disuasiv.

În acest context, s-a arătat că îi incumbă în primul rând legiuitorului național sarcina de a lua măsurile necesare. Acestuia îi revine obligația, dacă este cazul, să își modifice reglementarea și să garanteze că regimul procedural aplicabil urmăririi și sancționării infracțiunilor de fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii,

precum și a infracțiunilor de corupție în general nu este conceput așa încât să prezinte, pentru rațiuni inerente acestuia, un risc sistemic de impunitate a faptelor care constituie asemenea infracțiuni, asigurând în același timp protecția drepturilor fundamentale ale persoanelor acuzate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 iunie 2018, Kolev și alții, C 612/15, EU:C:2018:392, punctul 65, precum și Hotărârea din 17 ianuarie 2019, Dzivev și alții, C 310/16, EU:C:2019:30, punctul 31).

Totodată, s-a arătat că instanțelor naționale le revine sarcina de a da efect deplin obligațiilor care decurg din articolul 325 alineatul (1) TFUE, precum și din Decizia ##### și de a lăsa neaplicate dispoziții interne care, în cadrul unei proceduri care privește infracțiuni grave de fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii sau infracțiuni de corupție în general, împiedică aplicarea unor sancțiuni efective și disuasive pentru a combate astfel de infracțiuni (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 decembrie 2017, M. A. S. și M. B., C 42/17, EU:C:2017:936, punctul 39 și jurisprudența citată, Hotărârea din 17 ianuarie 2019, Dzivev și alții, C 310/16, EU:C:2019:30, punctul 32, precum și Hotărârea din 18 mai 2021, Asociația „Forumul Judecătorilor din România” și alții, C 83/19, C 127/19, C 195/19, C 291/19, C 355/19 și C 397/19, EU:C:2021:393, punctele 249 și 251).”

Curtea, fără a relua conținutul întrebărilor preliminare, sintetizându-le, reține că acestea vizează interpretarea Deciziei nr. #####/928, în sensul în care aceasta s-ar opune unor reglementări și practici naționale în materie de prescripție și care, având ca rațiune protejarea unor drepturi fundamentale, înlătură din legislație, cu efect retroactiv, cazurile de întrerupere a prescripției răspunderii penale, cu justificarea aplicării principiului mitior lex, instituției întreruperii prescripției răspunderii penale; interpretarea deciziei mai sus menționate dar și a art. 49 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în sensul în care supremația și caracterul efectiv al dreptului UE impun instanțelor naționale lăsarea neaplicată a normelor și practicilor naționale care înlătură cu efect retroactiv din legislație cazurile de întrerupere a prescripției răspunderii penale, cu consecința împiedicării aplicării unor sancțiuni efective și disuasive într-un număr mare de cazuri; interpretarea art. 49 alin. (2) din Cartă referitor la principiul legalității și pedepselor, în sensul în care acesta ar include și aplicarea retroactivă a normelor mai favorabile privind prescripția; interpretarea aceluiași articol din Cartă în sensul în care lăsarea neaplicată a normelor mai favorabile privind întreruperea prescripției, cu efect retroactiv, ar însemna o încălcare a principiului legalității incriminării și a pedepselor.

Curtea reține că asupra modalității de interpretare a Deciziei nr. #####/928 și a art. 49 alin. (1) din Cartă, Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a mai pronunțat, așa cum chiar Ministerul Public a arătat în expunerea de motive a cererii formulate, ca urmare a unor întrebări similare, cele din cauza de față fiind doar nuanțate și făcând trimitere la aplicarea retroactivă a deciziilor și reglementărilor mai favorabile privind prescripția.

De pildă, în Hotărârea pronunțată la 18 mai 2021, în cauzele reunite C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-355/19, C-397/19, CJUE a reținut că art. 2 și 49 TUE trebuie interpretate în sensul că Decizia nr. #####/928 intră, în ceea ce privește natura sa juridică, conținutul și efectele în timp, în domeniul de aplicare al Tratatului de aderare; că această decizie este obligatorie pentru România în toate elementele sale, atâta timp cât nu a fost abrogată; că, obiectivele de referință care figurează în anexa la această decizie urmăresc să asigure respectarea de către acest stat membru a valorii statului de drept prevăzute de art. 2 din TUE și au caracter obligatoriu, în sensul că acesta din urmă este ținut să ia măsurile adecvate pentru atingerea acestor obiective, ținând seama, în mod corespunzător, în temeiul cooperării loiale prevăzut la art. 4 alin. 3 din TUE de rapoartele întocmite de Comisie pe baza Deciziei #####/928, în special de recomandările formulate în rapoartele menționate.

În Hotărârea pronunțată în cauzele conexe C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 și C-840/19, CJUE a reținut că dreptul Uniunii se opune aplicării unei jurisprudențe a Curții Constituționale care conduce la anularea hotărârilor pronunțate de completuri de judecată nelegal compuse, în măsura în care aceasta, coroborată cu dispozițiile naționale în materie de prescripție, creează un risc sistemic de impunitate a faptelor care constituie infracțiuni grave de fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii sau de corupție. Curtea a arătat că îi incumbă în primul rând legiuitorului național sarcina de a lua măsurile necesare pentru a garanta că regimul procedural aplicabil infracțiunilor menționate nu prezintă un risc sistemic de impunitate. Cât privește instanțele naționale, acestea trebuie să lase neaplicate dispozițiile interne care împiedică aplicarea unor sancțiuni efective și disuasive.

În speță, aplicarea jurisprudenței Curții Constituționale în discuție are drept consecință că respectivele cauze de fraudă și de corupție trebuie să fie rejudecate, dacă este cazul, de mai multe ori, în primă instanță și/sau în apel. Având în vedere complexitatea și durata sa, o astfel de rejudecare are în mod inevitabil ca efect prelungirea duratei procedurilor penale aferente. Or, pe lângă faptul că România s-a angajat să reducă durata procedurii pentru cauzele de corupție, Curtea amintește că, ținând seama de obligațiile specifice care îi incumbă României

în temeiul Deciziei #####/928, reglementarea și practica națională în această materie nu pot avea drept consecință prelungirea duratei anchetelor privind infracțiunile de corupție sau slăbirea în orice alt mod a luptei împotriva corupției. Pe de altă parte, ținând seama de normele naționale de prescripție, rejudecarea cauzelor în discuție ar putea conduce la prescrierea infracțiunilor și ar putea împiedica sancționarea, în mod efectiv și disuasiv, a persoanelor care ocupă cele mai importante poziții în statul român și care au fost condamnate pentru săvârșirea în exercitarea funcțiilor lor a unor fapte de fraudă gravă și/sau de corupție gravă. Prin urmare, riscul de impunitate ar deveni sistemic pentru această categorie de persoane și ar repune în discuție obiectivul combaterii corupției la nivel înalt.

În sfârșit, Curtea amintește că obligația de a se asigura că astfel de infracțiuni fac obiectul unor sancțiuni penale care au caracter efectiv și disuasiv nu scutește instanța de trimitere de verificarea respectării necesare a drepturilor fundamentale garantate la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, fără ca această instanță să poată aplica un standard național de protecție a drepturilor fundamentale care să implice un asemenea risc sistemic de impunitate.

În cauza Ivo Tarico și alții, nr. C-105/14 (Tarico I), CJUE a reținut că o reglementare națională în domeniul prescripției răspunderii penale, precum cea prevăzută de dispozițiile naționale (italiene) în cauză, care prevedea, la data faptelor din litigiul principal, că actul de întrerupere care intervenea în cadrul proceselor penale privind fraude grave în materie de TVA are ca efect prelungirea termenului de prescripție cu doar o pătrime din durata sa inițială poate aduce atingere obligațiilor impuse statelor membre prin articolul 325 alineatele (1) și (2) TFUE în ipoteza în care această reglementare națională ar împiedica aplicarea unor sancțiuni efective și disuasive într-un număr considerabil de cazuri de fraudă gravă aducând atingere intereselor financiare ale Uniunii sau ar prevedea termene de prescripție mai lungi pentru cazurile de fraudă aducând atingere intereselor financiare ale statului membru vizat decât pentru cazurile de fraudă aducând atingere intereselor financiare ale Uniunii, aspect a cărui verificare este de competența instanței naționale. Revine instanței naționale sarcina de a asigura efectul deplin al articolului 325 alineatele (1) și (2) TFUE, lăsând, dacă este necesar, neaplicate dispozițiile de drept național care ar avea ca efect împiedicarea statului membru vizat să respecte obligațiile care îi sunt impuse prin articolul 325 alineatele (1) și (2) TFUE.

În cauza C-42/17 (Tarico II), privind interpretarea art. 325 alin. (1) și alin. (2) TFUE, astfel cum a fost interpretat prin hotărârea din data de 8 septembrie 2015 privind cauza C-105/14, în raport cu întrebările adresate de către Curtea Constituțională a Italiei: (1) dacă art. 325 alin. (1) și alin. (2) TFUE impune neaplicarea de către instanța națională a prevederilor privind prescripția tragerii la răspundere penală chiar dacă este încălcată ordinea juridică din statul membru, având în vedere că prescripția în Italia este o instituție de drept material și (2) dacă astfel nu s-ar încălca principiul legalității și exigențele acestuia (accesibilitatea și previzibilitatea), precum și ordinea constituțională italiană, având în vedere incompatibilitatea hotărârii cu principiile constituționale și cu drepturile inalienabile ale persoanei, CJUE a reiterat soluția propusă prin hotărârea din data de 8 septembrie 2015, în cauza privindu-i pe Ivo Taricco și alții, potrivit căreia se vor lăsa neaplicate dispozițiile din dreptul național, instituind însă, de data aceasta o excepție în ipoteza cazului în care neaplicarea determină încălcarea principiului legalității infracțiunilor și pedepselor datorită lipsei preciziei legii aplicabile sau în ipoteza aplicării retroactive a legii care impune condiții de incriminare mai severe decât cele în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii.

În raport cu statuările CJUE referitoare la riscul de impunitate cauzat de prescripție și la principiile legalității incriminării și a pedepsei, Curtea notează următoarele:

La nivelul dreptului Uniunii, principiul legalității incriminării și a pedepsei este stabilit prin art. 49 alin. (1) și (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Conținutul textelor amintite este asemănător cu cel al art. 7 Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale. Concomitent, principiul legalității este un corolar al statului de drept, valoare a Uniunii Europene enunțată în art. 2 TFUE.

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se aplică doar instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, iar statelor membre, doar atunci când pun în aplicare dreptul Uniunii. Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (având aceeași valoare juridică cu cea a Tratatelor), Convenția Europeană ale cărei garanții constituie principii generale ale dreptului Uniunii și drepturile fundamentale, așa cum rezultă din tradițiile constituționale comune ale statelor membre sunt standardele aplicabile dimensiunii penale a spațiului de justiție al Uniunii.

Convenția se aplică statelor membre întotdeauna. În acest context, în care autoritățile judiciare naționale pun în aplicare dreptul penal și cel procesual penal național, chiar și atunci când acesta respectă normele minime stabilite prin actele juridice adoptate în temeiul art. 82, 83 TFUE și, implicit prevederile Cartei, acestea trebuie

să respecte, de asemenea, prevederile Convenției europene. În acest context, Carta a reglementat, în art. 52 alin. (3), impactul celor două instrumente juridice asupra conținutului concret al drepturilor individului, în sensul că, în situația în care standardul de protecție al Cartei este mai redus în comparație cu cel al Convenției, se aplică standardul Convenției; concomitent, această dispoziție nu împiedică dreptul Uniunii să confere o protecție mai largă. În plus, art. 53 din Cartă prevede că nicio dispoziție a Cartei nu poate restrânge conținutul drepturilor omului și al libertăților fundamentale garantate de dreptul Uniunii sau convenții de drept internațional, în special de CEDOLF sau de Constituțiile statelor membre.

Principiul legalității nu se rezumă doar la principiul legalității incriminărilor și al pedepselor, ci și la principiul certitudinii și previzibilității juridice, la caracterul neretroactiv al legii penale și retroactivitatea legii penale mai favorabile, precum și la interzicerea legii penale prin analogie.

Principiul neretroactivității și cel al legii penale mai favorabile (lex praevia, lex mitior) ca o componentă a principiului legalității infracțiunii și a pedepsei, sunt consacrate de prevederile art. 49 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și de cele ale art. 7 alin. (1) din Convenția Europeană. Deși art. 7 din CEDO nu se referă în mod expres la principiul mitior lex, testul Curții Europene pentru verificarea compatibilității unei soluții judiciare cu principiul neretroactivității și cel al legii penale mai favorabile îl regăsim în hotărârea din cauza Coëme împotriva Belgiei. Totodată, Curtea Europeană a considerat în jurisprudența sa că această dispoziție nu garantează doar principiul neretroactivității legilor penale mai severe, ci și, implicit, principiul retroactivității legii penale mai favorabile. Acest principiu se transpune prin regula conform căreia, în cazul în care legea penală în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii este diferită de legile penale ulterioare adoptate înainte de pronunțarea hotărârii definitive, instanța trebuie să aplice legea ale cărei dispoziții sunt mai favorabile inculpatului. (CtEDO, Cauza Scoppola împotriva Italiei (nr. 2) (MC), paragrafele 103-109, Cauza ##### împotriva României, paragraful 26.).

În același timp și CJUE a abordat problema legii penale mai favorabile în cauza Berlusconi și alții (CJUE, Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 3 mai 2005 în cauzele conexate C-387/02, C-391/02 și C-403/02), cauză în care pe parcursul judecării cauzei au fost reduse termenele de prescripție a răspunderii penale și a operat și o recalificare a faptelor din infracțiuni în contravenții.

Ca urmare a întrebărilor preliminare adresate de instanța de judecată, care se refereau la noile sancțiuni prevăzute pentru infracțiunile în discuție și la caracterul efectiv, proporțional și disuasiv al acestora în raport cu directivele succesive referitoare la societățile comerciale, CJUE a constatat că mitior lex aparține tradițiilor constituționale comune ale statelor membre”. Concomitent, „acest principiu face parte din principiile generale ale dreptului comunitar, pe care judecătorul național trebuie să le respecte atunci când aplică dreptul național adoptat pentru punerea în aplicare a dreptului comunitar și, în special, a directivelor privind dreptul societăților”.

În raport cu considerentele de mai sus, Curtea reține: pe de o parte, interpretarea constantă a CJUE în ceea ce privește Decizia ##### a Comisiei Europene, în sensul că aceasta este obligatorie pentru România în toate elementele sale și că impune statului român obligația combaterii corupției prin aplicarea unor sancțiuni efective și disuasive, iar instanțelor, obligația de a lăsa neaplicate dispoziții interne care împiedică aplicarea unor sancțiuni efective și disuasive pentru a combate astfel de infracțiuni, interpretare care nu necesită revenirea cu alte întrebări suplimentare; pe de altă parte, faptul că, principiul legalității infracțiunii și al pedepsei, pe care instanțele naționale sunt obligate să îl respecte, include și aplicarea principiului mitior lex, cu referire la aplicarea retroactivă a legii penale mai favorabile, dispozițiile art. 49 alin. 2 din Cartă având același conținut cu cele ale art. 7 din Convenția Europeană.

Ca urmare, Curtea apreciază că nu se justifică adresarea niciuneia dintre întrebările formulate și va respinge solicitarea formulată în acest sens.

PRESCRIPTIA RĂSPUNDERII PENALE

În prealabil, Curtea reține că potrivit art. 155 alin. 1 C.pen., în vigoare până la data de 29 mai 2022, cursul termenului de prescripție al răspunderii penale se întrerupea prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză.

Prin Decizia nr. ####/2018 a Curții Constituționale a României s-a constatat neconstituționalitatea soluției legislative circumscrise sintagmei „oricărui act de procedură în cauză” întrucât aceasta are în vedere și acte care nu sunt comunicate suspectului și inculpatului, nepermițându-i să cunoască aspectul întreruperii cursului prescripției și al începerii unui nou termen de prescripție a răspunderii penale.

Decizia nr. ####/2018 a Curții Constituționale a avut natura unei decizii simple întrucât a fost sancționată unica soluție legislativă existentă, aspect statuat prin Decizia nr. ####/2022 a Curții Constituționale a României.

De la data publicării Deciziei nr. ##### ## iunie 2018, fondul activ al legislației nu a conținut niciun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, rămânând neafectate termenele de prescripție generală reglementate de art. 154 C.pen., situație confirmată prin Decizia CCR nr. 358/2022.

Ulterior Deciziei nr. ###/2018, textul art. 155 alin. 1 C.pen. a avut conținutul „cursul termenului de prescripție al răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea...”.

Prin Decizia nr. ###/2022 s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 155 alin. 1 C.pen., reținându-se că norma legală nu este susceptibilă de o aplicare clară și previzibilă, în absența intervenției legiuitorului.

Prin OUG nr. 71/2022 publicată la 30 mai 2022, au fost modificate dispozițiile art. 155 alin.1 C.pen., prevăzându-se „Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură care, potrivit legii, trebuie comunicat suspectului sau inculpatului.”

În ceea ce privește natura normelor care reglementează prescripția răspunderii penale, atât Curtea Constituțională a României cât și Înalta Curte de Casație și Justiție au reținut natura de drept penal a acestor norme. Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr. ##### a reținut că instituția prescripției răspunderii penale este inclusă în domeniul de aplicare al legii penale mai favorabile prevăzute de art. 15 alin. 2 din Constituție, reținând că prescripția aparține dreptului penal material, și nu dreptului procesual penal, fiind o cauză care înlătură răspunderea penală. Și prin Decizia nr. ###/2018 CCR a reținut că răspunderea penală este guvernată, alături de principiul legalității incriminării și pedepsei, și de principiul prescriptibilității potrivit căruia dreptul statului de a trage la răspundere penală persoanele care comit fapte penale se stinge dacă nu este exercitat într-un anumit termen, reiterând concluzia că prescripția aparține dreptului penal material.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a analizat și natura întreruperii cursului prescripției răspunderii penale, reținând că și aceasta are efect de drept material, modificând regimul răspunderii penale, prin prelungirea intervalului de timp în care statul poate trage la răspundere penală persoanele care săvârșesc infracțiuni.

Prin urmare, regula tempus regit actum este aplicabilă doar actelor de procedură (cauza) întreruptive de prescripție iar nu efectului constând în întreruperea cursului prescripției, care este supus principiului mitior lex. Regula legii penale mai favorabile este recunoscută în jurisprudența CtEDO ca fiind una dintre garanțiile care însoțesc interdicția retroactivității legii penale mai severe.

În dreptul intern, principiul legii penale mai favorabile are un rang constituțional, fiind prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituția României, republicată. Totodată, aplicarea legii penale mai favorabile este prevăzută și de art. 5 din Codul penal, respectiv de art. 6 din Codul penal.

Potrivit art. 5 alin. (1) și (2) din Codul penal, principiul legii penale mai favorabile este aplicabil actelor normative, prevederilor acestora care au fost declarate neconstituționale, precum și ordonanțelor de urgență aprobate de Parlament cu modificări sau completări ori respinse, dacă în timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziții penale mai favorabile. În mod simetric, dacă o normă favorabilă declarată neconstituțională poate ultraactiva, la rândul său o normă care devine mai favorabilă în urma unei decizii de constatare a neconstituționalității ei (integral sau parțial) va putea retroactiva în baza principiului legii penale mai favorabile.

Referitor la efectele deciziilor Curții Constituționale, într-o jurisprudență constantă s-a arătat că acestea pot avea aptitudinea de a reconfigura conținutul unei norme de incriminare ori chiar de a produce efecte echivalente cu o lege de dezincriminare, în ambele cazuri dispozițiile constatate ca neconstituționale fiind eliminate din fondul activ al legislației. Or, prin eliminarea unei dispoziții sau a unei părți dintr-o dispoziție legală ca efect al deciziei de constatare a neconstituționalității ei, lipsa reglementării în materia respectivă sau norma parțială rămasă în vigoare poate intra în domeniul de aplicare a legii penale mai favorabile.

În ceea ce îl privește pe inculpatul #####, Curtea va analiza prescripția răspunderii penale a inculpatului, separat, pentru fiecare infracțiune de luare de mită, în parte.

În ceea ce privește prima infracțiune de luare de mită, prevăzută de art. 289 C.pen., cu aplicarea art. 6 și art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, s-a reținut în actul de inculpare că aceasta constă în aceea că în perioada ##### # ####, #####, în calitate de primar al sectorului 6 București, a pretins suma de un milion de euro, iar la data de 31.07.2007 a primit suma de 250.000 euro de la societatea spaniolă Gran Via 2006 SL, în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu referitoare la emiterea unor autorizații de demolare, certificat de urbanism și autorizații de construire. Transferul sumei de bani în patrimoniul fostului primar a fost realizat prin intermediul S.C. ## ### S.R.L., societate administrată de #####, persoană interpusă de #####.

Se constată astfel că prima infracțiune de luare de mită este pretins săvârșită sub forma a două (pretinderea și primirea) dintre cele trei modalități alternative ale elementului material al infracțiunii de luare de mită (a treia

fiind acceptarea), având ca obiect sume de bani care nu se cuveneau în mod legal făptuitorului.

Infracțiunea de luare de mită se consumă în momentul pretinderii, primirii sau acceptării promisiunii de bani sau alte foloase care nu i se cuvin. Infracțiunea este una cu consumare anticipată deoarece infracțiunea se consumă nu numai odată cu primirea de bani sau alte foloase, ci și prin acțiuni care reprezintă în fapt forme ale tentativei față de primire (pretindere ori acceptare a promisiunii) dar pe care legiuitorul le-a reglementat ca modalități alternative acesteia care consumă infracțiunea. (în acest sens, C. #####, B. #####, Drept penal, Partea generală, Ed. Universul Juridic, Ed. 2013; M. #####, Drept penal, Partea Specială, Ed. 6, 2019, Ed. Universul Juridic). În situația în care făptuitorul realizează mai multe variante alternative ale elementului material, se va reține o singură infracțiune de luare de mită, iar nu concursul de infracțiuni sau forma continuată, fapta consumându-se la momentul realizării primei activități infracționale.

Raportând aceste considerații teoretice la datele speței, rezultă că prima infracțiune de luare de mită reținută în sarcina inculpatului ##### s-a consumat la momentul pretinderii.

Curtea observă împrejurarea că deși data pretinderii nu a fost indicată, fiind plasată în perioada #####, s-a arătat în rechizitoriu, că urmare a înțelegerii frauduloase între inculpat și reprezentanții societății Gran Via 2006 SL, a fost încheiat la data de 14.09.2006, un contract fictiv între Gran Via 2006 SL și ## ### SRL, ca justificare pentru suma remisă.

În acord cu apărarea inculpatului, cel mai târziu de la această dată, anterioară primirii, a început să curgă termenul general de prescripție a răspunderii penale, acela de 10 ani.

Prin urmare, reținând ca lege mai favorabilă dispozițiile art. 155 alin. 1 C.pen., care nu mai permiteau întreruperea cursului termenului prescripției penale și pe cale de consecință inaplicabilitatea prescripției speciale, Curtea reține că, aplicat începând cu data de 14.09.2006, termenul de prescripție generală de 10 ani, prevăzut de art. 154 alin. 1 lit. b C.pen., s-a împlinit la data de 13.09.2016, anterior începerii urmăririi penale în rem.

În ceea ce privește cea de-a doua infracțiune de luare de mită, Curtea reține că în actul de sesizare s-a reținut că în cursul anului 2009, în calitate de primar al sectorului 6 București, inculpatul a cerut de la inculpatul ##### și inculpata SC ##### SRL București, 15% din contravaloarea plăților efectuate în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu referitoare la atribuirea unor contracte de achiziție publică către societatea anterior menționată și pentru efectuarea plăților pentru produsele furnizate iar în perioada ##### a primit în baza acestei înțelegeri suma de 857 800 dolari prin intermediul societății Bertolf Investments Cipru. Ca și în cazul primei infracțiuni, și cea de-a doua infracțiune s-a consumat la momentul pretinderii sumei de bani, dată care nu este identificată decât prin referire la anul 2009. Având în vedere limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea prevăzută de art. 289 alin. 1 C.pen., majorate cu o treime ca urmare a aplicării art. 7 lit. a din Legea 78/2000, rezultă un termen de prescripție generală a răspunderii penale de 10 ani, conform art. 154 alin. 1 lit. b C.pen., termen care a început să curgă de la momentul realizării primei variante alternative de comitere a infracțiunii, aceea a pretinderii. Raportat la anul 2009, rezultă că acest termen a început să curgă, cel mai târziu pe 31.12.2009 și s-a împlinit, cel mai târziu, la 30.12.2019.

Așadar, constată că pentru ambele infracțiuni de luare de mită de care a fost acuzat inculpatul ##### răspunderea penală a acestuia s-a prescris.

În ceea ce-i privește pe inculpații ##### și SC ##### SRL București, în sarcina acestora s-a reținut că în cursul anului 2009, au promis inculpatului #####, primarul sectorului 6 București un procent de aproximativ 15% din contravaloarea plăților efectuate, în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu referitoare la atribuirea unor contracte de achiziție publică către societatea menționată anterior și pentru efectuarea plăților pentru produsele furnizate, iar în perioada 2009 – 2010 i-au dat suma de 857.800 euro prin intermediul societății BERTOLF INVESTMENTS Cipru.

Prin încheierea din 15.11.2022, instanța de apel a dispus a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de dare de mită pentru care inculpații au fost trimiși în judecată, din infracțiunea prevăzută de art. 255 alin. (1) C.p. 1969, cu aplicarea art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, în infracțiunea prevăzută de art. 255 alin. (1) C.p. 1969.

În raport cu limitele de pedeapsă, în raport cu încadrarea juridică astfel cum a fost schimbată, legea penală mai favorabilă din perspectiva art. 5 C.p. este Codul penal din 1969. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 255 alin. (1) C.p. 1969, promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în modurile și scopurile arătate în art. 254, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Potrivit dispozițiilor art. 122 alin. (1) lit. d) C.p. 1969, termenul general de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea de dare de mită este de 5 ani.

Prin urmare, infracțiunea de dare de mită presupus comisă de inculpații SC ##### SRL și ##### s-a consumat în momentul realizării promisiunii, respectiv în cursul anului 2009. Reținând ca

infracțiunea s-ar fi consumat, cel mai târziu, la data de 31 decembrie 2009, rezultă că termenul de prescripție generală a răspunderii penale a celor doi inculpați s-ar fi împlinit, cel mai târziu, la data de 30 decembrie 2014, anterior începerii urmăririi penale în rem, iar termenul special de prescripție s-ar fi împlinit la 30 iunie 2017. Prin urmare, Curtea constată că în prezenta cauză este incidentă prescripția răspunderii penale pentru toate infracțiunile care au făcut obiectul trimiterii în judecată.

Sub acest aspect, reține că soluția legală în raport de incidența acestei cauze de înlăturare a răspunderii penale, ar fi aceea a încetării procesului penal, în conformitate cu dispozițiile art. 396 alin. (6) C.p.p. rap. la art. 16 lit. f) C.p.p.

Inculpații au solicitat însă, continuarea procesului penal, în acord cu dispozițiile art. 18 C.p.p. și art. 396 C.p.p., solicitând menținerea soluției de achitare pronunțate de către prima instanță și drept urmare, respingerea apelului declarat de Ministerul Public.

În baza art. 396 alin. (7) și (8) C.p.p., dacă inculpatul a cerut continuarea procesului penal potrivit art. 18 C.p.p. și se constată, ca urmare a continuării procesului, că sunt incidente cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. a)-d), instanța de judecată pronunță achitarea. Dacă inculpatul a cerut continuarea procesului penal potrivit art. 18 C.p.p. și se constată că nu sunt incidente cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. a)-d), instanța de judecată pronunță încetarea procesului penal.

În cazul stingerii conflictului de drept penal prin prescripție, inculpatul este prezumat în continuare nevinovat, rațiunea continuării procesului penal prin analiza faptelor imputate fiind aceea de a permite, ca în respectarea dreptului la apărare al acuzatului, acesta să-și poată dovedi nevinovăția.

Continuând analiza faptelor imputate inculpaților, ca urmare a opțiunii acestora de continuare a procesului penal, Curtea apreciază că prima instanță a dat o dezlegare corectă situației de fapt rezultate din probe iar probele noi administrate în apel nu au condus la modificarea acestei situații și la dovedirea vinovăției inculpaților dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Curtea apreciază că așa cum a reținut prima instanță de judecată, probele administrate în cauză nu au gradul de certitudine necesar pentru a face dovada comiterii, dincolo de orice dubiu, a infracțiunilor de luare și respectiv, dare de mită.

În ceea ce privește infracțiunea de luare de mită imputată inculpatului #####, pe relația cu Gran Via 2006 SL, Curtea reține că în fapt, inculpatul a fost acuzat că în perioada #####, în calitate de primar al sectorului 6 București, ar fi avut o înțelegere cu reprezentanții Gran Via 2006 SL privind plata către inculpat a sumei de un milion de euro, în schimbul exercitării de către inculpat a atribuțiilor care îi reveneau în legătură cu emiterea autorizațiilor de urbanism necesare dezvoltării proiectului imobiliar pe terenul situat în #####. S-a susținut că mita a fost disimulată sub forma unui contract fictiv, încheiat la 14 septembrie 2006, între Gran Via 2006 SL Spania, reprezentată de ##### Mas ##### și SC ##### SRL, reprezentată de martorul denunțator #####, această din urmă societate asumându-și prin contractul de mai sus rolul de intermediere a tranzacției încheiate între SC ##### SRL și SC ##### SRL, în schimbul unui comision de 1 milion de euro.

Ministerul Public a susținut că în probarea acestei acuzații stau declarațiile martorului denunțator #####, care a arătat că nu cunoaște nimic despre încheierea acestui contract și că întreaga operațiune a fost gestionată de inculpatul #####, declarațiile martorilor ##### Mas ##### și #####, reprezentanții societăților implicate în tranzacția imobiliară, care au arătat că nu îl cunosc pe ##### precum și documentele bancare care atestă faptul că inculpatul ##### și ##### sunt destinatarii finali ai sumelor încasate de ##### SRL.

Curtea apreciază că prima instanță a făcut o interpretare corectă a probelor administrate în cauză, iar probele administrate în fața instanței de apel nu sunt de natură să înlăture dubiul pe care în mod corect prima instanță l-a constatat.

Așa cum a reținut și prima instanță de judecată, declarația martorului ##### Mas #####, reprezentantul societății spaniole, nu este de natură, nici singură, nici coroborată cu alte probe, să facă dovada faptului că în spatele înțelegerii contractuale stă inculpatul #####. Martorul a confirmat că societatea acționa ca dezvoltatoare imobiliară în România, acesta semnând contracte ca împuternicit punctual al Gran Via 2006 SL iar în ceea ce privește societatea ##### Tel Communications a arătat că din anul 2006, le oferea terenuri spre a fi cumpărate și suport administrativ în vederea construirii pe acele terenuri. Deși a arătat că nu îl cunoaște pe #####, cel care administra de drept SC ##### SRL și că, l-a

cunoscut pe primarul sectorului 6 București, cu toate acestea martorul nu a cunoscut nimic despre implicarea inculpatului în tranzacția încheiată între cele două societăți și nici aspecte concrete legate de plata comisionului și beneficiarii sumei de bani. Dimpotrivă, rezultă din declarația acestui martor că societatea Al Tel Communications i-a ajutat să primească licența de demolare. În ceea ce privește plățile, a arătat că au fost efectuate de către împuterniciții din Madrid, cei care aveau drept de semnătură la bancă și nu cunoaște nimic despre societatea MM YOUNG LTD.

În opinia Curții, nici declarațiile martorului #####, audiat în toate fazele procesuale, nu este de natură să dovedească temeinicia acuzațiilor.

Din declarațiile acestui martor a rezultat că s-a ocupat de semnarea contractului de vânzare-cumpărare a terenului de 4,3 ha situat în #####, din partea societății Winmarkt Alfa, în baza unei procuri, fără a avea vreo altă implicare, însă nu are cunoștință despre demersurile efectuate în scopul obținerii documentațiilor de urbanism și nici despre vreo posibilă implicare a unor funcționari din primăria sectorului 6 în tranzacția efectuată. Martorul a arătat că nu cunoaște nici societatea Al Tel Communications și nici pe #####, de asemenea, nu a auzit de societatea MM Young Delaware.

În declarațiile ulterioare a arătat aceleași aspecte și anume, că în calitate de administrator al ## Vest Center, a semnat o cerere de autorizare/demolare construcții, dar că nu s-a ocupat de formalități în relația cu primăria. Nu cunoaște societatea Al Tel Communications, nici pe ##### sau firma MM YOUNG Delaware, iar în ceea ce privește terenul, acesta a fost la scurt timp înstrăinat către investitorul Gran Via, cu mențiunea că în perioada 2006 – 2007 piața imobiliară era în evoluție favorabilă, intermedierele fiind comisionate la valoarea tranzacției.

Și în faza apelului, declarațiile date au avut același conținut.

Așa cum a reținut instanța de fond, chiar dacă niciunul din cetățenii spanioli audiați în cauză, care aveau atribuții la Gran Via nu îl cunoșteau pe ##### dar îl cunoșteau, în schimb, pe inculpatul #####, această împrejurare nu face dovada săvârșirii faptelor de care este acuzat inculpatul, rezultând din declarațiile acestor martori, obținute prin comisie rogatorie, că societatea Gran Via 2006 a colaborat cu societatea Al Tel Communications, în schimbul unui comision de intermediere.

Martorul ##### Lopez Otero, președintele Consiliului de Administrație al ## VIA 2006 a confirmat existența mai multor proiecte imobiliare în București, între care și terenul din #####, terenul fiind achiziționat de la firma Winmarkt. A făcut demersuri pentru obținerea unui PUZ de la Primăria Generală București, ulterior fiind obținute autorizații de demolare și construire de la Primăria sectorului 6 însă nu și-a mai amintit persoanele care au gestionat relația cu aceste instituții. Referitor la plata efectuată de Gran Via 2006 către societatea Al Tel Communications, a arătat că reprezenta un comision de intermediere pentru tranzacția referitoare la terenul de la Electrotehnica, contractul cu Al Tel Communications fiind semnat din partea Gran Via de către domnul ##### Mas. Comisionul nu a fost calculat ca procent din valoarea tranzacției, ci a fost un comision fix, dar nu mai știe cine a negociat acel comision, fiind achitată suma de 250.000 Euro. Nici acest martor nu l-a recunoscut din fotografii pe #####, arătând că nu l-a cunoscut însă, în același timp, nu a putut confirma vreo legătură între societatea Al Tel Communications și inculpatul #####, și personal, nu a avut vreo întâlnire cu acesta.

În opinia Curții, nici declarația acestui martor nu furnizează elemente probatorii în legătură cu săvârșirea infracțiunii de luare de mită de către inculpat.

Tot astfel, în faza de urmărire penală, a fost audiat prin comisie rogatorie, martorul ##### Auguinada Cardenas, președinte al consiliului de administrație al Gran Via, care, ca și martorul ##### Lopez Otero, a menționat că s-a încheiat un contract de intermediere pentru achiziționarea unui teren în baza unui comision ce se achita în funcție de niște obiective urbanistice, societatea lor urmând să plătească aproximativ 3% doar cu condiția atingerii obiectivelor urbanistice. A mai arătat că GRAN VIA 2006 a efectuat plata sumei de 250.000 euro către SC ## SRL prin transfer bancar, arătând că nu și-l amintește și nu îl recunoaște în fotografii pe #####. Nici acest martor nu a cunoscut că în spatele ## Tel Communications ar fi fost inculpatul #####.

În acord cu prima instanță de judecată Curtea reține că actul pretinderii sumei de 1 milion de euro de către inculpat de la societatea spaniolă nu a fost dovedit de către parchet sub nicio formă, nici măcar martorul denunțator ##### neputând oferi vreo informație pertinentă din acest punct de vedere.

Declarația martorului ##### dată în faza de urmărire penală este irelevantă sub aspectul analizat, martorul arătând că nu cunoaște nimic în legătură cu încheierea contractului și că nu a auzit despre societatea spaniolă iar în declarația dată ulterior, în fața instanței de apel, a relatat aceleași aspecte. De altfel, ideea centrală

susținută de martor a fost aceea că nu a cunoscut conținutul niciunuia dintre contractele încheiate, el nefăcând altceva decât să le semneze, la solicitarea inculpatului #####.

Curtea va face la finalul analizei acestei infracțiuni considerații cu privire la forța probantă a declarațiilor martorului #####, care, fiind martor denunțator și interesat deci, în cauză, declarația acestuia poate furniza elemente probatorii fiabile, numai în măsura în care se coroborează cu alte probe administrate în cauză. Or, sub aspectul existenței vreunei înțelegeri anterioare încheierii contractului și plății comisionului, nicio altă probă administrată în cauză nu a confirmat acuzarea.

În ceea ce privește primirea sumei de 250.000 de euro de către inculpat, Curtea reține că în actul de acuzare s-a reținut că inculpatul a primit prin intermediul ### Tel Communications suma de 250.000 euro, la data de 31.07.2007, cu explicația servicii de consiliere imobiliară. Ulterior, s-a susținut de către parchet, că această sumă a fost folosită în interesul inculpatului iar o altă parte a acesteia a fost transferată în patrimoniul martorului #####, arhitect șef la Primăria sectorului 6 București.

Astfel s-a arătat că la data de 3 august 2007 suma de 110.747,40 lei a fost utilizată de ### Tel Communications pentru achitarea unor onorarii notariale în legătură cu operațiuni imobiliare efectuate în interesul inculpatului #####, pentru autentificarea unor contracte de dare în plată prin care era mascată transmiterea unor terenuri cu titlu de mită către inculpat, faptă care face obiectul unui alt dosar.

S-a mai arătat că la data de 8 august 2007 și 26 septembrie 2007 Al Tel Communications a efectuat plăți în valoare totală de 37.000 lei către Asociația Luptătorilor Sportivi, al cărei membru fondator și președinte era inculpatul #####.

Curtea reține că după emiterea autorizației de demolare, la data de 30.07.2007, de către Primăria sectorului 6 București, la data de 31.07.2007 Gran Via SL 2006 Spania a transferat în contul Al Tel Communications suma de 250.000 euro, plata purtând mențiunea expresă că reprezintă servicii de consiliere imobiliară. Curtea reține că această sumă corespunde clauzelor contractului dintre GRAN VIA 2006 S.L Spania și SC ###

SRL și așa cum a reținut și instanța de fond, faptul că prețul prevăzut în contractul de intermediere între ### Tel Communications și Gran Via 2006 SL Spania se plătea în funcție de emiterea autorizațiilor de urbanism de către Primăria sectorului 6 București, ceea ce intra în sfera de activitate, între alți funcționari ai primăriei, și a inculpatului ##### și arhitectului șef #####, nu poate reprezenta decât cel mult indicii ale unor infracțiuni de luare de mită, care necoroborate cu alte probe cu un grad ridicat de certitudine, nu pot sta la baza pronunțării unei soluții de angajare a răspunderii penale.

Din înscrisurile aflate la dosarul de urmărire penală și relațiile obținute prin comisie rogatorie a rezultat că, într-adevăr, destinația sumelor de bani încasate de ### Tel Communications este cea menționată în rechizitoriu, respectiv, plata unor onorarii notariale, plăți în contul Asociației Luptătorilor Sportivi, plăți în contul companiei MM Young și o plată către #####, arhitectul șef al primăriei.

Nu s-a făcut însă dovada că vreuna dintre aceste plăți l-a avut ca destinatar indirect pe inculpatul #####.

Martorul #####, care, în mod firesc, ar fi trebuit să ofere amănunte legate de aceste plăți, pentru că era administrator la SC ### SRL și singurul cu drept de semnătură în bancă (așa cum acesta însuși a declarat), a arătat pe de o parte, că nu știe nimic despre suma de bani intrată în contul societății sale și nici despre tranzacția imobiliară care a justificat-o, pe de altă parte, că, nu știe nimic despre transferul sumei de 150.000 de euro în contul MM Young, fiind însă „posibil” să fi făcut acest transfer din dispoziția soților _____. Același martor a arătat că nu își amintește despre transferurile realizate în contul Asociației Luptătorilor Sportivi, însă „cel mai probabil” plățile au fost efectuate din dispoziția soților _____, pentru a avea disponibil. În fața instanței de apel a arătat că nu își amintește de vreo plată în alte conturi, dar nu este exclus ca inculpatul _____ să-i fi cerut acest lucru. În fața aceleiași instanțe a declarat că a făcut niște plăți către cabinetele notariale _____ și _____, dar nu își amintește de vreo plată în conturile Asociației Luptătorilor Sportivi.

Cu privire la plata onorariilor notariale către Biroul Notarilor Publici ##### și _____, Curtea reține, ca și prima instanță, că deși parchetul a susținut că acestea au fost plătite în beneficiul inculpatului _____, pentru niște contracte de dare în plată (nr. 2480/01.08.2008 și nr. 2481/01.08.2007 încheiate de Al Tel Communications cu Institutul Pasteur) și care în fapt erau o mită mascată în favoarea acestuia, faptă pentru care inculpatul a fost cercetat în alt dosar penal, nu s-a făcut nicio dovadă a eventualei identități între contractele de dare în plată pentru care inculpatul a fost trimis în judecată în dosarul nr. ###/P/2009 din 26.09.2018 al Direcției Naționale Anticorupție și cele pentru care s-au plătit onorariile notariale. În plus, așa cum a reținut și instanța de fond, împrejurarea că alături de inculpatul _____, în dosarul

nr. ###/P/2009, a fost trimis în judecată și martorul #####, pentru complicitate la luare de mită sporesc dubiile cu privire la adevăratul beneficiar al onorariilor respective.

În legătură cu plata de către Al Tel Communications a unor sume de bani în conturile Asociației Luptătorilor Sportivi, deși inculpatul ##### era membru fondator și președinte, nu s-a demonstrat fără dubiu că acesta era beneficiarul real al sumelor indicate, în condițiile în care nici măcar martorul ##### nu a oferit detalii relevante. Această sumă putea să ajungă în contul respectiv cu orice altă justificare reală, cu ar fi de pildă, o datorie a martorului către Asociație.

Cât privește transferul sumei de 150.000 euro în contul bancar deschis la Central European International Bank din Ungaria de către compania MM YOUNG LTD, martorul #####, sub a cărui semnătură s-a făcut transferul, a declarat că nu cunoaște nimic despre acest transfer, „fiind posibil” ca plata să se fi făcut din dispoziția soților #####, poziție menținută și în fața instanței de apel iar martorul #####, director la MM Young, a arătat, de asemenea, că nu are cunoștință de transferul unei sume de 150.000 de euro, de la Al Tel la societatea al cărei director era. Pe inculpatul ##### acest din urmă martor a declarat că îl cunoaște doar din perspectiva faptului că a avut un proiect imobiliar pe care a vrut să îl realizeze dar nu s-a mai realizat, iar pe arhitectul șef al sectorului 6, numitul #####, îl cunoaște dar nu a derulat afaceri cu acesta. Curtea reține astfel că deși transferul sumei de bani în contul MM Young este o realitate, nu s-a dovedit cu nicio probă faptul că destinatarul sumei de bani a fost inculpatul, mai ales că nu rezultă ce s-a întâmplat cu această sumă. Martorii audiați în cauză nu au adus clarificări și nu au lămurit situația iar antrenarea răspunderii penale a inculpatului în aceste condiții, este imposibilă, nefiind probată deloc intrarea inculpatului în posesia acestei sume.

În fine, nici martorul ##### nu a adus lămuriri cu privire la suma de bani transferată din contul MM Young pe numele său, declarând că nu îi spune nimic denumirea acestei societăți și nu are cunoștință de vreun transfer dispus din conturile acestei societăți pe numele său. Desigur, Curtea reiterează faptul că transferul unei sume de bani pe numele arhitectului șef al primăriei ar putea constitui un indiciu al faptului că respectiva suma de bani a avut legătură cu modalitatea în care au fost exercitate atribuțiile de serviciu de către factorii de decizie din primărie, responsabili cu emiterea autorizațiilor de urbanism, însă, prin sine însăși, necoroborată cu probe care să satisfacă standardul dovezilor dincolo de orice îndoială rezonabilă, această împrejurare nu poate fundamenta o soluție de condamnare a inculpatului trimis în judecată, cu atât mai mult, cu cât, nu pe numele lui figurează această plată.

Curtea constată că acuzația Ministerului Public pentru prima infracțiune de luare de mită s-a fundamentat în bună măsură pe declarația martorului denunțator #####, declarații în legătură cu care, și Curtea opinează că au un caracter îndoielnic, în primul rând pentru aceea că nu sunt declarații ferme, sunt șovăielnice, în al doilea rând, pentru aceea că nu se coroborează cu alte probe administrate în cauză, din care să rezulte că inculpatul ##### este beneficiarul sumei de bani transferată de Gran Via 2006 SL Spania în conturile Al Tel Communications.

Ascultarea denunțatorului, în lipsa unei prevederi exprese a legii procesual penale, se realizează în baza art. 114 alin. 1 C.p.p., iar forța probantă a declarației date de către martorul denunțator în cursul procesului penal urmează a fi analizată, pe de o parte, în contextul stabilit de dispozițiile art. 97 alin. 1 C.p.p., urmând a se aprecia dacă elementele de fapt relevate de către martor servesc la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o, la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei și la aflarea adevărului în procesul penal și, pe de altă parte, în contextul dispozițiilor art. 103 alin. 1, 2 și 3 C.p.p. care stabilesc că declarațiile martorilor nu au o valoare prestabilită prin lege, ci sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare, în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză.

Prin urmare, deși este o realitate faptul că martorii denunțatori pot avea, în anumite cazuri, un interes în realizarea respectivelor denunțuri (de exemplu incidența dispozițiilor art. 19 din O.U.G. nr. 43/2002 sau o eventuală soluție de clasare), nu pot fi înlăturate a priori din ansamblul probator asemenea declarații.

Noțiunea de „martor” are un înțeles autonom în sistemul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, independent de calificarea sa în norma națională (Hotărârea din 24 aprilie 2012, pronunțată în Cauza ##### Sibgatullin împotriva Rusiei, paragraful 45). Astfel, din moment ce o depoziție, fie că ea este făcută de un martor - stricto sensu - sau de către o altă persoană, este susceptibilă să fundamenteze, în mod substanțial, condamnarea celui trimis în judecată, ea constituie o „mărturie în acuzare”, fiindu-i aplicabile garanțiile prevăzute de art. 6 paragrafele 1 și 3 lit. d) din Convenție (Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza Kaste și Mathisen împotriva Norvegiei, paragraful 53; Hotărârea din 27 februarie 2001, pronunțată în Cauza ##### împotriva Italiei, paragraful 41).

Ideea de bază a reglementării instituției denunțatorului este aceea că persoana ce realizează denunțul are cunoștință de săvârșirea unor fapte care pot constitui infracțiune. Denunțul poate constitui o „mărturie în acuzare”, cu consecința dobândirii de către denunțator a calității de „martor”.

În ceea ce privește forța probantă a declarației de martor date de denunțator, aceasta este supusă sistemului liberei aprecieri a probelor, în baza principiului liberei sau intimei convingeri a judecătorului, acesta va aprecia liber mijloacele de probă administrate în cauză, neexistând o ordine de preferință, referitor la forța probantă a acestora. Totodată, organele judiciare au dreptul să aprecieze în mod liber atât valoarea fiecărei probe administrate, cât și credibilitatea lor; probele nu au o valoare a priori stabilită de legiuitor, importanța acestora rezultând în urma aprecierii lor de organele judiciare consecutiv analizei ansamblului materialului probatoriu administrat în mod legal și loial în cauză. Condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei și amânarea aplicării pedepsei se dispun doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr. ###/2019, a analizat valoarea probatorie a declarațiilor martorilor denunțatori, arătând că în cazul în care denunțatorul are un beneficiu din perspectiva tragerii sale la răspundere penală, fiind interesat de satisfacerea propriilor interese, apare că, din această perspectivă, poziția sa se aseamănă într-o oarecare măsură cu cea a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente. Referitor la aceștia din urmă, s-a precizat că, fiind interesați în proces, aceștia acționează pentru apărarea intereselor lor legitime; ca urmare, declarațiile lor în legătură cu cauza în care au calitate procesuală principală sunt, de principiu, concentrate în susținerea poziției pe care o au, ceea ce îi poate determina să facă declarații necorespunzătoare adevărului.

Și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că folosirea unor declarații de martori în schimbul unor avantaje poate afecta caracterul echitabil al procesului, din moment ce aceste declarații sunt susceptibile de a fi manipulate și pot fi date în scopul obținerii avantajelor (cauza Verhoek c. Olandei).

Prin urmare, credibilitatea scăzută a declarațiilor acestui martor și lipsa coroborării cu alte probe fiabile, conduce la concluzia că declarațiile date de acest martor nu pot fundamenta o soluție de condamnare. Potrivit art. 103 alin. (2) teza a II-a Cod de procedură penală o soluție de condamnare se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Acest standard joacă un rol vital în cadrul procesului penal și constituie principalul instrument pentru reducerea riscului comiterii de erori judiciare.

Hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, administrate în mod legal și loial, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare. În consecință, Curtea, constatând că nu a fost comisă infracțiunea de luare de mită (fapta din perioada #####), apreciază că soluția pronunțată de prima instanță este legală și temeinică.

II.În ceea ce privește cea de-a doua infracțiune de luare de mită de care a fost acuzat inculpatul #####, Curtea reține că aceasta a fost pusă în relație cu atribuirea unor contracte de achiziție publică de către Primăria sectorului 6 București, către SC ##### SRL, în vederea amenajării unor sisteme de parcare inteligente. S-a susținut că atribuirea contractelor s-a făcut cu nerespectarea dispozițiilor legale (fără planificarea investițiilor, fără aplicarea procedurilor prevăzute de lege), arătându-se că inculpatul #####, anterior demarării procedurilor, ajunsese la o înțelegere cu inculpatul #####, managerul de proiect al ##, care a reprezentat societatea în relația cu primăria. S-a reținut că inculpatul a pretins de la inculpatul ##### și SC ##### SRL 15% din contravaloarea plăților ce aveau să fie efectuate. Ca situație faptică preexistentă s-a reținut că inculpatul ##### a direcționat către ADPDU sector 6 București, o ofertă de vânzare pentru sistemele de parcare verticale, de tip carusel, ce îi fusese transmisă de ## iar modalitatea de transmitere a ofertei direct primarului, în lipsa unei solicitări din partea autorității contractante este o dovadă a relației privilegiate dintre inculpatul ##### și reprezentanții ##.

Ca dovezi ale săvârșirii faptelor s-au mai menționat:

- ## nu avea experiență în domeniu, nu avea alte contracte încheiate, și cu toate acestea, în ofertă s-a precizat că este unic importator ce deține drepturi exclusive de vânzare, instalare, punere în funcțiune și service;
- oferta a apărut în contextul în care inculpatul ##### solicita martorilor ##### și #####-directori ai ADPDU, identificarea de soluții pentru înființarea de locuri de parcare;
- ulterior, inculpatul a cerut subordonaților săi semnarea unui contract cu furnizorul SC ##### SRL, prin simularea unor proceduri de negociere, fără publicare prealabilă;

-procedura avea dinainte stabilit furnizorul, fără efectuarea de cercetări de piață pentru identificarea unor produse similare sau a prețurilor altor furnizori;

-neregulile procedurii de achiziții au fost confirmate și de către Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, în raportul întocmit arătându-se că nu s-a clarificat calitatea furnizorului de unic distribuitor al sistemelor de parcare, prin urmare, nu trebuia aplicată procedura de negociere fără publicarea anunțului de participare, conform art. 122 lit. b din OUG nr. 34/2006.

Prin urmare, s-a susținut că la 28 aprilie 2009, ADPDU sector 6 a încheiat cu ## ##### contractul cu nr. 42 având ca obiect livrarea și instalarea unui număr de 4 sisteme de parcare la un preț de 3.069.967,20 lei, fără TVA, contractul având o durată de 5 luni. Ulterior, prin două acte adiționale a fost majorat numărul sistemelor de parcare (6) și durata contractului. Sistemele de parcare au fost recepționate la data de în 18 septembrie 2009 și achitate cu trei facturi, în lunile august, septembrie și octombrie 2009 de către Primăria sectorului 6 București. S-a mai arătat de către parchet că atribuirea acestui prim contract de achiziții a creat un avantaj pentru SC ##### SRL deoarece în următoarele proceduri, această societate îndeplinea condiția de experiență în domeniu, ceea ce i-a permis inculpatului să câștige următoarele contracte.

S-a susținut că pe perioada mandatului de primar la Primăria sectorului 6 București, a inculpatului ##### au fost atribuite SC ##### SRL un număr de 4 contracte, în valoare de 40.314.575 lei, din care, au fost decontate 33.880.387 lei și că, și în ceea ce privește contractele ulterioare, Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice a identificat nereguli și abateri de la procedura achizițiilor.

În ceea ce privește plata unor sume de bani cu titlu de mită s-a arătat că acestea au fost generate de relația ## ##### cu compania coreeană Dongyang PC, producător al sistemelor de parcare și interpunerea între acestea a intermediarului Smart Technical Solutions LLC SUA. S-a susținut că interpunerea Smart Technical Solutions s-a realizat în mod fictiv, cu singurul scop ca ## ##### să facă plăți în contul acestei companii, din aceste sume fiind plătite ulterior sume de bani către inculpatul #####.

Acuzarea a arătat că Smart Technical Solutions a fost introdusă de ## ##### iar mărfurile comandate de aceasta erau subansamble necesare realizării adăposturilor de parcare. În acest fel, prețul de achiziție a sistemelor de parcare a crescut. În contextul menționat, ## ##### a dispus efectuarea de plăți în contul Smart Technical Solutions de 3.384.748 USD.

Cu referire la mita propriu-zisă, s-a susținut că inculpatul ##### a ajuns la o înțelegere cu inculpatul #####, manager de proiect la ## #####, în prima jumătate a anului 2009, inculpatul ##### cerându-i martorului ##### să se întâlnească cu inculpatul ##### pentru a stabili modalitatea concretă în care urmau să-i fie transmise foloasele necuvenite. S-a convenit ca martorul să devină beneficiarul unei companii înmatriculate în străinătate, pentru asigurarea confidențialității operațiunilor ulterioare. Astfel, la data de 30.10.2009, martorul ##### a preluat controlul asupra companiei Bertolf Investments Limited înregistrată în Cipru iar în acest context a fost semnat un nou contract de comision la data de 23.09.2009, prin care Bertolf Investments a devenit agent pentru operațiunile Smart Technical Solutions, urmând să primească un comision de 15% din veniturile obținute în urma vânzării sistemelor de parcare, contractul fiind pus la dispoziția martorului ##### spre semnare de către inculpatul #####.

În opinia parchetului acest contract a fost folosit ca o justificare pentru remiterea foloaselor materiale promise și pretinse în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu ale primarului.

S-a arătat astfel, că, din conturile SC ##### SRL deschise la Banca Transilvania și Raiffeisen Bank, au fost efectuate în perioada 26.06.2009-16.11.2010, 9 transferuri bancare în contul din Cipru al Smart Technical Solutions, în valoare totală de 3.384.748 dolari SUA, iar din sumele încasate de SC ##### SRL, reprezentanții ## ##### Technical Solutions au efectuat trei transferuri bancare de 857.800 USD către Bertolf Investments Limited, societate controlată de #####.

În continuare, s-a arătat de către parchet că aceste sume reprezintă folosul material pretins de inculpatul ##### în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu în legătură cu contractele încheiate între Primăria sectorului 6 și SC ##### SRL. În acest sens s-a arătat că din declarația martorului ##### a rezultat că Bertolf Investments Limited nu a prestat niciun serviciu în schimbul sumelor de bani încasate și a acționat exclusiv ca un interpus al inculpatului #####, care era adevăratul beneficiar al sumelor transferate. Același martor a arătat că, în contextul declanșării unui dosar penal care îl viza pe inculpatul #####, privind retrocedarea unor suprafețe de teren în mod nelegal, acesta i-a cerut martorului să părăsească teritoriul României pentru a nu fi audiat de organele de urmărire penală iar în perioada #####, martorul a locuit pe teritoriul SUA și pentru a se întreține a efectuat mai multe

transferuri din contul Bertolf Investments LTD, inclusiv pentru achiziția unor imobile pe teritoriul acestui stat. Și cu privire la această infracțiune de luare de mită imputată inculpatului ##### și corelativ, a infracțiunii de dare de mită imputată inculpaților SC ##### SRL și #####, Curtea reține că prima instanță a dat o interpretare corectă probelor administrate, reținând că în cauză nu s-a făcut dovada cu probe certe, mai presus de orice îndoială că sumele de bani încasate de #####, au reprezentat în fapt, folosul inculpatului #####, primit cu titlu de mită ca urmare a derulării relației contractuale dintre SC ##### SRL și Primăria sectorului 6 București, având ca obiect realizarea unor sisteme de parcuri inteligente.

În analiza premiselor care au stat la baza încheierii contractului de achiziții publice, ca situații obiective puse de parchet în legătură cu infracțiunea de luare și respectiv, dare de mită, a constatat că acestea nu au aptitudinea de a proba o eventuală înțelegere între inculpatul ##### și inculpații SC ##### SRL și ##### privind atribuirea frauduloasă, urmată de plata, ulterior încasării, a unui procent de 15% din sumele de bani încasate.

Modalitatea în care a fost transmisă la Primăria sectorului 6 scrisoarea de intenție a acestei societăți, prin fax, anterior demarării procedurii de achiziție, nu are semnificația unei convențe între inculpați, ci a fost una „uzuală” așa cum a calificat-o martorul #####, director adjunct la ADP sector 6 București, în aceeași modalitate fiind transmise și ofertele din partea unor societăți din Austria și Germania, dar și din partea altor societăți care își ofereau produsele și serviciile. În faza de apel martorul a arătat că, cu multă vreme înainte de încheierea contractului, inculpatul ##### le solicitase identificarea de locuri de parcare pentru amenajarea de parcuri clasice, supraterane, însă ofertele primite presupuneau terenuri mai mari, cu fundații adânci și costuri ridicate dar și devierea unor rețele, motiv pentru care acestea nu au fost valorificate.

Modalitatea de trimitere a ofertei a rezultat și din declarația martorului #####, acesta arătând că oferta a venit prin fax iar el i-a prezentat-o primarului.

Și declarația martorului ##### este relevantă din acest punct de vedere, acesta, ca reprezentant al ##, arătând că societatea, în cadrul unei acțiuni de marketing, a trimis oferte tuturor primăriilor de sector din București dar și din țară, însă, numai Primăria sectorului 6 s-a arătat a fi interesată.

Curtea apreciază astfel, că prima instanță a apreciat corect faptul că oferta la care parchetul a făcut referire nu prezintă relevanță probatorie, fiind vorba de o ofertă generală, de prezentare a produselor și a serviciilor aflate în portofoliul său și nu despre o cerere de vânzare.

În ceea ce privește susținerea din rechizitoriu referitoare la faptul că procedura de achiziție a fost desfășurată în condițiile în care nu a fost respectată transparența și competitivitatea, Curtea reține că martorul #####, director adjunct la ADP sector 6, a relatat pe larg despre procedură, arătând că a fost o procedură fără publicare, având în vedere că din documentele depuse a rezultat dreptul de exclusivitate al distribuitorului ## și al producătorului coreean. Referatele privind procedura au fost întocmite de către martor.

Niciunul dintre martorii audiați, implicați în derularea procedurii de atribuire, nu au confirmat implicarea inculpatului în alegerea unei proceduri necompetitive, în acest sens martorii #####, #####, ##### arătând că inculpatul ##### nu le-a impus procedura de achiziții și firma câștigătoare.

Martora Amărănducăi #####, consilier juridic la ADP sector 6 București, a declarat că efectua verificări la compartimentul de achiziții atunci când semna pentru legalitate și nu știe să fi existat probleme cu această procedură.

Din probele administrate în toate etapele procesului, inclusiv în faza apelului, nu au rezultat nici măcar indicii că inculpatul ar fi urmărit crearea unui privilegiu pentru societatea Tettas, în schimbul unor avantaje materiale ulterioare.

Este adevărat că din raportul întocmit de Autoritatea Națională de Reglementare și Monitorizare a Achizițiilor Publice a rezultat că primul contract de atribuire a lucrărilor către ## a fost rezultatul încălcării unor prevederi legale în materia achizițiilor publice, deoarece autoritatea contractantă nu a clarificat situația furnizorului SC ##### SRL, calitatea acestuia de unic distribuitor, iar în aceste condiții nu ar fi trebuit aplicată procedura de negociere fără publicarea unui anunț de participare. Ceea ce interesează însă în prezenta cauză, în care inculpații nu sunt trimiși în judecată pentru infracțiuni de serviciu, este atitudinea subiectivă față de această procedură, respectiv, dacă, în mod intenționat sau nu, au ales o procedură necompetitivă, pentru asigurarea succesului societății Tettas și în acest fel, a unor foloase materiale ulterioare pentru inculpatul #####. Or, din acest punct de vedere, Curtea, în acord cu prima instanță de judecată, constată că probele administrate nu au relevat elemente probatorii care să susțină intenția inculpatului #####

sau a inculpaților SC ##### SRL și ##### de a frauda procedura de achiziții.

Nici împrejurarea că ## ##### nu ar fi avut încheiat un contract de distribuție cu societatea coreeană pentru sistemele de parcuri nu este un indiciu al unei proceduri fraudate, martorul ##### arătând că nu exista un astfel de contract, atunci când a făcut ofertele de produse și servicii, dar exista o înțelegere fermă privind semnarea unui contract de distribuție pentru care a avut exclusivitate și că, nu era necesar să aibă un astfel de contract încheiat, având posibilitatea oricând să ia acele parcuri și să le distribuie. Curtea notează și faptul că în fața instanței de apel a arătat acest martor că societatea obținuse certificat de unic distribuitor din luna februarie 2009, anterior participării la discuțiile de negociere cu primăria, în luna aprilie 2009.

În ceea ce privește săvârșirea faptelor de dare de mită și de luare de mită, Curtea, fără a relua în mod amănunțit acuzațiile, acestea fiind descrise și analizate pe larg de către prima instanță de judecată, reține că acuzarea a susținut că mecanismul care a stat la baza dării și respectiv, primirii mitei, a fost acela al interpunerii fictive pe relația producător-distribuitor, a societății americane Smart Technical Solutions LLC, în acest fel fiind generate resursele financiare care au constituit obiectul mitei.

Curtea reține că de necontestat este faptul că la data de 3 februarie 2009 între producătorul Dongyang din Coreea de Sud și distribuitorul SC ##### SRL a fost încheiat un contract pe termen de 10 ani, prin care inculpații ##### devenea distribuitorul exclusiv al sistemelor de parcare produse de societate coreeană, în România. Contractul a fost modificat la data de 1 iulie 2009, în sensul că Tettas urma să achiziționeze anumite componente (softul) prin intermediul Smart Technical Solutions LLC SUA. Acuzarea a susținut că interpunerea a fost una fictivă, singurul scop fiind acela de a realiza plăți către această societate, și apoi către inculpatul #####, în acest sens fiind invocată declarația martorului ##### Yeong, reprezentantul producătorului coreean care a menționat că interpunerea Smart Technical Solutions a fost impusă de distribuitorul SC ##### SRL, în opinia parchetului lipsind rațiunea economică a unei astfel de interpuneri, care nu a făcut decât să majoreze artificial valoarea mărfurilor achiziționate de Tettas. În concret, s-a susținut că mărfurile erau comandate la producătorul coreean de SC ##### SRL prin Smart după care erau livrate de Tettas la o valoare mult mai mare. Tot astfel, în sprijinul acuzației au fost invocate declarațiile martorilor ##### Yeong, Pang Tong Fong și #####, din care a rezultat că operațiunile Smart erau coordonate de #####, acesta fiind menționat ca persoană de contact atât pe facturile emise de Dongyang PC către Smart cât și în facturile de livrare emise de Smart către Tettas. De asemenea, s-a mai menționat și că, singurul client al Smart a fost Tettas, plățile făcute în contul Smart fiind folosite pentru plata mitei.

Curtea, în acord cu prima instanță de judecată, constată că asupra relației de intermediere au oferit declarații pertinente în cauză, martorii ##### și Pang Tong Fong Raimond, acesta din urmă audiat în faza de urmărire penală prin comisie rogatorie.

Reține că din declarația martorului #####, cel care a pus bazele contractului cu firma coreeană, cel care a mers personal în Coreea și a vizitat fabrica pentru a vizualiza sistemele de parcare și a inițiat discuțiile și partenerii coreeni, a rezultat faptul că după încheierea contractului, Pang Raimond, reprezentantul distribuitorului internațional, a fost cel care a transmis un document privind interpunerea societății Smart Technical Solutions LLC în relația producător-distribuitor Tettas, urmând ca relația să fie una directă, fără intermediar, numai după livrarea în România a unui număr de cel puțin 30 de unități de sisteme de parcare inteligentă. În faza cercetării judecătorești acesta a oferit detalii relevante pentru conținutul convenției de distribuție, și anume, faptul că ## ##### achiziționa de la producător numai partea tehnică a sistemelor de parcare, fără partea de software, care a fost achiziționată separat de către Smart. În procedura apelului, a arătat că Smart făcea parte din lanțul de distribuție al producătorului și deținea softul licențiat pentru funcționarea parcarilor. Acest martor nu a confirmat implicarea inculpatului ##### în operațiunile de introducere a intermediarului Smart, și de asemenea, a arătat că nu îl cunoaște pe martorul ##### și nu cunoaște nimic despre Bertolf Investments LTD.

Curtea reține în continuare că prima instanță a surprins în mod corect și alte aspecte importante relevate de declarația martorului ##### Yeong, administratorul producătorului coreean, cu referire la interpunerea societății Smart Technical Solutions, arătând că interpunerea a fost impusă de ## #####, și că, prețul programului de operare pentru sistemele de parcuri inteligente nu a fost inclus în prețul unitar, fiind plătit separat. Acest martor nu a cunoscut cine a reprezentat societatea Smart la consultări.

Deși a fost invocat de către parchet în dovedirea acuzațiilor, cu referire la împrejurarea interpunerii intermediarului pe relația producător-distribuitor, martorul Pang Tong Fong Raimond, reprezentantul pe Singapore pentru Dongyang, Curtea reține că acesta nu a oferit informații relevante cu privire la această intermediere. Acesta a arătat, în esență, că, l-a asistat pe ##### Yeong la discuția cu reprezentanții SC #####

SRL, precum și la prima instalare a parcarilor, însă nu a putut face alte precizări cu referire la intermediere sau la prețurile de livrare.

Curtea reține că instanța de fond a apreciat corect probele administrate, reținând că Tettas a achiziționat de la societatea coreeană sistemul de smart parking, însă firma americană Smart Technical era cea care trebuia să livreze softuri autorizate, în acest sens fiind și anexa la contract din data de 1 iulie 2009 prin care contractul a fost modificat în sensul că ### ##### era autorizată să achiziționeze componente tehnice iar programele informatice licențiate urmau a fi cumpărate de la Smart pentru fiecare unitate de smart parking instalată în România.

Și în opinia Curții, în cauză nu s-au făcut dovezi certe privind implicarea inculpaților ### ##### și ##### în interpunerea societății Smart, interpunere care să fi avut un caracter fictiv. Aceasta în condițiile în care probele administrate cu privire la inițiativa interpunerii sunt contradictorii și nu pot fi considerate probe certe, care să aibă capacitatea de a demonstra vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În ceea ce privește darea și luarea de mită, în rechizitoriu s-a arătat că în cursul anului 2009, în intervalul ianuarie- iulie, inculpatul ##### a ajuns la o înțelegere cu inculpatul #####, ca pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu legate de atribuirea și executarea contractelor să primească o sumă de bani. În acest scop, inculpatul ##### i-ar fi cerut martorului ##### să se întâlnească cu inculpatul ##### pentru a stabili modalitatea concretă în care urmau a fi transmise foloasele necuvenite. Cu ocazia întrevederilor, inculpatul ##### i-ar fi cerut martorului ##### să semneze un contract de intermediere vânzări, prin care Smart Technical Solutions îi acorda calitatea de agent cu un comision ce putea atinge 16%, pentru a servi ca o justificare a transferurilor sumelor de bani destinate fostului primar. Întrucât inculpații ##### și ##### au conștientizat că această modalitate de transfer a foloaselor necuvenite putea conduce la identificarea beneficiarului real al sumelor de bani, au renunțat la transferul banilor direct în patrimoniul martorului și i-au cerut acestuia să preia o companie off shore. În acest context, au fost întreprinse demersuri atât de #####, cât și de reprezentanții ##### SRL, pentru ca martorul să devină beneficiarul real al unei companii înmatriculate într-o jurisdicție străină.

În paralel, la data de 30.10.2009, martorul ##### a preluat controlul asupra companiei Bertolf Investments Limited, înregistrată în Cipru prin intermediul societății specializate de intermediere ##### SRL. A fost semnat un nou contract de comision, la 23.09.2009, prin care Bertolf Investments Limited a devenit agent pentru operațiunile Smart Technical Solutions, urmând să primească un comision de 15% din veniturile obținute în urma vânzării sistemelor de parcare. Contractul reprezintă în opinia parchetului o materializare a înțelegerii infracționale dintre ##### în calitate de reprezentant al ##### S.R.L. și #####, urmând să fie folosit ca o justificare pentru remiterea foloaselor materiale promise și pretinse în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu ale primarului. În perioada 26.06.2009 - 16.11.2010, din conturile SC ##### SRL, deschise la Banca Transilvania și Raiffeisen Bank, au fost efectuate un număr de 9 transferuri bancare în contul CY5011501001063563USDCACC001 din Cipru, având ca titular societatea Smart Technical Solutions LLC, în valoare totală de 3.384.748 dolari SUA.

Din sumele încasate de la ##### SRL, reprezentanții Smart Technical Solutions au dispus efectuarea a trei transferuri în valoare totală de 857.800 USD către contul deținut la Bank of Cyprus de către Bertolf Investments Limited, societatea controlată de #####. Astfel, în cursul lunii decembrie 2009, contul Bertolf Investments a fost alimentat cu suma de 257.800 USD, iar în lunile mai și decembrie 2010 cu două tranșe a câte 300.000 USD.

Acuzarea s-a întemeiat pe declarațiile martorului ##### din care a rezultat că Bertolf Investments Limited nu a prestat niciun serviciu în schimbul sumelor de bani încasate și că el a acționat exclusiv ca un interpus al lui #####, care era adevăratul beneficiar al sumelor transferate către această companie.

A mai reținut parchetul că în cursul anului 2010, ca urmare a declanșării unui dosar penal care îl viza pe ##### și care viza suprafețe de teren retrocedate nelegal și primite de inculpat prin intermediul martorului, acesta i-a cerut lui ##### să părăsească teritoriul României pentru a nu putea fi audiat de organele de urmărire penală. Ca urmare a acestui fapt, în perioada 2010 – 2011 martorul a locuit pe teritoriul SUA, iar pentru a se întreține a efectuat mai multe transferuri din contul Bertolf Investment Ltd, inclusiv pentru achiziția unor imobile pe teritoriul acestui stat.

În ceea ce privește promisiunea procentului de 15% din valoarea contractului încheiat de către inculpații ##### și SC ##### SRL, și pretinderea aceluiași procent de către inculpatul #####

#####, urmată de remiterea unor foloase materiale prin conturile din Cipru ale Bertolf Technical Solutions, Curtea reține că proba esențială care a stat la baza actului de acuzare au fost declarațiile martorului #####, declarații în care a relatat despre solicitările inculpatului Poretaș #####, ca martorul să-și înființeze o firmă off shore precum și despre întâlnirile pe care le-a avut cu inculpatul #####, la solicitarea inculpatului #####, pentru semnarea celor două contracte, primul încheiat în calitate de persoană fizică și al doilea, cu societatea înființată de martor în Cipru, Bertolf, care a devenit agent pentru operațiunile Smart Technical Solutiones, contract în baza căruia contul Bertolf a fost alimentat cu suma de 800.000 USD.

Curtea, ca și prima instanță de judecată, a constatat că declarațiile oscilante, contradictorii și interesate ale acestui martor nu pot fundamenta o soluție de tragere la răspundere penală, a inculpaților acuzați de dare, și respectiv, luare de mită, aceasta cu atât mai mult cu cât, s-a dovedit că martorul este cel care finalmente a beneficiat de sumele de bani ajunse în contul societății Bertolf Investments LTD.

Notează și Curtea, ca și prima instanță, poziționările martorului față de persoana inculpatului #####, pe care, în declarațiile succesive, fie îl cunoștea, fie nu, și despre care a arătat că era un bărbat în jur de 45 de ani, respectiv, de 60 de ani. Mai notează aspectul că martorul a prezentat diferit și modalitatea în care și-a deschis un cont în străinătate, arătând într-o declarație că i-a venit această idee când se afla în străinătate iar într-o altă declarație că și-a deschis cont la solicitarea inculpatului #####. În ceea ce privește societatea off shore, este de reținut aspectul că, deși martorul a susținut într-o declarație că a înființat această firmă în anii ##### la solicitarea inculpatului #####, care nu i-a dat nicio explicație, așa cum a rezultat din declarația martorei Stefainschi #####, martorul ##### a venit la ##### Management LTD pentru a înființa două societăți, una în Cipru -Bertolf și una în Seychelles – Amphrey. Din declarația aceleiași martore, dată în fața instanței de apel a rezultat că aceasta l-a învățat pe ##### cum să folosească token-ul și trimitea către bancă instrucțiuni de transfer semnate de #####. Aceeași martoră a relatat atât în fața instanței de fond cât și în fața instanței de apel că nu a avut percepția faptului că sumele de bani aflate în conturile Bertolf Investments ar fi aparținut în realitate inculpatului #####.

Ca și prima instanță de judecată, și instanța de apel apreciază că această unică declarație a martorului denunțator, necoroborată cu alte probe, nu poate fundamenta o soluție de tragere la răspundere penală a inculpaților trimiși în judecată în prezenta cauză, mai ales, ținând seama de faptul că martorul este persoană interesată, fiind cercetat la rândul său, pentru infracțiuni de corupție și urmând a beneficia de reducerea pedepsei, în situația în care se va aprecia că a facilitat identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane pentru același gen de infracțiuni.

În același timp, în acord cu cele reținute de prima instanță de judecată, nu a fost cercetată de către parchet relația dintre cele două societăți între care a circulat suma de bani ce face obiectul acuzației de mită, Smart Technical Solutions LLC și Bertolf Investments LTD, pentru a se putea trage o concluzie certă a inexistenței oricărei relații care să fundamenteze transferul sumei de bani.

Este o împrejurare de necontestat că în contul societății Bertolf Investments Limited deschis la Bank of Cyprus a fost virată suma de 857.800 USD în decembrie 2009 și în mai și decembrie 2010, în tranșe. Tot de necontestat este și faptul că întreaga sumă de bani a fost cheltuită de către martorul ##### în perioada în care a locuit în Statele Unite ale Americii, 2010-2011.

Din declarațiile martorului a rezultat în detaliu modalitatea în care a dispus de acești bani, o parte fiind transferați în conturile firmei Champions Import Export, iar o parte în conturile personale, a achiziționat în America două locuințe, două autoturisme, a investit la bursă, a încercat să facă o afacere, import de chiuvete de granit din #####, a deschis conturi pe platformele Itrade și Scottrade, a transferat sume de bani către cumnatul său într-un cont din România și nu a dat soților ##### nicio explicație asupra cheltuielilor efectuate.

Curtea apreciază că, în aparență, adevăratul posesor al sumelor de bani, a fost martorul #####, cel puțin, aprecierea probelor în lumina simțului comun, către această concluzie duce, fiind cu neputință să se rețină vinovăția inculpatului #####, în raport cu probele administrate, din care nu a rezultat că vreo sumă de bani dintre cele încasate de Bertolf ar fi fost remisă acestuia.

Așa cum a reținut, în mod just, prima instanță de judecată, nu este exclus ca inculpatul ##### să fie autorul celor două infracțiuni de luare de mită, premisele faptice ale cauzei făcând posibilă și o astfel de realitate, însă probele indirecte care au fost administrate generează cel mult supoziții, iar nu constatări și concluzii certe de vinovăție, așa cum sunt necesare pentru tragerea la răspundere penală.

În virtutea prezumției de nevinovăție, inculpatul împotriva căruia s-a declanșat un proces penal este prezumat

nevinovat până la dovedirea vinovăției sale într-un proces public, cu respectarea dreptului la apărare.

În practica instanței supreme (dec.pen. 3465/2007), s-a statuat că principiul prezumției de nevinovăție poate fi garantat efectiv prin respectarea următoarelor exigențe: vinovăția se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției; sarcina probei revine organelor judiciare, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului penal; la adoptarea unei hotărâri definitive de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes; hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție iar în caz de îndoială ce nu poate fi răsturnată prin probe, trebuie să se pronunțe o hotărâre de achitare.

Fiind o prezumție relativă, prezumția de nevinovăție poate fi răsturnată prin dovedirea vinovăției, cu probe certe de vinovăție. Când în urma administrării tuturor probelor necesare soluționării cauze, se ajunge la îndoială asupra vinovăției, îndoiala se va interpreta în favoarea inculpatului.

Cum în cauză nu s-a dovedit fără echivoc că inculpatul ##### a pretins și ulterior a primit sumele de bani menționate în rechizitoriu, iar inculpații ##### și ## ##### au promis și ulterior au dat inculpatului ##### prin intermediul societății Bertolf Investments Limited, sumele de bani menționate în rechizitoriu, în mod corect instanța de fond a dispus achitarea inculpaților pentru infracțiunile de luare și respectiv, dare de mită.

În raport cu menținerea soluției de achitare, solicitarea parchetului de luare a măsurii sechestrului asigurator apare ca neîntemeiată, neavând bază legală.

Pentru considerentele arătate, în urma continuării analizei faptelor, subsecvent constatării prescripției răspunderii penale, instanța de apel va menține soluția de achitare dispusă de instanța de fond. Prin urmare, în baza art. 421 pct. 1 lit. b C.p.p. va respinge apelul declarat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție, împotriva sentinței penale nr. ###/F/23.02.2021 a Tribunalului București.

În baza art. 275 alin. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului rămân în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:

Respinge cererea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție privind sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Ia act că prin încheierea de ședință din data de 15.11.2022, instanța de apel a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de dare de mită pentru care inculpații ##### și SC ##### SRL au fost trimiși în judecată, din infracțiunea prevăzută de art. 255 alin. (1) C.pen. 1969, cu aplicarea art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, în infracțiunea prevăzută de art. 255 alin. (1) C.pen. 1969.

Constată prescrisă răspunderea penală în privința tuturor inculpaților trimiși în judecată în prezenta cauză. În temeiul art. 396 alin. (7) și (8) C.p.p. rap. la art. 18 C.p.p., luând act de solicitarea inculpaților privind continuarea procesului penal:

În baza art. 421 pct. 1 lit. b) C.p.p. respinge ca nefondat apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție împotriva sentinței penale nr. ###/F/23.02.2021 a Tribunalului București-secția penală, menținând soluțiile de achitare față de inculpatul #####, în baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a C.p.p. pentru cele două infracțiuni de luare de mită, prevăzute de art.289 Cp cu referire la art. 6 și 7 lit. a din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 C.pen. (fapta din ##### și fapta din #####), precum și soluțiile de achitare, în baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a C.p.p. față de inculpații ##### și SC ##### SRL pentru infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art.255 alin.1 C.pen 1969, cu aplic. art.5 C.pen. (fapta din #####).

În baza art. 275 alin. 3 C.p.p., cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția procurorului și a părților, prin mijlocirea grefei instanței, azi, 28 decembrie 2022.

Președinte
#####-####

Judecător
#####

Grefier #####

Red./thrd. Jud. ###

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO